SERIE NOUĂ - 580 • ANUL XLV • 4 IULIE 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 27 (2330)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Uşa cel mai bine închisă e cea pe care o putem lăsa deschisă.*
(Proverb chinezesc)

■ *Ca să ţii o mulţime în întuneric nu trebuie decât să-i oferi un film.*
(Michel Mesnil)

■ *Sunt pentru păstrarea căsniciei: este singurul mod de a nu te păcăli decât o dată.*
(Jean Anouilh)

Nebunia călătoriilor imposibile

CINCI TENTATIVE NEREUŞITE

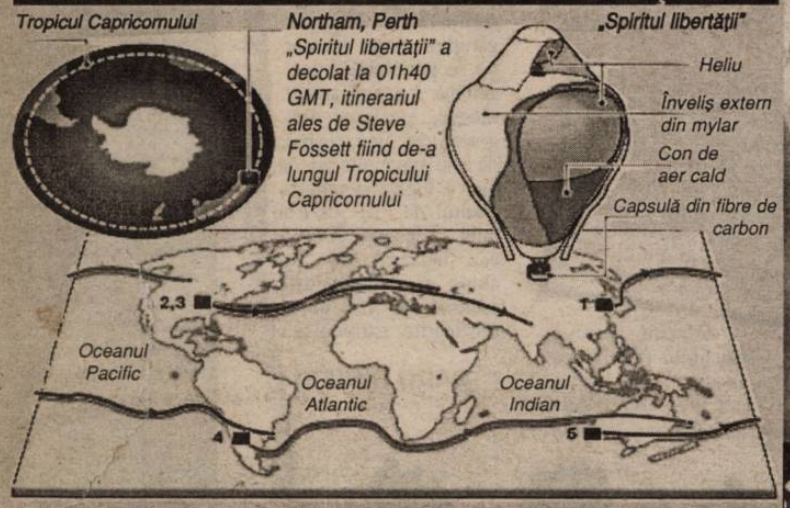

Tentative	Distanţe (km)	Decolare	Aterizare
1. Feb. 1995	8748	Seul (Coreea de Sud)	Mendham (Canada)
2. Ian. 1997	16674	St. Louis (SUA)	Sultanpur (India)
3. Ian. 1998	9338	St. Louis (SUA)	Krasnodar (Rusia)
4. Aug. 1998	22910	Mendoza (Argentina)	Marea de Coral
5. Aug. 2001	20430	Northam (Australia)	Bage (Brazilia)

„Spiritul libertăţii" şi Steve Fossett în capsulă

Singur, într-un balon, în jurul lumii

Aventurierul american Steve Fossett a pornit miercuri, 19 iunie a.c., în cea de-a şasea tentativă de a înconjura Planeta, singur, într-un balon. Cea de-a cincea tentativă s-a încheiat, după parcurgerea a 20.280 km, în Brazilia, cauza nereuşitei fiind atunci apariţia unor furtuni violente deasupra Munţilor Anzi. De data aceasta, Fossett, plecând din Australia la bordul balonului numit generos „Spiritul Libertăţii", a parcurs primii 4.613 km în numai 54 de ore, un record de viteză. În a patra zi de călătorie, spectrul catastrofei a plutit, însă, peste balonul aflat la peste 7.000 m altitudine: valva unui arzător a îngheţat, balonul începând să coboare vertiginos deasupra Pacificului de sud. În disperare de cauză, Fossett a ieşit din cabina montgolfierului şi a reuşit să remedieze defectul, ingenios, cu ajutorul unei pungi de alimente auto-încălzitoare. Să nu uităm că două din ultimele sale cinci tentative s-au terminat cu prăbuşiri spectaculoase. În 1998, balonul său a căzut de la 8.800 metri direct în Marea de Coral.

(continuare în pag.3)

Prima traversare a Atlanticului cu un ski-jet

Dorind să-l imite parcă pe americanul Lindbergh, care a traversat Atlanticul de unul singur la bordul unui avion în 1927, contele spaniol Alvaro de Marichalar a ales pentru această ispravă un ski-jet. Plecat din Italia, acum patru luni, Alvaro de Marichalar a acostat într-un debarcader din Miami cu o săptămână în urmă, descălecând, fericit, din şaua ski-jet-ului său de două persoane, lung de 2,7 metri. Aristocratul spaniol a făcut în timpul călătoriei sale mai multe opriri, navigând în medie cam 12 ore pe zi, pentru a evita durerile de spate. Şase persoane aflate la bordul unei ambarcaţiuni l-au asistat permanent pe Marichalar, oferindu-i hrană, asistenţă tehnică şi combustibil.

841.118 P

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Fugiti din Capitală!

BUCUREŞTI cel mai poluat oraş după Atena

Ultima perioadă ne-a adus în faţă – oficial – o serie de statistici nemăsluite privitoare la sănătatea oraşelor europene. Din nefericire, dacă la aspecte pozitive ne situăm în coada listei, iată că numai capitolul POLUARE ne propulsează în frunte. Astfel, Bucureştiul se situează pe locul al doilea în Europa, după Atena, în clasamentul celor mai poluate capitale. Dacă însă, aici, locul fruntaş (deloc dorit) nu este adjudecat, la poluarea cu plumb suntem primii, nivelul de poluare a aerului respirat zilnic de peste două milioane de români depăşind de peste zece ori (!) limitele admise în domeniu. Cauza principală nu o constituie emanaţiile, cum probabil ne-am aştepta, ci gazele de eşapament de la autovehicule. Asociate cu canicula verii, efectele poluării sunt şi mai dramatice. Mai ales asupra copiilor şi a persoanelor în vârstă.

STRESUL poate fi învins fără medicamente!

Femina club

- Rafinament şi feminitate
- Fructele verii

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

SPIDERMAN l-a bătut pe Harry Potter

FAPT DIVERS

Pământul, cât pe ce să fie lovit!

Un asteroid de mărimea unui stadion de fotbal, capabil să radă de pe faţa pământului un oraş mare, a fost pe punctul de a lovi Pământul pe data de 14 iunie, fiind observat la trei zile după această dată. Asteroidul numit 2002 MN, a cărui lungime a fost de 120 m, s-a aflat la o distanţă de 120.000 km faţă de Pământ. Este trecerea cea mai apropiată faţă de Pământ înregistrată până acum de un asteroid, cu excepţia celui numit 1994 XM1, care a avut o lungime de 10 m şi care s-a aflat pe 9 decembrie 1994 la o distanţă de 105.000 km faţă de Terra, au precizat cercetătorii. Dacă ar fi lovit Pământul, asteroidul 2002 MN ar fi putut cauza pagube similare celor din 1908 din Tunguska, Siberia, unde pădurile au fost culcate la pământ, fără să se ştie nici azi despre ce a fost vorba.

Kremlinul a fost atacat!

Cel puţin 100 de hackeri au încercat, fără să aibă şi succes, să spargă noul site al administraţiei prezidenţiale din Rusia în primele 24 de ore de existenţă a acestuia, a anunţat biroul de presă al Kremlinului, care a mai adăugat că numărul vizitatorilor a fost de 500.000. Hackerii au încercat să spargă site-ul „www.president.kremlin.ru", din diferite motive, inclusiv în căutarea de informaţii financiare confidenţiale, însă AYAXI, providerul de servicii care a câştigat licitaţia pentru construirea site-ului Kremlinului, şi care l-a conceput în zece luni, a dovedit că este mai tare decât toţi hackerii din lume.

Tombola Muntelui Curat

„Tombola Muntelui Curat", organizată de APNR cu prilejul „Anului Internaţional al Muntelui", va recompensa turiştii care vizitează în acest an Parcul Naţional Retezat şi care vor contribui activ la curăţirea deşeurilor rămase în urma drumeţiilor. Pentru fiecare pungă cu deşeuri predată la coborâre turiştii vor beneficia de câte un bilet de tombolă. Tragerea la sorţi a câştigătorilor este programată în luna octombrie, la încheierea sezonului turistic, în Parcul Naţional Retezat. În 1994, în urma unei acţiuni de igienizare organizate în colaborare cu Asociaţia „Pro Natura", de pe munte au fost strânse 27 de tone de gunoi.

Bioetica a ajuns la Patriarhie.

La Palatul Patriarhiei s-a întrunit recent Comitetul Naţional de Bioetică al Bisericii Ortodoxe Române, sub binecuvântarea Prea Fericitului Părinte Patriarh Teoctist. Cu această ocazie au fost prezentate rezultatele lucrărilor şi dezbaterilor celor trei comisii locale, care funcţionează la Bucureşti, Iaşi şi Cluj. În urma studiilor efectuate, comisiile au ajuns la concluzia că mijloacele bioetice de salvare şi ocrotire a vieţii nu contravin învăţăturii de credinţă ortodoxă.

divanul galben

Dezlegarea marilor enigme

Marile enigme de aia sunt mari pentru că au rămas de-a lungul secolelor nedezlegate. Nu au fost puțini acei autori care într-un veritabil spirit iluminist au încercat să regândească unele mari enigme și să ofere contemporanilor punți ale cunoașterii către miezul lor. O asemenea minte iscoditoare este și Grigore Nica, cel care semnează o carte foarte ambițioasă, cu un titlu orgolios și tranșant „Dezlegarea marilor enigme – acum realitate". Grigore Nica este autorul, să nu uităm, și al unei cărți care oferea detalii de construire a unui OZN, mai exact al unei farfurii zburătoare. În cartea apărută recent pe piață, Grigore Nica oferă și o parte a doua a lucrării „Obiecte zburătoare sferice", parte bogat ilustrată, susținută de anexe. Revenind la enigmele devenite realitate voi nota câteva dintre cele abordate și explicate de autor: Pământul e gol pe dinăuntru, cu dovezi străvechi și mai noi. Întrebări precum de ce suprafața interioară a Pământului este iluminată de Soare, de ce corpurile de pe suprafața interioară a Pământului au aceeași greutate cu corpurile de pe suprafața exterioară a Pământului sau de ce polii magnetici nu se află pe axa de rotație a Pământului sunt doar câteva la care Grigore Nica oferă răspunsurile sale, asupra cărora vom reveni cu alt prilej. Să mai amintesc că există în carte și câteva „enigme dezlegate prin comentarii intercalate" și anume misteriosul triunghi al Bermudelor, secretul Piramidelor sau cel al scufundării Atlantidei. O carte interesantă chiar și atunci când opiniile personale nu corespund cu cele ale autorului.

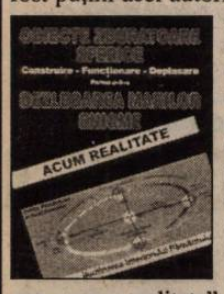

Buricul Bucureștiului

Recent, la Palatul Șuțu au fost sărbătorite cinci decenii de cercetări arheologice în centrul istoric al Capitalei și 30 de ani de la deschiderea Muzeului Palatului Voievodal Curtea Veche. Curtea Veche, nucleul Capitalei, este terenul ce adăpostește vestigii vechi, unele dintre ele datând încă din secolele al IV-lea, al VI-lea și al X-lea. Cetățuia, una din cele mai importante descoperiri, este considerată „buricul Bucureștiului" și datează din sec. al XIV-lea. Există mărturii, spun specialiștii români, potrivit cărora Mircea cel Bătrân obișnuia să treacă prin vechea cetate a Bucureștilor în timpul deplasărilor sale spre Giurgiu sau Dunărea de Jos. Peste fundațiile acestei cetăți s-au amenajat, prin grija lui Vlad Țepeș, Cetatea București, o construcție din bolovani și piatră cu o suprafață de peste 700 mp, ceea ce reprezenta un record arhitectonic al vremii. Au intervenit apoi lucrările masive ale voievodului Mircea Ciobanu, din jurul secolului al XVI-lea când avem de-a face nu doar cu o cetate, ci cu un palat înconjurat de o imensă Curte Domnească de 25000 mp.

Locul în care cărțile nu mor

Dintr-un frumos reportaj aflăm că la Alba Iulia există de șase ani un Centru Național de Conservare și Restaurare a Cărții Vechi unde zeci de mii de lucrări sunt conservate, 500 dintre acestea fiind restaurate numai în ultimul timp. Specialiștii de aici au avut privilegiul să țină în mâini manuscrise medievale din secolul al XVI-lea, incunabule, tipărituri de după 1500, cărora, în ciuda unui stadiu avansat de degradare, au reușit să le ofere o a doua viață.

GEORGE CUȘNARENCU

Dialog astrologic

DESPINA N., Ploiești: „...La cei 31 de ani ai mei, «judecând» după cele scrise la această rubrică, nu cred că există vreo apropiere mai mare între viața sentimentală a cuplurilor și astrologiei decât sexul atribuit fiecărei zodii. Am fost căsătorită de două ori și de fiecare dată am întâmpinat următoarea situație: eu fiind născută în zodia Berbecului (masculină, conform regulilor), m-am îndrăgostit, de fiecare dată, de un bărbat aparținând tot unor zodii masculine, și anume Balanța și Vărsător. În ambele cazuri, totul a început cum nu se poate mai bine, însă treptat lucrurile s-au deteriorat ireversibil. M-am întrebat dacă cumva această nepotrivire involuntară a zodiilor a fost o coincidență sau chiar există o putere specială a astrologiei care poate anticipa relațiile dintre sexe. Vă mulțumesc pentru atenția acordată scrisorii mele".

– Stimată doamnă ***Despina N.,*** atribuirea unui sex fiecărei zodii din astrologia clasică europeană este, evident, artificială. Criteriul este cel al semnului cosmic fundamental, și anume: zodiile de Foc (Berbec, Leu și Săgetător) și de Aer (Balanță și Gemeni) sunt masculine, iar cele de Pământ (Capricorn, Taur și Fecioara) și de Apă (Scorpion și Rac). Dar astrologii, dorind să fie cât mai riguroși, s-au încurcat atunci când a venit vorba de Pești (guvernată de două planete, Jupiter și Neptun) și de Vărsător (patronată de Saturn și Uranus); aceste două zodii speciale posedă, în consecință, bisexualitate (jumătate bărbat, jumătate femeie)... Fie și din acest unic exemplu se poate concluziona că legăturile afective și amoroase dintre nativii diverselor zodii sunt legate mai ales de destinul fiecăruia și nu de astrologie.

– Dragă ***Margareta,*** în dorința de a-și edifica singură o aură științifică, astrologia apelează din ce în ce mai mult la tot felul de „anexe", surprinzătoare și mai mult exotice decât utile. Asteroidul sufletului sau Psyche a fost descoperit (între Jupiter și Marte) pe la mijlocul secolului trecut de către astronomul italian Annibale Gasparis. Imediat, astrologii au căutat să profite de acest nou personaj astral și să-i confere puteri neobișnuite în ceea ce privește dragostea. Dacă te-ai născut în intervalul în care Psyche trece prin zodia ta, atunci vei avea parte de fericire, de o iubire ca-n basme. S-au făcut numeroase tabele privind corespondența zodie/Psyche, foarte laborioase și „precise". Însă nu din lipsă de spațiu nu vom prezenta aceste date considerând interferența acestui asteroid în destinul și personalitatea oamenilor drept un abuz – la fel ca și fictiva Lună neagră sau Lilith, aducătoare de nenorociri.

MARIANA T., Buzău: „...Actualul meu iubit este născut în zodia Capricornului, iar eu în zodia Peștilor. Având în vedere precedenta mea experiență sentimentală, în care partenerul meu era tot din zodia Peștilor, aș vrea să știu ce viitor ar putea avea noua mea legătură. Va avea același deznodământ sau atunci a fost o pură întâmplare? Care sunt relațiile astrologice dintre bărbatul-Capricorn și femeia din Pești?"

– Dragă ***Mariana T.,*** în principiu (și numai în principiu), o zodie de Pământ precum Capricornul (sau Taurul și Fecioara) se simte excelent în prezența Apei fertilizatoare (zodia Peștilor, Racilor și Scorpionilor). Dar există un aspect mai profund pe care ar trebui să-l luăm în seamă, și anume: dacă „faimoșii" Capricorni sunt guvernați de planeta geniilor, Saturn, Peștii sunt patronați de Jupiter (spirit justițiar) și Neptun (planeta visătorilor). Or, între un gânditor și un visător nu se pot stabili întotdeauna legături armonioase. Desigur, dragostea nu ține seama, de cele mai multe ori, de nici o logică și raționamentul de mai sus este unul „alunecos". În orice caz, balansul între pasiune și rațiune este esențial, și mai puțin prezicerile astrologice.

RADU IANIERI

MARGARETA G., București: „...Deși urmăresc cu atenție această rubrică încă de la debutul ei, nu am găsit niciodată pomenindu-se de «asteroidul sufletului». Știu dintr-o carte mai veche de astrologie că există, pe lângă planete, și unii asteroizi mai importanți pentru viața sentimentală a oamenilor. Din păcate, nu mai am acea carte și aș dori să-mi spuneți dacă el poate influența în bine dragostea și cum anume. Eu am 19 ani și nu pot spune că m-am atașat de cineva, însă orice detaliu de acest ar putea fi folositor".

Restaurant pentru cei dezamăgiți în dragoste

Restaurantele din Bangkok sunt din ce în ce mai pline de surprize pentru a atrage cât mai mulți clienți. Patronul unuia dintre ei s-a gândit să aline suferințele celor răniți în dragoste. Localul său dispune de trei saloane destinate îndrăgostiților înșelați în dragoste. În primul salon, „victimele", pentru a-și calma nervii, pot arunca cu tot felul de obiecte în ecranul pe care sunt afișate, pe rând, fotografiile foștilor iubiți sau iubite. Un calculator emite din când în când cuvinte pe care cei neconsolați ar dori să le audă din gura fostului partener. Cum ar fi, de pildă, te-am iubit la nebunie, aș dori să rămânem împreună, ai fost cel mai fascinant amant pe care l-am avut etc. În cel de-al doilea salon, clienții se pot descărca nervos urlând cât îi țin plămânii iar ultimul este destinat celor care vor să verse lacrimi în fața oglinzilor montate pe toți pereții. Succesul restaurantului a fost uriaș încă de la deschidere. Patronul e foarte încrezător că viitorul său e garantat întrucât problemele în dragoste nu se vor sfârși niciodată. *(D.M.)*

ANCHETĂ printre elevii clasei a XII-a ai Liceului „Traian Doda" din Caransebeș

Omul viitorului va fi sau nu va fi deloc!

1. Cum vă reprezentați viitorul?

◆ Nu m-am gândit niciodată la lucrul acesta, dar cred că va fi îngrozitor. *(anonim)*

◆ Viitorul cred că sperie pe mulți și chiar viitorul meu este pus sub semnul întrebării. Îl privesc cu teamă pentru că nu știu ce surprize îmi rezervă. N-am încotro, trebuie să fiu însă optimist, altfel totul va fi în zadar. Eforturi, speranțe... Fără optimism nu ar mai exista nici o motivație pentru a lupta și a birui în viață. *(I.V.)*

◆ Omul viitorului? Un administrator al unei lumi robotizate. *(anonim)*

◆ Cred că va fi un om bolnav. Medicina nu va reuși să țină piept tuturor bolilor existente și celor care vor apărea. Să nu uităm pericolul uriaș pe care îl prezintă armele biologice. Evident că și sufletește va fi un infirm. *(Doru)*

◆ După părerea mea, omul viitorului nu va avea viitor. *(Cristescu Andrei)*

◆ Greu de spus. Sunt sigur de un lucru. Că se va adânci prăpastia dintre cei inteligenți și cei proști, dintre buni și răi. Că tensiunile vor crește. Și că oamenii se vor distruge unii pe alții. *(Brebescu F.)*

◆ Omul viitorului va arăta ca noi. Își va pierde însă sentimentele. *(anonim)*

◆ Viitorul, o lume în care totul va excela. *(I.P.)*

◆ Omul viitorului va fi sau nu va fi deloc. *(anonim)*

◆ Viitorul? Soft. *(anonim)*

◆ Prevăd o tendință de specializare drastică. Se vor pierde tradițiile. Respectul pentru valori. Pentru Dumnezeu. *(anonim)*

◆ Poate că Dumnezeu nu ne va mai suporta peste 1000 de ani. *(anonim)*

◆ Viitorul în general nu mă sperie. Mă sperie viitorul în România. *(Andreea)*

2. Sunt importanți idolii pentru voi?

◆ Pentru mine idolii nu au nici o importanță. Singurul meu idol sunt eu.! *(anonim)*

◆ Da, sunt importanți deoarece servesc drept model. De pildă, idolii mei sunt cântăreți. Când sunt deprimată și ascult muzica lor îmi revin imediat. E ca o magie. *(A.C.)*

◆ Da, dar până la o anumită vârstă. Un idol ne ajută să ne formăm, să ne modelăm propria noastră personalitate care, la un moment dat trebuie să preia controlul. *(Cosma Cornel Cristian)*

◆ Pentru mine nu sunt importanți. Dar dacă tot avem această slăbiciune, e absolut necesar să alegi cu grijă din ingredientele personalității idolului tău, al comportamentului său, ceea ce e sănătos. Performant. *(Brebescu F.)*

◆ Nu, deoarece acești „idoli" pe care și-i fac tinerii, sunt de obicei persoane extravagante, cu un comportament atipic și nesănătos. *(Cristescu Andrei)*

◆ Un singur lucru este important pentru mine și acela este Dumnezeu. Dumnezeu este important deoarece simt nevoia să cred în cineva Bun, Atotștiutor și Milostiv. *(anonim)*

3. Care e scopul tău suprem în viață?

◆ Scopul meu suprem este să trăiesc viața din plin. *(anonim)*

◆ Celebritate, o familie... ținând cont de viața de după moarte, și Mântuirea. *(anonim)*

◆ Scopul meu suprem este acela de a ajunge un foarte bun medic. Să vindec și să prelungesc viața. *(anonim)*

◆ O carieră cu bani și femei. *(anonim)*

◆ Scopul meu suprem este să-mi iau bac-ul. Pe urmă, mai vedem. *(anonim)*

◆ O carieră, o familie, o viață liniștită. *(anonim)*

◆ Nu știu. E în mine un conglomerat de idei, dorințe. Viața e plină însă de surprize și poate că într-o bună zi o să aflu și care e scopul meu suprem în viață. *(Cosma Dorel Cristian)*

◆ Proslăvirea lui Dumnezeu. *(Cristescu Andrei)*

◆ Scopul meu suprem la ora aceasta – este zece și jumătate a.m. – este să ajung pe Lună. Vreau să văd cu ochii mei dacă steagul american există și să mă conving că povestea cu Apollo n-a fost o cacialma. *(B.J.)*

Rubrică realizată de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Președintă*
GEORGE CUȘNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACȚIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanțu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Mihaela Dorobanțu
Secretar de redacție: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicușor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natașa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Țiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUȘNARENCU
Redactor șef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Fax: 224.39.96
sau RODIPET S.A. -
P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07
Telex: 1 1995, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material și penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea și corectitudinea celor relatate. Revista își declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Nițu, Rodica Nițu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul:
INTACT S.A.

Revoluţiile noului mileniu

TELEPORTAREA

cronica unei speranţe amânate

Fizica revine spectaculos în mass-media o dată cu anunţarea la 17 iunie a.c. a unei noi experienţe care revendică încă un pas spre realizarea teleportării – un subiect despre care, cu nu mai mult de 10 ani în urmă, probabil că nici un cercetător „serios" nu ar fi îndrăznit nici măcar să pomenească într-o publicaţie de specialitate.

Visul cel mai mare

„*Prezicerea mea* – spune Lam - *este că în următorii 3-5 ani se va realiza teleportarea unui atom.*" Au trecut peste 5000 de ani de la inventarea roţii, care a inaugurat o adevărată eră de luptă pentru a ajunge mai repede, mai sigur şi, dacă se poate, mai ieftin de la un punct la altul. Au apărut tot timpul noi idei, chiar noi concepte, dar toate au avut acelaşi „dezavantaj": nevoia de a parcurge ***fizic*** o anumită distanţă, folosind un anumit vehicul, însemnând automat un anumit timp: de la câteva secunde, la minute, ore, zile, luni... De data aceasta este cu totul altceva: este vorba de a „călători", de pildă, de acasă la piaţă, fără a avea nevoie de maşină, de bicicletă şi nici măcar de propriile picioare.

Faxul cosmic

Teleportarea este numele dat de romanele ştiinţifico-fantastice spectaculosului fenomen în care o persoană se dezintegrează într-un loc şi se recompune într-un altul. Cum? Nimeni nu explică în detaliu, dar din ceea ce „am văzut prin filme", ideea este că are loc o „scanare" a persoanei respective, deci o extragere a informaţiilor, urmată de transmiterea acestor informaţii la „adresa" la care trebuie ajuns, unde „călătorul" este re-construit. Sau mai bine zis, replica lui! Ca un fax tridimensional care poate fi legat cu orice punct din Cosmos. Cu diferenţa că ceea ce ajunge „la destinaţie" nu este o copie aproximativă „pe o hârtie specială", ci o copie perfectă. Şi cu încă o diferenţă, una fundamentală: originalul ***trebuie*** distrus!

Alice şi Bob

Teleportarea apare acum foarte simplă! Reamintindu-şi primele probleme de fizică din şcoală, cu maşina care pleacă din A şi ajunge în B, fizicienii îşi imaginează cum un „transmiţător", Alice de exemplu, are o maşină de codificat specială, în care „introduce" obiectul care trebuie teleportat. Şi transformă totul... într-un nonsens total! Pe care îl transmite lui Bob. Acesta are un decodor şi din „zăpăceala" mesajului primit, care însă nu a afectat în nici un fel starea obiectului, îl va re-crea. O copie identică. Un geamăn cuantic. Dar atât. Originalul nu mai există!

Teleportarea combinată cu puţină clonare?

Visul acesta, pentru că tot vorbeam de vise, s-ar putea să nu se îndeplinească niciodată. În primul rând, pentru că problema este atât de complexă (ar trebui analizate stările celor 10^{28} atomi care constituie corpul omenesc!!) încât nimeni nu se gândeşte în mod serios să o „atace" în prezent; ar fi suficient ca o singură moleculă a „copiei" să fie deplasată cu 1 mm faţă de locul ei, şi am avea o fiinţă cu grave defecte neuro-fiziologice. Mai mult însă, s-ar putea ca înseşi legile fizicii să nu o permită. Şi totuşi: există o teorie că ideile fizice ale teleportării s-ar putea combina cu ideea clonării,

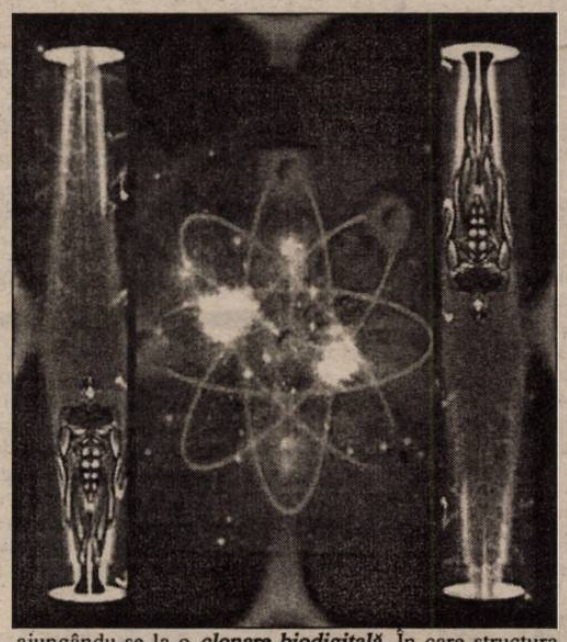

ajungându-se la o ***clonare biodigitală***. În care structura atomică să tot fie mereu replicată, iar amintirile noastre, speranţele, emoţiile, să fie digitalizate şi... reimplantate mereu în nesfârşitul şir de gemeni cuantici care ar însemna atunci o obişnuită fiinţă omenească.

...Aşa că s-ar putea ca stră-strănepoţii noştri să ajungă să trăiască o vreme când la „aprinderea" unui semnal superluminic personal, să ştie că este timpul să se teleporteze pentru o cină în familie de pe cine ştie ce planetă unde îşi au serviciul, dar să nu fie nevoiţi să se grăbească deloc, ci doar, cum face Căpitanul Picard, să-şi apese un punct de pe piept şi să apară imediat în grădina casei cu un pahar în mână. Şi probabil că atunci nimeni nu-şi va mai pune întrebări dacă cel care a venit este sau nu tatăl. Asta pentru că nici ei nu mai ştiu cine sunt cu adevărat. Cel puţin în filme...

MIHAELA DOROBANŢU

Premieră mondială

Lumină convertită în lucru mecanic

La Centrul pentru nanotehnologie al Universităţii din München s-a desfăşurat cu succes un experiment extrem de promiţător: „punerea în mişcare" a unei molecule organice cu ajutorul undelor luminoase. Este pentru prima oară când în domeniul tehnologiilor dedicate dispozitivelor de dimensiuni atomice şi moleculare energia luminoasă este convertită în energie mecanică, fără nici o altă contribuţie intermediară.

Personajul principal al experimentului a fost o moleculă de azobenzen (detaşată din lanţul macromolecular al acestui tip de material plastic). Când asupra acesteia s-a „năpustit" un fascicul luminos de o anumită frecvenţă, azobenzenul s-a încordat ca un resort supus unei presiuni exterioare. Atacată cu alte frecvenţe din spectrul luminii, molecula s-a destins imediat. Explicaţia, dată pe înţelesul tuturor, este următoarea: configuraţia atomilor care alcătuiesc azobenzenul s-a modificat corespunzător tipului de energie primită, datorită polarizărilor interne. Prof. Hermann Gaub, unul dintre cercetătorii care au anunţat premiera, susţine că dacă acestui dispozitiv molecular rudimentar i se ataşează o încărcătură sau un angrenaj de acelaşi gabarit, avem de-a face cu o nanomaşină sau cu un nanomotor capabil de performanţe specifice domeniului.

Asociat cu un microcoordonator electronic, „jucăria" fotomoleculară ar putea deveni foarte utilă în medicina de investigaţie şi tratament, în industria materialelor inteligente, în ingineria genetică etc. Însă optimismul este unul realist: primul obstacol în calea punerii la treabă a moleculelor în acest fel este oboseala lor. După experimente repetate de mai multe ori, azobenzenul a cedat exact ca un arc metalic cu o rigiditate avansată. Oricum, primul pas a fost făcut şi fotoresortul molecular reprezintă doar prima generaţie a unei noi direcţii a nanotehnologiilor.

PAUL IOAN

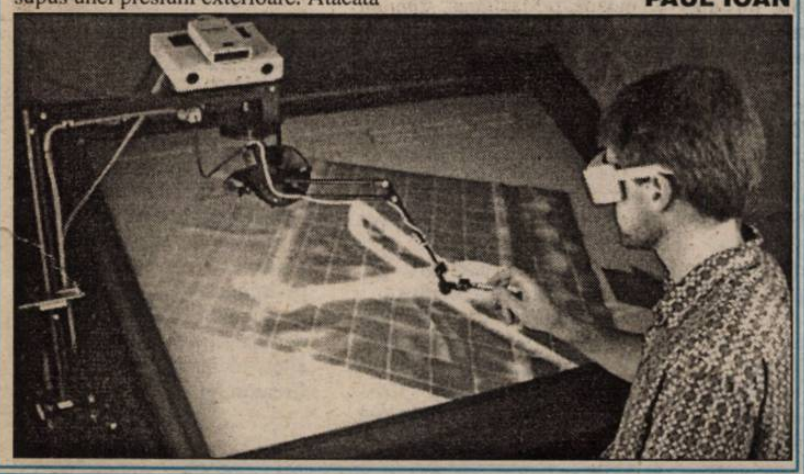

Nimeni nu ştie unde mai există viaţă în Univers

Este Pământul centrul Cosmosului?

Gheaţă, amoniac, metanol, monoxid de carbon, bioxid de carbon, radiaţii ultraviolete şi o temperatură de -260 grade C. Cam astea ar fi ingredientele esenţiale ale aminoacizilor.

◆ *În urmă cu 4,5 miliarde de ani, ploile de meteoriţi ar fi putut însămânţa Pământul cu particule de praf interstelar, bogate în aminoacizi* ◆ *Rămâne o singură întrebare: unde mai există viaţă în Univers?*

Cel puţin aceasta este concluzia la care au ajuns două echipe de cercetători, una americană iar cealaltă europeană. Fiecare a efectuat cercetări, separat, în laborator, reconstituind, într-o incintă cu vid, condiţiile care au existat în împrejurimile Terrei în urmă cu 4,5 miliarde de ani. Soarele sau, mai degrabă, proto-Soarele a fost înlocuit cu o lampă cu ultraviolete care a activat reacţiile între legăturile moleculare ale ingredientelor. În final s-au obţinut picături de gheaţă interstelară conţinând aminoacizi. Echipa americană n-a reuşit să producă decât trei tipuri de aminoacizi faţă de cea europeană care a reuşit să producă un număr de 16, şase dintre ei fiind prezenţi în organismele vii. Scenariul originii extraterestre a vieţii a devenit, iată, plauzibil. Evoluând la începuturile sale într-un mediu încărcat cu prafuri interstelare şi meteoriţi, Pământul ar fi putut fi însămânţat cu o mare cantitate de aminoacizi, indispensabili reacţiilor specifice chimiei organice care ar fi devenit din ce în ce mai complexe, dând naştere la proteine, zaharuri şi acizi nucleici. Sau, cu alte cuvinte, vieţii. Aceste concluzii sunt confirmate de analizele efectuate asupra unor meteoriţi, mai cu seamă asupra celui eşuat în Australia (Murchinsen) în 1969, în care au fost identificate optzeci tipuri de aminoacizi dintre care opt sunt prezente în biochimia terestră iar cinci, în lotul de 16, descoperiţi de echipa de cercetători europeni. În condiţii în care pericolul contaminării a fost eliminat. Această descoperire nu exclude însă celelalte teorii privind apariţia vieţii pe Pământ. Chimia prebiotică s-ar fi putut dezvolta independent pe Pământ. Viaţa ar fi putut apărea, de pildă, în jurul izvoarelor hidrotermale aflate pe fundul oceanelor. Rezultatele demonstrează, pe de altă parte, faptul că aminoacizii sunt, probabil, universali şi că au emigrat şi pe alte planete din galaxia noastră şi chiar din alte galaxii. Ceea ce ar presupune faptul că dacă viaţa ar exista şi în alte părţi ale Universului, ea ar fi compusă din aceleaşi ingrediente ca şi cele ale vieţii terestre, orice asemănare cu aceasta fiind însă, „întâmplătoare"...

DORIN MĂRAN

Câmp electric contra rechinilor

O societate australiană a realizat un aparat care îi va linişti pe scufundători şi surferi. Activat, sistemul generează un câmp electric care

afectează instantaneu sistemul central nervos al rechinilor. În momentul în care aceştia se apropie de scufundător, ei sunt cuprinşi de spasme musculare extrem de dureroase care dispar însă pe măsură ce se îndepărtează. Testele efectuate în largul coastelor Australiei şi Africii de Sud au fost până acum un succes. *(D.M.)*

Seducătorul fluorescent

Provocările erotice din lumea animalelor îmbracă de multe ori aspecte, nu doar interesante, ci şi de o spectaculozitate fascinantă. O echipă de universitari din Queensland (Australia) a făcut mai multe studii asupra unor peruşi, relevând un amănunt surprinzător: penajul anumitor indivizi este presărat din loc în loc cu pigmenţi care emit o lumină fluorescentă, atunci când sunt expuşi la ultraviolete. În perioada de strălucire (la propriu!), micile zburătoare dobândesc şi un maximum de... sex-appel. Între un peruş „fluorescent" şi altul al cărui penaj a fost acoperit cu o substanţă ce ecranează ultravioletele, indivizii sexului opus n-au stat pe gânduri să aleagă: imediat, s-au apropiat de cel ce emitea plăcuta lumină. Este pentru prima dată când s-a pus în evidenţă acest insolit semnal sexual, care se alătură celor legate de miros, de colorit, de sunetele emise etc. *(A.N.P.)*

Adezivul de Neandertal

Aşa-numita epocă a copilăriei oamenii ne rezervă permanent surprize de senzaţie, relevând un adevăr asupra căruia ar trebui să cugetăm mult mai profund: omul „primitiv" avea cunoştinţe şi abilităţi extraordinare, raportate la mediul de viaţă. Mai în glumă, mai în serios, cercetătorii afirmă că el ar fi fost chiar un... chimist bine pregătit! Ideea se leagă de constatarea că, în acele

vremuri îndepărtate, omul de Neandertal ştia să prepare un adeziv foarte eficace, cu ajutorul căruia ataşa un mâner de lemn lamei de silex, care devenea astfel armă sau unealtă, după caz. Este vorba despre un adeziv vegetal obţinut din răşina unei specii de mesteacăn, printr-o tehnică dificilă, ce presupune topirea acesteia la o temperatură cuprinsă, obligatoriu, între 340°C şi 400°C. Descoperirea făcută pe un site arheologic german demonstrează că omul primitiv nu a fost o brută mânată de instincte atavice, ci „o trestie gânditoare"; şi foarte inventivă, am zice noi. *(A.N.P.)*

(urmare din pag.1)

În jurul lumii

Acum, zborul spre est a continuat normal şi la o săptămână de la plecare, aventurierul american parcursese peste 13.000 km, ajungând deasupra continentului sud american, înaintând cu o viteză de 82 km/h. După ce a trecut peste Anzi şi Argentina, Steve Fossett mai avea de traversat Atlanticul de sud, apoi Oceanul Indian pentru a atinge, în final, punctul de plecare, Australia.

Duminică, Fossett trecuse peste Africa de Sud şi se pregătea să înceapă traversarea Oceanului Indian. Depăşind 80% din traseul complet, miliardarul american a stabilit deja un record de distanţă şi, dacă are şanse, miercuri, exact la două săptămâni de la plecare, el poate considera că şi-a îndeplinit visul: primul om care a înconjurat Planeta de unul singur, la bordul unui balon.

SFIDĂRILE PARAPSIHOLOGIEI

„Gândografiile" lui Ted Serios

Nu o dată ştiinţele au introdus termeni noi în limba obişnuită. „Gândografiile", printre ai căror pionieri s-a numărat românul Hasdeu, ne oferă o imagine cu totul aparte a realităţii. Ne oferă de fapt o altă lume. Dr. J. Eisenbud, de la Universitatea Denver, a strâns rezultatele investigaţiilor unuia dintre cei mai performanţi şi mai cunoscuţi „realizatori" de „gândografii", într-o carte intitulată „Lumea lui Ted Serios"...

În America este descoperit Ted Serios, un medium care, printre multiplele sale abilităţi o are şi pe aceea a producerii *gândografiilor*. Evoluţia acestui individ a fost una bizară. Pradă tendinţei către o evidentă înclinaţie bahică, el îşi descoperă capacităţi psihice ieşite din comun în 1955, când lucra într-un hotel din Chicago, unde i se constată capacităţile de hipnoză mediumnică şi de viziune la distanţă. Într-una din proiecţiile sale astrale, el întâlneşte „imaginea" unui fost pirat, Jean Lafitte, care îl conduce către locaţia unei comori ascunse în Florida. Nu reuşeşte însă să o descopere şi încearcă fără succes să constituie un grup de finanţatori care să-i permită continuarea explorărilor. Mai mult, spiritul lui Lafitte îl părăseşte tocmai în mijlocul unei asemenea căutări. Atunci, unul din participanţi, George Johannes, îi dă mai mult în glumă un aparat de fotografiat, sugerându-i să imprime pe peliculă imaginea pe care o avea în minte. Spre stupoarea generală, la developarea filmului apar cu adevărat imagini psihic-induse! Gândografia se născuse în Statele Unite!

Specialiştii se interesează...

Eisenbud este cel care, după ce îl întâlnise în 1964 la invitaţia directorului revistei *Fate (Soartă)*, îl supune pe Serios unei îndelungate serii de investigaţii. Experimentele, care aveau să dureze trei ani, constau în psihoinducerea imaginilor unor construcţii, monumente sau alte structuri, pe care medium-ul le producea stând în faţa unui aparat de tip polaroid. Imaginile obţinute cu aparatul Polaroid fiind imediat developate, se elimina orice prezumţie de contrafacere. Pe baza acestor cercetări, Dr. Eisenbud publică lucrarea „The World of Ted Serios". Iar capacitatea de a realiza imagini ale unor obiecte specifice, îl face deosebit de interesant pentru cei ce urmăreau obţinerea unor informaţii cu caracter secret al obiectivelor astfel abordate, inclusiv serviciile speciale ale statului!

Experimente decisive

Alţi cercetători se apropie şi ei de „cazul" Ted Serios. Dr. Ian Stevenson şi J.G. Pratt de la Facultatea de Medicină a Universităţii din Virginia, l-au studiat pe parcursul a 800 de şedinţe şi au declarat că *„nu au putut descoperi din partea acestuia vreun act de natură suspicioasă înainte sau după experienţe"!* Condiţiile de iluminare au fost foarte diverse: de la obscuritate totală, până la iluminarea obiectivului aparatului cu o sursă de 200 de waţi de la o distanţă de 1 m! Producţia sa imagistică nu a avut de suferit, ea înregistrând aproximativ 50 de fotografii pe zi. Distanţele de la care el reuşea să impresioneze filmul introdus în aparat variau de la câţiva centimetri la peste 20 de metri, distanţa minimă fiind de câţiva milimetri.

Nici măcar pus într-o cuşcă Faraday, Ted Serios nu a putut să fie „împiedicat" să-şi realizeze *gândografiile* sale: era acum clar pentru oricine că fenomenul şi energiile implicate nu erau de natură electromagnetică!

EUGEN CELAN

Dosarul gândurilor comunicante

Declanşarea la distanţă a unei reacţii

O dată cu demonstraţia capacităţii Stanslawei Tomczyk, aflată sub hipnoza indusă de fiecare dată de Prof. Ochorowicz, a fost măsurată şi forţa braţelor acesteia, cu ajutorul unui dinamometru uzual în vremea aceea (dinamometrul Basset). În unităţile respectivului dinamometru forţa sa musculară era de 55 de unităţi la mâna dreaptă şi de 35 de unităţi la cea stângă. Asistenţii au fost însă de-a dreptul uluiţi să constate că forţa stângii crescuse la 135 de unităţi (adică de peste 4 ori !!!) sub efectul curenţilor dintr-un tub Tesla. Efectul a durat doar câteva minute, după care a dispărut. Faptul a fost însă înregistrat şi Comisia oficială de verificare a capacităţilor Stanslawei a considerat că merita o investigare ulterioară.

Încurajat, Dr. Ochorowicz a decis să treacă la o experienţă în premieră. Va putea oare să influenţeze eleva sa de la distanţă desfăşurarea unei reacţii chimice? Sau chiar să o declanşeze?

Au fost astfel pregătite o soluţie de ferocianură de potasiu şi una de clorură de fier. Ideea era de a verifica dacă Stanislawa ar fi fost capabilă să facă în aşa fel încât particule din una din soluţii să treacă în cealaltă. Pe două cartoane au fost puse astfel câte o picătură din fiecare soluţie, la distanţe de 25-30 mm. Unul din cartoane a fost reţinut drept martor. Stanislawa şi-a pus mâinile deasupra unuia din cartoane, la dreapta şi la stânga celor două picături, la o înălţime de câţiva centimetri. Apoi a început să-şi plimbe mâinile. După câteva minute, cele două picături au căpătat amândouă o culoare albăstrie. Mai mult, s-a remarcat apariţia unor pete mai întunecate, cu un diametru de 0,5-1 cm, ceea ce părea să sugereze că particulele transportate astfel aveau un diametru extrem de mic. Şi s-a mai remarcat ceva: în direcţia mişcării mâinilor, pe carton s-au observat numeroase linii albastre care intersectau sub diferite unghiuri linia care unea centrele celor două picături. Picăturile aveau acum circumferinţe inegale şi uşor neregulate – în unele locuri se observau chiar ruperi ale acestora. Majoritatea liniilor albastre păreau că se datorează picăturilor din cele două soluţii deja amestecate.

Inutil de adăugat că pe cartonul martor, pe care fuseseră depuse aceleaşi două picături, dar care nu fusese cu nimic influenţat de Stanislawa, nu se produsese nici o schimbare. A urmat ca de fiecare dată verificarea atentă a medium-ului. I-au fost inspectate ambele mâini, dar nici pe ele, nici sub unghii, nici nicăieri nu au fost găsită nici o urmă de culoare sau de vreo substanţă chimică. Procesul verbal al testului a fost semnat de toţi cei prezenţi, printre care un doctor în fiziologie, unul în ştiinţe fizico-matematice, un inginer, directorul laboratorului, Preşedintele Muzeului şi fotograful.

Toată lumea aştepta acum cu interes o nouă experienţă, dar starea de epuizare vizibilă a medium-ului a făcut ca noua experienţă să mai aştepte două săptămâni. Avea să fie însă una de-a dreptul remarcabilă.

MIHAELA DOROBANŢU

Victimele nu găsesc explicaţii...

La Conferinţa pentru studiul răpirilor efectuate de OZN-uri ţinută între 13 şi 17 iunie 1992 la *Massachusetts Institte of Technology* (M.I.T.), au participat şi numeroase victime ale răpirilor. Majoritatea lor s-au prezentat doar cu pseudonime sau nume de botez, pentru a-şi proteja adevărata identitate de indiscreţii. Dintre zecile de cazuri, reproducem câteva fragmente, mai degrabă la întâmplare, pentru a permite cititorului să-şi completeze propria opinie asupra fenomenului.

O femeie, numită **Jennifer**, a povestit în faţa participanţilor la conferinţă că era convinsă că a suferit mai multe răpiri, încă din copilărie. De spaima acestora, la vârsta de cinci-şase ani dormea sistematic cu capul acoperit de pătură sau chiar cu capul ascuns după pat. Mai târziu se culca doar cu lumina aprinsă ori în locuri bizare: sub masa din sufragerie, după o canapea etc. După ce s-a măritat şi i s-a născut fetiţa, de teamă să nu-i fie răpită, instalase, la casa în care locuia, sisteme sofisticate de închidere şi ţinea în curte un câine de luptă. A luat în paralel lecţii de karate, ajungând aproape de centura neagră. Cu toate acestea, în 1982 fetiţa a dispărut în mod misterios din casă. După ce timp de un sfert de oră a fost căutată cu disperare de părinţi, ea a reapărut tot atât de neaşteptat, urlând că în camera ei sunt „monştri". După acest episod, Jennifer va constata cu groază că fetiţa ei începe să prezinte aceleaşi spaime pe care ea însăşi le avusese când era mică.

Jane era o funcţionară guvernamentală într-o poziţie importantă. Ea a ajuns la concluzia că despre situaţiile prin care a trecut este bine să nu vorbească nimănui în afara familiei. A avut două prietene apropiate cărora le-a împărtăşit cele întâmplate. Una a încercat să o înţeleagă, dar cealaltă a considerat că e mai bine ca pe viitor s-o evite.

O altă victimă – **Brenda** – sublinia că o persoană răpită nu va recunoaşte niciodată exact tot ce i s-a întâmplat. „omul tinde să înfrumuseţeze lucrurile din teama de a nu fi crezut". De asemenea, chiar dacă martorul răpirii încearcă să-şi descrie pătania în mod detaşat, „groaza care însoţeşte aceste întâmplări este dincolo de tot ce încape în cuvinte".

Mary, licenţiată în ştiinţele comunicaţiei, povestea reporterului C. D. B. Bryan, care urmărea conferinţa, că prima ei experienţă conştientă a fost în 1989. De atunci a suportat afirmativ *sute* de cazuri de răpire, ultima chiar cu două zile în urmă, pe timpul conferinţei, în camera închiriată nu departe de Boston. Întâi a fost o lumină în afara camerei, apoi, când să se culce a văzut lumini în cameră şi a auzit voci, după care nu-şi mai amintea ce a fost. Altminteri, în viaţa de toate zilele ea se considera foarte eficientă şi cât se poate de mulţumită de ea însăşi...

Reporterul C. D. B. Bryan a surprins, într-o pauză a conferinţei, discuţia a două martore care-şi împărtăşeau experienţele prin care trecuseră. Una dintre ele spunea că într-o noapte a văzut un glob luminos intrând în dormitorul ei şi transformându-se într-o făptură cu chip omenesc. Ea l-a întrebat de unde vine. Făptura i-a luat mâinile dar nu a răspuns. „Veniţi cumva dintr-un alt timp?" a întrebat ea în continuare. „Nu, este *acelaşi* timp" – a primit răspunsul. „Cum este cu putinţă" a întrebat din nou femeia. „Dacă noi doi am fi acum *acasă* ai înţelege" i s-a spus. „Deci eu însumi vin cumva din altă parte?" – a încercat ea să continue conversaţia – dar nu a mai primit nici un răspuns.

Evident, astfel de istorii (şi există multe similare) nu au puterea să convingă un sceptic. Dar să nu uităm – aceste persoane erau absolut normale, puternic marcate emoţional, nu doreau publicitate ci doar să afle, de la o persoană competentă, ce anume li se întâmplă...

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/27

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Magia artelor divinatorii

Simbolurile ascunse ale unor cifre

De la Pitagora citire, interpretarea cifrelor şi numerelor a reprezentat „cea mai amplă şi mai controversată metodă de ghicire a viitorului", afirmă parapsihologul american Lewis Spence într-un studiu dedicat ştiinţelor oculte. Dintre uriaşele hăţişuri ale aritmosofiei (denumirea savantă a numerologiei), am ales pentru textul de faţă o concepţie originală a savantului german Wilhelm Butte (care a trăit în secolul XIX, un protejat al regilor Bavariei) cu privire la „vârstele climatice" ale bărbatului şi ale femeii.

Pornind de la o teză mai veche cu privire la simbolurile ascunse ale cifrei 9 (maternitatea, numărul de planete etc.), Butte arată că graniţele vârstelor esenţiale ale sexului masculin sunt date de numere a căror sumă este 9. Astfel, bărbatul atinge la 18 ani vârsta critică, la 27 de ani pe cea a exuberanţei, la 36 de ani este vârsta voioşiei, iar la 54 atinge demnitatea profundă. La femei, lucrurile se complică, pentru ele contând „dubioasa" cifră 7 (şapte este despărţită de nouă prin teribila cifră opt, simbol al morţii, întrucât cele două cercuri suprapuse, Pământul şi Cerul, se întâlnesc). Gânditorul german spune că din şapte în şapte ani, „femeia îşi schimbă clima internă". Dar ea nu avansează ca bărbatul, ci se poate întoarce pe propriile urme, alternând voioşia cu demnitatea sau starea critică cu exuberanţa. Spre deosebire de sexul tare, sexul frumos are o vârstă a perfecţiunii, care este 35 de ani. Suma cifrelor este 8 (3+5) şi femeia cochetează atunci cu moartea sau cu fericirea cea mai mare pe care o poate avea în viaţă. Cum poate fi ghicită durata vieţii? Wilhelm Butte nu răspunde tranşant şi apelează, pentru a-şi asigura un fel de alibi moral, la vechea practică medievală a folosirii numărului psalmilor din Vechiul Testament sau la mesajul unui verset găsit întâmplător prin deschiderea Cărţii Sfinte („sortes sanctorum"). Mult înainte de Butte se considera că numărul de 150 al psalmilor nu este deloc întâmplător, căci reprezintă de fapt cifra 6 (1+5+0), zilele lucrătoare ale Creatorului.

PAUL IOAN

FASCINAŢIA LUMILOR POLARE

un interviu în exclusivitate cu exploratorul Dr. Ing. Theodor Negoiţă

– Stimate Domnule Theodor Negoiţă, pe lângă faptul că sunteţi un om care a urmat o foarte serioasă şi activă carieră de cercetător ştiinţific, v-aţi dedicat o mare parte a eforturilor dumneavoastră Programului de cercetări polare pe care l-aţi şi iniţiat în România. Reveniţi, iată, dintr-o nouă expediţie în ţinuturile arctice, de data aceasta una solitară, în care aţi parcurs 300 de kilometri pe schiuri... Ce căutaţi de fapt la Poli?

– Programul românesc de cercetări polare pe care l-am iniţiat prin 1986, încercând, la vremea respectivă, să capacitez ministere şi diverse organisme de cercetare, a câpătat viaţă în 1990 când am reuşit să efectuăm şi primele expediţii româneşti. Un Institut de cercetări polare a luat fiinţă în 1994, urmat imediat de o Fundaţie antarctică ce îşi propunea să atragă fonduri, să sprijine cercetările şi explorările polare în România. Am adus din nou o serie de vreo 50 de probe de sol, de zăpadă, ca să continuăm investigaţiile noastre privind originea vieţii în gheaţă şi să studiem, în primul rând, o problemă care se află în atenţia americanilor, englezilor, germanilor: bacteriile vitale din zonele polare. Eu sunt chimist, şi noi studiem partea de biochimie. Şi chiar am avut satisfacţia şi, hai să spunem, şi norocul, de a găsi în solurile aduse din Antarctica, în 1998, două bacterii cu o bună activitate enzimatică, ce pot fi utilizate în viitor în procese tehnologice.

– Aşa se justifică interesul prioritar în toată lumea pentru acest subiect...

– Oamenii de ştiinţă din alte ţări caută în prezent bacterii pe care să le folosească „la ceva". Nu ne interesează doar descoperirea unor specii noi... Întors după acest drum de 300 km pe schiuri (un drum solitar, şi nu i-aş recomanda nimănui să încerce aşa ceva) în colonia de norvegieni din acest arhipelag îngheţat din nord, Arhipelagul Svalbard, sau Ţara Coastelor Reci, m-a vizitat pe coastă, unde îmi instalasem cortul, profesorul Hauke Trinks, rectorul Universităţii Tehnice din Hamburg. Venise în zonă – fizician fiind – în intenţia de a-şi continua cercetările. Am discutat

foarte mult cu el despre cercetările bacteriilor din gheaţă, care constituie un viitor pentru biotehnologie. Deci le putem utiliza, deşi la noi nu există un curent în acest sens, dar noi suntem chiar deschizători de drumuri. Vedeţi, lumea studiază bacteriile din piramide, din lemn vechi de câteva sute mii de ani, pentru a găsi noi posibilităţi de a modifica, de a ieftini, să spunem, anumite procese fermentative. Deci, să facem ceva pentru oameni.

– Deşi dumneavoastră personal aţi preferat aproape de fiecare dată Nordul, nu aţi ocolit nici continentul antarctic.

– Am fost şase luni în Antarctica. Cu o expediţie rusească, la bordul navei „Amiral Feodorov". Împreună cu Institutul Arctic şi Antarctic din Sankt Petersburg. Am parcurs peste 6000 km de-a lungul coastelor Antarcticii de Est, am lucrat două luni în staţiunea Mirnîi, am pătruns în şapte puncte în interiorul continentului, am făcut determinări de ozon... Trebuia să continuu cu o expediţie în Oceanul Indian dar am cerut o modificare şi am rămas în Mirnâi pe timp de iarnă, ca să cunosc mai bine Antarctica. Am ţinut piept uraganelor aşa cum sunt ele, adevărate, cu viteze de 250 km/h, am intrat pe calota antarctică. Acest drum a fost, de fapt, o deschidere pentru România, realizat prin acest institut al nostru de cercetări polare. Am editat şi o carte în limba engleză la Academia Română privind cercetările noastre din anul 2000. Şi am făcut paşi importanţi în cadrul Tratatului Antarctic. La sesiunea Tratatului Antarctic de la Londra reunind experţi din 45 de ţări, noi am avut Opening Address, iar pe fond s-au discutat două documente pentru elaborarea documentului final: al Statelor Unite şi al nostru. Şi aceasta mai ales pentru a realiza marele nostru vis: să avem o Staţie polară românească în Antarctica! De ce alte ţări, şi nu vorbesc doar de cele cu mare tradiţie sau justificate de apropierea de Pol, ci chiar o ţară cum ar fi Bulgaria să aibă un asemenea centru de cercetări la Polul Sud şi noi nu?!

– Ar însemna omagiul suprem adus pionierului expediţiilor polare româneşti, lui Emil Racoviţă... Deşi s-ar putea spune că dumneavoastră aţi urmat drumul invers...

– Cred că a fost o întâmplare pentru mine că m-am ocupat mai întâi de speologie. Am intrat în lumea speologilor, dar nu ca un cercetător. Am vrut doar să vizitez peştera şi să o protejez – am scris şi o carte, intitulată „Solitar în lumea subterană". Am fost fascinat mai mult de liniştea peşterilor... Am dorit apoi să explorez şi peşteri în gheaţă, pe care nu le găseam decât în Groenlanda, în zona nordului, şi cu ocazia expediţiilor noastre am explorat peşteri în gheaţă în Spitzbergen – am şi descoperit o serie de peşteri, chiar dacă nu de mari dimensiuni – şi uneia dintre ele i-am şi dat numele de „Peştera Emil Racoviţă". O peşteră unică în felul ei, pentru că în clima de acolo prezenta formaţiuni de calcit... Şi pe urmă mi-am spus că totul ar fi mai uşor dacă am avea un program de cercetări polare. Am aşternut totul pe hârtie – un program interdisciplinar românesc pe care l-am trimis „sus" în 1986-1987, spre documentare, pentru a iniţia cercetări în zonele polare. A trebuit să vină însă anul 1990 pentru a reuşi în sfârşit să facem ceva...

MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

O LUME LACUSTRĂ

Cine ar fi crezut, cu câţiva ani în urmă, că Schiaparelli a avut dreptate – acum mai bine de un veac! – afirmând că pe Marte, deşi nu sunt canale săpate de mâinile (tentaculele?) băştinaşilor marţieni, există totuşi apă? Apa, elixirul născător de viaţă, apă din belşug, apă pe care o putem considera deja ca pe o avere a civilizaţiei omului, atunci când Homo sapiens se va îndrepta, inevitabil, spre cea de a doua Terra a sa, Marte, planeta roşie-verde-albastră, cum o numeşte, într-o splendidă trilogie, scriitorul de Science Fiction Kim Stanley Robinson...

Or, acum ştim precis, pe Marte au fost detectate uriaşe zăcăminte de apă. Le-a confirmat un aparat conceput de inginerul Bill Boynton, un fel de „baghetă" sensibilă la ape, în variantă hi tech, şi care a avut o istorie aparte, ce ţine de încăpăţânarea cu care Marte îşi apără secretele. Tehnician sclipitor, Boynton a prezentat mai marilor NASA aparatul său, care a fost acceptat şi, în 1992, trimis spre planeta vecină: din motive necunoscute, după 11 luni de voiaj, sonda purtătoare a explodat. În 1999, prin *Polar Lander*, o nouă versiune a „baghetei" sensibilă la apă a luat calea lui Marte – şi s-a izbit, cum ştim, de suprafaţa planetei. A treia încercare de teledetectare a apel marţiene a avut loc cu ocazia lansării lui „Odissey", în aprilie 2001, cu o rachetă Delta II, proba pierzând, la început, contactul radio cu NASA dar, din fericire, reactivându-l în martie curent. Cu un prim rezultat, excepţional: descoperirea unui gheţar gigantic, cu un volum de apă echivalent cu de două ori cel al lacului Michigan! Şi aceasta nu a fost decât începutul, zone lacustre îngheţate şi aisberguri subterane s-au prezentat, parcă, la un fel de paradă, în faţa „ochiului" cititor de molecule de H_2O. Mai exact: se pare că trei sferturi din suprafaţa planetei este acoperită cu un strat de gheaţă de cel puţin un metru grosime, aflat în subsolul lui Marte.

Ceea ce, desigur, naşte întrebarea: pentru că marţienii, în ciuda previziunilor lui H.G. Wells şi Alexei Tolstoi, nu există acum, nu cumva ei fac parte, totuşi, din istoria planetei? Sau, cel puţin: nu cumva, sub formă de micro-organisme viaţa a demarat în subsolul lacustru al „sorei" Pământului? Pentru că, în cazul unui răspuns afirmativ la cea de-a doua întrebare, apare răspunsul la o alta, pe care încă nu am pus-o: ne-am găsit noi, Homo sapiens, „locuinţă" pentru urmaşii noştri, la numai doi paşi cosmici de noi?

Adică, la descoperirea făcută de „bagheta" lui Boynton, am început deja marşul nostru triumfal către stele?

ALEXANDRU MIRONOV

Cu arcul la vânătoare de canguri

Fotografia alăturată nu este trucată. Ea ilustrează, o dată în plus, cinismul şi cruzimea cu care unii indivizi umani (nu puţini) se raportează la tot ce înseamnă mediu şi viaţă. Cangurul surprins în imagine trăieşte încă în Woodland Historic Park din Australia, deşi un arcaş modern a găsit de cuviinţă să tragă în el cu o săgeată lungă de 80 cm. Aceasta i-a traversat gâtul lui Skippy prin partea laterală dreaptă, agresiunea nefiind mortală. Din fericire pentru el, simpaticul animal a putut fi

capturat şi transportat la Melbourne, unde a fost operat. Totuşi, rana, chiar şi cicatrizată, rămâne ca un stigmat al barbariei, pus pe mentalitatea oamenilor care sfidează echilibrul naturii. *(A.N.P.)*

Pulsul planetei

Apa în două ipostaze

prieten şi duşman

Nu e nici o noutate, sau este o noutate veche de mii de ani, că fluidul vital al existenţei pe Pământ poate fi şi diluviu, dar şi „mană cerească". În contexul procesului de încălzire globală a Terrei, au apărut, însă, aspecte (aparent) noi ale problemei mondiale a apei, dintre care, pentru textul de faţă, am detaşat numai două: „producţia de apă de ploaie" (concept avansat de organismele ONU) şi ravagiile generate de topirea gheţarilor din masivul Himalaya.

Să luăm în serios apa de ploaie!

În câteva regiuni ale lumii unde producţia agricolă este tot mai obedientă faţă de capriciile imprevizibile ale modificărilor climatice şi „desfigurării" anotimpurilor, colectarea şi distribuţia apei sosită din cer nu mai este privită ca o simplă problemă individuală a fermierilor, şi nici a populaţiei urbane. Parcă reamintindu-şi de înţelepciunea multimilenară a popoarelor din Orientul Mijlociu (în special, dar nu numai), autorităţile din statul american Texas, din Insulele Bermude şi Insulele Virgine, din Australia şi din unele ţări asiatice au imaginat programe speciale de înmagazinare şi distribuţie a apei norilor. Pentru ţările afectate şi care-şi permit investiţii în această direcţie, ***apa de ploaie este privită ca o sursă alternativă la apele terestre, îndreptată în primul rând spre sistemele de irigaţie.***

Documente vechi de trei mii de ani, găsite pe teritoriul Iordaniei de azi, evidenţiază atenţia deosebită a suveranilor locali pentru depozitarea apei de ploaie în bazine acoperite sau neacoperite. Gospodărirea acestei comori era o problemă de stat, de supravieţuire şi de bunăstare a popoarelor respective şi, în consecinţă, dovedea înţelepciunea conducătorilor. A trecut ceva vreme de atunci şi specialiştii de azi au ajuns la concluzia că exploatarea apelor curgătoare şi a puţurilor nu mai este suficientă. Statisticile arată că doi din cinci locuitori ai Pământului suferă de penuria de apă potabilă dulce şi pentru culturile agricole. Ce-i de făcut?

În unele ţări avansate din punct de vedere economic începe să se dezvolte o adevărată industrie a stocării şi utilizării apei de ploaie. Acesta include proiectanţi şi constructori specializaţi în sisteme optime de depozitare (colectivă sau individuală), transport spre destinaţie. Primele rezultate arată că investiţiile şi costurile utilizării acestor sisteme sunt comparabile cu cele clasice. Demn de remarcat este şi principiul comun al tuturor proiectelor de acest gen: masiva depozitare a apei nu trebuie să conducă la proliferarea populaţiilor de insecte, în special a ţânţarilor.

În zonele urbane, arhitecţii se preocupă a modelarea unor acoperişuri şi a unor modalităţi de transport a apei norilor – şi la locuinţele particulare, şi la edificiile publice... Aceste iniţiative par a fi exagerate în raport cu situaţia actuală, însă avertismentele ecologilor, dacă nu sunt luate în seamă la timp, pot pune generaţiile viitoare în situaţii imprevizibil de grave.

Gheţarii din Himalaya ne spun adio!

Zeci de lacuri alpine din masivul himalayan sunt înghiţite de apele gheţarilor de la mari înălţimi, care se topesc cu o rapiditate mai mare decât cea prognozată acum un deceniu. Încălzirea globală determină încet-încet distrugerea unor întinse aşezări omeneşti, dispariţia unor oaze cu civilizaţie prin migrarea băştinaşilor spre regiuni mai sigure. Două organisme de prin rang ale ONU (UNEP, specializată în probleme mondiale de mediu, şi ICIMOD, focalizată spre situaţia zonelor montane ale lumii) susţin că în următorii 5-10 ani se vor produce adevărate diluvii în unele teritorii ale lanţului himalayan.

Supravegherea prin satelit a acestui fenomen extrem de grav s-a concretizat, deocamdată, prin identificarea a patru mii de gheţari şi cinci mii de lacuri glaciare care pot „exploda" în viitorul apropiat. Sunt vizate în primul rând regiuni din Nepal, Buthan şi Kashmir. În momentul de faţă, un pericol iminent îl prezintă nu mai puţin de 44 de lacuri montane, care pot afecta ireversibil teritorii şi din India şi China. Cercetătorii indienii au observat că, în ultimii ani, viteza de scădere a grosimii gheţarilor este de 15 metri pe an! Monitorizarea fenomenului (care numai în Nepal se face cu ajutorul a 49 de staţii meteorologice dependente de ONU) arată că o creştere permanentizată a temperaturii anuale cu 0,06 grade Celsius conduce la o creştere de până la cinci ori a suprafeţei lacurilor montane, fapt care va conduce, inevitabil, la revârsări diluviene...

Apa de ploaie şi apa gheţarilor, două „măşti" ale aceluiaşi personaj indispensabil existenţei umane. O mască râde, cealaltă plânge, depinde de înţelepciunea omului strategia de îmblânzire a ambelor ipostaze în folosul său.

PAUL IOAN

E bine de ştiut

DIAREEA LA SUGAR

Maladia constă în eliminarea de scaune frecvente, neformate, care conţin adesea şi resturi alimentare nedigerate. Cel mai des afectaţi sunt sugarii şi copiii mici. Aceştia refuză în primul rând hrana, fac febră, au colici abdominale, stări de vomă şi un geamăt de durere continuu. Cauza principală a acestor simptome diareice o constituie infecţiile. Astfel, alimentele pot să fie infestate cu germeni patogeni şi aceasta numai din motive ale lipsei de igienă (mâini nespălate, insuficienta prelucrare culinară etc.).

La sugar, primele semne ale bolii diareice încep cu: lipsa poftei de mâncare, scâncete şi nemulţumiri continui. Pentru început, tinerele mame constată că sugarul are 4-5 scaune pe zi. Micuţul bolnav îşi strânge picioruşele către abdomen, se ghemuieşte, plânge ori este trist.

Când scaunele şi voma sunt cantitativ mari, mamele trebuie să ştie că în asemenea cazuri copiii lor se deshidratează prin pierderea apei şi a sărurilor. Mai mult, mucoasa bucală a bolnavilor este uscată, respiraţia lor este lentă, pielea palidă.

Se impune numaidecât internarea copilului bolnav într-o clinică de specialitate. Atunci când diareea este cauzată de o afecţiune bacteriană, plasată pe traiectul digestiv, numai medicul stabileşte terapia cu antibiotice. În toate cazurile este necesară şi foarte urgentă echilibrarea hidrominerală ca şi stoparea stărilor de vomă. Pentru eliberarea şi repausul intestinului, sunt recomandate pauze alimentare, pentru un interval de 6-12 ore. Acestea, de altfel, sunt orele în care copilului bolnav i se administrează numai infuzie din flori de muşeţel, îndulcită cu glucoză, în procentele precizate de medic. În plus, se va adăuga, în acelaşi lichid, câte o jumătate de linguriţă de sare (la 1 litru lichid) care să suplinească pierderile. Câte 6-10 linguriţe din acest ceai, oferite bolnavului la fiecare 30 de minute distanţă, sunt suficiente. Dacă voma s-a oprit, se poate relua alimentaţia la biberon cu diluţiile următoare: la sugarul sub şase luni se vor combina o parte lapte şi două părţi apă, în prima zi, apoi raportul va fi de 1 la 1 şi după alte 2 zile, de 2 părţi lapte şi 1 parte apă. Sugarul de peste şase luni va fi alimentat obişnuit, după pauza hidrică, şi va bea multe lichide.

Un lucru nu trebuie uitat: permanent aceşti copii trebuie să aibă pamperşi curaţi.

Dr. VALERIU MANTA

Rafinament şi feminitate

Creatorii de modă spun că nu se poate trăi fără top-uri. Şi nu rămân numai la vorbe, ci şi oferă, tinerelof, modele pentru zilele toride sau nopţile romatice de vară. Sunt modele pline de rafinament care accentuează feminitatea. Ne puteţi contrazice?

Adevărat sau fals

Meloterapia...

...este benefică în tot mai multe maladii. Astfel, mai multe studii prezentate la cel mai recent Congres mondial de readaptare neurologică au confirmat efectul binefăcător al meloteropiei în tulburările de mers. La persoanele suferinde de maladia Parkinson sau cele care au fost victimele unui accident vascular cerebral stimularea auditivă ritmică ameliorează activitatea musculară şi coordonarea mişcărilor.

Miss România 2002

Cu puţin timp în urmă Bucureştiul a găzduit confruntarea prilejuită de desemnarea celor mai frumoase fete din ţara noastră. După o preselecţie riguroasă, din sutele de candidate, în finală au ajuns 35 de tinere, cu o vârstă medie de 17-18 ani. Cum bine se ştie, criteriile concursului presupun fizic deosebit, dar şi multă feminitate, sensibilitate şi isteţime. Concurentele au deschis prezentarea îmbrăcate în frumoase costume populare româneşti, în acordurile Rapsodiei Române a lui George Enescu. După defilarea în costume de baie, în concurs au rămas mai puţin de jumătate dintre concurente. Apariţia în ţinută de seară a stabilit locurile pe podium: *Dana Iureş*, 22 de ani, din Galaţi, locul III, va reprezenta România la concursul Miss Turism Internaţional. *Alma Ciucur*, 17 ani, din Bucureşti, s-a clasat pe locul II şi ne va reprezenta la Miss Europa. Miss România 2002 este *Adina Dumitru*, din Tulcea, (17 ani) şi ea va pleca în toamnă, în Africa de Sud, la Miss Univers.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Gastronomice

Din nou vă oferim câteva „reţete de sezon" trimise de cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus.

Ciorbă de perişoare din peşte

Câţiva morcovi, 1 lingură de orez, câteva păstăi de fasole verde, 2 linguri mazăre, 2 cartofi, 3-4 roşii, 4 linguri de iaurt, mărar şi pătrunjel verde.

Pentru perişoare: 200 g carne de peşte (ştiucă, şalău, crap), 1 ou, 1 felie franzelă, verdeaţă.

Morcovii se taie cuburi şi se pun la fiert în circa 1,5 ml apă rece. Se adaugă pe urmă mazărea şi fasolea curăţate şi spălate, iar la urmă cartofii tăiaţi cuburi. Înainte de a fi legumele bine fierte, se adaugă roşiile tăiate mărunt şi orezul fiert separat. Carnea de peşte curăţată şi dezosată se dă prin maşina de tocat împreună cu franzela înmuiată şi stoarsă. Se amestecă împreună cu oul şi verdeaţa tocată până se omogenizează. Se formează perişoare mici care se fierb în puţină apă clocotită 10-15 minute. Se scot şi se pun în ciorba de mai sus. Se serveşte cu verdeaţă şi iaurt.

Ciorbă de roşii cu carne de pasăre

200 g carne (de găină) fiartă, 600 g roşii, 2 morcovi, 1 ardei gras, 2 linguriţe orez, 2 linguriţe de smântână, 2 frunze de ţelină.

Morcovii se curăţă, se spală, se taie şi se fierb în apă puţină. Roşiile spălate se fierb, se strecoară sucul obţinut, se toarnă peste zeama în care au fiert morcovii. Se adaugă ardeiul, frunzele de ţelină, orezul spălat şi se fierb împreună, până se înmoaie orezul. Se serveşte cu carnea de găină şi se drege cu smântână.

Gustarea lui Bachus

400 g carne de porc, 250 g cârnaţi oltenești, 250 g creier, 250 g ciuperci proaspete, 25 g usturoi, 2 g piper, 75 ml vin alb, 50 ml bulion, 75 ml ulei, 50 g verdeaţă, sare.

Se taie carnea în fâşii subţiri, se sărează şi se prăjesc la foc iute. Se adaugă cârnaţii (tăiaţi în rondele mici) şi ciupercile (tăiate în cuburi de mărimea măslinelor), amestecându-se cu o lingură de lemn. Usturoiul tăiat mărunt se călește uşor, se stinge cu creierul crud (tăiat în cuburi) şi se amestecă împreună cu celelalte. Se adaugă bulion şi se potriveşte la gust cu piper, sare, vin alb, verdeaţă. Se serveşte cu ceapă coaptă şi salată.

Mâncare de fasole verde cu carne

600 g fasole verde, 200 g roşii, 10 ml ulei, 1 ceapă mare, 250 g carne, verdeaţă.

Fasolea curăţată şi bine spălată se fierbe înăbuşit cu puţină apă şi ulei. Separat se înăbuşă ceapa. Se amestecă fasolea fiartă cu zeama în care a fiert ceapa, suc de roşii şi cu carnea fiartă în prealabil şi se dă la cuptor. Când este aproape gata se adaugă verdeaţă din abundenţă.

Vinete prăjite

1 kg vinete, 1 kg roşii, 2 linguri grăsime, 3 linguri pesmet, zahăr, sare, piper.

Vinetele se spală, se fierb şi se taie pe lung. După ce se sărează se ţin jumătate de oră într-un castron; se scurg şi se prăjesc. Separat se prăjesc vreo 8-9 roşii, iar din restul de roşii se face un sos bine legat, cu zahăr, sare şi piper, după gust. Vinetele prăjite se aşază într-o formă unsă şi presărată cu pesmet. Peste acestea se pune un rând de felii de roşii, apoi straturile alternează şi deasupra se presară pesmet. Se dau la cuptor pentru circa 20 minute. Când sunt servite la masă, peste vinete se toarnă sosul de roşii.

Fructele verii

Indiferent că li se cunosc sau nu calităţile nutritive, ***cireşele*** sunt consumate cu plăcere de copii şi nu numai. Motiv în plus să vă spunem că

aceste fructe au efecte salutare în obezitate şi diabet. Printre calităţile care le recomandă figurează efectul *depurativ, puterea de remineralizare*, virtuţi protectoare în *bolile hepatice* şi *gastrice*. O cură de cireşe este utilă şi *reumaticilor*. Bolnavilor *de artrită* nutriţioniştii le recomandă consumul cireşelor una-două zile pe săptămână, cu rezultate palpabile. După o pauză de o săptămână, puteţi relua cura. Specialiştii au constatat că, la copii, cireşele *pot accelera creşterea*. Copiii le pot consuma zilnic, tot sezonul, crude, sub formă de suc sau compot. În această cură, cantitatea admisă zilnic este de 500 g.

Cireşele sunt recunoscute pentru efectul în *combaterea constipaţiei*.

Răcoritor şi diuretic, acest fruct intră în terapia obezilor şi a bolnavilor de rinichi. Prin senzaţia de saţietate cireaşa amăgeşte foamea, ajutând la *scăderea în greutate*. Totuşi, pentru că sunt sărace în principii nutritive (cu excepţia zaharurilor) cireşele nu sunt recomandate în cure exclusive, de lungă durată.

Măceşele reprezintă un tonic excelent pentru persoanele cu imunitatea scăzută, care obosesc uşor sau pentru cele cu o circulaţie sangvină periferică imperfectă.

Cura de *piersici întregi*, sau de *suc de piersici* ajută în combaterea debilităţii fizice şi se recomandă în special copiilor şi tinerilor care au suferit recidive în diverse boli sau care au de susţinut un efort intelectual prelungit. Ideal este ca *sucul să fie combinat cu mere şi portocale*.

Dosarele frumuseţii

PRINTRE PETALE

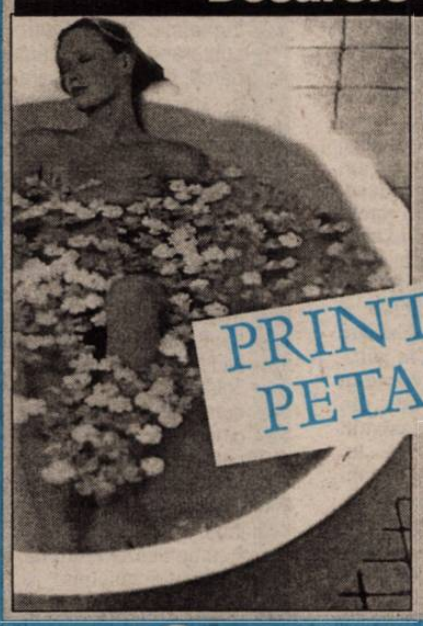

Preparaţi infuzii de plante, cufundaţi-le în baie împreună cu dv. şi efectele nu vor întârzia să apară pe... trupul astfel scăldat. Pentru a îndulci o piele uscată se recomandă flori de tei, violete, salvie. Fiecare dintre acestea are proprietăţi emoliente care vor atenua aspectul de „piele de crocodil" al zonelor foarte uscate. Pentru a curăţa o piele grasă se recomandă un amestec de petale de trandafiri, flori de lămâiţă, rozmarin şi eucalipt. Aceste plante au efect purificator şi astringent. Lămâiţa, de exemplu, acţionează ca un tonic, iar rozmarinul stimulează circulaţia sangvină. În final pielea va arăta fină, catifelată.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 27
Valabil până pe data de: 11 IULIE 2002

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Remedii naturale

Pătrunjelul creşte pofta de mâncare

Pătrunjelul de grădină este un rezervor uimitor de uleiuri esenţiale, hidraţi de carbon, enzime, săruri minerale (îndeosebi calciu şi potasiu) şi vitamine (A, B, C). Aşa se explică faptul că această plantă aromată este un *stimulent al sistemului nervos central şi endocrin, tonic general, depurativ, remineralizant, antiinflamator şi vitaminizant.* Deopotrivă, pătrunjelul are o acţiune favorabilă în *tratarea tulburărilor digestive şi a litiazelor renale sau biliare.* Mai nou însă s-a constatat că acesta deţine, pe lângă toate aceste proprietăţi, şi capacitatea de a *stimula pofta de mâncare.* După cum se ştie, pătrunjelul se poate consuma ca atare, dar el este folosit şi în prepararea unei infuzii din 1-2 linguriţe de frunze adăugate la 200 ml apă clocotită. Se obţine o soluţie care se bea în cursul zilei. Pătrunjelul se poate folosi însă şi preparat ca decoct din 20 g plantă uscată, adăugată la 500 ml apă, lăsate la fiert 25 de minute. Ceaiul obţinut se bea tot pe parcursul unei zile.

Coada calului favorizează asimilarea calciului

Prin conţinutul său bogat în silicaţi, planta cu multiple valenţe medicinale, cunoscută sub denumirea de ***Coada calului,*** are un efect deosebit de favorabil asupra *consolidării sistemului osos,* deoarece ajută la asimilarea mai bună a calciului în organism. Planta are şi un mare potenţial *diuretic,* datorită potasiului, flavonoizilor şi saponozidelor pe care le conţine. Este un remediu care, cu acceptul medicului curant, poate fi folosit în *tratarea infecţiilor şi inflamaţiilor căilor urinare inferioare,* precum şi în *calculoza renală.*

În general, Coada calului se foloseşte sub formă de decoct (o linguriţă de plantă la 500 ml apă care se fierb timp de 5 minute, după care se lasă 10-15 minute, se strecoară, conţinutul obţinut administrându-se în trei doze pe parcursul unei zile).

Deşi ajută la asimilarea calciului şi la consolidarea sistemului osos, acest ceai *nu este indicat copiilor mici aflaţi în plin proces de creştere* deoarece tocmai conţinutul ridicat în siliciu mineral poate întârzia creşterea. În schimb, adulţilor cu fragilitate osoasă le poate fi de un real folos.

Misterele unei treimi din viaţă

SOMNUL

protectorul nostru tăcut

Nimic nu este mai epuizant decât o noapte fără somn. Somnul reprezintă o haltă între două zile obositoare, el este cel care atenuează durerile bolnavilor, tot el aşterne uitarea peste problemele cotidiene sau întrerupe pentru câteva ore suferinţa psihică insuportabilă provocată de cine ştie ce necazuri... De aceea nici o fiinţă nu se poate dispensa de acest preţios protector al vieţii.

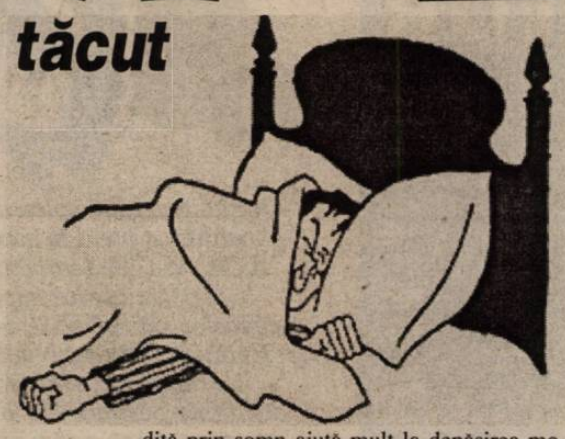

Spre deosebire de oameni, animalele dorm o mare parte din viaţa lor şi nu suferă de insomnii, din instinct ştiind ce trebuie să facă pentru a-şi asigura această nevoie. Fiinţele umane cunosc oare la fel de bine care sunt condiţiile pentru un somn bun? Rezolvarea insomniei este ea întotdeauna de competenţa medicului de la care se aşteaptă nu atât recomandări cât mai ales somnifere? Chiar medicii sunt cei care spun că, dacă ar fi aşa, pe lume ar exista numai insomniaci, deoarece în „compoziţia" insomniei intră ca ingredient principal o parte din personalitatea fiecăruia care, în mod inconştient şi împotriva voinţei, alege varianta de a nu dormi. De ce această opţiune? Pentru a răspunde la întrebare trebuie să ne amintim pe scurt care este de fapt „regula generală" a somnului normal.

Alchimia simţurilor

Oamenii, ca de altfel şi majoritatea animalelor, ziua se menţin în stare de veghe, iar noaptea dorm. Insomniacii în schimb, ziua veghează sperând că noaptea vor dormi. Când vine seara, majoritatea persoanelor, indiferent cât sunt de ocupate, se simt cuprinse de o oboseală combinată cu dorinţa de a dormi. O dată ajunşi în pat, majoritatea oamenilor simt o despovărare de greutatea propriului corp şi o senzaţie de relaxare a tuturor muşchilor. Psihicul se destinde şi el la gândul că ziua cu toate obligaţiile ei s-a încheiat şi că urmează câteva ore bune de ieşire din peisajul şi stresantul ritm cotidian. După puţin timp adorm. *Somnul propriu-zis nu se instalează însă dintr-o dată, ci printr-o etapă premergătoare.* Simţurile, care asigură relaţia permanentă cu mediul înconjurător, încep să-şi diminueze vigilenţa, cedând unul după altul. O sursă de lumină slabă, de exemplu, şi care nu apare în mod brusc şi brutal, nu mai este percepută de către ochi, după cum nici zgomotele slabe şi continue sau familiare nu mai sunt auzite. Nici modificările de temperatură nu sunt sesizate decât în cazul în care se face prea frig sau prea cald. Simţurile, ca şi gândurile, sunt atenuate, nu însă total deconectate. La un stimul mai pregnant, „picătura" de somn de pe gene poate să dispară, organismul cu toate simţurile şi capacitatea lui de a raţiona fiind gata să răspundă. Dacă nu apare însă nici un element de disconfort, organismul se simte în deplină siguranţă, aşa că după câteva ore se instalează cea de-a treia etapă a somnului, când atinge cea mai mare profunzime. Organismul intră într-o stare comparabilă cu inconştienţa, stimulii exteriori aproape că nu mai sunt percepuţi. Dar această fază a somnului foarte profund nu durează foarte mult, ci doar între câteva minute şi o oră. Apoi, se declanşează ieşirea din somnul profund, mecanismul derulându-se în sens invers. *Potrivit opiniei cercetătorilor, auzul se trezeşte primul, sunetele fiind percepute în somn, dar ignorate printr-o decizie a subconştientului.* După şase-opt ore de somn, majoritatea persoanelor se trezesc odihnite. Cu vise frumoase sau nu, chiar şi cu mici imperfecţiuni ale somnului datorate, de exemplu, unor zgomote pasagere, noaptea a asigurat totuşi organismului odihna necesară.

Creierul nu doarme

Oricât de profund este somnul unei persoane, *simţurile, fie ele oricât de atenuate ca grad de percepţie, nu dorm adânc, continuându-şi rolul de santinele ale organismului.* Tocmai aceasta este una dintre cauzele insomniei: persoanele cu simţurile „mai ascuţite" în timpul somnului, resimt mai uşor cea mai mică sursă de disconfort şi reacţionează, trezindu-se. De aceea, cei ce se plâng de insomnie trebuie să-şi asigure condiţii optime de odihnă nocturnă şi totodată să-şi educe simţurile să renunţe la „pânda" celor mai inofensive semnale ce vin din exterior. Aceeaşi educaţie trebuie făcută şi gândurilor angoasante, în sensul amânării lor pentru... a doua zi. În general, când îngrijorările se resimt ca fiind copleşitoare, împovărătoare pentru psihic, somnul este considerat cel mai bun medicament. Energia, forţa dobândită prin somn ajută mult la depăşirea momentelor de impas.

În braţele lui Morfeu

Mecanismul şi repercusiunile somnului asupra organismului constituie un subiect permanent de cercetare al oamenilor de ştiinţă. Prin diferite metode, aceştia au reuşit să menţină în stare de veghe un subiect timp de 200 de ore. În acest răstimp, i-au recoltat prize de sânge, care au fost supuse examenelor de laborator. Constatarea a fost că în sânge a apărut o substanţă care nu exista înainte ca subiectul să fie supus acestui experiment dur. Au denumit-o „hipno-toxină" – fiind vorba de o substanţă pe care organismul nu o produce în condiţii normale, ci doar când este foarte obosit, ţinta principală a acestei toxine fiind creierul. Din momentul în care subiectul adoarme, hipno-toxina şi acţiunea ei dispar. Concluzia acestui studiu este următoarea: *somnul nu este consecinţa unei intoxicaţii a celulelor nervoase de la nivelul creierului, ci o modalitate de prevenire a acestei intoxicări.* Cu alte cuvinte, *somnul nu trebuie considerat o cale de a înlătura oboseala (şi toxina), ci o cale de a evita oboseala.* Aşa se explică şi faptul că atunci când suntem prea obosiţi, se întâmplă să nu putem dormi.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Gheorghe Panait din Bucureşti. *Hipersecreţia lacrimală are cauze multiple, cum ar fi afectarea căilor de drenaj a secreţiilor lacrimale în urma unor infecţii, iritaţii, inflamaţii dobândite prin contact cu unele substanţe iritante (praf, fum, vapori de substanţe chimice etc.) sau în urma unor traumatisme.*

SECREŢIA LACRIMALĂ

Vârsta avansată poate contribui şi ea la disfuncţia lacrimală, cauza fiind o scleroză a canalului lacrimal. Numai un examen complex la Clinica de oftalmologie Bucureşti ar putea lămuri situaţia.

Valentina C. din Vaslui. *Mamografia – radiografia sânilor – este un examen absolut indispensabil pentru depistarea eventualelor formaţiuni patologice localizate la nivelul sânilor. Cu atât mai mult dacă, după un examen clinic se constată „ceva suspect", e normal ca medicul să aibă nevoie*

MAMOGRAFIA

de o confirmare obiectivă, bazată evident pe mamografie. În preajma vârstei de 40 de ani e recomandabil să se efectueze o mamografie cel puţin o dată la doi ani (în scop prevăntiv, de cunoaştere a stării de sănătate a sânilor). La vârsta de peste 50 de ani, acest examen e bine să se facă la intervale mai scurte, cel puţin o dată la 18 luni. În ce vă priveşte, nu aveţi de ce să vă faceţi probleme legate de pericolul acestei analize, pentru că nu are consecinţe nefaste, aşa cum credeţi dv. Cu alte cuvinte, mamografia nu declanşează şi nici nu „răscoleşte" un eventual cancer.

Bolile cardiovasculare

cresc riscul maladiei Alzheimer

Rezultatele unui recent studiu american, prezentate la Congresul anual al societăţii americane de geriatrie, au atras atenţia participanţilor asupra unei constatări deosebit de interesante: patologia cardiovasculară sporeşte riscul instalării demenţei senile – o degradare a funcţiei creierului, specifică maladiei Alzheimer. Cercetarea, aparţinând unui grup de medici de la Universitatea din Pittsburgh, a avut de fapt ca temă principală corelaţia dintre degradarea sistemului vascular al pacienţilor cu antecedente cardiovasculare importante (infarct de miocard, accident vascular cerebral, circulaţie periferică pregnant deficitară) şi apariţia demenţei senile.

Concluzia: 30% dintre persoanele care prezentau o patologie cardiovasculară severă au dezvoltat pe parcursul avansării în vârstă diferite grade de demenţă senilă. Studiul a avut la bază un număr de 5888 de persoane (dintre care 687 afro-americani), cu vârste de peste 65 de ani, toţi cardiovasculari, a căror evoluţie a fost îndeaproape supravegheată pe parcursul a aproximativ 10 ani (1989-1999). Din acest lot de studiu, 3602 persoane au fost victime ale unor forme de manifestare mai severă a bolilor cardivasculare de care sufereau. Din rândul lor, 69% au dezvoltat maladia Alzheimer şi, implicit, diferite stadii de demenţă senilă (de la forme uşoare până la nivele grave). La o analiză minuţioasă a calităţii traseelor vasculare (inclusiv cele de la nivelul creierului), s-a constatat că 11% dintre cazuri sufereau de o degradare semnificativă (cu afectare parţială a funcţiilor) iar 16% de o „avarie" mixtă (creier şi restul organismului), pe fondul dezvoltării accelerate a maladiei Alzheimer.

Cel mai mare risc este indus de circulaţia periferică deficitară, au mai precizat cercetătorii, şi singurul mod de a preveni consecinţele nefaste ale bolilor cardiovasculare asupra funcţiilor creierului constă în prevenirea lor sau, în cazul apariţiei, în tratarea lor corespunzătoare, permanentă şi susţinută.

Ce-i atrage pe alţii la o fată!

– „Mă numesc C.T., am 14 ani şi sunt în perioada «marilor schimbări». E timpul când vezi că toate idealurile naive de până acum cad, unul după altul. (...) Ce caută adolescenţii la un coleg? (...) Ce îi atrage la «diva» noastră? (...) De ce mă ocolesc? (...) De ce nu se pot amuza decât cu glumele pe seama altora? (...) Se vor maturiza vreodată? (...) Dacă renunţ la ei, rămânând în lumea mea, am şanse să fiu vreodată fericită? (...) Dacă joc teatru (...) şi-ncerc să fiu ca ei, ce câştig? (...) Dacă îmi păstrez firea de acum, ce o să ajung? (...) Cum pot alunga pesimismul, lipsa încrederii în mine, inhibiţia, timiditatea...? (...) Cum îmi pot pune în lumină calităţile?"

– Dragă C.T., ne-a impresionat scrisoarea ta. Eşti, într-adevăr, o fetiţă cam matură pentru vârsta ta, şi îţi pui probleme pe care nici adulţii nu şi le pun uneori. De aceea, eşti într-o permanentă decepţie, nu toţi oamenii din jur sunt atât de profunzi ca tine. Cum e bine de fapt? Oricum, important e ca persoana respectivă să-şi găsească un echilibru cu sine, să poată fi fericită aşa cum este: tu cu seriozitatea şi profunzimea ta, ei cu superficialitatea lor. Nu trebuie nici să-i invidiezi pe ceilalţi, dar nici să-i dispreţuieşti pentru felul cum sunt. Sunt doar diferiţi şi, probabil, nu au ales ei să fie aşa. Are şi natura un rol aici, ca şi mediul în care trăim...

Voi încerca să-ţi răspund la câteva dintre întrebările pe care ni le-ai pus.

Ce caută adolescenţii la un coleg? Ceva din ce au ei, dar şi ceva în plus, o notă de teribilism, pe care ei şi-ar dori să o aibă, dar nu îndrăznesc. Un fel de „maturitate", aşa cum o înţeleg ei, adică încredere în sine, stăpânire, acel „să fii *cool".* Un model pe care să-l urmeze, dar care este zugrăvit tot după chipul şi asemănarea lor... Probabil asta îi atrage şi la „diva" clasei. Ea pare să-şi fi depăşit inhibiţiile, timiditatea, deşi modul ei de a se comporta, uşor exhibiţionist, denotă tocmai o neîncredere în sine, dar bine mascată.

De ce te ocolesc? Pentru că ei nu te pot înţelege. Nu au ajuns încă la maturitatea emoţională pentru a aprecia valorile tale. Şi, poate, se simt întrucâtva inferiori ţie, le aminteşti că sunt copii încă, şi nu aproape adulţi, aşa cum şi-ar dori.

De ce fac glume pe seama altora? Pentru că asta este o modalitate de a se simţi ei superiori celorlalţi – atunci când cei de care râd devin „inferiori". E un mecanism de autoapărare, care îi face să se simtă mai „tari". E, de fapt, tot o copilărie. Aşa cum ţi-am spus şi mai înainte, nu toţi oamenii ating un grad ridicat de maturizare emoţională. Unii rămân toată viaţa cam la acest nivel, pre-adolescentin, pentru că se tem să crească, să meargă mai departe, să dea piept cu viaţa. Ei cred că dacă se comportă ca nişte copii, şi viaţa o să fie mai iertătoare. Dar nu e întotdeauna aşa. Alţii, în schimb, se maturizează, evoluează pe o linie firească, şi mai târziu zâmbesc, amintindu-şi de vremea copilăriei.

Eu nu cred că ar trebui să faci eforturi să fii ca ei, ci poate, doar să-i înţelegi, să fii mai indulgentă cu „copilăria" lor. Aşa, ca un om mare... Mă întreb, oare nu ţi-ai putea găsi prieteni printre cei mai mari decât tine, la liceu, sau chiar la facultate? În plus, există, mai ales în Bucureşti, diverse activităţi pentru copii, la Cluburile Copiilor din sectoare, la Palatul Copiilor, unde ai putea să găseşti tineri mai puţin superficiali şi unde ai putea să-ţi petreci timpul, să-ţi dezvolţi abilităţile, talentele, să „creşti" în plan profesional, să-ţi cultivi pasiunile, fără să te îngropi în cărţi, fără să pierzi contactul cu lumea ta.

Cred că aşa ai putea să scapi de complexe, de timiditate, să te pui în valoare şi să ai mai multă încredere în tine. Noi mai aşteptăm un semn de viaţă de la tine, cât de curând (şi nu uita să-ţi scrii şi numele, de data asta)!

MIHAELA DOROBANŢU

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

„COPIII" LUI DARWIN

PRIMUL PRĂDĂTOR

Paleozoologul James W. Hagadorn, de la California Institute of Technology s-a încumetat de curând să răspundă: acum 550-500 de milioane de ani, una din primele generaţii de prădători ai Pământului a fost banalul vierme plat.

În profunzimile oceanului primar, acolo unde s-au dezvoltat, se pare, primele forme de viaţă, urmele fosilizate ale acestui vânător hermafrodit (avea caractere ale ambelor sexe) îl situează cu certitudine în primul val al „carnivorelor". Modificările anatomice şi comportamentale ale viermelui plat îi trădează această apartenenţă: capacitatea de a „fora" în interiorul cochiliilor era redutabilă. În corpul său au fost găsite urme de cochilii găurite. De asemenea, şi modul de atac al prăzii a fost deconspirat: el îşi înconjura victima pentru a o imobiliza, apoi – în funcţie de natura acesteia – fie o înghiţea, fie o devora, fie se insinua îi distrugea carcasa. După mai bine de cinci ani de studii, prof.Hagadorn a reuşit să izoleze şi să analizeze şi excremente ale „delicateselor" viermelui plat. Compoziţia acestora indică fără dubii că prădătorul mâncase şi digerase carne de scoici şi alte vietăţi marine (brahiopode şi hyolitide). Atitudinea agresivă a viermelui plat (al cărui strănepot poate fi observat în fotografie) era exersată şi în perioada reproducerii. Faptul că era hermafrodit impunea următoarea situaţie bizară: doi indivizi se luptau cu înverşunare pentru a stabili în final cine să fie masculul şi cine femela... Descoperirile prof.Hagadron ne dau însă o imagine incompletă asupra prădătorilor care trăiau în oceanul planetar acum aproape jumătate de miliard de ani. După cum declară cu modestie el însuşi, este posibil ca viermele plat să fi avut înaintaşi, încă nedescoperiţi, care să-i pregătească prodigioasa carieră de prădător.

O RAFINATĂ DISTRACŢIE IMPERIALĂ

Bonsai

arborele cu două primăveri

Originile acestui splendid pigmeu al naturii se pierd în secolele VI-VII d.Ch., în China imperială. Pentru a desfăta ochiul împăratului şi al metreselor sale oficiale, învăţaţii de la Curte au inventat o nouă distracţie: adaptarea unor arbori pitici la condiţiile păstrării lor în ghivece. Pe atunci, ceea ce astăzi numim bonsai „arbore în ghiveci" avea cel puţin un metru înălţime. Înţelepţii mănăstirilor buddhiste şi-au propus şi au reuşit două lucruri esenţiale pentru ei: să imite cât mai fidel cât mai mulţi copaci trăind în sălbăticie şi să le reducă drastic dimensiunile. Cel mai mare bonsai al lor nu depăşea 50 de centimetri.

Din China, direct la Paris

Europenii au văzut pentru prima oară un bonsai la ei acasă în 1889, cu prilejul Expoziţiei universale desfăşurate la Paris. Impactul emoţional a fost uriaş. Cine n-ar fi vrut, atunci şi acum, să-şi desfete privirile cu această sculptură în verde. Dar, iată, a trecut mai bine de un veac de la acea premieră şi bijuteria japoneză îşi păstrează nealterate multe din secretele supravieţuirii în cenuşiul betonului. Este, poate, una din cele mai capricioase capodopere vegetale. Umiditatea, însorirea, curenţii de aer, orientarea cardinală, cantitatea şi calitatea îngrăşămintelor nu au reţete „bătute în cuie", toţi aceşti parametri depinzând de un număr mare de factori ambianţi.

Călugării buddhişti japonezi, după secole de studii şi experimente asupra miniaturizării bonsailor chinezeşti, le-au descoperit una din cele mai importante taine: indiferent în ce condiţii este păstrat, micul arbore îşi menajează „forţele" intrând de două ori pe an în somnolenţă (de fapt, o autentică hibernare vegetală) şi având, implicit două primăveri pe an. Luna august şi intervalul octombrie-februarie sunt perioadele când bonsaiul îşi consumă rezervele nutritive, fără să aibă nevoie de altele noi.

Seva din trunchi şi crenguţe îşi pierde total fluiditatea, o parte din generaţiile de frunze se schimbă. Cele două primăveri sunt situate astfel: cea lungă în luna martie, cea scurtă în septembrie. Maximul de viteză de dezvoltare este în iunie. Pentru buddhiştii japonezi, acest mod de manifestare este similar cu cel al bebeluşului care este alăptat, apoi adoarme şi iar se trezeşte când i se face foame.

MITOLOGIE

Spectaculoase „anticipări"

ZEIŢA ATENA A FOST O CLONĂ?

Într-un studiu dedicat miturilor esenţiale ale omenirii şi publicat în revista „Nature", prof. Richard Heysse emite o ipoteză interesantă: progresele ştiinţelor şi, pe alocuri, ale pseudoştiinţelor, ar fi fost anticipate de anumite evenimente şi personaje prezente în legende din vechime. La ordinea zilei fiind spinoasa problemă a clonării umane, dl.Heysse o întrezăreşte în naşterea Atenei din capul lui Zeus; meloterapia ar fi fost „prezisă" de Sirenele care asaltau navigatorii cu melosul lor irezistibil, iar Dedal şi Icar, evadaţi în zbor din Labirintul din Cnossos cu aripi de ceară, au fost inventatorii „primului aparat de cucerit imperiul păsărilor". Etapa următoare ar fi, după Heysse, „carele de foc" cu care Enoch a dispărut în ceruri. La fel de spectaculoase şi fanteziste ni se par şi ideile mitologice referitoare la reproducerea în vitro şi la alchimie. Aruncarea în spuma mării a organului sexual al lui Zeus (de către Cronos) a condus la zămislirea Afroditei, dar şi a monştrilor care „anunţă" haotice experimente de reproducere cu consecinţe genetice imprevizibile. La rândul lui, regele frigian Midas este, fără voia lui, primul alchimist: el transformă în aur (faimoasa permutaţie care l-a preocupat până şi pe Karl G. Jung) tot ce atinge, inclusiv mâncarea!

Pe lângă aceste uşor hazardate ipoteze (prezentate în registru ludic), prof. Heysse trage şi o concluzie ştiinţifică demnă de luat în seamă: întrucât pe Arca lui Noe nu a fost luată nici o floare, iar porumbelul care anunţă retragerea apelor are în cioc o ramură de măslin, atunci plantele n-au avut nevoie de nici o îngrijire aparte; ele ştiu să se dezvolte singure şi, în consecinţă, regnul vegetal îl precede pe cel animal în procesul dezvoltării vieţii pe Terra... Din păcate, nici un mit nu răspunde la altă spinoasă întrebare mereu actualizată: suntem singuri în Univers?

TRADIŢII

Festivalul Pământului Roşu

Indienii („pieile roşii") ultimului trib powow din rezervaţia Rocky Boy (situată în statul american Montana) obişnuiesc să se întâlnească anual în cadrul Festivalului „Pământul Roşu" în tentativa de a-şi conserva identitatea spirituală într-o lume care-i înţelege tot mai puţin, dar îi tolerează. Despre elementul esenţial al modului de gândire arhaic al acestui trib (foarte apropiat de mult mai cunoscuţii sioux) vorbeşte de la sine numele acestei manifestări cultural-artistice. Pământul Roşu (denumirea secundară fiind „Săgeţile Roşii") este metafora care ascunde spiritul războinic al bărbaţilor, dar şi al femeilor. Înaintaşii lor aveau o atitudine intransigentă faţă de cuceririle şi obiceiurile coloniştilor albi, asemănătoare cu cea a sioux-ilor şi apaşilor. Nefăcând concesii, powow şi-au sacrificat treptat efectivele în conflicte inechitabile ca tehnică de luptă. De altfel, şi statisticile de la mijlocul veacului al XIX-lea arată că cea mai rapidă decădere numerică au avut-o această etnie indiană.

Fotografia ne prezintă o fată de şef de trib (rangul fiindu-i trădat de penajul extrem de bogat din jurul capului) care poartă şi ea celebrul grup de trei dungi roşii pe obraz, simbol al „îngropării pipei păcii şi dezgropării securii războiului"... Tradiţii de mult apuse, dar care mai trezeşte nostalgii şi astăzi. Multe din odraslele powow se îndreaptă acum spre colegii, adaptându-se civilizaţiei citadine. Dar o astfel de costumaţie specifică strămoşilor lor nu le lipseşte din garderobă.

ARHEOLOGIE SUBMARINĂ

Cel mai vechi oraş din lume

Ruinele unui străvechi oraş gigantic au fost descoperite în zona ţărmului vestic al Indiei subcontinentale, în apropiere de Golful Cambay. Este vorba de un excepţional eveniment al arheologiei submarine întrucât, aşa cum afirmă specialiştii indieni şi americani, descoperirea acestei mari aşezări urbane poate răsturna tot ceea ce se cunoştea până acum despre primele civilizaţii sedentare care au construit sisteme citadine bine sistematizate.

Civilizaţie indiană necunoscută?

La o adâncime de 40 de metri sub apă, o aglomerare urbană de 8 kilometri lungime şi aproximativ 5 kilometri lăţime a intrat de curând în atenţia arheologilor din întâmplare (descoperirea aparţine unor ecologişti). Acest incredibil oraş – din punct de vedere al vechimii lui – a fost edificat spre sfârşitul ultimei glaciaţiuni (10-11 mii de ani), iar ulterior a fost înghiţit de apele crescânde ale oceanului, după ce gheţurile au început să se topească.

Atât de spectaculoasă este această descoperire, încât imediat s-au declanşat controversele cu privire la acurateţea metodelor de datare. Însă, pe lângă ruinele din piatră au fost analizate şi rudimentare obiecte de cult din lut, oseminte umane şi grinzi din lemn, toate indicând aceeaşi vechime neverosimilă. O dată cu confirmarea perioadei de edificare, arheologii şi istoricii indieni şi-au pus problema existenţei în acele vremuri a unei civilizaţii necunoscute şi dispărute sau asimilate de alte comunităţi asiatice. Cea mai veche civilizaţie trăitoare pe acele meleaguri a fost Harappan, acum 4 mii de ani, şi se considera că înainte de ea nu s-a mai închegat nici o altă oază de civilizaţie. Concepţia arhitecturală este extraordinară pentru oamenii primitivi din acele timpuri, la fel ca şi vestigiile culturale găsite, care preced cu mii de ani epoca piramidelor egiptene. Alternanţa din mărimea unor case demonstrează că exista o ierarhie socială bine conturată. Edificiile presupuse a fi fost publice erau mai înalte şi aveau ziduri mai groase. De asemenea, se poate distinge şi o anume geometrizare a tăierii străzilor, aşa cum, în mileniul III î.Ch., fusese gândită urbanizarea în Valea Indului... Supriza este imensă, specialiştii ne amintesc faptul că pe teritoriul statului indian Gujarat au fost descoperite incipiente aşezări omeneşti stabile datând de acum... 20 de mii de ani, din paleolitic! Însă „metropola" din Golful Cambay denotă cunoştinţe de sistematizare mult superioare.

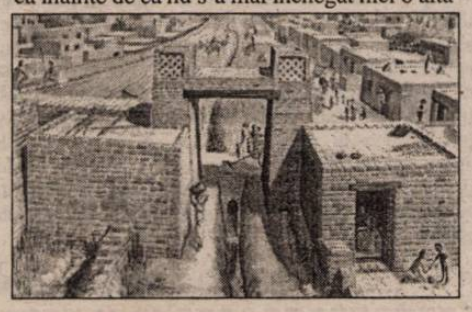

Rămas încert, răspunsul la întrebarea privind o foarte posibilă civilizaţie necunoscută şi dispărută generează o altă enigmă: de ce populaţia respectivă nu a influenţat comunităţile din regiune, având în vedere cunoştinţele extraordinare pe care le dobândiseră? Să fi fost atât de mare discrepanţa dintre diferitele oase de civilizaţie asiatice? Istoria ne arată că mesagerii din vechime ai unor popoare avansate au reuşit să înnobileze şi să dinamizeze alte comunităţi umane. Să fi preferat să păstreze secretele, precum antica populaţie chineză?

Pagină realizată de PAUL IOAN

DRUMUL ȚESTOASELOR PRIN MILENII

Foto-articol

De 200 de milioane de ani ţestoasele din Galapagos fac cu îndârjire şi fără greşeală acelaşi drum: de pe plaja în care s-au născut spre ocean şi de acolo înapoi pe insulă pentru a naşte o nouă generaţie de pui. Între aceste repere, o mulţime de obstacole în calea perpetuării misterioasei specii.

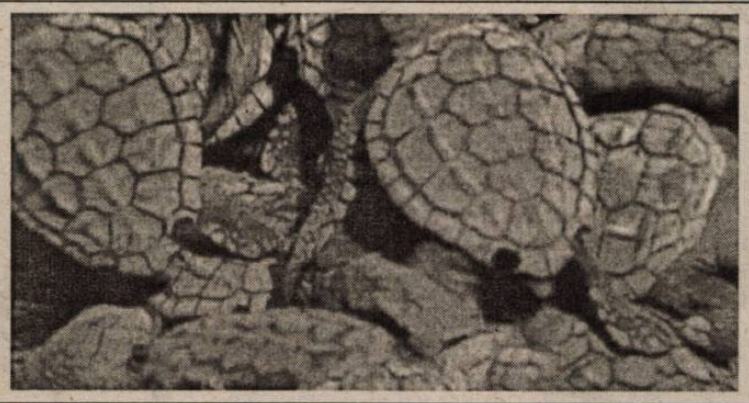

1. Puii de broască ţestoasă se nasc din ouăle depuse de femele în gropi de nisip, după aproximativ 75 de zile de clocire. Rând pe rând, puii ies la lumină pe plaja unde s-au născut. După o scurtă acomodare, micile vietăţi (ele măsoară 3-5 cm) vor porni pe un drum care, probabil, le este desenat în codul genetic. Viaţa ţestoaselor este, de fapt, un lung drum spre ocean şi o lungă reîntoarcere.

2. Nimeni nu poate explica în ce fel descoperă puii abia născuţi direcţia către apă. Nici un pui nu porneşte în direcţia opusă. Oceanul este un magnet.

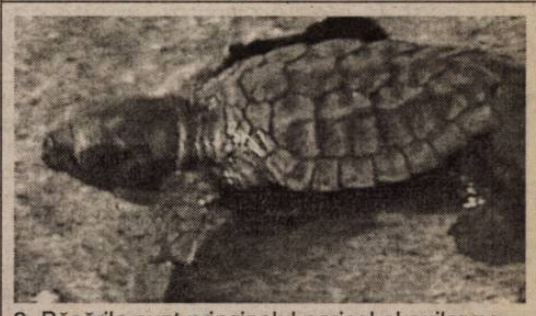

3. Păsările sunt principalul pericol al puilor pe parcursul întregului drum până la apă. Chiar şi o răsturnare pe spate poate fi fatală.

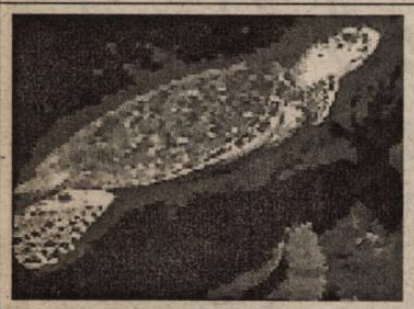

4. Apa oceanului pare a fi salvarea pentru puii tocmai ieşiţi din găoace. Dar salvarea înseamnă, de fapt, o întreagă viaţă plină de pericole. Mii de pui vor pieri în gurile prădătorilor.

5. Oceanul nu e o sală de bal. Mii de specii de peşti vor supravieţui pe seama vânării puilor de ţestoase lipsiţi de apărare.

6. Bibanul este un mare mâncău de pui de ţestoase, dar nu este şi singurul...

7. Sepia îşi lansează jetul toxic şi printre victime se numără de fiecare dată şi micile ţestoase.

8. După 25 de ani, ţestoasele ajung la maturitatea sexuală şi se reîntorc pe aceeaşi plajă unde s-au născut pentru a depune ouăle.

9. Numite „nomazii oceanelor", ţestoasele fac de 200 de milioane de ani acest traseu precis şi ineluctabil. Dacă ceva s-ar deregla în acest proces special ele ar dispărea pentru totdeauna.

Singapore

naşterea din junglă şi mlaştini

Situată suficient de aproape de ţărmul singaporez, insula Sentosa este aproape o prelungire a capitalei.

Exotică şi emoţionantă ea îţi dezvăluie un minunat caleidoscop în care soarele, nisipul şi marea adaugă un farmec deosebit frumuseţii rustice, faunei şi florei atât de insolite, grădinilor perfect aliniate, fântânilor muzicale şi enclavelor istorice. Se spune chiar că dacă n-ai venit la Sentosa nu poţi spune că ai ajuns la Singapore.

Mulţimea orhideelor, zâmbetele locuitorilor, terenurile sportive, acvariile pălesc însă cu totul în faţa evocării documentate a trecutului. O primă întoarcere în acest trecut o poţi face în Fort Siloso, presărat cu mărturii ale rezistenţei celor de aici în faţa duşmanului, dar cea mai concludentă în acest sens rămâne expoziţia permanentă „Imagini din Singapore" în care istoria este prezentată prin tradiţii şi viaţa de fiecare zi a locuitorilor. Evocarea aceasta sugestivă se face prin realizarea unor scene specifice cu ajutorul unor manechine de mărimea unui om. S-a ajuns la o adevărată artă în acest sens, oferindu-se imagini „vii", care reproduc în acelaşi timp sunete şi mirosuri specifice.

După ce pătrunzi în intimitatea unei colibe a unor băştinaşi, privirea îţi este atrasă de imaginile pionierilor de aici, imigranţi care au construit Singapore cu propriile lor mâini. Atmosfera secolului al XIX-lea este reprodusă atât prin figurile unor muncitori cât şi prin cele reprezentând personalităţi ale epocii.

Impresionează apoi dioramele închinate celui de al doilea război mondial, însoţite de vocile unor supravieţuitori care povestesc drama locuitorilor din timpul ocupaţiei japoneze. De la aceste imagini sobre se trece la unele pline de seninătate şi bucurie, ilustrând marile festivaluri ale ţării. După cum se ştie, până în secolul al XIV-lea Singapore era cu totul acoperit de junglă şi de mlaştini, adăpostind o mână de pescari şi de nomazi. După ce Sir Stamford Raffles a iniţiat comerţul cu Peninsula, Singapore a început să înflorească, iar mulţimea imigranţilor a transformat ţara într-un amestec de cultură şi tradiţii unic în lume.

De aceea mai multe diorame ale expoziţiei sunt închinate tradiţiilor şi festivalurilor chineze, indiene, malaysiene şi peranakane. O atmosferă extraordinară este obţinută aici prin holograme, muzică şi o serie de procedee cât se poate de moderne, oferindu-se vizitatorului un adevărat spectacol de sunet şi lumină. Sunt redate de asemenea ceremonii religioase, cum ar fi cununiile şi locuri de rugăciune şi veneraţie sacră. Totul cu reproducerea exactă a costumelor şi a particularităţilor etnice.

Sunt imagini de neuitat, vorbind mai bine decât orice despre realizarea unui vis care a creat o populaţie sensibilă, muncitoare şi dinamică.

IRINA STOIKA

◆ *...jiana este un joc popular românesc practicat de ciobanii din jurul Sibiului şi din nordul Olteniei? Jucat în grupuri mici de 4-6 persoane, sau în perechi, cu învârtituri vioaie şi paşi bătuţi are diferite variante şi denumiri: jieneasca, râureana, tontoroiul.*

◆ *...capitala statului Senegal din Africa de Vest este oraşul Dakar? Este un important port din Oceanul Atlantic.*

◆ *...constelaţia „Lira" se află în emisfera boreală? Steaua ei principală este Vega, de culoare albăstruie.*

Ştiaţi că...

◆ *...în mitologia greacă hamadriadele erau nimfe ale pădurilor? Se născteau şi mureau o dată cu arborii în care locuiau şi pe care, spre deosebire de driade, tot nimfe ale pădurii, nu aveau voie să-i părăsească.*

◆ *...dendrologia este un capitol al botanicii? Se ocupă cu studiul plantelor lemnoase.*

◆ *...iasca este o ciupercă uscată şi tare, care trăieşte pe trunchiurile arborilor? În trecut era folosită la aprinderea focului.*

◆ *...gusterul este o specie de şopârlă în lungime de circa 30 de cm, care se hrăneşte cu insecte, fiind prin aceasta foarte folositoare? Trăieşte în Europa de Sud dar este foarte răspândită şi în ţara noastră.* (I.S.)

Viitorul aparţine spaţiului

CASSINI

în drum spre planeta cu... mii de inele!

Sonda spaţială automată CASSINI-HUYGENS, lansată acum aproape 5 ani spre SATURN şi „minisistemul său planetar", a transmis recent date care atestă buna funcţionare a sistemelor ambarcate.

Probabil cea mai frumoasă planetă a sistemului nostru planetar, SATURN (numele zeului agriculturii la Romani) este cunoscut prin inelul sau spectaculos, observat prima dată de Galileo Galilei în 1610. Deşi timp de trei secole telescoapele terestre au încercat fără succes să descifreze structura inelului, abia în anii 1980-1981 fotografiile obţinute de la sonda interplanetară VOYAGER (vezi imaginea alăturată) au dezvăluit că acest inel este, de fapt, format din mii de „subinele" de cele mai variate forme şi printre care păreau a călători nişte... mini-sateliţi (!); după 15 ani, astronomii francezi au demonstrat că aceştia erau, de fapt, nişte sateliţi... falşi (!), un fel de aglomerări temporare de materie cosmică.

Cele două camere de luat vederi ale sondei VOYAGER au transmis imagini în premieră cu sateliţii saturnieni: Titan, Mimas, Enceladus, Thetys, Dione, Iapetus şi Rhea, „lumi mirifice", dar îngheţate...

La rândul ei, sonda CASSINI are printre obiective verificarea existenţei, intensităţii şi, mai ales, a extinderii uriaşei magnetosfere saturniene, care pare a fi responsabilă de formarea unor aurore polare gigantice!... Este posibil ca, în anul 2004 când va ajunge în vecinătatea planetei SATURN, (căreia îi va deveni satelit artificial), CASSINI va încerca să elucideze cauzele unui fenomen ciudat: planeta cu inel emite în spaţiu mai multă energie decât primeşte de la Soare! Radiaţiile emise de SATURN vor fi înregistrate de aparatura de pe CASSINI (spectrometru, magnetometru, radiometru etc.), în vederea obţinerii de date capabile să confirme ipoteza conform căreia nucleul planetei SATURN ar conţine aşa-numitul „hidrogen metalic" – respectiv hidrogen „îmbogăţit", la presiuni imense, în electroni şi care se comportă ca metalele, deci este bun conducător de electricitate!....

În mod similar, eventuala confirmare a valorii reduse a conţinutului de heliu de la suprafaţa planetei – o parte fiind, se pare, „capturat" de acel hidrogen metalic, – va reprezenta o altă misiune de excepţie a sondei CASSINI, care este foarte bine dotată cu aparatură ştiinţifică şi dispune de surse energetice nucleare.

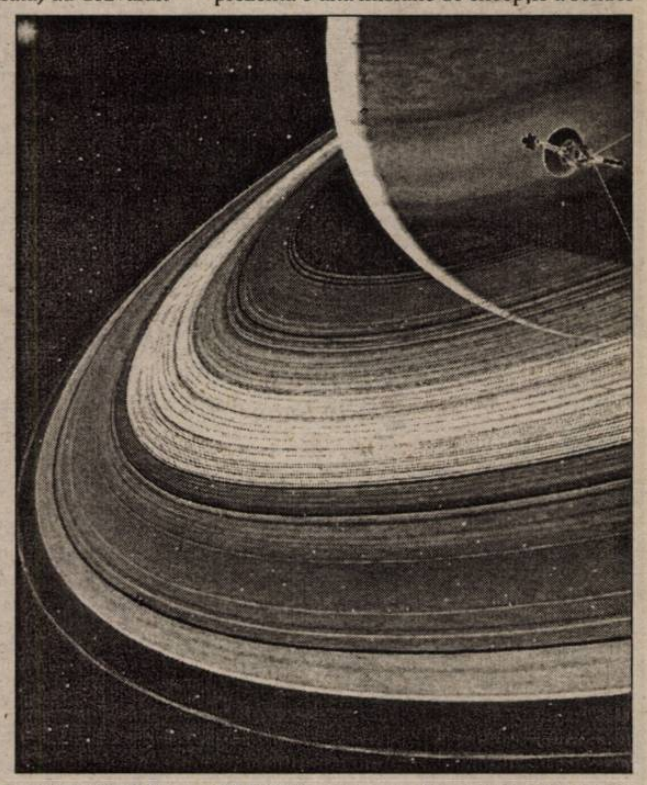

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Civilizatii dispărute

Piramida Lunii din cetatea Moche

Recentele săpături, făcute într-una din cele mai importante construcţii aparţinând culturii mochica – este vorba de Piramida Lunii aflată pe o colină din Cerro Blanco, Valea Moche (în nordul statului Peru) – au scos la iveală corpuri umane sacrificate, ofrande oferite zeităţilor, şi obiecte de ceramică pictate.

Sculptură din ceramică reprezentând un prizonier gol, legat cu o frânghie, al cărui corp e partial acoperit cu picturi şi tatuaje

Piramida Lunii aflată în vechea cetate Moche are o lungime de 95 m, o lăţime de 85 m şi o înălţime de 20 m. De-a lungul ultimelor secole întreaga vale, acoperită cu un strat gros de nisip, a fost uitată. Lucrările arheologice au început în 1991 şi au fost conduse de către arheologi peruani. Cercetările au fost continuate în 1999, în cadrul Programului internaţional Moche şi de atunci Piramida Lunii, construită din cărămizi crude, a fost investigată cu minuţiozitate. Această construcţie, sediu administrativ şi ceremonial, ca şi altele de acest gen, a fost ornată cu fresce policrome, multe din ele păstrându-se într-o excelentă stare de conservare. Cetatea Moche a fost capitala politică a uneia dintre cele mai înfloritoare societăţi preincaşe din Peru, epoca ei de glorie situându-se în perioada dintre secolele I şi VIII. Civilizaţia mochica, condusă dictatorial de o elită religioasă şi civilă, era marcată de credinţa oarbă în sacralitate. Pământul, apa, fenomenele naturii şi nu în ultimul rând clasa conducătoare, erau amprente ale divinităţii. Divinitatea supremă o constituia Aia Paec, un monstru jumătate teluric, jumătate acvatic, dotat cu dinţi puternici şi ascuţiţi, de felină. În viziunea acestei populaţii, demiurgii erau asociaţi adesea animalelor: feline, vulpi, iguane, bufniţe etc. care aveau menirea de a purta în cer sufletele oamenilor. Cele mai importante mărturii despre cultura acestei civilizaţii sunt obiectele de ceramică şi frescele. Pe obiectele din lut, de o mare diversitate şi frumuseţe stilistică şi coloristică, erau pictaţi războinici înarmaţi cu scuturi, prizonieri care aşteptau să fie sacrificaţi, figuri sau corpuri de zeităţi şi scene erotice. În această cultură în care nu se cunoştea scrisul, ceramica constituia o adevărată saga a vieţii cotidiene şi a credinţelor. În ciuda încercărilor de a intra în graţiile divine, acest popor a dispărut prin secolul al VIII-lea în condiţii misterioase. Probabil în urma unor catastrofe naturale generate de efectul El Niño (vânturi extrem de puternice care ar fi acoperit cu dune de nisip valea Moche) sau în urma confruntării lor cu alte populaţii.

DORIN MĂRAN

Lumini şi umbre în Bucureştii de odinioară

Din „tainele" muzeului Storck

– Una din numeroasele familii ale căror nume au intrat în istoria artei româneşti şi a Bucureştilor este familia Storck. Când a venit, stimate domnule ADRIAN MAJURU, primul Storck la Bucureşti?

– Alături de familiile de europeni – simpli meseriaşi dar şi liber profesionişti – care au venit la Bucureşti la începutul secolului XIX, s-a aflat şi tânărul Karl Storck. El a venit la Bucureşti în 1849 din târgul Hannau, de lângă Frankfurt pe Main. O vreme a lucrat ca gravor în atelierul lui Jozsef Resch, bijutier de pe Calea Victoriei (vizavi de Palatul Telefoanelor), pentru a-şi deschide apoi propriul său atelier de sculptură pe calea Griviţei. A lucrat îndeosebi sculptură religioasă – catapetesme, iconostase, mobilier – la Şelari, Antim, Mănăstirile Dealu şi Viforâţa etc., dar şi maiestuosul ancadrament din marmură cu portretul Domniţei Bălaşa de la Biserica omonimă.

– ...făcându-şi între timp o familie aici.

–A avut doi copii: Carl (1854-1926) şi Frederic (1872-1942). Primul studiază în Italia, apoi la Philadelphia, iar în 1887, la moartea tatălui său, se întoarce în ţară pentru a-i prelua atelierul. A lucrat mult sculptură funerară, portrete etc., lui datorându-i-se statuia lui Carol Davila de la Facultatea de Medicină. Frederic, în schimb, studiază Belle Arte la Bucureşti, fiind un an coleg cu Dr. Nicolae Minovici (avea de altfel să realizeze, în 1929, portretul vechiului său coleg). Îşi continuă studiile la München dar revine la Bucureşti pentru a-şi deschide propriul atelier în zona Ateneului Român, după care, între 1911-1913, îşi proiectează şi construieşte propria reşedinţă şi un nou atelier pe strada Vasile Alecsandri. Între timp, în 1909, se căsătorise cu pictoriţa Cecilia Cuţescu, născută în 1879 în comuna Câineni, de lângă Râmnicu Vâlcea.

– Şi Muzeul?

– Locuinţa familiei, alături de atelierele lor, devin muzeu memorial începând din anul 1951. Colecţiile familiei Storck cuprind variate aspecte de pictură de şevalet, grafică şi pictură murală, precum şi opere ale Ceciliei Cuţescu-Storck. Tot aici se află însă şi lucrări semnate Carol Pop de Szatmary, precum şi de fiul acestuia, Alexandru Szatmari.

De asemenea, găsim aici o bogată colecţie de sculpturi religioase medievale, care au aparţinut familiei. Muzeul este deschis şi poate fi vizitat. Şi, pe această cale, aducem mulţumiri custodelui muzeului, Liliana Vârban, pentru sprijinul acordat la realizarea acestui articol.

MIHAELA DOROBANŢU

Lumile de dincolo de lume

Crustele mişcătoare ale Pământului

Numele lui Charles Hapgood a intrat pentru prima oară în atenţia publicului la mijlocul anilor 1950, când acesta şi-a făcut cunoscută teoria sa privind mişcările crustale ale Pământului – o idee geologică radicală, trebuie spus, care a trezit interesul şi, cum vom vedea, chiar şi sprijinul direct, al lui Albert Einstein în persoană!

În ce constă, de fapt, ideea lui Hapgood? În primul rând, el s-a bazat pe o vastă evidenţă climatică, paleontologică şi antropologică, pentru a afirma că întreaga pătură exterioară a Pământului se mişcă periodic, ceea ce are drept consecinţă modificări majore ale climei. Zonele climatice ale Terrei rămân evident aceleaşi, căci unghiul din care „le priveşte" Soarele nu se schimbă. Pământul, pătura sa exterioară, se mişcă însă, „trecând" prin aceste zone.

Rose şi Rand Flem-Ath au corespondat cu Hapgood din 1977 până la începutul anilor '80, când acesta a murit. Singurul lucru asupra căruia ideile lor nu au coincis a fost localizarea Atlantidei, pe care Hapgood „o vedea" în zona arhipelagului Sf. Petru şi Sf. Pavel – un grup de insule de origine tectonică (nu vulcanică!), aflat la aproape 1000 km de localitatea Natal, din nord-estul Braziliei. Cartea soţilor Flem-Ath, *„Atunci când a căzut cerul"*, este o încercare extraordinară de a readuce în atenţie lucrările din 1954 aparţinând profesorului Charles Hapgood. Posibilitatea pe care ea o sugerează este una tulburătoare: societatea omenească nu a evoluat de la simplu la complex, de la animal sălbatic la un intelect moral elevat, de la necivilizat la civilizat. Ea ne sugerează că o civilizaţie, alta decât a noastră, cel puţin la nivelul civilizaţiei europene a secolului XVIII, a dominat lumea înainte de anul 10000 î.Ch. Un an care, conform imaginii biblice, este situat în epoca premergătoare potopului. Soţii Flem-Ath analizează astfel o serie întreagă de enigme ale istoriei şi încearcă să evidenţieze o soluţie care să le fie comună. Cum de a apărut dintr-o dată civilizaţia agrară, aproape din nimic?! Cum de calotele glaciare cele mai groase se află în locurile de pe Pământ unde ninge cel mai puţin?! Cum de a apărut, tot dintr-o dată, o civilizaţie extrem de avansată în Egipt, cu un înalt grad de sofisticare, în jurul anului 3500 î.Ch.?! Care este explicaţia hărţilor dinaintea erei noastre pe care apar detalii ale liniilor de coastă *(care în prezent se află sub gheaţă!)* ale Antarcticii şi celor două Americi, cu o precizie de jumătate de grad (!!!)?! Cum se explică elementul prezent în aproape toate mitologiile, care afirmă existenţa unei civilizaţii similare în emisfera sudică?! *„Atunci când a căzut cerul"*, cartea de 160 de pagini a soţilor Flem-Ath nu este însă doar o *„reanimare"* (cum a fost caracterizată de unii critici) a teoriilor lui Hapgood din 1954. Ei postulează că ultimul din şirul marilor evenimente catastrofale a avut loc în jurul anului 10000 î.Ch. Ceea ce numim astăzi continentul antarctic a fost atunci „împins" spre Polul Sud, devenind de nelocuit; America de Nord *„s-a mutat"* şi ea spre sud, provocând ceea ce astăzi se identifică de către specialişti cu finalul Erei glaciare. Aceste deplasări ale crustei terestre au determinat anihilarea unei civilizaţii – cea a continentului numit de Platon Atlantida. Influenţa atlanţilor este identificată de autori în Egipt şi în culturile Americii Centrale. Interesant (şi fără a face nici cea mai mică speculaţie!) raportul pe anii 1991-1994, al departamentului de geologie şi geofizică al Universităţii Californiei de la Berkley, se intitulează *„Atunci când a căzut cerul peste capetele noastre: identificare şi interpretarea produselor impactului în rocile sedimentare"*... **(M. D.)**

Panteon creştin

Catedrala Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel – Constanţa

Sfântul Apostol Pavel a avut cea mai amplă şi mai rodnică misiune de evanghelizare, fiind prăznuit de biserica noastră împreună cu Sfântul Apostol Petru, în ziua de 29 iunie.

Sfântul Apostol Pavel

Născut între anii 1-5 în Tarsul Ciliciei, el primeşte numele iudeu Saul. Familia sa se bucura de avere şi o bună poziţie socială, tânărul Saul având chiar privilegiul de a fi cetăţean roman. Preotul Nicolae Barbu subliniază faptul că tânărul a avut parte de o educaţie aleasă, fiind chiar ucenic al învăţătului Gamaliel.

Necunoscându-l pe Mântuitor în timpul vieţii pământeşti a Acestuia, devine un înfocat prigonitor al creştinilor, fiind împuternicit în acest scop de Sinedriul din Ierusalim.

Martor al uciderii cu pietre a Sfântului Arhidiacon Ştefan este hotărât să aplice aceeaşi prigoană în Damasc. Pe drumul Damascului i se arată însă Mântuitorul, într-o lumină orbitoare, şi îi aude glasul care îi spune: „Saule, Saule de ce mă prigoneşti?" Această revelaţie extraordinară, avută chiar în miezul zilei, îi va schimba complet viaţa. Rămânând iniţial orb este dus în Damasc unde, convertindu-se, este botezat de Anania şi îşi recapătă vederea, după care îşi începe misiunea sa de apostol. Propovăduind noua credinţă, atrage nedumerirea creştinilor care îl cunoşteau altfel, dar şi ura evreilor care se hotărăsc să-l piardă. Părăseşte în grabă Damascul, fiind scos de ucenici într-un coş coborât peste un zid al cetăţii, şi se retrage vreme de trei ani în pustiu. Vine apoi la Ierusalim unde se alătură apostolilor şi întreprinde trei călătorii misionare: în anii 45-48, între 51-54 şi între 54-58.

Peste tot predică Evanghelia şi face minuni. Vindecă un olog la Listra şi participă la Sinodul Apostolic de la Ierusalim, din anul 50. Este întemniţat în oraşul Filipi unde înfiinţează prima comunitate creştină europeană şi învie din morţi un tânăr din Troia. Între 59-60 se află în Cezareea unde este închis între anii 59-60, şi este judecat de Festus, noul procurator, şi de regele Agripa. Găsit nevinovat, Pavel vrea să evite chemarea în faţa Sinedriului şi, în calitatea sa de cetăţean roman, face apel la împărat. Este dus în lanţuri pe o corabie la Roma, unde este închis vreme de doi ani, între 61-63, având însă un regim de detenţie uşor şi putând să primească pe oricine. În acest fel el îşi continuă opera de propovăduire a Evangheliei.

Găsit din nou nevinovat, este eliberat şi pleacă în Spania, Italia şi apoi în Efes unde îl pune episcop pe Timotei. Trece prin Corint, îl pune pe Tit episcop în Creta şi se întoarce la Filipi.

De aici este dus la Roma în anul 66 şi, datorită persecuţiilor declanşate de Nero împotriva creşinilor, este decapitat la 29 iunie 67, în aceeaşi zi în care este răstignit Sfântul Apostol Petru. Este îngropat pe calea Ostia, devenită loc de pelerinaj, iar cele 14 epistole ale sale constituie pietre de temelie ale credinţei creştine, uimind prin iscusinţa retorică, profunzimea gândirii şi, mai ales, uriaşa dragoste faţă de Iisus Hristos.

IRINA STOICA

Regatul evreu de pe Volga

◆ Cel mai puternic stat evreu înaintea Israelului de astăzi proclamat la 14 aprilie 1948 ◆ În plin ev mediu, kazarii dominau sudul Rusiei ◆ Noi descoperiri permit rescrierea istoriei acestui popor care a alimentat multe legende.

Descoperiri stânjenitoare...

Ceva ciudat se petrece în cadrul Academiei de Ştiinţe a Rusiei. Un fel de omerta pare să domnească în Institutul de arheologie. O serie de descoperiri au fost trecute sub tăcere, altele s-au dovedit a fi false, iar piese autentice au fost furate în mod misterios, apoi regăsite în altă parte. Poliţia i-a identificat în cele din urmă pe vinovaţi: turişti israelieni. Dar ce amestec au israelienii în această poveste? Şi de ce o asemenea atmosferă de suspiciune? Pentru că obiectele dezgropate se referă toate la istoria unui popor medieval necunoscut, căruia rusii ţin să-i minimalizeze importanţa. El se numeşte kazar. În 1976, scriitorul britanic Arthur Koestler scrisese deja o carte intitulată: „Al treisprezecelea trib", dezvăluind pentru prima dată, public, epopeea kazarilor. Istoria unui imperiu care, din secolul VII până în secolul X, a dominat Volga şi Donul, precum şi întreaga stepă întinzându-se din Caucaz până în Crimeea şi spre est până la Marea Aral. Putere de prim rang, el trata cu Bizanţul şi Califatul dinastiei abbasizilor (fondată de Abu al-'Abbas 'Abbd Allah) din Bagdad. Dar succesul cărţii lui Koestler se bazează pe un ingredient e a alimentat multe legende, religia kazarilor: iudaismul. Fapt cvasi unic de la distrugerea Ierusalimului în anul 135, şi înainte de crearea Israelului modern, un stat evreu se năştea în plin ev mediu! Şi asta nu e tot! După istoricul palestinian Abraham Polak (1937) şi contele Baschmakoff, un rus alb (1921), Kostler apără teza potrivit căreia evreii askenazi descindeau toţi din kazari! În opinia acestuia, deci, askenazii, mai exact imperiul majoritar al evreilor, ar fi avut mai mult de împărţit cu turcii decât cu bunul rege David.

Medalion reprezentând un cavaler-kazar ţinând de păr un duşman

Cercetările au continuat şi, în luna mai 1999, arheologul rus Ghenadi Afanasiev anunţa, în cadrul primului Congres Internaţional kazar, la Ierusalim, descoperirea, pe malurile Donului, a unor farfurii kazare purtând menţiunea „Israel" în ebraică. În acelaşi an, o serie de săpături au început pe malurile marelui rezervor din Tsimlyansk, la vest de Volvograd (fost Stalingrad), unde arheologul Alexander Semenov crede că a identificat o nouă fortăreaţă kazară, după cea de la Sarkel, azi sub apele unui lac artificial. Dar descoperirea cea mai aşteptată, cea mai importantă, nu este încă publicată. Un arheolog din echipa lui Afanasiev, Emma Zilivinskaya, explorează la ora actuală un sit în apropiere de oraşul Samosdelka, la 60 km sud-vest de Astrahan, în delta fluviului Volga. Or acest sit ar putea fi cel de la Itil, capitala kazară, un fel de graal al arheologiei (Graalul este vasul în care s-a păstrat sângele lui Iisus, căutat în van de arheologi până azi). Mai mult, el era considerat oraşul alb al lui Al Kazar, unde toate religiile coabitau în pace şi fiecare minoritate era judecată conform propriilor credinţe. Regele (Kagan) domnea într-un oraş mare ce se întindea pe cele două maluri ale Volgăi. Pe un mal locuiau musulmanii, pe celălalt, regele şi curtea sa. Şi toţi erau evrei. Pe scurt, istoria kazarilor şi a popoarelor înconjurătoare este pe punctul de a fi rescrisă în totalitate.

Graalul arheologiei

DAN ADRIAN OLARU

OMOARĂ-MĂ sau lasă-mă să plec!

Lynne Taormina are 49 de ani şi tocmai îşi terminase de făcut cumpărăturile la supremarketul la care mergea de obicei, când un tip s-a apropiat de maşina sa. A crezut că este unul din obişnuiţii cerşetori, dar acesta a intrat pur şi simplu în maşină şi a trântit uşa după el. Lynne era deja instalată pe locul şoferului şi se pregătea să-şi pună centura de siguranţă. Intrusul s-a repezit la ea şi a imobilizat-o. Intenţiile erau clare şi strigătele victimei nu făceau decât să-l întărâte şi mai tare. A scos din buzunar un pistol şi privind-o cu un rictus pe faţă, a întrebat-o dacă a auzit vreodată ce este aceea o crimă!

„Nu mă gândeam decât la copiii mei şi la faptul că murind aici în parcarea magazinului ar fi fost scutiţi să mă caute prin cine ştie ce pădure unde m-ar fi putut ascunde asasinul. Acesta continua să mă lovească îngrozitor şi să urle la mine să tac din gură. „Omoară-mă sau lasă-mă să plec" strigam.

Minute în şir, atacatorul a lovit-o – poliţia avea să-l identifice mai târziu ca fiind un oarecare Charles Perdue, proaspăt eliberat condiţionat. Şi evident că nimeni nu intervenea! Ocazia salvatoare s-a ivit când Perdue a încercat să-i înăbuşe strigătele punându-i mâna

pe gură. Lynne nu putea să rateze: a muşcat cât a putut de tare! „Nu mă mai putea lovi şi asta mi-a salvat viaţa." Un alt cumpărător a observat ce se petrecea în maşina lui Lynne şi a început să strige la rândul său. Aşa l-a auzit Sergentul Richard Lucas care era de serviciu în zonă şi, când a observat că un om încearcă să fugă plin de sânge, s-a aruncat asupra lui şi l-a imobilizat. Lynne rămăsese pe loc, cu faţa acoperită de sânge, cu un dinte distrus şi plângând fără să se poată opri. Charles Perdue s-a întors la puşcărie. Noua infracţiune nu-i va uşura în nici un fel soarta – tocmai fusese eliberat, cum spuneam, condiţionat, datorită executării unei pedepse de 12 ani pentru tentativă de viol şi furt calificat... *(M.D.)*

Cerşetor uitat în arestul poliţiei

Un om al străzii, cules de poliţie de la periferia oraşului Bruxelles şi obligat să rămână într-o celulă a comisariatului Anderlecht, a trăit o experienţă mai dură decât cea a vieţii de vagabond. Dintr-o eroare administrativă, gardienii au uitat de prezenţa lui în comisariat, aşa că timp de trei zile nu i-au asigurat nici hrană, nici apă. Cum a fost posibil? Camerele de luat vederi montate pentru supraveghere nu oferă imagini din fiecare celulă. Întâmplător, cea în care fusese închis omul străzii se afla în... conul de umbră, aşa că nimeni nu a mai trecut pe la el, cu atât mai mult cu cât arestarea nu fusese nici ea înregistrată în documente. În fiecare celulă există totuşi un buton de alarmă, dar el nu a ştiut că ar fi putut să-l acţioneze; a răbdat cât a răbdat şi, după trei zile, a început să ţipe ca o fiară rănită cerând ajutor. A fost imediat dus la spital unde a primit îngrijirile corespunzătoare.

Ţarul Nicolae al II-lea înainte de dezastru

Foto document

O scenă emoţionantă din alt secol, imortalizată de un fotograf oficial aparţinând Casei Imperiale. Ţarul Nicolae al II-lea binecuvântează cu o icoană trupele de infanterie care se pregăteau să plece pe front. Suveranul a luat (însă) unele decizii eronate care se vor traduce printr-un dezastru politic şi militar.

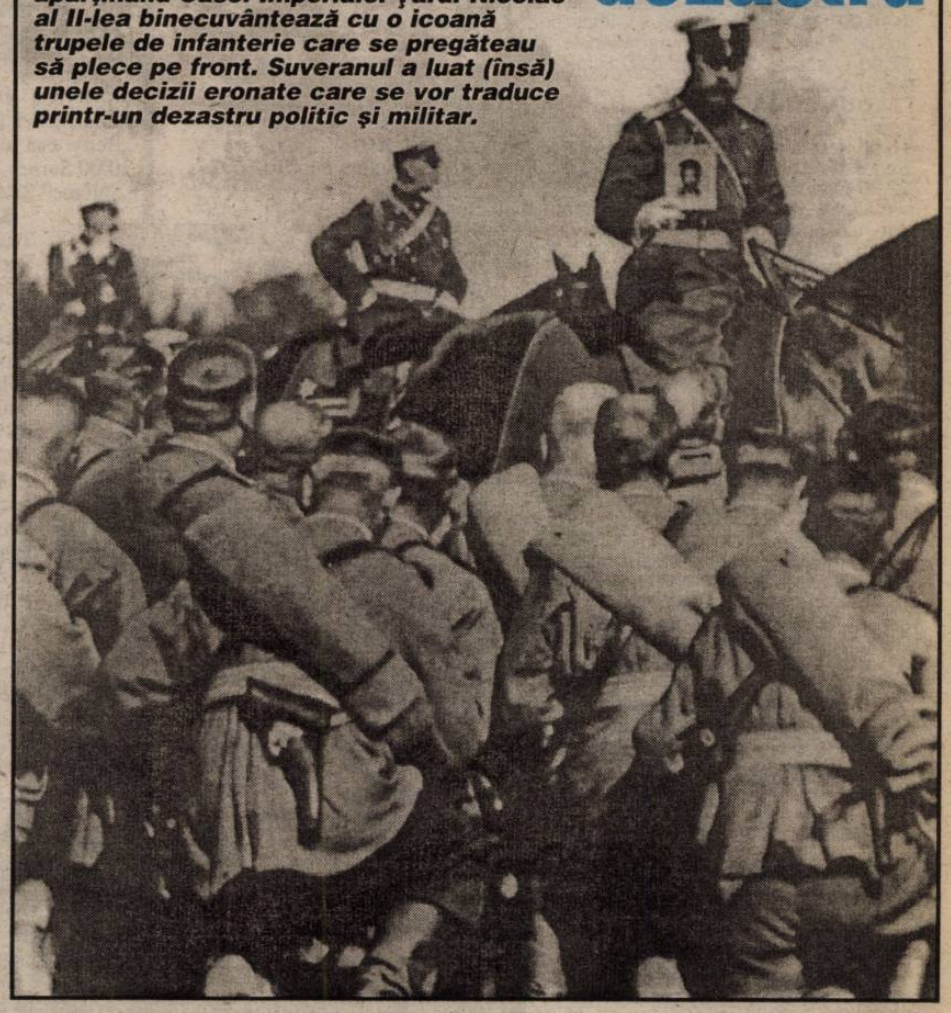

O lume nebună

Janine Zuckermandel, o newyorkeză de 34 de ani, a pretins societăţii Dunkin'Donuts o despăgubire de 20 de milioane de dolari, după ce, muşcând dintr-o clătită, şi-a perforat obrazul cu un ac de seringă aflat în... delicioasul desert. Avocatul ei a declarat că Janine a fost atât de şocată de întâmplare încât şi-a pierdut şi locul de muncă - era vânzătoare într-un magazin care comercializa pagere. În plângerea pe care a depus-o la Curtea supremă din Manhattan, femeia a precizat şi această consecinţă a nefericitei întâmplări. Interesant este că după câteva luni în care a fost şomeră, femeia a găsit de lucru la o societate care comercializează produse de uz medical, inclusiv... ace de seringă.

O serioasă anchetă a fost declanşată la Sidney (Australia) în scopul identificării resturilor umane care s-au găsit în stomacul unui rechin-tigru, pescuit în zona coastei de sud a continentului. Peştele, cu o lungime de trei metri şi o greutate de 368 kg, capturat la o distanţă de aproximativ 48 km de localitatea Blacksmiths, a oferit o mare surpriză celor care l-au tranşat de vreme ce avea în burtă un craniu, un braţ şi bazinul unui om. Autorităţile speră ca în urma analizelor de laborator efectuate asupra acestor resturi umane să se afle împrejurările şi identitatea persoanei înghiţite de rechin.

O fetiţă columbiană în vârstă de cinci ani a fost interceptată în aeroportul internaţional John F. Kennedy din New York, purtând în bagaj nu mai puţin de 1 kg de heroină. Potrivit declaraţiilor vameşilor americani, această fetiţă, care călătorea singură şi venise dinspre Bogota, este cea mai tânără persoană folosită vreodată de traficanţii de droguri pentru afacerile lor ilegale, prinsă în flagrant delict. (A.P.)

1300 de inimi de copii, conservate într-un spital

Un scandal de proporţii s-a declanşat în Noua Zeelandă după ce opinia publică a aflat că într-un spital din capitala ţării, Auckland, s-au descoperit peste 1300 de inimi conservate, majoritatea de copii, fără ca părinţii micilor decedaţi să ştie. Acţiunea de conservare de organe se pare că a început cu aproximativ cinci decenii în urmă, unele dintre acestea fiind prelevate de la fetuşi avortaţi. Inimile copiilor erau folosite ca material didactic pentru studenţii la medicină. Oficialii de la Green Lane Hospital, instituţie medicală specializată în cardiologie, au declarat că, după ce a fost descoperită „colecţia" de inimi, majoritatea personalului şi în special chirurgii au fost chemaţi să răspundă întrebărilor părinţilor oripilaţi de întreaga afacere. În ziua următoare dezvăluirii, activitatea obişnuită a spitalului a fost paralizată. Nici un pacient nu a mai fost primit, nu s-au mai efectuat intervenţii chirurgicale, deşi unele dintre ele erau programate cu şase luni în urmă. Ca să iasă într-un fel din impas, conducerea spitalului a făcut o... ofertă: aceea de a restitui familiilor inimile copiilor. Directoarea departamentului de chirurgie pediatrică i-a asigurat pe membrii familiilor disperate şi confuze în faţa unei asemenea propuneri că spitalul este în măsură să ştie cu certitudine cui a aparţinut fiecare inimă în parte. Pentru a uşura contactul cu solicitanţii, s-a instituit o linie telefonică specială, la care s-au înregistrat peste o mie de apeluri, rostite cu voci gâtuite de emoţii, părinţi care sperau că în colecţia de inimi se află şi cea a copilului lor. Organele au fost conservate în cutii de plastic, inscripţionate cu un cod individual, dar pentru a se afla aparţinătorul a trebuit făcută o confruntare cu dosarele medicale, activitate care a necesitat multă muncă şi mult timp. Drept pentru care, părinţii au fost programaţi pe zile, pentru recuperarea... inimii copiilor lor. (A.P.)

Cine a ucis-o pe Lolo Ferrari?

În urmă cu doi ani, poliţia din oraşul Grasse din sudul Franţei a descoperit corpul neînsufleţit al unei celebre actriţe de filme porno, Lolo Ferrari, în vârstă de 30 de ani, în casa acesteia. Actriţa şi-a câştigat o mare popularitate datorită sânilor ei uriaşi, cotaţi ca fiind cei mai mari din lume (circumferinţa lor măsurând 180 de cm). Până nu demult, s-a crezut că Lolo a murit asfixiată de greutatea impresionantului ei bust. În urma autopsiei efectuate imediat după moartea actriţei, nu a putut fi elucidată cauza decesului. Moartea părea una naturală. În urma investigaţiilor care au continuat s-a ajuns la concluzia că actriţa a fost asasinată. Eric Vigne, soţul ei, a fost arestat în urmă cu câteva luni sub acuzaţia de crimă cu premeditare. Anchetatorii susţin că acesta şi-a asfixiat soţia cu o pernă după ce încercase mai întâi să o sugrume. Probabil că la un moment dat şi-a dat seama că trăieşte alături de un monstru şi, într-un acces de nebunie, ar fi ucis-o. Pe lângă operaţiile de sâni, în număr de 18, Lolo a mai efectuat trei intervenţii de micşorare a nasului, infiltraţii cu silicon în pleoape, buze şi frunte. Lolo începea să semene din ce în ce mai puţin cu o fiinţă uamnă. „Urâsc realitatea, a declarat ea presei. Vreau să am un corp în întregime artificial." Cu timpul şi-a dat seama cât de mult o costă această extravaganţă. „Mă trezesc noaptea de teamă să nu mă întorc pe spate în timpul somnului. Îmi e mereu teamă că sânii mei vor exploda. Iau medicamente ca să mă liniştesc. Asta e", a mai declarat ea. Acuzaţia adusă soţului ei e însă greu de probat. Justiţia face însă eforturi să elucideze cazul. Procesul va începe când se vor aduna mai multe probe. *(D.M.)*

Traficul de carne vie, în vremea Apocalipsei

KOSSOVO ultimul drum

Războiul din Kossovo a deschis o nouă sursă de venituri pentru traficanţii de arme, de droguri şi de carne vie. Şi, cum marfa de acest gen se plămădeşte din belşug în umbra declaraţiilor oficiale sforăitoare, fetişcanele naive, lipsite de responsabilitatea minimă a propriei persoane, au căzut cu duiumul în plasa vânătorilor înarmaţi cu promisiuni de viaţă regească. Aruncate pe „piaţa liberă" a sexului, tinerele devenite sclave ajung apoi să trăiască – atât cât li se permite, cât mai sunt „productive" – zile şi luni apocaliptice. Multe romînce au participat astfel, într-un mod... original, şi la conflictul din Kossovo, experienţele lăsând grele răni psihice.

Întunericul şi războiul au ascuns întotdeauna fapte terifiante. Indiferent de loc, indiferent de epocă, omul şi-a arătat cu aceeaşi voluptate crudă, terorizantă, faţa lui diabolică.

O asemenea dezumanizare a suferit tânăra – să-i spunem Gina – dusă în zona de conflict, de pe meleagurile băcăuane natale. Astăzi, e şocată psihic, desfigurată şi veşnic parcă în aşteptarea unei pedepse groaznice. Ea a trecut prin infernul vag descris mai sus. A avut multe încercări de evadare şi nu numai ea, dar fiecare eşec era pedepsit exemplar, sub forma unor chinuri cumplite, la care erau obligate să asiste toate sclavele traficanţilor. Iar dintre acestea, unele se transformau singure în informatoare ale stăpânilor, pentru aşa-zise avantaje minore; fie şi numai pentru iertarea de bătăile traumatizante. Pentru Gina, teroarea a culminat cu un episod infernal. O colegă supusă în mod repetat torturilor fizice şi psihice, slăbită în ultimul hal şi în consecinţă respinsă de clienţii patronilor, a fost luată într-o seară „la plimbare", împreună cu celelalte fete. Ajunşi cu toţii la marginea unei păduri, sclavelor li s-a cerut să sape o groapă, după care nefericita devenită rebut a fost împuşcată şi acoperită cu pământ, sub privirile colegelor împietrite de teroare.

Gina a reuşit să fugă, printr-un miracol. În urma ei, au rămas însă sute şi mii de alte tinere rătăcite în viaţă, despre care nici nu se poate spune că trăiesc printre noi. Sunt victime ale întunericului, ale instinctelor atavice, ale propriei inconştienţe şi ale indiferenţei generale. Iar toate acestea nu sunt scenarii de film, ci fapte reale, petrecute în preajma noastră! *(A.N.P.)*

Săptămâna 5 - 11 IULIE

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **8.30** Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" **12.00** TVR Craiova **14.30** Drepturile omului **16.00** Convieţuiri **17.00** Film: „Inima Sudului" (SUA, 1999) **18.50** Serial: „Baywatch Hawaii" **20.00** Jurnal **20.50** Ploaia de stele **23.05** Ora G... în vacanţă **0.05** Marele Jazz.

SÂMBĂTĂ 7.00 Vară pentru voi **8.00** Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" **10.20** Auto Club **11.05** Serial: „Necazuri de puştoaică" **11.55** Festivalul naţional Marin Chisăr, Craiova, 2002 **12.50** Debut 50 Plus **14.00** Glume, boacăne, aventuri **15.00** Formula 1 **16.00** Serial: „Băiatul care aduce soare" **18.00** Teleenciclopedia **20.00** Jurnal **20.40** Film: „Romy şi Michele, două tipe păguboase" (SUA, 1997) **22.00** O vară... cu cântec **0.00** Film: „Şi caii se împuşcă, nu-i aşa?" (SUA, 1969). Cu: Jane Fonda.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei **8.00** Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" **10.20** Viaţa satului **11.50** Tezaur folcloric **14.00** Spectacolul lumii **15.00** Formula 1 **17.00** Film: „Fă-i inimii pe plac" (SUA, 1994). Cu: George Segal **18.30** Bravo, bravissimo! **20.00** Jurnal **20.55** Mamaia copiilor 2002 **22.30** O vară... cu cântec.

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **8.30** Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" **13.00** Teleenciclopedia (r) **14.30** Pro Patria **16.00** Konika **17.30** Interes general **18.30** Istorie polemică **19.05** Serial: „Baywatch Hawaii" **20.00** Jurnal **20.50** Serial: „Oraşul îngerilor" (ultimul ep.) **21.50** Euroatlantica **23.05** Film: „A fost odată un asasin" (SUA, 1997). Cu: John Cusack.

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **8.30** Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" **10.20** Film: „Schimaski: Căutând-o pe Olga" (Germania, 1999) **12.00** TVR Timişoara **13.15** Serial: „Pasiuni" **16.00** Konika **17.00** Film: „Muza" (SUA, 1999). Cu: Sharon Stone **19.05** Serial: „Baywatch Hawaii" **20.00** Jurnal **20.50** Serial: „A doua şansă" (ep.1) **23.20** Serial: „Teama" **0.10** Teatrul Naţional TV prezintă: „Când vine barza" de André Roussin **2.55** Film: „Planuri de viitor" (SUA, 1998).

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **8.30** Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" **12.05** TVR Cluj **13.15** Serial: „Pasiuni" **15.00** Bucuriile muzicii **16.00** Panorama **17.00** Film: „Răpirea" (SUA, 2001). Cu: Peter Fonda **19.05** Serial: „Baywatch Hawaii" **20.00** Jurnal **20.50** Serial: „A doua şansă" **23.05** Film: „Agenţii" (SUA, 1997). Cu: Michael Dudikoff **2.40** Film: „Funcţionarii" (SUA, 1994).

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **8.30** Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" **12.05** TVR Iaşi **13.15** Serial: „Pasiuni" **15.15** Eveniment **16.00** Convieţuiri **17.00** Film: „Prinţul din Central Park" (SUA, 1999). Cu: Kathleen Turner **19.05** Serial: „Baywatch Hawaii" **20.00** Jurnal **20.50** Serial: „A doua şansă" **23.20** Profesioniştii **0.20** Film: „Fraţii" (SUA, 1998).

SHARON STONE
ROMÂNIA 1, marţi, 17.00

acasa

VINERI 7.15 – 12.45 Reluări **13.45** Serial: „Micuţele doamne" **15.30** Serial: „Dreptul la viaţă" **16.30** Serial: „Maria Belen" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Serial: „Betty cea urâtă" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Taina din adâncuri" **22.00** Serial: „Salome" **22.55** Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 6.45 Serial: „Prinţesa Tenko" **9.30** Serial: „Îngeraşul" **13.45** Serial: „Micuţele doamne" **15.30** Din viaţă **16.00** Serial: „Amor de cătel" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Serial: „Betty cea urâtă" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Mariu" **20.50** Serial: „Intrusa" (ultimul ep.) **21.40** Serial: „Iubire fără de păcat" **22.30** Serial: „Nord şi Sud" **23.20** Serial: „Jacke şi Grăsanul".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Prinţesa Tenko" (ultimul ep.) **9.30** Serial: „Îngeraşul" **14.45** Serial: „Magica legendă a spiriduşilor" (ultimul ep.) **15.30** Serial: „Femeile lui Andrew" **16.30** Petrecerea **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Serial: „Eco Moda" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Mariu" **20.50** Serial: „Iubire fără păcat" **23.30** Serial: „Eco Moda".

LUNI 7.15 – 13.44 Reluări **15.30** Serial: „Dreptul la viaţă" **16.30** Serial: „Maria Belen" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Serial: „Betty cea urâtă" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Taina din adâncuri" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.55** Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 7.15 – 12.45 Reluări **13.40** Serial: „Micuţele doamne" **15.30** Serial: „Dreptul la viaţă" **16.30** Serial: „Maria Belen" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Serial: „Betty cea urâtă" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Taina din adâncuri" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.55** Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 7.15 – 12.45 Reluări **13.40** Serial: „Micuţele doamne" **15.30** Serial: „Dreptul la viaţă" **16.30** Serial: „Maria Belen" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Serial: „Betty cea urâtă" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Taina din adâncuri" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.55** Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 7.15 – 12.45 Reluări **13.40** Serial: „Micuţele doamne" **15.30** Serial: „Dreptul la viaţă" **16.30** Serial: „Maria Belen" **17.30** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **18.30** Serial: „Betty cea urâtă" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Taina din adâncuri" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.55** Serial: „Dragoste şi putere".

KATHLEEN TURNER
ROMÂNIA 1 joi, 17.00

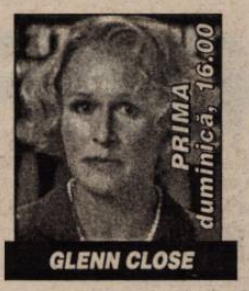

GLENN CLOSE
PRIMA duminică, 16.00

KATE WINSLET
PRO TV, miercuri, 23.15

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile PRO TV **10.15** Serial: „Spitalul de urgenţă" **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **19.00** Ştirile PRO TV **19.40** Film: „Aventură de-o noapte" (SUA, 1997). Cu: Wesley Snipes, Nastassja Kinski **21.45** Film: „Sleepers" (SUA, 1996). Cu: Robert De Niro, Dustin Hoffman, Brad Pitt **1.00** Film: „Barca de salvare" (SUA, 1944) **3.00** Muzica: Motown live – legenda.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate **9.35** Serial: „Lupul din campus" **10.00** Serial: „Un alt fel de bebeluş" (ep.1) **11.00** Preview Raliu Kenya **11.30** Serial: „Prizonier în lumea femeilor" (ep.1) **12.00** Serial: „O altfel de lume" **12.30** Serial: „Vărul din străinătate" (ep.1) **13.00** Serial: „Katie Joplin" **14.00** Film: „Săgeţi americane" (SUA, 1985). Cu: Kevin Costner **16.00** Serial: „Buffy, spaima vampirilor" **17.00** Film: „Promisiunea" (SUA, 1999) **19.00** Ştirile PRO TV **19.40** Film: „Sfera" (SUA, 1998). Cu: Dustin Hoffman, Sharon Stone **22.30** Serial: „Ally McBeal" **23.30** Serial: „Clanul Soprano" **0.30** Film: „Muntele văduvelor" (coprod.). Cu: Mia Farrow **2.30** Film: „Inelul magic" (SUA, 2000) **3.00** Muzica: Motown live – legenda.

DUMINICĂ 7.00 Desene animate **10.00** Serial: „Lupul din campus" **10.30** Serial: „Un altfel de bebeluş" **11.00** Serial: „O altfel de lume" **11.30** Serial: „Vărul din străinătate" **13.00** Serial: „Jesse" **13.30** Film: „Căpitanul din Castilia" (SUA, 1947) **16.00** Misterele planetei albastre **17.00** Film: „Ce se întâmplă, doctore?" (SUA, 1972). Cu: Ryan O'Neal **19.00** Ştirile PRO TV **19.40** Film: „Apollo 13" (SUA, 1995). Cu: Tom Hanks **22.30** Film: „Legea iubirii" **1.30** Serial: „Oz, închisoarea federală" **2.30** Film: „Un Hamlet ca oricare altul" (SUA, 1995).

LUNI 8.00 Ştirile ProTv **10.15** Serial: „Spitalul de urgenţă" **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **19.00** Ştirile PRO TV **19.40** Film: „Suspiciune" (coprod., 1992) **21.30** Vacanţa Mare (r) **22.45** Serial: „Familia Bundy" **23.15** Film: „Asasinarea Primei Doamne" (SUA, 1987) **1.30** Secolul 20 – în spatele istoriei **2.30** Serial: „Totul despre sex".

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv **10.15** Serial: „Spitalul de urgenţă" **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **19.00** Ştirile PRO TV **19.40** Film: „Răzbunarea unui tată" (SUA, 1999) **21.30** Vacanţa Mare (r) **22.45** Serial: „Familia Bundy" **23.15** Film: „Spion fără voie" (SUA, 1991) **1.30** Secolul 20 – în spatele istoriei **2.30** Serial: „Totul despre sex".

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv **10.15** Serial: „Spitalul de urgenţă" **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **19.00** Ştirile PRO TV **19.40** Film: „Război pe submarin" (SUA, 2001) **21.30** Vacanţa Mare (r) **22.45** Serial: „Familia Bundy" **21.30** Vacanţa Mare (r) **23.15** Film: „Jude" (M. Britanie, 1996). Cu: Kate Winslet **1.30** Secolul 20 – în spatele istoriei **2.30** Serial: „Totul despre sex".

JOI 8.00 Ştirile ProTv **10.15** Serial: „Spitalul de urgenţă" **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **19.00** Ştirile PRO TV **19.40** Film: „Pericol în munţi" (SUA, 1994) **21.30** Vacanţa Mare (r) **22.45** Serial: „Familia Bundy" **23.15** Film: „Afaceri personale" (SUA, 1996) **1.30** Secolul 20 – în spatele istoriei **2.30** Serial: „Totul despre sex".

prima

VINERI 8.00 Zid **12.45** Tibanu' pescuieşte şi vânează **13.45** Desene animate **15.30** Serial: „Luna sălbatică" **16.30** Real Tv **17.30** Serial: „M.A.S.H." **18.00** Focus **19.00** Serial: „Prietene şi rivale" **20.00** Film: „Cochetând cu dezastrul" (SUA, 1996) **22.00** Loto Zodiac.

SÂMBĂTĂ 9.00 Desene animate **10.00** Să fii sănătos! **11.00** Sport Magazin **14.00** Motor **15.00** Filmul şi televiziunea **15.30** Serial: „Luna sălbatică" **17.30** Serial: „M.A.S.H." **18.00** Focus **19.00** Poliţia în acţiune **20.00** Comedy Bar **22.00** Film: „Robin Hood: Prinţul hoţilor" (SUA, 1991). Cu: Kevin Costner **0.30** Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor **8.00** Desene animate **10.30** HIT 40 – top muzical **11.30** wwwprimatv **13.30** Film: „Sabia răzbunării" (Canada, 1986, partea I). Cu: Michael York **16.00** Film: „Capriciile sorţii" (SUA, 1990). Cu: Glenn Close, Jeremy Irons **18.00** Focus **19.00** Între viaţă şi moarte **20.00** Cârcotaşii în Europa **21.00** Film: „Proaste maniere" (SUA, 1997) **23.00** Film: „Bancherul" (SUA, 1989).

LUNI 8.00 Zid **13.45** Desene animate **15.30** Serial: „Luna sălbatică" **17.30** Serial: „M.A.S.H." **18.00** Focus **19.00** Serial: „Prietene şi rivale" **20.00** Film: „Cei mai buni dintre cei mai buni" (SUA, 1989). Cu: Eric Roberts **22.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **23.00** Focus Plus.

MARŢI 8.00 Zid **13.45** Desene animate **15.30** Serial: „Luna sălbatică" **17.30** Serial: „M.A.S.H." **18.00** Focus **19.00** Serial: „Prietene şi rivale" **20.00** Film: „Trandafirul galben" (România, 1982) **22.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **23.00** Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Zid **13.45** Desene animate **15.30** Serial: „Luna sălbatică" **17.30** Serial: „M.A.S.H." **18.00** Focus **19.00** Serial: „Prietene şi rivale" **20.00** Film: „Poliţistul din Beverly Hills" (SUA, 1984). Cu: Eddie Murphy **22.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **23.00** Focus Plus.

JOI 8.00 Zid **13.45** Desene animate **15.30** Serial: „Luna sălbatică" **17.30** Serial: „M.A.S.H." **18.00** Focus **19.00** Serial: „Prietene şi rivale" **20.00** Film: „Inamicul meu" (SUA, 1985). Cu: Dennis Quaid **22.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **23.00** Focus Plus.

2 TVR

VINERI 8.00 Desene animate **9.00** Festivalul Internaţional de cântece şi dansuri pentru copii – Ankara 2002 **9.45** Dimineţile unui bărbat cuminte **12.10** Serial: „Drumul spre Avonlea" **13.10** Serial: „Wishbone: Terrier-ul înspăimântat" **13.45** Desene animate **15.05** Televiziunea, dragostea mea! **16.05** Camera de gardă **17.05** Primul pas **18.30** Telejurnal **19.00** Serial: „Mercury" **20.00** Documentar **21.00** Serial: „Zona crepusculară" **21.30** D'ale lu' Mitică **22.30** Film: „Ucigaş sub acoperire" (Franţa, 2000) **0.15** Remix.

SÂMBĂTĂ 8.10 Arta apărării **8.45** Film: „Cartea cu poveşti" (SUA, 1994). Cu: Jack Scalia **10.15** Serial: „Flipper şi Lopaka" **10.45** Lumea lui Chiţ-Chiţ **11.30** Serial: „Piatra magică" **12.00** Arca lui Noe **14.10** Planeta singuratică **15.05** Bărbaţi, la cratiţă! **16.45** Serial: „Andromeda" **17.25** Serial: „Viaţa la 15 ani" **18.00** Serial: „Iubiri celebre ale secolului XX" **18.35** Serial: „Primul val" **19.25** Serial: „Familia mea" (ep.1) **20.00** Film: „Angelo, îngerul păzitor" (ultima parte) **21.45** Serial: „Bine dragă!" **22.15** Serial: „Doamna Bovary" **23.05** Despre viaţă şi sex **23.50** Compay Segundo.

DUMINICĂ 8.35 Tradiţii **9.10** Ferma **10.15** Serial: „Flipper şi Lopaka" **10.45** Prietenii lui Piticot **11.30** Serial: „Piatra magică" **12.00** Serial: „Cătei meseriaşi" (ep.1) **13.45** Aleea cu ghimpi **14.00** Documentar **15.00** Întâlnirile cu seniorii artei **18.35** Serial: „Primul val" **19.30** Serial: „Familia mea" **20.00** Film: „Prinţul din Bel Air" (SUA, 1986) **21.35** Serial: „Bine, dragă!" **22.05** Film: „Dorinţe fierbinţi" (SUA, 1984).

LUNI 8.00 Cafeaua de dimineaţă **9.45** Dimineţile unui bărbat cuminte **12.10** Serial: „Drumul spre Avonlea" **13.10** Serial: „Wishbone: Shakespeare canin" **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **17.00** Tonomatul DP2 **18.00** Din goana trenului: China **18.30** Telejurnal **19.00** Serial: „Mercury" **20.00** Palete **20.30** Doc.: „Sculpturi" **21.00** Serial: „Zona crepusculară" **21.30** Teatru: „Valsul lebedelor" de Dinu Grigorescu **23.05** Sport plus.

MARŢI 8.00 Desene animate **9.45** Dimineţile unui bărbat cuminte **12.10** Serial: „Drumul spre Avonlea" **13.10** Serial: „Wishbone: Muschetar canin" **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **16.20** Călătorind prin ţară **17.00** Tonomatul DP2 **18.00** Din goana trenului: Germania **18.30** Telejurnal **19.00** Serial: „Mercury" **20.50** Fete **21.00** Serial: „Zona crepusculară" **21.30** Film: „Buzduganul cu trei peceţi" (România, 1977, partea I) **23.00** Cauza şi defectul **1.05** Serial: „Tată, am încurcat-o".

MIERCURI 8.00 Desene animate **9.45** Dimineţile unui bărbat cuminte **12.10** Serial: „Drumul spre Avonlea" **13.10** Serial: „Wishbone: Hercule scăpat din lesă" **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **16.20** Destine **17.00** Tonomatul DP2 **18.00** Din goana trenului: Cehia **18.30** Telejurnal **19.00** Serial: „Mercury" **20.00** Documentar **21.00** Serial: „Zona crepusculară" **21.30** Film: „Îngeri căzuţi" (Franţa, 1998) **23.10** Club-art **23.40** Clepsidra cu imagini **1.10** Serial: „Tată, am încurcat-o".

JOI 8.00 Desene animate **9.00** Lumea lui Chiţ-Chit **9.45** Dimineţile unui bărbat cuminte **12.10** Serial: „Drumul spre Avonlea" **13.10** „Wishbone: Trăiască Wishbone!" **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **16.20** Afaceri la cheie **17.00** Tonomatul DP2 **18.00** Din goana trenului: Brazilia **18.30** Telejurnal **19.00** Serial: „Mercury" **20.00** Documentar **21.00** Serial: „Zona crepusculară" **21.30** Timpul trecut **22.20** Film: „Copilul invizibil" (SUA, 1999) **1.00** Serial: „Tată, am încurcat-o".

PAUL NEWMAN
ANTENA 1, duminică, 22.30

antena 1

VINERI 7.00 Observator **8.00** *Neaţa în epoca de piatră **12.00** Serial: „Te voi iubi mereu" **13.15** Serial: „Detectivii Hart" **16.00** Serial: „Ispita" **17.20** Serial: „Soledad" **19.00** Observator **20.00** Paparazzi **22.00** Film: „Rădăcinile dragostei" (SUA, 1985) **0.30** Film: „Gelozie" (SUA).

SÂMBĂTĂ 9.30 Fir întins **10.00** Casa de piatră **11.30** Medicul de gardă **12.30** Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" **13.30** Serial: „MacGyver" **14.30** Serial: „Stargate: SG1" **15.30** Serial: „Cu capu-n nori" **16.00** Poveşti de alintat copiii **17.00** Trăieşte-ţi vara cu HI-Q **19.00** Observator **20.00** Film: „Forţe de elită" (SUA, 1998) **22.00** Film: „Despre noaptea trecută" (SUA, 1986). Cu: Rob Lowe, Demi Moore, James Belushi **1.30** Film: „Familia Howard" (SUA, 1940). Cu: Cary Grant.

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Îngeri păzitori" **10.00** Desene animate **11.00** Serial: „Tick, cavalerul dreptăţii" **11.30** Serial: „Misiune imposibilă" **12.30** Serial: „Roswell" **13.30** Serial: „Stargate: SG1" **14.30** Ora de vară **15.30** Serial: „Vedete cu fiţe" **16.00** Serial: „V.I.P." **17.00** Film: „Toate pânzele sus" (România, 1976) **19.00** Observator **20.00** Film: „Dune" (coprod., 2000). Cu: William Hurt **21.00** Competiţia **22.30** Film: „Fără răutate" (SUA, 1981). Cu: Paul Newman, Sally Field.

LUNI 7.00 Observator **8.00** *Neaţa în epoca de piatră **10.00** Serial: „Te voi iubi mereu" **16.00** Serial: „Ispita" **17.20** Serial: „Soledad" **19.00** Observator **20.00** Film: „Operaţiunea Delta Force 4" (SUA, 1999) **22.30** Film: „Tată şi fiică" (SUA, 1989).

MARŢI 7.00 Observator **8.00** *Neaţa în epoca de piatră **12.00** Serial: „Te voi iubi mereu" **13.15** Serial: „Detectivii Hart" **16.00** Serial: „Ispita" **17.20** Serial: „Soledad" **19.00** Observator **20.00** Din dragoste **22.30** Film: „Încurcături la tot pasul" (SUA, 1986).

MIERCURI 7.00 Observator **8.00** *Neaţa în epoca de piatră **12.00** Serial: „Te voi iubi mereu" **13.15** Serial: „Detectivii Hart" **16.00** Serial: „Ispita" **17.20** Serial: „Soledad" **19.00** Observator **20.00** Film: „Un zâmbet ca al tău" (SUA, 1997) **22.30** Film: „Paraşutiştii iadului" (SUA, 1996).

JOI 7.00 Observator **8.00** *Neaţa în epoca de piatră **12.00** Serial: „Te voi iubi mereu" **13.15** Serial: „Detectivii Hart" **16.00** Serial: „Ispita" **17.20** Serial: „Soledad" **19.00** Observator **20.00** Film: „B.D. în acţiune" (România, 1970) **22.30** Film: „Riscurile meseriei" (SUA, 1991).

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 7.50 Videoclipuri **11.00** Tentaţii (r) **15.00** Film (r) **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.00** Documentar **20.30** Film: „Mireasa din tren" (România, 1979) **22.05** Concert.

SÂMBĂTĂ 7.50 Videoclipuri **11.00** Serial: „Atelierul lui Newton" **12.30** Cântece populare **13.30** Melodii, melodii **16.00** Club abc **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.00** Documentar **20.30** Film: „Nevinovaţii au somnul uşor" (SUA, 1995) **23.35** Sinteza zilei.

DUMINICĂ 7.50 Videoclipuri **11.00** Film: „Dumbrava minunată" (România, 1980) **13.30** Serial: „Hollywood" **16.00** Cântece populare **17.00** Serial: „Istoria creştinismului" **18.30** Telejurnal **20.30** Film: „Roşcovanul" **22.15** Loto – Pariu Trio **22.30** Film: „Fără limite" (SUA, 1995).

LUNI 7.50 Videoclipuri **14.30** Serial: „Hollywood" (r) **15.00** Film (r) **17.00** Reportaj 7 abc (r) **18.30** Telejurnal **19.00** Documentar **20.30** Film: „Adela" (România, 1984) **23.45** Videoclipuri.

MARŢI 7.50 Videoclipuri **12.00** Documentar (r) **15.00** Film (r) **17.00** As show (r) **18.30** Telejurnal **19.30** Concert simfonic **20.30** Film: „Rufe murdare" (SUA, 1997) **23.00** Documentar **23.30** Sinteza zilei.

MIERCURI 7.50 Videoclipuri **12.00** Documentar (r) **15.00** Film (r) **18.30** Telejurnal **19.00** Documentar **20.30** Film: „Suta de lei" **22.45** Documentar (r) **23.35** Sinteza zilei.

JOI 7.50 Videoclipuri **12.00** Documentar (r) **15.00** Film (r) **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Concert **20.30** Film: „Dragoste bolnavă" (SUA, 1997) **22.40** Loto – Joker – Pariu Trio **23.00** Jazz.

CARY GRANT
ANTENA 1 sâmbătă, 1.30

ROBERT DE NIRO
PRO TV vineri, 21.45

TOM HANKS
PRO TV duminică, 19.40

ERIC ROBERTS
PRIMA luni, 20.00

TRIBUNALUL

LUC BESSON, vinovat de crimă?

Cineastul francez Luc Besson a fost citat într-un proces în legătură cu un accident survenit pe platoul de filmare de la „Taxi 2", în urma căruia un cameraman şi-a pierdut viaţa. Tragicul eveniment nu este de dată recentă – s-a produs la Paris în 1999 –, dar abia acum subiectul dosarului a căpătat o consistenţă suficient de solidă ca să dea multe bătăi de cap regizorului. Deocamdată, Luc Besson a fost chemat în faţa tribunalului în calitate de martor, dar audierea la Palatul Justiţiei din Paris a durat mai mult de patru ore.

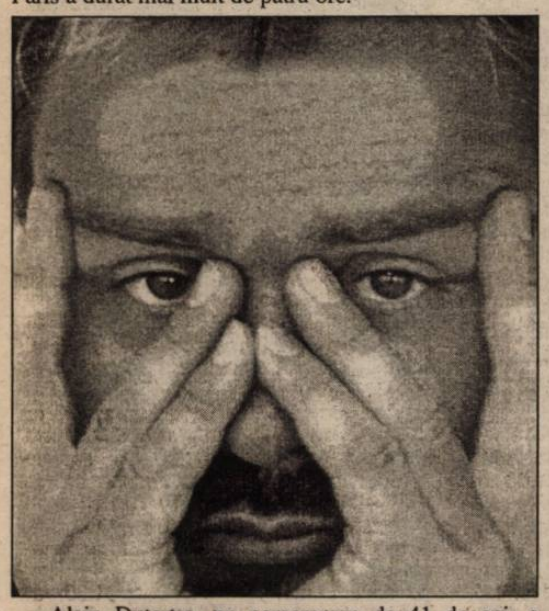

Alain Dutartre, un cameraman de 41 de ani, a decedat pe 16 august 1999, lovit fiind de o maşină care efectua o scenă de cascadorie, evident prost executată. Traiectoria automobilului care făcea un spectaculos salt în aer a fost pierdută de sub control, aşa că bolidul s-a prăbuşit printre operatori. Un asistent al cameramanului – Jean-Michel Bar, 26 de ani – s-a ales deopotrivă cu răni grave la picioare, dar a avut totuşi norocul să scape cu viaţă. La o săptămână de la incident, Parchetul din Paris a deschis o anchetă pentru a analiza circumstanţele şi pentru a identifica persoana care se face vinovată de uciderea involuntară şi accidentarea gravă a celor doi membri din echipa de filmare. Cascadoria ratată în timpul filmărilor la „Taxi 2" este singurul accident, soldat cu un mort, din istoria cinematografiei franceze aşa că incidentul a lăsat sechele majore, de teamă pregnantă când e vorba de realizarea de scene sofisticate, cu grad mare de pericol, ceea ce a afectat în general producţia de filme din Franţa, apreciază reprezentanţii tribunalului. Jean-Claude Lagniez, fost campion a curselor auto franceze şi totodată renumit cascador care, începând din 1976, l-a dublat pe Roger Moore, apoi pe Gerard Depardieu şi Jean Reno, a pus sare pe rană spunând că specialiştii din casta lui sunt de-a dreptul stresaţi de la accident încoace. „De când cu moda filmelor de acţiune – mai declara el –, care merg din ce în ce mai mult pe spectaculos, ni se cere să executăm scene extrem de periculoase." În „Ronin", de exemplu, filmul cu Robert DeNiro, Jean-Claude Lagniez a trebuit să ruleze pe un teren accidentat, aflat la marginea unei râpe, cu o viteză de 180 km/h. „În faţa unui regizor pretenţios, e greu să spui NU. El poate să-ţi pretindă să-ţi prestezi munca în momentul în care apare o rază de soare care lui îi convine, dar care nu se potriveşte cu momentul tău de formă fizică şi psihică şi, în ultimă instanţă, siguranţă maximă", adăuga Philippe Guegan, cascador cu o vechime de 28 de ani în meserie, angajat să lucreze în toate filmele cu scene spectaculoase de la „Regina Margot" până la superproducţiile cu Asterix şi Obelix. „Lecţia acestei tragedii este una singură: cascadorul trebuie să înveţe să spună NU, când condiţiile de lucru în siguranţă nu sunt întrunite." Aşadar, procesul în care este citat Luc Besson a deschis porţile unui ample dezbateri asupra condiţiei meseriei de cascador în cinematografia actuală. În acest sens, Jean-Claude Lagniez mai aduce şi alte precizări interesante: „În întreaga Franţă există doar 7-8 specialişti de înaltă clasă în punerea la punct a celor mai mici detalii tehnice şi de siguranţă maximă a secvenţelor de cascadorie. Dar, din nefericire, există o concurenţă acerbă venită din partea unor societăţi care folosesc cascadori amatori, care îşi oferă serviciile în orice condiţii şi la un preţ care... sparge piaţa. Poate ar fi necesară o reglementare a profesiei. Dar cum? E posibil aşa ceva? La urma urmelor o şcoală de cascadorie costă foarte scump şi, apoi, ce criterii să impui pentru un contract? Paradoxul constă însă în faptul că pretenţiile producătorilor sunt din ce în ce mai mari: ei cer cascadorii tot mai dificile în timp ce noi nu progresăm suficient. Cauza? Veşnica problemă a banilor... La urma urmelor, imaginile realizate pe computer pot completa la ora actuală secvenţele de cascadorii foarte riscante, dar ca să nu fie total dezumanizate, e nevoie şi de scene reale. Există în prezent materiale de protecţie teribil de sofisticate, de care cascadorii – dacă le au! – le pot folosi şi securitatea e aproape deplină. Tot prin prelucrarea pe computer, aceste materiale de protecţie pot fi apoi şterse de pe imagine. De exemplu, în „Asterix", luptătorii romani erau propulsaţi la o înălţime de 15 metri faţă de sol, evident fiind smulşi de pe pământ cu nişte cabluri; acestea au fost apoi şterse de pe ecran."

Ce spun la rândul lor producătorii de film? „Accidentele în timpul lucrului sunt situaţii cu totul şi cu totul excepţionale. În plus, să nu uităm că niciodată cinematografia nu a simţit mai mult ca acum gustul performanţei şi, totodată, n-a fost niciodată mai preocupată de asigurarea de condiţii de filmare cu riscuri cât mai mici. Cascadoriile sunt opera unor profesionişti care ştiu cum să-şi facă meseria, aceasta este premisa de la care plecăm şi din acest motiv noi avem încredere totală în ei." Evident, ar fi de dorit ca încrederea să fie reciprocă...

Filmul „Taxi 2" a fost produs de Luc Besson şi regizat de Gerard Krawczyk. Luc Besson („Marele Albastru", „Nikita", „Metroul", „Leon", „Al Cincilea Element", „Jean d'Arc") a mai fost protagonist al unui proces în urma căruia, pe 7 februarie 2000, tribunalul corecţional din Toulon l-a obligat să plătească o amendă de 45700 de euro pentru că, profitând de ocazia efectuării unor lucrări de amenajare la luxoasa sa reşedinţă din Cap Benat şi-a extins din proprie iniţiativă suprafaţa proprietăţii.

MARLON BRANDO şi-a găsit... naşul

„Naşul", alias Marlon Brando, şi-a trăit de obicei viaţa după propriile sale reguli, sfidând convenţiile ori de câte ori a avut prilejul. Sălile de judecată nu-i sunt străine, dar, după cum a mărturisit întotdeauna, momentele cu adevărat dureroase pentru el au fost cele în care a asistat la judecarea fiului său pentru comiterea unei crime. Acum, la vârsta de 78 de ani, Marlon Brando are din nou de-a face cu tribunalul, de data aceasta chemat fiind în faţa completului de către Maria Cristina Ruiz, fosta lui menajeră, care pretinde 100 de milioane de dolari, în numele celor trei copii pe care i-a avut împreună cu actorul în timpul celor 14 ani ai relaţiei lor amoroase. Femeia, în prezent în vârstă de 43 de ani, cere totodată despăgubiri pentru daunele morale care i-au fost aduse şi, de asemenea, o pensie de întreţinere personală pentru tot restul vieţii, fără să precizeze deocamdată cifrele.

Eroul din „Apocalypse Now" a rupt legătura cu Maria Cristina Ruiz în decembrie 1998, preferând să trăiască retras, fără o prezenţă feminină în preajma sa. De-a lungul vieţii, a fost căsătorit de trei ori şi a avut zeci de iubite mai mult sau mai puţin oficiale, din toate aceste legături rezultând... vreo 9 urmaşi. Când a încetat relaţia cu menajera, a hotărât să pună punct oricărei forme de întreţinere a acesteia. Nu acelaşi tratament l-a aplicat şi celor trei copii ai lor (de 8, 10 şi 13 ani), pretinde marele Brando în faţa tribunalului.

Maria Cristina Ruiz susţine că trebuie să fie recompensată pentru faptul că şi-a consacrat în totalitate viaţa nevoilor lui Brando şi intereselor copiilor lor, în dauna propriei vieţi. „Eram ca şi căsătoriţi, mai declara reclamanta, purtam un inel de logodnă şi unul de căsătorie, deşi legătura noastră nu a fost legalizată. Şi totodată, printr-o înţelegere nescrisă, ne pusesem de acord ca toate bunurile deţinute de el să fie împărţite în mod echitabil în cazul unei despărţiri."

La 78 de ani, Marlon Brando poate să invoce scuza că nu-şi aminteşte să fi făcut o asemenea promisiune.

JENNIFER ANISTON a rămas cu onoarea nereperată

Foarte preocupată de imaginea ei şi îngrijorată că aceasta ar putea fi afectată, Jennifer Aniston, starul din serialul tv. „Prietenii tăi" şi, totodată, mult invidiata soţie a lui Brad Pitt, a acţionat în judecată două publicaţii care şi-au permis să introducă în paginile lor, fără acordul vedetei, fotografii ale actriţei, cu sânii... la vedere. O imagine a lui Aniston fără sutien sau bluză, capturată de la distanţă de un paparazzi în timp ce aceasta se afla pe proprietatea ei, a fost pusă în circulaţie, spre încântarea – sau dezamăgirea? – fanilor actriţei. Din păcate pentru ea, tribunalul i-a respins acţiunea.

GROS-PLAN

◆ Inspirat probabil de participarea sa la „Men in Black 2", *Michael Jackson* s-a hotărât să meargă să vadă dacă există alte forme de viaţă în Cosmos. Aşa că s-a înscris pe lista turiştilor în spaţiul cosmic, sperând să facă această călătorie la bordul unei navete spaţiale ruseşti. Informaţiile privind această intenţie a megastarului au fost date publicităţii de „New York Daily News", fiind furnizate de un prieten al lui Michael, Uri Geller. Aceeaşi sursă afirmă că starul a început deja antrenamentul fizic în vederea voiajului. Ideea i-ar fi venit după ce a aflat că alţi doi reprezentanţi ai show-biz-ului, e vorba de *Lance Bass* de la NSYNC şi *Steve Tyler* de la AEROSMITH, au făcut demersurile necesare pentru o călătorie spre stele.

◆ La Hollywood, nu doar starurile de sex feminin se confruntă cu hărţuirea sexuală. Şi bărbaţii sunt uneori ţinta acestui gen de agresiune. Cel mai recent caz este cel al lui *Richard Gere* care a declanşat în mintea unei femei de 51 de ani adevărate obsesii. Începând din februarie 2001, Ursula Reichert-Habishaw l-a copleşit pe fostul „American Gigolo" cu apeluri telefonice la orice oră din zi sau din noapte, ba chiar a venit de şase ori la biroul din New York al actorului pentru a-şi declara iubirea înfocată. Din nefericire pentru ea, niciodată nu a avut prilejul să-l vadă pe bărbatul adorat pentru că secretara acestuia i-a barat drumul, invocând diferite pretexte. De curând, femeia a fost reţinută de poliţie sub acuzaţia de hărţuire sexuală, apoi a fost audiată de reprezentanţii tribunalului din Manhattan care i-au pus în vedere că dacă, după eliberarea pe cauţiune, va recidiva, riscă să ajungă în închisoare pe o perioadă de cel puţin un an.

TOP 50 al celor mai bune seriale

Cu prilejul împlinirii a 50 de ani de existenţă, publicaţia „TV Guide" a întocmit o listă cu primele 50 de seriale americane, considerate de ea a fi cele mai bune din toate timpurile. Iată ce locuri au obţinut unele dintre producţiile pe care şi noi le-am putut urmări pe micile ecrane din România: „Seinfeld" (locul 1); „Clanul Soprano" (5); „Familia Simpsons" (8); „Prietenii tăi" (21); „Spitalul de urgenţă" (22); „Lege şi ordine" (24); „M.A.S.H." (25); „Evadatul" (36); „Dosarele X" (37); „Buffy, prinţesa vampirilor" (41); „Bonanza" (43); „Twin Peaks" (45); „Star Trek" (46); „Taxi" (48).

„Spiderman" l-a bătut pe „Harry Potter"

Filmul „Spiderman" a intrat în analele cinematografiei nord-americane, fiind primul care a depăşit doar în week-endul al lansării suma de 100 de milioane de dolari încasate din vânzarea biletelor. Exhibitor Relations, societatea americană specializată în estimarea şi contabilizarea încasărilor a declarat că „Spiderman" a depăşit recordul din noiembrie 2001 atins de „Harry Potter" (90,3 milioane de dolari), înregistrând încasări de 114,8 milioane de dolari. Avându-l pe Tobey Maguire în rolul omului-păianjen, filmul, care este o adaptare a aventurilor eroului unei benzi desenate, a mai atins un record: doar în prima zi de difuzare în cinematografele americane a încasat 33,5 milioane de dolari, în timp ce „Harry Potter" a adunat doar 32,3 milioane. Regizat de Sam Raimi, „Spiderman" a pus serios la încercare răbdarea publicului care aştepta această producţie încă din toamna anului trecut. Evenimentele din 11 septembrie, care au dat ulterior serios de lucru cenzurii americane în privinţa oportunităţii difuzării creaţiilor cinematografice, au amânat lansarea. Dar, s-a dovedit că filmul n-a avut de pierdut: ca orice „fruct oprit", a stârnit şi mai mult curiozitatea şi interesul spectatorilor, care, în week-endul lansării au dat năvală în sălile de cinema să-l guste şi să-l... savureze.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

STRESUL

poate fi învins fără medicamente!

Aproape în unanimitate, stresul este inclus între cei mai de temut inamici ai sănătăţii noastre. Despre stres s-au efectuat studii dintre cele mai ample, rezultatele dovedindu-se de o spectaculozitate aparte. Să ne gândim numai la cauzele fenomenului, care acoperă practic tot ce înseamnă existenţa noastră: de la problemele de sănătate şi familie, la cele de serviciu, de la imprevizibilele schimbări meteorologice, la evenimente ce ne iau prin surprindere ori la cele ce ne solicită pe toate planurile, dincolo de limitele cu care ne-am obişnuit.

O serie de observaţii de mare interes general ne-a prezentat tânărul şi extraordinarul bioterapeut TIBERIU MOLNAR, al cărui punct de vedere se fundamentează pe zecile de mii de cazuri tratate. Am remarcat la el o poziţie iremediabil optimistă, pozitivă, aşa cum de altfel ar trebui să abordăm cu toţii, în orice împrejurare, spre binele nostru. Sperăm că optimismul invitatului nostru să fie molipsitor şi pentru cititorii „Magazin"-ului.

Revenim mai întâi la o problemă amintită şi cu alte ocazii, sub diverse forme, în pagina de faţă: alcătuirea *corpurilor* unui individ şi modalităţi de acţiune complementare, pentru dobândirea şi păstrarea sănătăţii. Menţionăm că Tiberiu Molnar şi-a pus la punct o metodă proprie, mai eficientă, bazată pe minimalizarea condiţiilor ca asupra unui pacient să poată aplica terapia sa şi pe scurtarea duratei şedinţelor, cu un efect identic. O definiţie neoficială pe care ne-a oferit-o, referitoare la bioenergoterapie, arată că aceasta acţionează în ideea echilibrării corpului energetic uman. Există însă o serie de „trepte" ce indică metodele compatibile cu aspectul respectiv al afecţiunii.

Planul fizic. Asupra sa se acţionează prin medicina tradiţională, masaj terapeutic şi fitoterapie.

Planul fizico-energetic. Fizioterapia, acupunctura, reflexoterapia.

Câmpul bioenergetic, care nu se mai găseşte în câmpul fizic, poate fi influenţat de bioenergoterapie, cristaloterapie şi tot ce poate acţiona direct la acest nivel.

Planul psihic. Aici, se acţionează direct prin tratamente psihiatrice şi cu metode care folosesc tehnici de relaxare.

Planul mental poate fi tratat sau influenţat prin tehnici de exerciţii mentale, precum yoga (de tip oriental) sau Silva Mind Control (de tip occidental).

Planul spiritual – despre care cunoaştem foarte puţin - poate fi influenţat prin religie, anumite ramuri ale yoga, unele metode de arte marţiale.

„Ceea ce există mai sus de partea spirituală ţine de Divinitate, dar eu nu pot oferi relaţii despre acest aspect. Metoda mea o aplic strict pe al doilea nivel, planul bioenergetic." – spune Tiberiu Molnar. (Precizăm şi că nu utilizează în tratamente produsul *Vita Crystal*, aşa cum greşit s-a înţeles dintr-un articol anterior.)

Tratament prin bioenergie şi autocontrol mental

Despre această boală a societăţii moderne, care este stresul, bioterapeutul spune că ea ar trebui împărţită în două tipuri importante: stresul real şi cel închipuit. De pildă, atunci când traversăm strada neatenţi şi un camion ne evită în ultima clipă, claxonând, şocul determină creşterea nivelului adrenalinei, contractarea muşchilor, accelerarea pulsului etc. Avem de-a face cu ceea ce am numit stres real, în cadrul căruia apare şi o descărcare nervoasă. „Este în sine un lucru pozitiv, dar trebuie să ştim să-l exploatăm în favoarea noastră, trebuie să învăţăm să prelucrăm acest stres. Nu poate fi vorba să-l eliminăm, căci aşa ceva ar fi ca şi cum am spune că trebuie să eliminăm sângele din corp. Prin stres real trece absolut toată lumea, chiar şi cei mai calmi oameni. Pe cale mentală, printr-un dialog, se poate converti starea percepută drept negativă în ceva pozitiv, care întăreşte organismul, îmbogăţeşte experienţa acestuia în a face faţă evenimentelor neprevăzute." – afirmă Tiberiu Molnar.

În privinţa stresului închipuit, pe care îl consideră fobie, un exemplu la îndemână ar fi cel legat de îngrijorarea angajatului care se gândeşte că va întârzia la serviciu din cauza autobuzului iar patronul sau şeful va fi foarte nervos şi îi va face necazuri. Din punct de vedere bioenergetic, o asemenea stare se traduce prin „golirea" de energie pe anumite zone, o localizare frecventă fiind la stomac, unde favorizează apariţia ulcerului. Într-un asemenea caz, Tiberiu Molnar spune că şansa de vindecare prin metoda sa este de 90%. Afecţiunile ginecologice le poate remedia la nivelul a circa 80%, bolile de piele – 70%, diabetul – 40-50%, diferite forme de cancer – 60-70%. Nu a reuşit vindecări în bolile cauzate de viruşi (cum este SIDA), unde a observat în schimb ameliorări ale unor afecţiuni simultane. Şi în ce-l priveşte, bioterapeutul remarcă necesitatea participării mentale a pacientului la vindecare, element fără de care sănătatea nu poate fi redobândită integral.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

Compatibilităţi

REPULSIA

sau energiile care se resping

Fiecăruia dintre noi i s-a întâmplat să simtă o adevărată plăcere compania cuiva, să se simtă bine, înviorat în prezenţa persoanei respective sau să aştepte cu nerăbdare o reîntâlnire cu cineva anume. Se întâlnesc însă şi cazuri în care, fără un motiv aparent, să nu ne simţim bine, să se genereze în noi dorinţa de a ne îndepărta cât mai repede iar dacă acest lucru nu este posibil, ne alegem cu dureri de cap şi cu o stare generală degradată. Folosind tehnica electronografică (fotografierea aurei energetice – a mâinii, de obicei), se observă că la anumite persoane, atunci când acestea îşi apropie palmele, strimerii care formează aura energetică se atrag sau se resping. Mergând mai departe cu investigaţiile, se pune în evidenţă faptul că fenomenul de atracţie a strimerilor electronografici se manifestă la persoanele care se stimează reciproc, se respectă, se plac, se iubesc sau există între ele un grad de rudenie. Spunem că aceste persoane sunt compatibile. Atunci când persoanele se resping şi chiar simt o repulsie reciprocă sau nu, spunem că persoanele sunt incompatibile. Aceste fenomene se manifestă chiar şi între membrii unei colectivităţi sau între persoane şi alte sisteme vii sau minerale, nevii. Prin extrapolare, se poate raporta compatibilitatea şi la profesiuni, alimente, medicamente, spaţii de lucru, de odihnă, de tratament sau de locuit, culori, plante medicinale, pietre (semi)preţioase, diete, terapii clasice şi complementare, diferite cure, staţiuni de odihnă şi/sau tratament, afaceri sau diferite activităţi sau acţiuni.

La persoanele compatibile, per ansamblu, energetica lor se potenţează reciproc, se armonizează iar în timp capătă caracteristici comune. Sunt de notorietate observaţiile asupra cuplurilor maritale fericite: încep să semene chiar şi fizic, au aceleaşi gusturi, gesturi, mimică, preferinţe. Sunt ca un tot unitar. Cuantificată, compatibilitatea unuia faţă de celălalt este foarte mare.

Dr. Sc. DOINA-ELENA MANOLEA

Ce este RELAXAREA CONCENTRATIVĂ

Pentru a îndeplini acest deziderat, destinderea este foarte importantă, precum şi concentrarea. Este ştiut că ne putem concentra asupra unui lucru atunci cînd suntem relaxaţi. De aceea:

- cufundă-te în activitatea pe care tocmai o desfăşori;
- procedează ca şi cum ea te-ar absorbi total;
- identifică-te cu acea activitate, asimileaz-o şi încearcă să o pătrunzi pînă la nivelul cel mai subtil.

Citeşte cele de mai sus cât mai relaxat şi cu mare atenţie; acum nu mai contează decât cuvîntul tocmai citit; preia-i încărcătura, energia sa, efectul pe care îl produce.

Ce simţi? Percepi cum conştiinţa se extinde proporţional cu concentrarea? Aceasta este de fapt **relaxarea concentrativă.**

Ce simţi în acest moment? Construieşte această stare de concentrare, de aprofundare în toate împrejurările, contează doar ceea ce faci în momentul respectiv.

Principiul director în viaţă să fie:

Să facem bine, ceea ce facem acum şi aici; sau, mai concis: **Fă (bine) ce faci!**

Să nu considerăm nimic mai important decât exact ceea ce facem în momentul respectiv. În acest mod se va instala în jurul nostru un câmp energetic de linişte deplină şi vom fi absorbiţi de activitatea pe care o desfăşurăm.

Curierul de joi

Curăţarea organismului de toxine

Gheorghe NEDELCU, Constanţa. În legătură cu nemulţumirile exprimate la adresa curei de dezintoxicare prescrise de terapeutul Stelian Fulga, acesta ne-a oferit explicaţiile solicitate. Curăţarea organismului de toxine în timp foarte scurt (o zi) presupune tocmai acea purgaţie puternică precizată şi prin indicarea componenţei tratamentului, urmată de fireasca deshidratare şi reacţie de slăbiciune a organismului. Starea neplăcută se compensează prin ingerarea de lichide, preferabil sucuri naturale. Dezintoxicarea nu înseamnă vindecare, ci este un prim pas către remedierea problemelor de sănătate şi trebuie ştiut că, în orice tratament, această primă etapă dă reacţii adverse, cu impresia de agravare a bolii. Dacă eliminarea toxinelor se face rapid, vindecarea sau ameliorarea necesită răbdare, rigoare, încredere şi – cel mai elementar amănunt – contactarea de către pacient a medicului sau a terapeutului.

Nu se găseşte în farmacii

Sever POPA, Ploieşti. Produsul *Vita Crystal*, la care vă referiţi dumneavoastră şi alţi câţiva cititori, nu este comercializat încă în farmaciile din România. Articolul publicat în „Magazin" nr. 569/ 18.04.2002 are caracter informativ şi prezintă ideea că, practic, nu există boală fără leac şi că vindecarea în sine depinde de mult mai numeroase elemente decât de competenţa medicilor, administrarea de medicamente, regim alimentar etc. Vom căuta să aflăm şi alte detalii legate de cât mai apropiata – sperăm – omologare pe piaţa românească a acestui produs deosebit şi vă vom informa în cel mai scurt timp.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

TRANDAFIRI

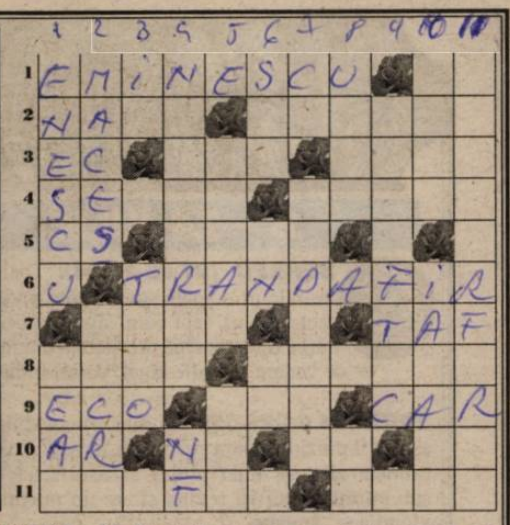

ORIZONTAL: 1) Geniul care a asemuit poziea cu „trandafirul ce creşte în potir de aur sufletul frumos" (Mihai) – Carte! 2) Percep parfumul rozelor – Trandafir galben. 3) Inimă rece! – Stau ca pe „Aleea trandafirilor" – „...de dimineaţă", poezie de Ion Trandafir (neart. sing.). 4) Trandafiriu (fig.) – Poet austriac, autorul volumului de versuri „Trandafirul nimănui" (Paul). 5) Coş gol! – Sentiment plin de ghimpi. 6) Rozâ. 7) Grădiniţa trandafirilor – Ultimele din epitaf! 8) Poetă basarabeancă, semnatara cărţii „Mitul trandafirului" (Leonida) – Ocazii la care nu lipsesc buchetele de trandafiri. 9) Scriitor italian, autorul romanului „Numele trandafirului" (Umberto) – „Un... pe pământ", volum de versuri de Ion Trandafir – Vehicul rustic. 10) Miez de vară! – Neam! – Pentru cine sunt trandafirii?! – Castă! 11) Delicata mireasmă a trandafirilor – Pomul fructelor de aur.

VERTICAL: 1) A compus liedul „Darul trandafirului" (George) – Pleosc! 2) Trandafir sălbatic – Trandafirul la mahomedani (fem.). 3) Codiţă de trandafir! – Insulă grecească. 4) „Trandafirul din...", carte pentru copii de Adrian Bocşan (pl.) – Nicolae Filimon. 5) În volumul „Locuiesc într-o...", Ştefan Aug. Doinaş a inclus poemul „Trandafirul negru" – Daţi la florărese pentru trandafiri (sing.). 6) Stradă (abr.) – Cuci! – Poştă! 7) „...închide trandafirul" se întreabă poetul Damian Ureche – De pildă compoziţia „Trei trandafiri" de Viorel Doboş sau un „Trandafir ce se trezeşte" de Richard Strauss. 8) Vuire (reg.) – Ghimpe. 9) Trandafir precum suratele necultivate. 10) Trandafir – Nu stau pe roze. 11) Rozâ (dim.).

DICŢIONAR: TAF, LEAP, LERO, UIRE.

GHEORGHE NISTOROAIA
Bucureşti

SOLUŢIA CAREULUI (*Trandafiri*): EMINESCU - RT - NARI - TEISOR - EC - SIR - RAZA - SENIN - CELAN - CS - PICA - B - D - U - LUMINOASA - SERA - T - TAF - LARI - PETTRI - ECO - LOC - CAR - AR - NE - EA - CA - PARFUM - CAIS.

Verificaţi-vă cunoştinţele

Răspunsurile din numărul trecut *1) În mitologia greacă, Hermes arcadianul era patronul sacru al drumurilor şi al căilor de acces. 2) Drumul Mătăsii era o cale comercială de importanţă internaţională, creată prin secolul II î.Ch., care lega China de ţările din Asia Centrală şi Apuseană şi de-a lungul căruia se trasportau ţesături din mătase naturală. 3) Fiecare dintre drumurile, pe care, în ţările române ale evului mediu, se transporta sarea de la ocne, se numea „Drumul Sării". Două dintre aceste drumuri treceau prin Bucureşti. 4) Romanul „La drum cu mătuşă-mea" a fost scris de prozatorul englez Graham Green (1904-1991) 5) Interpretul rolului principal masculin în filmul „Drumul spre înalta societate" a fost interpretat de actorul englez Laurence Harvey (1928-1973). 6) Tabloul „Aleea de la Middelharnis aparţine pictorului olandez Meindert Hobbena (1838-1709). 7) Şlagărul „Cale lungă, drum de fier" a fost compus, în 1948, de Gherase Dendrino (1901-1973).*

Poşta cititorilor La ultima întrebare a concursului nostru având ca temă „Papagalul" am primit:

– 7 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Piatra Neamţ, Florentina Gorea – Topliţa, Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvanei, Munteanu Dan-Victor – Galaţi, Mihai Waspusch şi Toma-Dan Creţu – Bucureşti.*

– 5 răspunsuri corecte: *Angela Toma – Bucureşti.*

La concursul nostru *primul clasat* a fost *Mihai Waspusch – Bucureşti* dând absolut toate răspunsurile corecte (77 puncte) cu completări ample şi o rigoare aproape ieşită din comun.

Al doilea, la diferenţa de un singur punct (76 puncte) a fost *profesor Marin Ştefan din Şimleul Silvanei,* cu multe completări interesante furnizându-ne de asemenea date despre localitatea domniei sale, pe care sperăm să le folosim.

Au urmat: pe *locul trei, Toma-Dan Creţu – Bucureşti,* (66 puncte). Suntem siguri că dacă ne-ar fi *scris* regulat ar fi obţinut mai multe puncte.

Trebuie menţionaţi de asemenea: *Elena Ispas – Piatra Neamţ* (60 puncte), *Munteanu Dan-Victor – Galaţi* (59 puncte), *Florentina Gorea – Topliţa* (50,5 puncte), *Angela Toma – Bucureşti* (46 puncte), *Maria Iova – Constanţa* (33 puncte).

Punctajul mai mic a reieşit şi din faptul că cei mai mulţi dintre aceşti cititori nu ne-au scris chiar săptămânal.

Au primit abonamentul pe 6 luni *Mihai Waspusch – Bucureşti* şi pe trei luni *prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei* şi *Toma-Dan Creţu – Bucureşti,* la datele şi adresele comunicate.

Mulţumim tuturor pentru colaborare, dorindu-vă succes în continuare. *(I. Stoica)*

ŞAH

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

(GEORGIEV - POPOV, 1975)

DEZLEGARE:
1. Ch6 gh6 2. Nh6 Nh6 (2... Th6 3. T18 T18) 4. Dh6X) 3. De4! Te7 4. Dg6! Dd2 5. Th3 cu câştig.

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

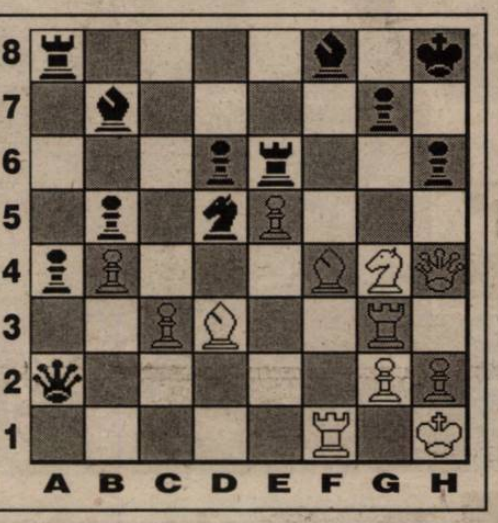

„ÎNCHIPUIRI"

Integramă de GHEORGHE POPESCU

BĂDĂRANI / MEŞTERI CE REPARĂ ORNICE		A POTRIVI CU GUST / LASOURI AUTOHTONE		ÎN FORŢĂ! / ARBORI DE FIER		ÎN ABIS! / FLUVIU LA PIRAMIDE		CORPURI DE ÎNCĂLZIRE / CUCI!	MOTOR GERMAN / CERBI NORDICI
GOGOMANI / PĂRINŢI VITREGI						OPINIE, PĂRERE / ZĂVELCĂ			
				ELF! / ÎNSEMNĂRI... PE PORTATIV				INDIVID NECUNOSCUT / COLINĂ	
ROMAN / CULPĂ						CAMERĂ / HAINĂ DE GALĂ			
				SUSPIN / OPRIRI PE TRASEU					FURNIZOARE DE PERLE
DIN OŢEL! / CAP DE DINOZAUR			STRĂBUN / ÎI LIPSESC NIŞTE DINŢI							STÂRNESC RÂSUL
		VEDETĂ... ASTRALĂ! / ÎN PALTON!					ŞEF LA STÂNĂ / CĂTUNE MARI		
ARE O LIMBĂ VENINOASĂ / RAFT					COŞ GOL! / MICUL AVOCAT			INTERPRETAT DE ACTOR / BRÂNZĂ DULCE	
						AIA! / CUIB!			
STORCITA / A-I SĂRI SMALŢUL									ARIPI DE COCOR!
					ANIMALE SĂLBATICE				

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „CONFIRMĂRI". *Orizontal:* C - D - P - B - B - S - CARICATURIST - LU - RATE - OR - BALAI - RECITA - BELEA - LINII - VATA - RAITE - N - LA - PILEALA - DA - POET - LARG - CALA - OV - RAR - BULINA - ARENA - RASTURNA - JB - FIICA - RETRAI.

GRĂDINA
micul nostru Paradis

❀ Florile puse în vază *ţin mai mult* dacă în apă se pune o monedă de aramă care nu permite bacteriilor să se înmulţească.

❀ Florile din vază îşi menţin un timp mai îndelungat *prospeţimea* dacă înainte sunt scufundate în întregime câteva ore în apă rece. În felul acesta apa din vază nu mai trebuie schimbată zilnic. Când însă o schimbăm, la câteva zile o dată, e bine să folosim apă la temperatura camerei.

❀ Când afară e foarte cald, stropiţi florile din vază cu apă rece (se pot ţine câteva minute chiar sub un duş cu presiunea scăzută). Astfel tratate se vor ofili mai greu.

Trucuri şi sfaturi de reţinut

❀ *Ca să prelungiţi viaţa florilor* din glastre, puneţi-le în apă minerală, pe care o schimbaţi o dată la trei zile. Pur şi simplu le dublaţi durata de prospeţime.

❀ O altă metodă constă în folosirea unui cartof în care se fac câteva orificii în care se introduc tijele florilor. Acest „postament" se aşază pe fundul glastrei în care se toarnă apă. Secretul prelungirii vieţii plantelor constă în amidonul absorbit treptat din cartof.

❀ *Vitalitatea plantelor* este ajutată şi prin câteva picături de spirt camforat sau un vârf de cuţit de sare, adăugate în apă.

❀ *Floarea soarelui, crizantemele şi tufănelele* rămân proaspete mai multă vreme dacă extremitatea tăiată a tijei este trecută prin flacăra unei lumânări sau a unui chibrit.

(A. Popescu)

RONALDO a salvat Cupa!

Sunt câteva motive, le putem zice recorduri, pentru care această ediţie a CM din Asia va rămâne în memoria statisticilor şi a iubitorilor de fotbal. Unul ar fi eliminarea campioanei mondiale încă din grupe şi încă în cel mai

ruşinos mod. A fost şi un record al penibilului şi acesta aparţine Italiei care a văzut conspiraţii mondiale împotriva ei dar, culmea, n-a văzut tocmai fotbalul lamentabil pe care îl joacă. În fine, să notez şi cel mai frumos record: el aparţine Turciei, o altă revelaţie a actualei ediţii, care a marcat cel mai rapid gol din istoria de 17 ediţii a Cupei Mondiale. Nu trecuseră decât 13 secunde de la debutul Finalei mici şi atacantul Şukur a înscris, în situaţia incredibilă în care mingea a aparţinut la start coreenilor! Chiar dacă turcii au fost mari, medalia de bronz o dovedeşte, totuşi ei nu au fost chiar atât de mari pe cât a lăsat să se înţeleagă comentatorul TVR1 pe care l-am auzit spunând la un moment dat „mingea e în careul de 16 metri al turcilor".

O RUŞINE! Cum altfel poate fi catalogată prezenţa acestei împiedicate şi terne echipe de fotbal a Germaniei în Finală? Germania, despre care se spunea, înaintea turneului final, că îşi construieşte o echipă pentru ediţia din 2006; Germania care s-a calificat ruşinos, doar în urma unui baraj în care, în mod inexplicabil, Ucraina n-a reuşit s-o învingă la Kiev(!); ei bine, *această* Germanie a ajuns să joace Finala cu Brazilia! Este ca şi cum ai pune o furculiţă alături de un sceptru de aur. Germanii se ambiţionează să joace organizat un sport care este supus total hazardului.

CAMPIONII. Fotbalul brazilian a încântat, el seamănă cu tropicalismul, muzica aceea inventată de Gilberto Gil şi Caetano Veloso plecând de la ritmurile tradiţionale braziliene. Am văzut nebunia de pe plaja din Copacabana, după victoria Braziliei şi am înţeles că atunci când sunt atâtea femei frumoase pe metru pătrat, fotbalul nu are cum să fie german. Ronaldo, copilul-minune, care a devenit o victimă a banilor prea mulţi şi câştigaţi prea repede, a împlinit 25 de ani şi a dovedit că poate redeveni Ronaldo, copilul-minune care aduce Braziliei cel de-al cincilea trofeu suprem al fotbalului, împreună cu titlul de golgheter şi de cel mai bun jucător. Putea să facă asta Klose? El s-a dezumflat ca un balon înţepat de vânt. Putea să facă asta Oliver Khan? După gafă penibilă, de copil de mingi, care a precedat deschiderea scorului, Kahn poate aspira cel mult la titlul de cel mai Stelea portar din lume! Şi ca să ne întoarcem la Brazilia, să mai spun că deşi Kafu a ridicat primul în aer Cupa de aur, ea a fost salvată de Ronaldo. Cu alte cuvinte, datorită Braziliei a meritat să ne uităm la CM, o ediţie în care dacă nu era geniul de milioane de culori al brazilienilor am fi avut un fotbal precum echipamentul Germaniei: alb şi negru.

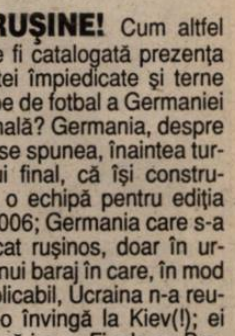

GEORGE CUŞNARENCU

MADONNARII

oamenii care înşală ochiul

Crearea de iluzii optice reprezintă o adevărată meserie, dar şi artă de o subtilitate aparte. În Lyon, de pildă, picturi care înşală privirea decorează numeroase clădiri, dând impresia unor miraje, a unor peisaje magnetizante – reale, firește, dar care... n-ar trebui să se afle acolo. Construcţii bizare, personaje pitoreşti, uşi şi ferestre false imprimă un aer seducător cadrului citadin, în general stereotip, cu personalitate prea puţin evidenţiată. Cea mai mare asemenea iluzie optică din Europa se desfăşoară pe 1200 metri pătraţi, în amintitul oraş francez (foto jos). Peste ocean, în Santa Barbara, SUA, aşa-numiţii *madonnari* pictează asfaltul (foto dreapta), conferindu-i astfel impresia de profunzime, într-o manieră deseori şocantă, dar şi fascinantă!

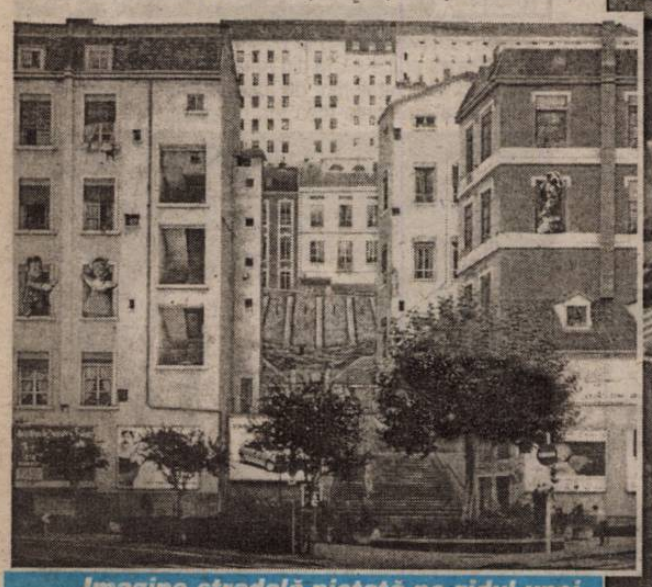

Imagine stradală pictată pe zidul unei clădiri (sus) şi desenatori stând pe marginea unei gropi deschise la picioarele lor (dreapta), în realitate o iluzie optică pictată direct pe asfalt

Petanca naturistă

Petanca este un joc tradiţional cu bile de oţel care se joacă atât în Franţa cât şi în Anglia. O asociaţie naturistă britanică a propus „petanca în pielea goală" şi, mai mult decât atât, a găsit şi un sponsor pentru iniţiativa sa, un producător de detergenţi. Jucătorii trebuie să păstreze în timpul jocului, un minimum de uniformă pe ei (pălărie, mănuşi şi curea), în rest e nevoie doar de îndemânare. Fiecare din cei 25000 jucători de petancă, reuniţi în 140 de cluburi, vor primi detergent gratuit de la sponsor. Naturistă, naturistă, dar fiecare jucător de petancă are acasă o maşină de spălat rufe.

Brazilia

sculptată în nisip

Parcă intuind că Brazilia va câştiga trofeul de aur, Leopoldo Rios, sculptor în nisip, a realizat

pe plaja din Copacabana (Rio de Janeiro) o copie a echipei naţionale de fotbal. Întreaga Brazilie a privit Finala de la Yokohama, Biserica acceptând chiar să decaleze ora slujbei duminicale pentru ca oamenii să poată privi partida la televizor.

În numărul viitor:

Vom scăpa de chelie? Ficţiunea unor catastrofe anunţate.

Un truc ieftin îngropat sub World Trade Center

Tragedia din 11 septembrie 2001 a fost pentru unii prilejul de a scăpa de justiţie. Aceasta a fost găselniţa unui chinez din Hong Kong pe nume Steven Chin Leung, 34 ani, rezident în Manhattan, care a încercat, cu acea ocazie, să scape de o urmărire judiciară anterioară datei de 11 septembrie. El a profitat de prăbuşirea celor două turnuri gemene din New York, care au făcut 2823 de victime reale, pentru a se declara dispărut şi a-şi lua o identitate falsă. Chinezul şi-a contactat avocatul imediat după 11 septembrie dându-se drept fratele său, prezentând la primărie un fax prin care dovedea că numitul Steven Chin Leung lucra la o firmă care ocupa un etaj întreg într-unul din turnuri, firmă care a pierdut 658 de angajaţi. Evident, faxul era fals, iar cel care a vrut să se dea mort a fost descoperit în aprilie la Harvard şi arestat pentru deţinere de paşaport fals, el riscând o pedeapsă de 45 de ani.

HOROSCOP

8 – 14 IULIE

BERBEC (21.03-20.04): Toate curbele astrale principale sunt situate mult deasupra normalului, fapt care sugerează că veţi parcurge o săptămână profitabilă din multe puncte de vedere. Atenţie la un Vărsător din anturaj!

TAUR (21.04-21.05): Cel mai remarcabil aspect îl prezintă acum curba afectivităţii. În primele zile ale intervalului aceasta scade sub normal, apoi îşi revine şi are un maxim vineri sau sâmbătă.

GEMENI (22.05-21.06): După mai multe eşecuri, reuşiţi să vă întâlniţi cu o persoană foarte dragă, care vă cam ocoleşte. Pe de altă parte, situaţia financiară nu stă deloc pe roze, aşa că nu faceţi nici o cheltuială inutilă.

RAC (22.06-22.07): Două evenimente contradictorii vă vor întâmpina în această perioadă. O întâmplare se va produce în sânul familiei, însă în mediul profesional veţi avea parte de o polemică foarte dură cu şeful.

LEU (23.07-22.08): Parcurgeţi o săptămână încordată, cu multe probleme mărunte şi stresante de rezolvat. Dacă nu vă menajaţi forţele, surmenajul nervos poate crea dificultăţi imprevizibile.

FECIOARĂ (23.08-21.09): O veste foarte bună veţi primi de departe, de la un vechi prieten. Vi se va confirma o dorinţă şi se pare că în curând veţi face o călătorie în străinătate. În weekend s-ar putea ivi mici probleme de sănătate.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Curba financiară are un minim în prima jumătate a săptămânii. Este posibil ca un ghinion financiar să se agaţe scai de dv. (luni sau marţi). Relaţiile în cuplu decurg excepţional.

SCORPION (23.10-21.11): Curba financiară şi cea a carierei sunt acum cele mai semeţe. Ambele au câte un maxim (miercuri sau joi)

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Oscilaţiile curbei emoţionale indică faptul că în această perioadă nu sunt excluse temperamentele, atât în mediul familial, cât şi-n cel profesional. Uranus are acum o influenţă negativă.

CAPRICORN (21.12-19.01): Relaţia dintre Soare şi Mercur nu este una favorabilă. În consecinţă, curba responsabilă cu bugetul are un minus (miecuri sau joi) care vă va zdruncina puţin o iniţiativă recentă.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Cu luciditate şi optimism veţi reuşi să rezolvaţi câteva probleme profesionale destul de spinoase. Pe de altă parte, viaţa sentimentală cunoaşte o revigorare importantă, putând apărea şi noutăţi în acest domeniu.

PEŞTI (19.02-20.03): Dificultăţile financiare din primele zile ale intervalului vor dispărea joi sau vineri, când veţi primi o sumă consistentă de bani. Se pare că veţi putea achiziţiona un obiect râvnit cam de multişor.

Personalităţile săptămânii: *Al. Ivasiuc, Ştefan Berciu, Marioara Ventura, Liviu Ciulei, Elvira Popesco, Angela Similea;* A.M. Prohorov (Nobel fizică 1958), Pablo Neruda (Nobel literatură 1971), Isaac B.Singer (Nobel literatură 1978), Ferdinand von Zeppelin, Ottorino Respighi, Lino Ventura, Leon Spinks.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 581 • ANUL XLV • 11 IULIE 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 28 (2331)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Prietenia este o haină valoroasă care se curăţă când se murdăreşte, nu se aruncă la prima pată.*
(Cato cel Bătrân)

■ *Când un copil refuză să-ţi spună unde a fost, e limpede că s-a făcut mare.*
(Walter P. Sweetson)

■ *Tragediile istoriei scot la iveală oamenii mari şi modeşti, dar sunt provocate de cei proşti şi îngâmfaţi.*
(Maurice Druon)

FÂNTÂNA CU DIAMANTE

Giganticul puţ din centru, înconjurat de şosele şi clădiri, se află în Republica Sakha (fosta Iakuţie) din Siberia, măsoară 1,5 km în diametru şi are o adâncime de 550 metri! Este cea mai mare mină de diamante la suprafaţă, din lume. Uriaşa masă minerală astfel extrasă reprezintă de 100 de ori pe cea a piramidei lui Keops. Astăzi, toate diamantele din imensul puţ s-au extras, dar minerii nu au părăsit zona, ei forând galerii subterane, unde speră să mai găsească preţioasele pietre încă ascunse în adâncurile pământului.

CĂLDURILE NE VOR OMORÎ ŞI ÎN ZILELE URMĂTOARE

4 4 9

SALVAREA DINTRE GHEŢURI

90 de persoane, oameni de ştiinţă ruşi şi membrii echipajului vasului german „Magdalena Olendorff", au fost timp de 19 zile prizonierii ghețurilor Antarcticii. Pe data de 11 iunie, vaporul a fost imobilizat într-o „capcană" de gheaţă, într-o zonă atinsă de razele soarelui doar 6 ore pe zi, naufragiaţii având provizii suficiente pentru trei săptămâni. Aproape de încheierea acestui termen, două elicoptere au reuşit să întreprindă operaţiunile de salvare preconizate. Pentru aceasta, aparatele au decolat de pe vasul sud-african „Agulhas", parcurgând câte 380 kilometri la dus şi tot atâţia la întoarcere, în condiţii atmosferice dificile. Din fericire, acţiunea s-a încheiat cu succes, pe nava captivă rămânând doar 17 persoane.

ULTIMA VACANŢĂ

45 de tineri până în 18 ani din Republica Başkordostan trebuiau să ajungă la Barcelona în ceea ce urma să fie o vacanţă de vis. Erau elevi şi copii ai unor persoane publice importante în republică. Veniseră până la Moscova cu trenul şi s-au îmbarcat la repezeală într-un Tu-154, aparţinând companiei Başkirian Airlines, cu destinaţia Spania. Destinul a făcut ca această vacanţă să fie ultima pentru aceşti nefericiţi copii şi să-i arunce pe părinţi în braţele disperării. În plin zbor, la 12000 m altitudine, avionul TU-154 s-a ciocnit cu un avion cargo Boeing 757 al companiei DHL care făcea un drum de rutină între Bergamo (Italia) şi Bruxelles, în care se aflau doar doi piloţi. A fost o bubuitură formidabilă pe cerul nopţii, ceasurile arătau 23,43, undeva deasupra lacului Costanza aflat la graniţa Elveţiei cu Germania.

(continuare în pag.11)

EXPLOZIE URIAŞĂ ÎN SOARE

1 iulie 2002

O formidabilă explozie solară a fost înregistrată de satelitul SOHO (un satelit de observare a Soarelui) săptămâna trecută, pe 1 iulie. Cercetătorii au fost uimiţi de mărimea „piciorului" erupţiei (în stânga imaginii, jos), proeminenţa exploziei depăşind de 30 de ori diametrul Pământului. Deşi, spun astronomii, explozia nu s-a îndreptat spre Pământ, câmpul magnetic uriaş emis de explozia solară a avut în timpul zilei de luni o influenţă negativă asupra bolnavilor de inimă şi a bolnavilor de depresie psihică, fenomen înregistrat şi în ţara noastră.

Un costum de baie pentru plaja din Mamaia.

Femina club

- Indiscreţii
- Tonus la valori maxime

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

Stele fragile

ROMY actriţa care a murit de două ori

FAPT DIVERS

Cât detergent folosesc românii?

Conform studiului realizat de Henkel România cu privire la piaţa românească a obiceiurilor de spălare, românii consumă în medie aproximativ 3 kg de detergent pe an pe cap de locuitor. Rezultatele studiului indică faptul că detergentul este folosit în aproximativ 97% din gospodăriile româneşti (săpunul de rufe este folosit şi el în proporţie de aproape 90%). În privinţa maşinilor de spălat, se evidenţiază faptul că, din totalul gospodăriilor din România, 25% din ele nu deţin maşini de spălat, 55% au maşini de spălat cu agitator şi 16% au maşini de spălat automate. Studiul a relevat faptul că maşinile de spălat automate se găsesc doar în mediul urban, în timp ce 75% din cei care deţin atât o maşină de spălat cu agitator cât şi una automată, spală de mână mai mult de o dată pe săptămână.

Un secol şi-un sfert

Crucea Roşie Română (CRR), înfiinţată la data de 4 iulie 1876 la Bucureşti sub numele de „Societatea Naţională de Cruce Roşie a României" şi recunoscută de Comitetul Internaţional al Crucii Roşii de la Geneva la data de 23 august a aceluiaşi an, a aniversat joi, 4 iulie, 126 de ani de existenţă. Mişcarea de Cruce Roşie – din care fac astăzi parte 178 de ţări – a apărut „prin străduaniile unui mic grup de oameni, care nu s-au mai împăcat cu ideea că fiinţa umană aflată în suferinţă trebuie să atingă cele mai înalte praguri ale disperării, abandonată de societate, de semenii săi".

Elevul medic stagiar

Un absolvent de liceu industrial, Nicolae Riviş, 29 de ani, din Sântana, a reuşit să păcălească un întreg spital şi să profeseze ca medic stagiar timp de trei luni. În decembrie 1999, acesta s-a prezentat la Spitalul Clinic Municipal Timişoara şi, profitând de coincidenţa de nume cu cel al şefului Clinicii Medicale II din cadrul Spitalului, s-a prezentat drept „nepot" al medicului. La mijlocul lunii ianuarie 2000, Nicolae Riviş şi-a început activitatea la spital unde solicita să lucreze mai mult în schimbul de noapte, până la sfârşitul lunii martie, când s-a descoperit că nu este nici medic nici nepot de medic.

Româncă electrocutată în Mexic

Claudia Constantin Diaconu, 25 ani, care executa o pedeapsă cu închisoarea de zece ani în Mexic, pentru trafic de droguri, a murit electrocutată la sfârşitul săptămânii trecute într-un penitenciar din Chetumal, statul federal mexican Quintana Roo. Se spune că femeia a reparat un ventilator, apoi a făcut baie, iar la întoarcere a vrut să dea drumul aparatului, dar o descărcare electrică i-a provocat un stop cardiac. Claudia Constantin era însărcinată în luna a cincea, executase deja peste şase ani din condamnarea sa şi era căsătorită cu Jesus Alberto Cruz, pe care îl cunoscuse pe când mexicanul ispăşea o condamnare pentru omor.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

divanul galben

Lidya Lövendal-Papae, ultima baroneasă din România

Căsătorită cu arhitectul Radu Mihai Papae, Lidya Lövendal este fiica baronului George Lövendal (pictor, scenograf, regizor, actor, balerin, creatorul primului teatru de păpuşi din ţară) şi a Adrianei Lövendal (pianistă, poetă, solistă de operă). La rândul ei, pictoriţă, balerină, compozitoare, specialistă în genealogie, în heraldică şi profesoară, ultima baroneasă din România îşi cunoaşte originile nobiliare începând cu anul 1682. Locuieşte într-un apartament din Bucureşti, nu departe de restaurantul Doina de la Şosea, care este efectiv întesat cu tablouri aparţinând tatălui său, baronul George Lövendal, supranumit în epocă Leonardo da Vinci al României. De altfel, între momentele în care scrie poezie, se dedică artei culinare vegetariene sau studiază heraldica. Doamna Lövendal-Papae, la cei 79 de ani ai săi, are o mare şi nestrămutată dorinţă: aceea de a reconstitui patrimoniul Fundaţiei George baron Lövendal, unul dintre cei mai de seamă pictori români, renumit prin portretele sale de ţărani români şi prin lucrările reprezentând bisericile din Bucovina. Poate cu sprijinul Ministerului Culturii şi Cultelor, care n-ar trebui să rămână indiferent la această comoară existentă în Bucureşti (pentru România), baroneasa Lydia Lövendal-Papae va reuşi să-şi vadă visul transformat în realitate.

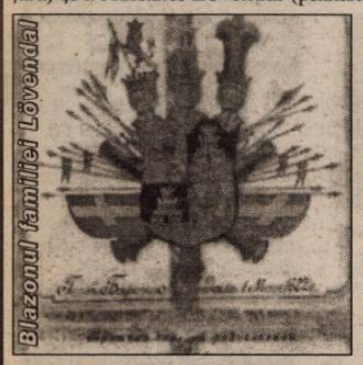
Blazonul familiei Lövendal

Nopţi de poezie

Academia Internaţională Orient-Occident organizează, între 11 şi 16 iulie, Festivalul *Nopţile de Poezie de la Curtea de Argeş*. Festivalul a luat fiinţă în anul 1997 – se află aşadar la a şasea ediţie – la iniţiativa poetului Dumitru M. Ion şi a poetei Carolina Ilica. Unic în ţările central europene, festivalul şi-a propus să se înscrie în circuitul internaţional alături de marile festivaluri de la Struga (R. Macedonia), Las Palmas, Canare (Spania), Trois Rivieres (Canada). Anul trecut, Marele Premiu Naţional al Festivalului a fost atribuit Marioarei Murărescu, pentru opera de promovare şi de păstrare vie a autenticităţii folclorului românesc. Anul acesta sunt aşteptaţi în jur de 120 de scriitori de pe toate continentele.

An bun pentru Naţionalul bucureştean

Teatrul Naţional „I.L.Caragiale" din Bucureşti şi-a făcut un fel de bilanţ al existenţei sale agitate pe anul trecut din care reiese că Teatrul românesc nu se scufundă, ci pluteşte, şi chiar cu spor. În cele patru săli ale teatrului, anul trecut au fost prezentate publicului 412 spectacole în faţa a peste 115 mii de spectatori, ceea ce a însemnat un adevărat record de încasări: peste 7,7 miliarde lei obţinuţi exclusiv din vânzări de bilete şi programe. Dacă facem o împărţire putem spune că 82 de spectatori/sală în fiecare zi nu este cine ştie ce, dar având în vedere pofta de teatru a bucureşteanului într-un regim de tranziţie, cifrele sunt îmbucurătoare şi demonstrează că pasiunea pentru teatru n-a murit şi nici n-o să moară tocmai acum, în Anul Caragiale!.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

Dr. H.S., Bucureşti:
„...Dintotdeauna am citit această rubrică cu mare plăcere, ea reprezintă pentru mine un mare interes din toate punctele de vedere. Sunt născut în Siria, în zodia Berbec, iar nevasta mea în zodia Leu (...) Problemele noastre au început acum doi ani, avem doi copii foarte reuşiţi şi mă interesează mult liniştea...".

– Stimate domnule dr. H.S., vă mulţumim pentru atenţia deosebită pe care o acordaţi rubricii noastre. De la bun început trebuie să vă precizez că şi noi, creştinii, considerăm rolul Divinităţii esenţial în destin şi credem că astrologia are, într-o măsură variabilă, doar o funcţie orientativă. Răspunsurile dv. la întrebările anchetei noastre îl vom comenta în curând, atunci când vom putea stabili o statistică amplă. În ceea ce priveşte relaţia afectivă şi erotică dintre un bărbat-Berbec şi o femeie-Leu, aceasta tinde spre idealitate atunci când EA are iniţiativa. Dacă EL este personajul dominant al cuplului, atunci legăturile optime se stabilesc cu femeia din Rac şi Leu. Cu alte cuvinte, în orice sens am privi legătura dv., conform „normelor" astrologiei clasice europene (bazate pe coordonatele Marte-bărbat şi Venus-femeie), ea este una care nu ar trebui să fie zdruncinată nici de evenimente interioare, nici de evenimente exterioare cuplului. Dar, vă precizez şi dv. că aceste rigide reguli astrale au puţine lucruri comune cu realitatea, fiindcă însuşi eşafodajul astrologiei este unul fals, non-ştiinţific, şi de aici toate erorile care se ivesc la deslușirea destinului şi a compatibilităţilor între sexe. Nu de la astrologie trebuie să aşteptăm soluţii sau sugestii de rezolvare a problemelor personale, ci de la noi înşine. Din nefericire, „liniştea" de care vorbiţi cere de multe ori sacrificii, decizii ferme şi înţelepte, dureroase dar reparatorii, precum o operaţie a trupului aplicată spiritului. Vă rugăm să reveniţi peste un timp pentru a ne informa asupra evoluţiei situaţiei dv.

MANUELA T., Bucureşti:
„...Ştiu că există şi o astrologie care priveşte relaţiile dintre femeie şi bărbat după ziua săptămânii în care s-au născut aceştia. Dar nu am găsit în nici o publicaţie o asemenea interpretare şi nici nu ştiu cum se poate afla ziua în care m-am născut, nemaiavând un calendar din 1979. Mă puteţi ajuta?"

–Dragă Manuela, pentru tine şi pentru toţi cititorii interesaţi de acest foarte incitant aspect astrologic, prezentăm tabelele alăturate. În tabelul 1 fixaţi-vă anul naşterii şi găsiţi cifra corespunzătoare lunii naşterii. Aceasta adunaţi-o la data naşterii, iar cu numărul (cifra) găsit căutaţi în tabelul 2 suma obţinută; astfel veţi găsi ziua din săptămână în care aţi venit pe lume. Pentru Manuela, născută la 17 mai 1979, lucrurile stau în felul următor: în dreptul anului 1979 găsim pe coloana lunii mai cifra 2; suma 2+17 = 19. Din tabelul 2 aflăm că 19 corespunde zilei de joi. Deci, cititoarea noastră s-a născut într-o joi. Corespondenţa planetară este următoarea: Luni-LUNA, Marţi-MARTE, Miercuri-MERCUR, Joi-JUPITER, Vineri-VENUS, Sâmbătă-SATURN şi Duminică-SOARE. Despre principiile armoniei afective şi nu numai dintre sexe, pe baza relaţiilor planetă-zi de naştere şi ale simbolurilor lor, vom vorbi în numărul viitor.

RADU IANIERI

TABREL 1

ANI		LUNI											
		Ianuarie	Februarie	Martie	Aprilie	Mai	Iunie	Iulie	August	Septembrie	Octombrie	Noiembrie	Decembrie
1925	1953	4	0	0	3	5	1	3	6	2	4	0	2
1926	1954	5	1	1	4	6	2	4	0	3	5	1	3
1927	1955	6	2	2	5	0	3	5	1	4	6	2	4
1928	1956	0	3	4	0	2	5	0	3	6	1	4	6
1929	1957	2	5	5	1	3	6	1	4	0	2	5	0
1930	1958	3	6	6	2	4	0	2	5	1	3	6	1
1931	1959	4	0	0	3	5	1	3	6	2	4	0	2
1932	1960	5	1	2	5	0	3	5	1	4	6	2	4
1933	1961	0	3	3	6	1	4	6	2	5	0	3	5
1934	1962	1	4	4	0	2	5	0	3	6	1	4	6
1935	1963	2	5	5	1	3	6	1	4	0	2	5	0
1936	1964	3	6	0	3	5	1	3	6	2	4	0	2
1937	1965	5	1	1	4	6	2	4	0	3	5	1	3
1938	1966	6	2	2	5	0	3	5	1	4	6	2	4
1939	1967	0	3	3	6	1	4	6	2	5	0	3	5
1940	1968	1	4	5	1	3	6	1	4	0	2	5	0
1941	1969	3	6	6	2	4	0	2	5	1	3	6	1
1942	1970	4	0	0	3	5	1	3	6	2	4	0	2
1943	1971	5	1	1	4	6	2	4	0	3	5	1	3
1944	1972	6	2	3	6	1	4	6	2	5	0	3	5
1945	1973	1	4	4	0	2	5	0	3	6	1	4	6
1946	1974	2	5	5	1	3	6	1	4	0	2	5	0
1947	1975	3	6	6	2	4	0	2	5	1	3	6	1
1948	1976	4	0	1	4	6	2	4	0	3	5	1	3
1949	1977	6	2	2	5	0	3	5	1	4	6	2	4
1950	1978	0	3	3	6	1	4	6	2	5	0	3	5
1951	1979	1	4	4	0	2	5	0	3	6	1	4	6
1952	1980	2	5	6	2	4	0	2	5	1	3	6	1

TABREL 2

ZILE							Miercuri	4	11	18	25	32	39
Dum.	1	8	15	22	29	36	Joi	5	12	19	26	33	40
Luni	2	9	16	23	30	37	Vineri	6	13	20	27	34	41
Mar.	3	10	17	24	31	38	Sâmbătă	7	14	21	28	35	42

Mai bine deprimat decât cu SIDA

Câţiva cercetători de la Universitatea New York au convins câteva sute de femei americane să-şi mărturisească unele secrete din viaţa lor sexuală. Mai precis, cum se simt când fac dragoste cu sau fără prezervativ. Majoritatea erau adeptele sexului fără prezervativ, un antidot excelent al depresiilor. Şi asta datorită „miraculoşilor" hormoni masculini. Bineînţeles că după publicarea studiului, specialiştii americani au intrat în conflict cu reprezentanţii campaniilor pentru sexul protejat, extrem de numeroase în SUA. De altfel, în toate ţările civilizate (şi nu numai) se fac eforturi susţinute pentru a convinge bărbaţii să folosească prezervativul, evitând astfel pericolul bolilor cu transmitere sexuală. Din toată această tevatură s-a tras concluzia că e mai bine să fii deprimat decât mort. *(D.M.)*

Anchetă în Cişmigiu

Vreţi să ajungeţi celebri?

În plină adolescenţă tinerii sunt copleşiţi de aspiraţii, nelinişti, întrebări. În cadrul anchetei din acest număr, câţiva dintre ei îşi exprimă opiniile legate de... celebritate şi de imaginea partenerului ideal de viaţă.

◆Celebru ar vrea oricine să ajungă. Nu văd de ce aş face excepţie. Cum? Prin impresari. Manageri. E treaba lor. *(Aurel Popescu, 18 ani)*

◆Pentru cei mai mulţi celebritatea înseamnă bani. Pentru mine înseamnă să fiu respectat, înconjurat de cât mai mulţi prieteni. Banii nu contează. *(anonim)*

◆Nu ţin neapărat să devin celebru pentru că celebritatea înseamnă stres, o viaţă personală monitorizată de paparazzi. Eu vreau liniște, domnilor! *(Gabriel Cosma, 18 ani)*

◆Îmi doresc mai mult decât orice să devin celebru. Aştept să-mi spuneţi dumneavoastră cum. *(Horia, 18 ani)*

◆Nu vreau să ajung celebră, dar dacă asta e voia lui Dumnezeu, mă supun. *(Angela, 18 ani)*

◆Da. De trei ori, da! Pentru că îmi doresc enorm să mă implic în opere de caritate. *(Dumitrescu Rodica, 18 ani)*

◆Să fim realişti. Toată lumea vrea. Foarte puţini reuşesc. Cred că cea mai scurtă cale spre celebritate (cu o sută de ghilimele) e să apari la Pro TV sau pe alt canal cu audienţă. Dar pentru asta trebuie să arăţi bestial. Doar cu talentele nu faci mare lucru. *(Andreea Sîrbu, 18 ani)*

Cum trebuie să fie partenerul tău de viaţă?

◯Îmi doresc să duc o viaţă liniştită. De aceea mă gândesc la o relaţie bazată pe încredere şi iubire, pe respect reciproc. Bineînţeles că fiecare visează la un Făt Frumos dar eu nu mă mulţumesc să aibă un chip drăgălaş, zâmbitor şi să fie mereu la patru ace. *(Loredana, 18 ani)*

◯Un tip care să înţeleagă că pe primul loc în viaţa mea se află cariera. *(Ioana Vasile, 18 ani)*

◯Să formeze împreună cu mine o sferă. Fără asperităţi. *(anonim)*

◯Oricum, să fie o persoană sclipitoare (cu un job adevărat) înalt, blond, ochi albaştri sau verzi, ten deschis şi să vorbească întruna, altfel mă plictisesc lângă el. *(Marcela, 17 ani)*

◯Nu am cine ştie ce pretenţii. Important e să aibă o sursă de venituri înalte pentru că n-am chef să merg pe stradă, să vreau un hot-dog şi să se scobească prin buzunare. *(Mihaela, 18 ani)*

◯Mi-aş dori un tip pe care să-l formez. Tinerii din jurul meu sunt cam plini de ei, cam necopliţi şi cred că li se cuvine totul. *(Manuela F., 18 ani)*

◯Nu ştiu, aşa cum îmi este rânduit. *(G.I., 18 ani)*

◯Să fie compatibilă cu mine. Să mă ierte când greşesc. Să nu aibă prejudecăţi. Să nu fie mână spartă. Să-mi gătească mâncăruri fine şi să facă dragoste cu mine când vreau. Ah, uitasem. Să fie mişto. *(Duţu Imre, 18 ani)*

Vă plac băieţii îndrăzneţi sau cei timizi, respectuoşi, cu bun simţ?

Imi plac băieţii îndrăzneţi pentru că ştiu ce vor şi o spun direct. Cei timizi mă scot din sărite pentru că eu sunt o fire veselă, comunicativă, în căutare de surprize permanente. *(anonimă)*

Ce întrebare! Tuturor fetelor de azi le plac băieţii cu tupeu. Cât mai îndrăzneţi. *(Mariana, 18 ani)*

Evident că cei îndrăzneţi. Dar, în anumite momente, puţină timiditate nu strică. *(anonimă)*

Cei reţinuţi sunt mai interesanţi pentru că îi putem educa. Cu cei îndrăzneţi n-o scoţi la capăt. *(anonimă)*

Cu politeţea şi bunul simţ mori de foame. Nu vedeţi în ce lume trăim? *(anonimă)*

Cei politicoşi, reţinuţi, pentru că îmi dau o stare de liniște şi siguranţă. *(Mihaela C, 18 ani)*

N-aţi cunoscut niciodată băieţi timizi, din ce specie sunt aştia? *(anonimă, 18 ani)*

Rubrică realizată de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Fax: 224.39.96
sau RODIPET S.A. -
P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07
Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul:
INTACT S.A.

Vom scăpa de CHELIE?

◆ *Toate cremele şi loţiunile contra cheliei sunt ineficace*

◆ *O loţiune care asigură creşterea părului în cazul alopeciilor a fost produsă de japonezi*

◆ *Deocamdată, experienţe pe cobai*

„Este vorba despre o loţiune miraculoasă”

Afirmaţia extrem de provocatoare aparţine cercetătorului Yutaka Saiki de la laboratoarele SEI (Sumitomo Electric Industries) din Osaka. Acesta a realizat o loţiune ce conţine o peptidă capabilă să reconstituie foliculii piloşi, denumită EPM şi care e un derivat al epimorfinei, o proteină care activează dezvoltarea unor organe din stadiul embrionar până în cel adult. O descoperire neaşteptată în contextul în care toate produsele „miraculoase” lansate pe piaţă s-au dovedit a fi ineficace. Neaşteptată şi în acelaşi timp privită cu suspiciune sau chiar contestată de specialiştii în domeniu. Şi asta în primul rând datorită faptului că experienţele japonezului au fost efectuate doar pe cobai. Pe de altă parte, puţinele documente furnizate de laboratorul din Osaka, constând într-un set de fotografii reprezentând etapele şi detaliile experimentelor, nu i-au convins pe specialiştii în morfogeneza foliculilor piloşi cărora li s-a comunicat această descoperire. Printre aceştia figurează şi Yan Barandon de la Spitalul universitar din Lausanne (Elveţia). Chiar dacă specialistul japonez şi echipa sa au făcut vâlvă în jurul acestui subiect în scopuri comerciale, a afirmat acesta, experienţele realizate au la bază epimorfina al cărei rol în regenerarea foliculilor nu poate fi ignorat, speranţele legate de această proteină în tratarea calviţiei într-un viitor apropiat, fiind reale.

Mecanisme biologice neidentificate

Fiecare individ are, sau ar trebui să aibă, în jur de 120000 de fire de păr pe cap. Fiecare dintre ele e produs de celulele unui bulb pilos aflat la baza foliculului. Din momentul naşterii, foliculii piloşi urmează mai multe cicluri, cu o durată de cinci ani fiecare. Prima fază a unui ciclu e marcată de o creştere activă, timp în care bulbul se dezvoltă, producând un fir de păr care creşte cu o jumătate de milimetru pe zi. După un timp, brusc, celulele bulbului se dezorganizează şi mor. În acest stadiu, părul cade. Din motive necunoscute, ciclul se reia după câteva luni şi un nou fir apare. Există însă şi alţi factori ce determină căderea părului, cum ar fi stresul, alimentaţia deficitară, unele tratamente medicamentoase, unele boli infecţioase, hipertiroidia etc.

În cazul majorităţii bărbaţilor (şi a unei minorităţi în rândul femeilor) alopecia este de origine androgenetică şi este legată de sensibilitatea foliculului pilos la testosteron. La persoanele predispuse genetic, foliculul este dotat cu numeroşi receptori ai hormonului masculin care după ce se fixează provoacă o diminuare a duratei ciclurilor, de la 5 la 3 ani. În consecinţă, bulbul se micşorează, părul devine mai fin şi încetul cu încetul dispare. Până în prezent nici un tratament nu a dus la regenerarea acestor bulbi.

Cele mai eficace tratamente se bazează pe activarea vascularizării foliculilor sau pe inhibarea enzimei 5 – alpha reductază care accelerează activitatea testosteronului, făcându-l, aşadar, mai agresiv. Cele mai multe cercetări în acest domeniu sunt focalizate spre identificarea mecanismelor biologice care permit recrearea foliculilor piloşi şi nu spre descoperirea unui reactiv miraculos a cărui acţiune nu poate fi înţeleasă. Echipa japoneză nu a reuşit însă să desluşească mecanismele prin care peptida EPM acţionează asupra foliculului pilos. Deocamdată, doar rezultatele obţinute pe cobai atestă faptul că EPM provoacă declanşarea unui nou ciclu în care foliculul pilos se reface. Japonezii se pregătesc pentru următoarea etapă: experimentele pe subiecţi umani. Dacă succesul va fi cel scontat, loţiunea ar putea fi comercializată în 2010.

DORIN MĂRAN

„SEMNĂTURA” ŞOARECILOR

Cercetătorii lumii animale au constatat că anumite substanţe volatile existente în urina unor mamifere, în special a rozătoarelor, au menirea de a le face pe femele să fie atrase de

masculi. Recent, la Universitatea Liverpool s-a demonstrat că aceleaşi molecule servesc şi drept... semnătură. Compoziţia lor diferă foarte mult de la un individ la altul, ceea ce face ca micile vieţuitoare să se recunoască perfect între ele, chiar dacă pentru ochiul uman ele par absolut identice. Respectiva calitate determină şi un alt fenomen deosebit de interesant – recunoaşterea, de către femele, a indivizilor din propria familie, ceea ce le ajută să evite împerecherile consangvine.

DETECTORUL DE MINCIUNI E DEPĂŞIT!

După poligraf (numit şi „detectorul de minciuni”) şi imaginea prin rezonanţă magnetică funcţională, arsenalul folosit la identificarea mincinoşilor s-a mărit cu o nouă metodă, redutabilă: camera termică de înaltă rezoluţie. Principiul de funcţionare este simplu. Se vizualizează zonele specifice din jurul ochilor, unde volumul sangvin creşte când subiectul minte – fenomen invizibil în mod natural, însă detectabil de camera video capabilă să distingă o modificare a temperaturii pielii cu o precizie de 0,025ºC, chiar şi printr-un strat de machiaj. Metoda a fost pusă la punct de o echipă de cercetători americani din Minnesota, similitudinea cu poligraful constând în înregistrarea unui fenomen fiziologic emoţional controlat de sistemul nervos simpatic. Avantajul suplimentar este că nu necesită un contact fizic cu persoana interogată, iar răspunsul vine instantaneu. În afara anchetelor autorităţilor, se preconizează o utilă aplicaţie pe aeroporturi, unde pasagerii ar putea fi supuşi unui mic test înainte de îmbarcare, în scopul întăririi siguranţei zborurilor.

PĂIANJEN CANIBAL

Un fenomen impresionant a fost observat în legătură cu comportamentul şi dezvoltarea păianjenului japonez, Chiracanthium japonicum. Primele săptămâni de viaţă, puiul şi le petrece înfăşurat într-un veşmânt de frunze şi pânză bine

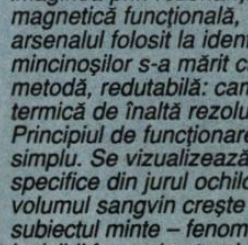

ţesută de mamă, dar o dată ieşit la lumină, singura lui preocupare este să mănânce cât mai mult şi cât mai repede. Pentru potolirea acestui instinct, nimic nu pare a-i sta în cale, iar prima şi cea mai accesibilă victimă este însăşi mama sa, astfel că puiul devenit un agresor vorace se aruncă asupra ei şi o devorează. Ritualul barbar pare – aşa-zicând – liber consimţit de indivizii speciei, „bebeluşul” canibal triplându-şi astfel volumul într-o singură zi, după care iese din cuibul familial pe propriile picioare şi începe să trăiască fără ajutorul părinţilor. (A.N.P.)

Întrebări pentru un viitor foarte apropiat...

Ce-am păţi CĂZÂND ÎNTR-O „GAURĂ DE VIERME”?

Cu aproximativ 30 de ani în urmă, prestigioasa revistă britanică „Nature” publica un articol cu titlul „Căzând printr-o gaură neagră într-un alt univers”. Autor – Stephen Hawking, pe atunci mult mai puţin cunoscut publicului larg decât astăzi. Ideea care începea atunci să-şi facă loc era cea a existenţei unor universuri paralele cu Universul nostru, o gaură neagră „la noi” (adică una care absoarbe totul şi orice) făcând pereche cu o gaură albă „dincolo” (adică una care emite tot şi orice). Între ele – o punte. I s-a spus wormhole – „gaură de vierme”.

Scurtături... prin spaţiu-timp

Universul nostru, cu dimensiunile sale spaţio-temporale, poate fi imaginat ca o sferă; dacă vreţi o imagine mai familiară, ca un măr. Să ne gândim acum la un viermişor, din aceia care deseori se găsesc în mere. Dacă el vrea să ajungă pe partea cealaltă a mărului, are de făcut un drum lung. Dar viermişorul nu procedează aşa: el „roade” o gaură prin măr şi iese imediat pe partea cealaltă. De aici provine numele de „gaură de vierme”, sub care sunt cunoscute „punţile Einstein-Rosen”, care leagă între ele cele două obiecte a căror existenţă este posibilă ca soluţii ale celebrelor ecuaţii ale lui Einstein din teoria sa generală a relativităţii. O scurtătură, un tunel prin spaţiu-timp care poate lega între ele două regiuni extrem de îndepărtate. Sau chiar două universuri paralele. Dar, dacă existenţa lor nu a fost pusă la îndoială de nimeni, întrebarea foarte serioasă care rămâne este: pot ele fi şi traversate? Li se va putea găsi vreodată o utilitate practică? Vor fi ele într-adevăr viitoarele scurtături cosmice ale zborurilor interplanetare? Sau chiar porţile care se vor deschide la un moment dat pentru călătoria în timp?

Tunelul cuantic

Surpriza apare însă când este vorba de aşa-zisele „găuri cuantice de vierme”, mai mici decât protonii sau electronii şi care pot oferi o călătorie mai rapidă decât lumina prin întregul Univers! Şi care, conform cercetătorilor de la institute sud-coreene şi japoneze, pot fi „lărgite” suficient de mult pentru a... „încăpea” prin ele chiar şi o fiinţă omenească. Sean Hayward şi Hisa-aki Shinkai au reuşit să calculeze ce se întâmplă când ajunge „ceva” într-o gaură cuantică de vierme.

Conform unui recent articol apărut în cunoscuta revistă americană *New Scientist*, ei au descoperit că materia, călătorind printr-un asemenea tunel, „adună” tot timpul energie pozitivă până când ajunge să transforme gaura de vierme într-o gaură neagră. A cărei forţă de gravitaţie este atât de mare încât nici lumina nu mai poate măcar să scape de acolo!

Dar. Există un „dar” foarte mare şi poate pentru multă lume neaşteptat. Căci apare şi o posibilitate ca un călător care pătrunde accidental sau intenţionat în gaura de vierme să nu fie strivit de forţa acestei gravitaţii. Pentru că tot aici se manifestă şi o radiaţie fantomă, o energie negativă, care atenuează efectele energiei pozitive, ale gravitaţiei. Calculele celor doi cercetători arată că dacă se „injectează” cantitatea corectă de radiaţie fantomă (a cărei energie „negativă” nu înseamnă că are legătură cu antimateria, ci că generează o forţă de sens opus gravitaţiei, o antigravitaţie), atunci gaura de vierme este împiedicată să se prăbuşească în momentul când prin ea trece o particulă elementară. Încă şi mai multă radiaţie fantomă o „lărgeşte”, putându-se astfel ajunge la dimensiuni suficiente pentru ca prin ea să poată să treacă... un individ! Încă un pas şi gaura de vierme va „exploda” într-un nou univers care va începe, ca şi cel al nostru, o expansiune cu viteza luminii.

Radiaţia fantomă

Chiar şi teoretic vorbind, procedeul este extrem de instabil, aşa că cea mai mică greşeală poate declanşa un Big Bang asemănător celui din care ne-am „născut”...

Viitorul se află la CERN...

...unde se aşteaptă ca marele accelerator, LHC, să genereze o mini-gaură neagră pe secundă! Deci unul din „capetele” unei viitoare găuri de vierme. Cercetătorii vor avea astfel pentru prima oară posibilitatea să experimenteze efectiv trecerea prin aceasta a unor particule de dimensiuni cuantice. Pe când primul om? Aici va fi cu totul altceva: radiaţia fantomă de care ar fi nevoie pentru a deschide şi menţine suficient de mult gaura de vierme este echivalentă cu energia obţinută prin convertirea, conform formulei lui Einstein, a întregii mase a planetei Jupiter!

Şi pe urmă?

...Ar trebui să ajungem la nave interstelare, la „salturile în hiperspaţiu” din Star Trek, la posibilitatea de a „deschide” o gaură de vierme exact spre ţinta care ne intersectează, într-un cuvânt, la o circulaţie cosmică „fără frontiere”.

MIHAELA DOROBANŢU

SFIDĂRILE PARAPSIHOLOGIEI

Bioradiaţia, lumina pe care nu o vede nimeni

Una din dificultăţile reale ale investigării fenomenelor paranormale este şi una foarte simplu de formulat: o asemenea cercetare implică, de cele mai multe ori, nu doar domenii diferite ale unei aceleiaşi ştiinţe, ci tehnici experimentale, metode şi concepte din mai multe ştiinţe. În particular, unul din cele mai intrigante aspecte cu care se confruntă biologia zilelor noastre, cu aplicaţii directe în parapsihologie, îl constituie bioradiaţiile. Aici, emisiile denumite bioluminiscente, acoperind spectrul ultaviolet, cel vizibil şi cel infraroşu, ocupă un loc central. Iar descifrarea mecanismului transmiterii informaţiei biologice pe canalele acestor purtătoare pare să explice unele dintre procesele neelucidate încă ale fenomenelor parapsihologice.

Comitete şi Comisii

Încă de la începutul secolului trecut, o seamă de personalităţi cunoscute ale cercetării parapsihologice au înfiinţat societăţi cum ar fi „*Comité d'Étude de la Photographie Transcendentale*" în Franţa sau „*Society for the Study of Supernormal Picture*" în Anglia, având drept membri inclusiv fotografi profesionişti şi urmărind în particular elucidarea enigmelor ridicate de fenomenul psihofotografiilor spiritiste. Care au fost făcute încă din 1914 în America, de către Hyslop şi, după patru ani, de către Carington. Iar dacă până la urmă nu s-a reuşit elucidarea mecanismului de producere a unor astfel de fotografii, un raport publicat în 1920 de cercetătorii englezi ajunge la o concluzie semnificativă: „*După multiple testări şi examinări a mii de fotografii, suntem unanimi în opinia că rezultatele au fost obţinute... în condiţii de testare demne de toată încrederea, excluzând orice posibilităţi de fraudă*". Cercetările vor lua însă un alt curs o dată cu publicarea lucrării despre Ted Serios: interesul pentru fotografiile „psihice" este abandonat în favoarea „thoughtographiilor" iar numele lui Fukurai revine în atenţia generală ca inventator al procedeului.

„Comutatorul" necunoscut

Încercările de a depista energia implicată în producerea acestui fenomen au fost urmate de un insucces total. Cercetări aprofundate, utilizând EEG ca metodă de investigaţie, nu au putut pune în evidenţă nici o modificare detectabilă a activităţii sistemului nervos central. Diferitele metode de ecranare, montate de fizicieni, au „eliminat" şi alte posibile surse, cum ar fi radiaţiile UV, vizibile, X, alfa... Are dreptate psihiatrul rus Krohalev când afirmă că imaginile descrise de bolnavii cu halucinaţii vizuale sunt de fapt imagini virtuale ce pot fi captate pe filme ultrasensibile? Este într-adevăr posibilă ceea ce numim în prezent „*percepţia dermato-optică*"? Sunt reale, sau doar o simplă şi ingenioasă păcăleală, capacităţile unor subiecţi de a sesiza caractere grafice înscrise pe un suport de hârtie, sau distincţia între diferite culori, sau descrierea unor obiecte plasate într-un mediu optic opac?

Există o stranie lumină...

...şi toate acestea înainte de a vorbi de prezenţa unui flux luminos sesizabil de subiecţi traversând stări aflate la limita vieţii! Tanatologia, domeniu care a debutat prin lucrările doctorilor K. Osis şi mai ales ale celebrei Elisabeth Kübler-Ross, a ajuns la cunoştinţa marelui public în special datorită cunoscutei cărţi a lui Raymond Moody, „*Viaţa după viaţă*". Toate cercetările efectuate pe această temă converg în a arăta că în parcurgerea diferitelor stadii ale manifestărilor la limita vieţii, dominanta tabloului clinic înregistrat de pacient o formează sesizarea unei lumini deosebit de puternice ca intensitate dar caracterizată de faptul că nu deranjează privirea: un flux luminos însoţit de o stare de beatitudine! Viaţa, aşa cum o cunoaştem, se pare că nu se poate desfăşura în afara participării unor procese adânc implicate în procesele vitale ale structurilor biologic constituite: procesele biofotonice.

EUGEN CELAN

Dosarul gândurilor comunicante

Un „medium" care mişcă obiecte

La doar trei săptămâni după experienţa din 30 octombrie 1909 se organizează, în Laboratorul de fizică al Muzeului pentru Industrie şi Agricultură din Varşovia, a doua şedinţă cu participarea Stanislawei Tomczyk. Procesul de „adormire" îi va lua Dr. Julius Ochorowicz 1 minut şi jumătate. O dată intrată în transă (somnambulism activ), asupra Stanislawei se aplică mijloace de control încă şi mai elaborate decât cele la care se recursese în şedinţa precedentă: cu mânecile ridicate până deasupra cotului s-a spălat pe mâini şi s-a şters cu un prosop special pregătit; a fost legată la ochi şi sub o lumină puternică i-au fost examinate cu atenţie mâinile şi degetele, trecând lama unui briceag între unghii şi carne; masa a fost inspectată cu grijă, ea a fost condusă de doi asistenţi şi după ce s-a aşezat şi-a pus mâinile pe masă şi nu le-a mai ridicat pe întreg parcursul demonstraţiei. În fine, iluminarea camerei a fost făcută în aşa fel încât să nu existe pe masă nici o umbră.

Drept obiect al primei experienţe a fost aleasă o mică sferă de celuloid, cu un diametru de 6 cm. Pentru a evita orice influenţă a tremurăturilor mesei, „mingea" a fost aşezată în extremitatea stângă a unui dinamometru „de mână" Basset, având forma unei litere **O** alungite şi o mică ridicătură în centru, datorită acului său. Dinamometrul fusese aşezat în aşa fel încât axa sa mare să fie perpendiculară pe braţele medium-ului. Inutil de spus că ambele obiecte, mingea şi dinamometrul, au fost cu grijă inspectate înainte de experienţă de asistenţii care aveau de altfel să certifice în scris acest lucru. Şi... totul a început! Stanislawa şi-a aşezat mâinile la 2-3 cm deasupra mesei şi la aceeaşi distanţă de extremităţile dinamometrului. La început nu s-a întâmplat nimic, dar în scurt timp s-au observat câteva mişcări nesemnificative ale sferei de celuloid, după care aceasta s-a rostogolit până în centrul dinamometrului. Nu a putut însă trece peste micul obstacol din centru. Între timp, medium-ul a fost observat ridicând din când în când mâinile până la 8-10 cm deasupra mesei. Când mingiuţa a revenit în poziţia iniţială, Dr. Ochorowicz a fost rugat să-şi pună mâinile pe capul Stasiei (diminutiv de la Stanislawa): mingea a revenit în centru, dar nu s-a oprit acolo, sărind în afară şi îndreptându-se spre Stasia. Aceasta şi-a apropiat mâinile de sferă, le-a ridicat şi coborât de câteva ori, nedepăşind o înălţime de 15 cm: când a oprit toate mişcările, mica sferă, care rămăsese imobilă, s-a rostogolit şi s-a oprit în extremitatea dreaptă a dinamometrului – poziţie opusă celei iniţiale.

Când asistenţii au examinat sfera, au găsit-o caldă, având temperatura corpului uman sau poate chiar puţin mai mult. În ceea ce priveşte examenul Stasiei imediat după încheierea acestei prime experienţe, s-a constatat că mâinile sale, care până atunci fuseseră calde, erau acum reci şi umede!

MIHAELA DOROBANŢU

Extratereştrii sunt interesaţi de copii?

La Conferinţa pentru studiul răpirilor efectuate de OZN-uri care a avut loc între 13 şi 17 iunie 1992 la *Massachusetts Institute of Technology*, Budd Hopkins a amintit, pe baza numeroaselor cazuri pe care le-a examinat, că deşi, de regulă, la terminarea răpirii, victima este adusă înapoi la locul de unde a fost răpită, există şi unele „erori". De pildă, o femeie, răpită din dormitor, a fost apoi depusă în mijlocul unei păduri aflate la distanţa de o milă. Ajunsă acasă, în picioarele goale, talpile ei erau pline de răni.

Un om portocaliu şi un omuleţ cenuşiu

Răpirile implicând copii sunt impresionante şi deschid o dimensiune nouă celor ce examinează fenomenul, dat fiind că în acest caz este mult mai puţin loc pentru eventuale contaminări, confabulări sau intenţii de a induce în eroare. La conferinţă s-a prezentat cazul lui *Cristopher*, de opt ani, care vorbea de „un om portocaliu şi un omuleţ cenuşiu" care l-au răpit; *Kevin*, de opt ani şi jumătate îşi amintea şi el că a văzut, într-o situaţie similară, „un om portocaliu bine făcut". *Warren*, de doisprezece ani, spunea că a fost vizitat de un omuleţ cenuşiu, însoţit de un glob verde cu o strălucire ca de neon. *Jonathan*, de cinci ani, din California, povestea că a fost trecut, plutind, *prin* geam ajungând apoi la „un obiect rotund" aşezat în părculeţul de pe partea cealaltă a străzii. Ulterior, psihologul care l-a examinat, i-a arătat o „carte de colorat" elaborată în 1990 de Budd Hopkins special pentru cazurile de răpiri de copii. Cartea conţine zece imagini, asemănătoare ca mărime şi grad de elaborare, înfăţişându-i pe: Moş Crăciun, Batman, un clown, un poliţist, o fetiţă, o ţestoasă ninja, un băieţaş, o vrăjitoare, un cap de mort şi, printre acestea, capul unui extraterestru cenuşiu, aşa cum a fost descris de majoritatea celor răpiţi. Când Jonathan, răsfoind imaginile, a dat peste acesta din urmă, a exclamat „Deci voi cunoaşteţi prietenii mei!"...

Remarcabil este şi faptul că testul a fost elaborat în capătul celălalt al Statelor Unite, unde identificarea aceluiaşi tip de „extraterestru" de către copii s-a făcut fără ezitare. Budd Hopkins povestea despre un caz pe care l-a analizat personal. Un copil căruia i s-au prezentat cele zece imagini, ajungând la omuleţul cenuşiu a spus „Mami, acesta este nenea care vine la mine în cameră şi mă duce pe o rază în nava aceea. Te-am văzut şi pe tine acolo. Erai întinsă, în pielea goală, pe o masă"...

Deşi au fost psihologi care au ridicat obiecţii, spunând că testul lui Hopkins nu este suficient de ştiinţific ori standardizat, alţii au considerat că este totuşi puţin probabil ca nişte copii să fie contaminaţi cu chipuri de extratereştri (mai ales înainte de 1992) într-atât încât să aleagă imaginea lor dintre celelalte, mult mai familiare şi mai des întâlnite.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/28

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brătara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Cristalul, ecranul spiritelor

A ghici viitorul cu ajutorul unui cristal sferic sau ovoidal nu era la îndemâna oricărui magician. Adevărata cristalomancie antică şi medievală implica alte două capacităţi parapsihologice ale protagonistului, şi anume calitatea de medium şi pe aceea de vizionar.

La începuturile sale, această metodă de divinaţie se confunda cu hidromancia, adică prezicerea prin interpretarea imaginilor „zărite" într-un ochi de apă (la hinduşi, fluidul era colorat în conformitate cu natura evenimentelor ce urmau a fi descoperite). Fiecare „cristalo-magician" avea gravată pe miraculoasa sa unealtă de lucru o formulă personală, alcătuită din cuvinte sacre. Ulterior, datorită impostorilor care le furau meseria, acest sistem de individualizare a dispărut, el fiind înlocuit de incantaţii psalmodiate în stare extatică; folosirea de varii droguri era, în evul mediu timpuriu, o necesitate „vitală", evadarea din lumea reală dând credibilitate prestaţiei respective... Ceea ce am putea numi mecanismul aflării viitorului consta fie în receptarea unui monolog din partea spiritelor „afişate" pe magicul „monitor", fie prin derularea pe acesta a evenimentelor ce urmau să se petreacă în viaţa clientului. Până spre secolul al XIV-lea, magicianul nu oficia în faţa clientului său; ghicitorul aştepta discret fie Luna plină, fie, mai simplu, doar lăsarea nopţii pentru a se „întreţine" în voie cu spiritele. Cei care se autoconsiderau vizionari nu aveau nevoie de acele entităţi nebuloase, căci ei „vedeau" foarte limpede scene viitoare derulându-se în interiorul cristalului (care trebuia să fie unul veritabil).

Nu de puţine ori, imaginile oferite de acest *ecran al unei alte lumi* reprezentau leacurile naturale adecvate anumitor boli sau direct pe duşmanii potenţiali ai celui ce apela la cristalo-magician. Fetele care doreau să-şi cunoască alesul sau voiau să ştie dacă iubitul le este fidel primeau un răspuns uluitor de simplu: colorarea cristalului în roşu era un semn bun, iar întunecarea acestuia reprezenta un avertisment. Cele mai abile puteau să distingă chipul bărbatului ideal, dacă ştiau să-şi concentreze foarte bine privirea asupra „monitorului"...

PAUL IOAN

Ecologia sau cât de mult iubim Planeta

Ziua Mondială a mediului, promisiuni pe care le-am mai auzit

Cu surle şi trâmbiţe, în Kenia a fost prezentat – cu prilejul sus-amintit – Programul Naţiunilor Unite pentru Mediu (PNUE). Principalele trei direcţii de acţiune sunt plantarea a 6500 de arbori în marile zone defrişate, tratarea reziduurilor şi eliminarea completă a carburanţilor cu plumb. Toate bune şi frumoase, numai că în aceeaşi zi Australia (o ţară cât un continent, sau invers) a anunţat că nu va ratifica exigentul Protocol asupra mediului de la Kyoto (1997) şi că va întoarce spatele tentativelor de reducere a emisiilor cu efect de seră până-n 2012. Atitudinea guvernului

australian nu a luat pe nimeni prin surprindere. SUA, cu un potenţial toxic de 36% din totalul emisiilor, s-a retras din Protocol în 2001, iar ţări foarte importante din acest punct de vedere, precum China şi India, nici nu fac parte din „grupul de la Kyoto"... Marile cercuri de interese economice nu vor să tragă obloznul sau să investească prea mult pentru aerul pe care-l respirăm.

O hartă a deşeurilor nucleare

Se aglomerează stocurile de reziduri de la centralele nucleare americane şi Casa Albă a stabilit o nouă locaţie în masivul Yucca din statul Nevada. Numai că organizaţii non-guvernamentale (printre care şi Environmental Working Group – EWG) atrag atenţia asupra apropierii acestor focare de radiaţii de centrele populate şi de căile rutiere. În acest sens, EWG a hotărât realizarea unui Atlas al deşeurilor nucleare din 44 de state americane, la care să aibă acces pe Internet oricine. Deja construirea adăpostului subteran Yucca, aflat la 145 de kilometri de Las Vegas, este contestată de guvernatorul acestui stat, considerând că este prea aproape de o aşezare urbană. Însăşi Casa Albă se află la numai 1,8 kilometri de ruta unui astfel de transport „dificil". De altfel, unul din şapte americani locuieşte la mai puţin de 1,6 kilometri de o potenţială cale de transport nuclear spre statul Nevada.

Terorismul... asteroizilor naşte insomnii

La nivel guvernamental, oficiali americani doresc o întâlnire fără precedent a unor oameni de ştiinţă din mai toată lumea, în această vară. Tema? Planul de contracarare a „potenţialului pericol prezentat de asteroizii" care se apropie fără jenă de Terra şi care ar putea şterge de pe suprafaţa Pământului mai multe oraşe nord-americane. Britanicii şi australienii sunt, deocamdată, cei mai receptivi la acest apel care ne aduce aminte, fără să vrem, de „strengăriile" lui Orson Wells din anii '40. Îngrijorarea s-a acutizat după ce în martie, anul acesta, asteroidul „2002 EM7", cu un diametru de 60 de metri, a fost detectat doar când s-a apropiat la 460 de mii de kilometri de Pământ. În ianuarie, un alt superbolovan (cu diametrul de 300 de metri) a fost depistat pe când rătăcea la numai 600 de mii de kilometri de Terra. Tupeul acestor vagabonzi contondenţi i-a cam luat prin surprindere pe astronomi.

Lucerna, cel mai bun prieten al omului!

De la cenuşăreasă, la rangul de prinţesă a terapiilor genetice în folosul oamenilor. Aşa s-ar putea caracteriza saltul calitativ al lucernei transgenice. Specialiştii biotehnologi canadieni şi francezi au descoperit că această plantă, modificată genetic, secretă compuşii cei mai utili pentru prepararea de medicamente vegetale bine acceptate de organismul uman. Cuiul lui Pepelea era până-n prezent deosebirea din procesul de glicosilaţie animală şi vegetală, însă lucerna prelucrată genetic şterge aceste diferenţe. Ea devansează astfel şi porumbul, orezul sau cartoful modificate genetic, care servesc şi ele drept uzine de medicamente de ultimă generaţie.

Caii putere stresează lupii

Circulaţia vehiculelor prin marile rezervaţi naturale afectează pofta de viaţă a animalelor. Dovada concretă este modificarea cantităţii de hormon glucocorticoid secretat; dacă fluxul maşinilor este mare, nivelul acestui hormon (numit şi „al stresului") creşte, vieţuitoarelor le scade apetitul sexual şi chiar pofta de mâncare. Studiile, făcute în principalele parcuri naturale din SUA, demonstrează că lupii sunt cei mai sensibili, atât în sezonul de vară, cât şi-n cel de iarnă. Abia în treacât, cercetătorii amintesc că nivelul ridicat al aceluiaşi hormon buclucaş scade şi rezistenţa imunitară a omului, ca şi capacitatea sa de reproducere.

Grupaj realizat de **PAUL IOAN**

Anatomia secundei

O lume construită din 6 cărămizi

În anul 1964 Murray Gell-Mann şi George Zweig au venit cu o idee nebună: aceea că nu protonul şi neutronul sunt particulele fundamentale ale materiei ci că hadronii, toţi, sunt construiţi – de către mama Natură, de către Dumnezeu? – din infinitezimale „cărămizi" numite quarci. Şi lumea n-a mai fost ce era, mai ales că, la numai cinci ani distanţă, acceleratorul de particule de la Stanford dovedeşte existenţa quarcilor, ba chiar descoperă o adevărată „faună" subnucleară – lumea noastră fiind alcătuită, bucată cu bucată, din 6 quarci diferiţi (ultimul „demascat" în 1995, an când se încheia efervescenţa quarc-ică). Laboratorul de la CERN (Geneva) mai are o ultimă performanţă – fizicienii creează acolo plasmă de quarci şi gluoni, adică quarci neconfirmaţi în interiorul hadronilor, a căror durată de viaţă este de 10^{-24} ani – apoi peste vânătorii de quarci pogorăşte liniştea.

Recent, însă, telescopul spaţial american *Chandra* a prins în obiectiv doi aştri cu un comportament absolut pradoxal din punct de vedere al legilor cunoscute ale fizicii. Primul este un pulsar, situat în interiorul restului unei supernove, pe care astrofizicienii au botezat-o *3C58* şi despre care ştim – dintr-o veche cronică chinezească – că ar fi explodat în anul 1181 din această eră. *Chandra* i-a „măsurat" razele X şi i-a stabilit temperatura la numai 1000000°C – prea „rece" pentru un pulsar, deci presupunând existenţa unui proces „exotic" de răcire, în chiar inima stelei. Exotic, adică presupunând o nouă formă a materiei; mai precis: plasmă de quarci.

O coincidenţă face ca, dincolo de observaţia telescopului spaţial în raxe X *Chandra*, o altă echipă de astronomi (tot americani, ca şi prima) îl foloseşte pe bătrânul *Hubble* pentru studiul unei stele neutronice, adică un obiect celest apărut în urma consumului total al „carburantului" unei stele, după care steaua se prăbuşeşete în ea însăşi, păturile superioare sunt ejectate violent iar nucleul mort al astrului, constituit numai din neutroni, devine superdens (un centimetru cub de materie cântăreşte miliarde de tone). Presupusa stea nutronică „ochită" de Hubble se numeşte, în cataloage, RXJ 1856.5-3754 şi va produce o surpriză: are raza de doar 4-8 kilometri, adică mai puţin de jumătate decât spun calculele că ar trebui să aibă. Deci: exotism şi, din nou, ideea acestei forme stranii a materiei, care este plasma de quarci.

Alături de pulsari, quasari, black holes, stele neutronice, „bestiarul" cosmic se completează, iată, cu un nou candidat, această uluitoare stea quarc-ică, despre care astronomii Jeremy Drake şi Norman Glendenning spun că ar putea fi chiar obiect cosmic producător de deşeuri de materie stranie, „pepite" traversând Galaxia noastră cu viteza de 100 de kilometri pe oră şi ciocnindu-se, eventual, cu nuclee atomice „normale". Ele s-ar putea astfel transforma, de ce nu, în centralele energetice cosmice de care ar avea atât de mare nevoie astronavele pământene, în drumul lor spre planetele pe care Homo sapiens al secolelor viitoare va încerca să le cucerească.

ALEXANDRU MIRONOV

HRANA VERDE nu mai trebuie distrusă!

De la apariţia omului pe Pământ, plantele au reprezentat şi reprezintă principala sursă de hrană pentru acesta, estimându-se că de-a lungul mileniilor s-au folosit în scopul respectiv peste 10000 de soiuri. Foarte multe dintre ele au dispărut în secolul 20, după cum apreciază FAO, care menţionează că numai 120 de soiuri cultivate furnizează astăzi circa 90% din sursa mondială de hrană.

La summitul FAO, desfăşurat la Roma, 56 de ţări au semnat tratatul asupra securităţii alimentare. Nu au fost reprezentate state precum SUA, China, Rusia sau... România, în schimb printre semnatare s-au numărat Haiti, Swaziland, Burkina Faso, Malawi ş.a. Între altele, tratatul prevede conservarea resurselor genetice ale plantelor (esenţiale pentru o agricultură durabilă), folosirea constantă a acestora şi împărţirea echitabilă a beneficiilor rezultate din utilizarea lor, inclusiv de ordin financiar. Într-o lume în care investiţiile legate de înarmări şi de medicamentele obţinute prin sinteză chimică lasă în urmă cheltuielile pentru asigurarea hranei populaţiei, într-o lume unde se moare de foame, de sete şi de mizerie, chiar dacă se afirmă că definitorii sunt zborurile cosmice şi computerul, acţiunea FAO poate părea o picătură într-un ocean. Ea trebuie să se aşeze însă alături de alte asemenea iniţiative responsabile, venite – totuşi! – din partea mai-marilor planetei...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ficţiunea unor catastrofe anunţate

Literatura de anticipaţie a „produs", şi nu de puţine ori, scenarii care ar trebui să ne pună pe gânduri. Cel puţin, Jules Verne descrie „aproape totul", dar şi Eliade şi Arthur C. Clarke. Tarkovski a făcut un film memorabil: Călăuza. În el vorbeşte, cu şase ani înainte, de catastrofa de la Cernobîl! A ajuns ficţiunea mai puternică decât realitatea? Să vedem...

Zona

Dincoace de cortina de fier, Stanislaw Lem sau fraţii Arkadii şi Boris Strugaţki (amândoi oameni de ştiinţă) „ascund" în spatele fanteziei ştiinţifice mesaje despre regimurile totalitare şi pun pe seama extratereştrilor catastrofe cum a fost celebrul şi inexplicabilul „fenomen Tungusk". Aşa s-a născut „Picnic la marginea drumului". În ultimul său capitol, fraţii Strugaţki „inventează" Zona: un teritoriu pustiit de o catastrofă. Convins de realitatea fenomenului OZN şi a scrierilor biblice, regizorul Andrei Tarkovski preia acest ultim capitol şi-l transformă în scenariul unei alte capodopere: *Călăuza*. Numai că pentru el Zona este rezultatul demenţei umane, a unui accident care nu are nimic supranatural în el. După 20 de ani, o analiză a „fanteziei" Strugaţki-Tarkovschi ne pune în faţă o alternativă uluitoare: totul a fost... Cernobîl!

Zero minus şase ani

Într-o ţară căreia nici autorii cărţii, nici cei ai filmului nu-i dau un nume, „apare" dintr-o dată un loc, un teritoriu plin de mister şi de pericole. Totul este pustiu – o catastrofă cumplită a lăsat în urmă o imensă paraginâ. O dată cu Zona apare şi „o nouă ocupaţie" aceea de călăuză. În varianta cărţii, nu face decât să vândă tot felul de nimicuri turiştilor pe care îi strecoară (evident nepermis!) înăuntru; în varianta lui Tarkovski este condus de un ţel mult mai înalt: salvarea sufletelor! Nimeni nu explică efectiv cum a apărut Zona, care este motivul care a generat-o. Extratereştrii? Un meteorit uriaş? Unul din personaje afirmă că ea a apărut în urma „distrugerii celei de a patra cazemate". *Şase ani mai târziu, distrugerea celui de-al patrulea reactor de la Cernobîl avea să devină cel mai grav accident nuclear din istorie*. Pe o rază de 30 km în jur, Zona devenea dintr-o dată o incredibilă realitate! S-a filmat nu departe de Talin, capitala Estoniei, pe malul micului râu Piliteh, lângă o mică centrală hidroelectrică şi în aval de o uzină chimică. Un peisaj aproape identic cu Cenobîlul! Există o scenă când ninge în plină vară. Zăpada, ca o spumă albă, curge pe râu – de fapt toate erau reale, şi erau nişte otrăvuri cumplite provenind de la uzina chimică. Era însă o otrăvire... „locală", care nu avea cum să ajungă cunoscută în afara ţării şi să trezească emoţia şi scandalurile care au urmat accidentului nuclear. Cei care au suferit cu adevărat – afară de localnici – au fost membrii echipei de filmare.

Nimic şi nimeni nu scapă de pedeapsă

Primele care au dat semne de îmbolnăvire au fost femeile: o teribilă reacţie alergică le-a afectat feţele. La opt luni după Cernobîl, Tarkovski murea de cancer al tubului bronhic drept la Paris, unde se stabilise; Anatolii Soloniţin, principalul interpret, avea să moară de aceeaşi afecţiune. La fel şi Larissa, soţia lui Tarkovski. I-au urmat cei doi operatori, Gheorghi Rerberg şi Aleksandr Kniajinski, monteurul Liudmila Feiginova, actorii, Aleksandr Kaidanovsky şi Nikolai Grinko... Unul din puţinii supravieţuitori a fost inginerul de sunet, Vladimir Ivanovich Sharun care plecase înainte de încheierea filmărilor. Filmul însuşi a avut aceeaşi soartă: a trebuit filmat de două ori, prima versiune degradându-se din cauză că a fost păstrată nedevelopată timp de 17 zile... Simple coincidenţe?

Profeţiile trebuie înţelese!

S-a gândit oare vreodată cineva că totul avea să devină într-o zi aievea? Soarta pe care au avut-o aproape toţi a fost consecinţa unui simplu motiv medical a unei „simple" otrăviri chimice, sau...? În interviurile pe care le-a dat, Tarkovski a afirmat mereu că singurul lucru care l-a interesat a fost elementul fantastic, care a şi constituit punctul de plecare. El credea în miracole şi în OZN-uri – spunea că văzuse unul lângă casa sa. Nu avea nici o îndoială că extratereştrii existau şi pentru el totul se armoniza perfect cu credinţa în Dumnezeu (putea să recite pe dinafară versete întregi din Evangheliile după Sf. Matei şi Sf. Luca!). Din cercul lor făcea parte şi Eduard Naumov, omul care făcuse multe filme despre fenomenele paranormale, inclusiv un film despre celebra Nina Kulaghina. Capacitatea acesteia de a mişca cu privirea diferite obiecte, a sugerat finalul filmului, în care fetiţa înapoiată mintal a Călăuzei mişcă paharul pe masă până îl face să cadă.

*

Cine este însă dispus să creadă într-o profeţie? Sau măcar să-şi asume curajul de a-i examina consecinţele posibile? Poate că, însă, aşa cum se spune că există lucruri de care nu trebuie să te atingi, tot aşa există şi o lege care să nu-ţi permită să „citeşti" adevărul, atunci când este „scris" simplu şi drept sub ochii tăi. Altfel, cum ar fi reacţionat Tarkovski atunci când, reconstituind dezolantul peisaj al Zonei, a văzut prin ochiul camerei de luat vederi, scufundată în apă, o pagină ruptă dintr-un calendar pe care se citea clar data, 28 decembrie, şi s-ar fi gândit că şase ani mai târziu aceasta avea să fie ultima zi întreagă a vieţii sale? A murit pe 29 decembrie 1986, lăsându-ne cu încă o întrebare despre cei care au şansa să se confrunte cu profeţiile şi nu ştiu să le descifreze adevăratele sensuri. Sau se tem să o facă. Sau se feresc să ne-a spună şi nouă...

MIHAELA DOROBANŢU

E bine de ştiut

Virusul herpetic este un agent patogen al herpesului, care apare frecvent la copii între vârstele de 1-5 ani. Incubaţia acestuia durează între 3-7 zile de la contaminare, după care afecţiunea se declanşează rapid.

Deşi prima infecţie cu acest gen de virus trece aproape neobservată, în anii copilăriei mici, agentul infecţios continuă să rămână în organism, ani de zile şi uneori, chiar toată viaţa. La început, se declară, aşa, aparent, fără motiv, o stare cu febră ridicată. În continuare, apar în pusee, mici vezicule pe limbă, gingii, buze, altele şi altele. Sunt ulceraţii care dor, se combină cu mirosul neplăcut al gurii şi cu o stare de tristeţe ce se întipăreşte pe figura copilului bolnav.

HERPES SIMPLEX

Mai adesea însă infecţia poate să cuprindă corneea, dă o stare de vomă, cefalee şi spasme. O dată cu scăderea capacităţii de apărare asigurată de sistemul imunitar, virusul herpetic care a atacat copilul se reactivează şi elimină o toxină. Deşi în sânge există anticorpi care să oprească pe cât posibil o afectare generală, apar frecvent stări de reinfectare.

Cele două tulpini ale virusului de tip herpetic simplex „atacă" în forţă.

Tipul I îşi alege cu predilecţie zona facială, iar tipul II regiunea genitală. Aşa cum spuneam mai înainte, afecţiunea, însoţită de febră mare, face să se inflameze mucoasele (limbă, gingii, faringe) zone pe care apar ulceraţii dureroase, constituite din băşicuţe pline cu lichid. Acestea se pot sparge uşor, se unesc între ele şi după 7-14 zile, crusta dispare fără să lase cicatrice. Lichidul din aceste vezicule este foarte infecţios şi poate contamina o altă porţiune a corpului copilului infectat.

Infecţia herpetică de tip II formează şi aceasta la rândul său vezicule dureroase, cu ulceraţii în zonele genitale care se transmit numai prin contact sexual. Dacă o asemenea infecţie se constată la tinere, viitoare mame, este de preferat, pentru a se evita infectarea fătului, ca naşterea să se facă prin cezariană.

Îmbolnăvirea, cu toate consecinţele ei, poate fi ameliorată prin medicaţie antivirală, aplicată deîndată ce se constată stări de prurit sau de arsură. Medicaţia trebuie să fie antitermică şi analgezică. În alimentaţia sa, copilul bolnav va primi: griş, budinci, supă din carne, brânză de vaci, la temperaturi călduţe către rece şi niciodată fierbinţi.

În plus, gura bolnavului se va spăla de mai multe ori pe zi, în special după mese, cu infuzie de muşeţel, salvie, roiniţă.

Tratat cu grijă, copilul contaminat cu herpes simplex va fi în afară de orice pericol şi se va însănătoşi rapid.

Dr. VALERIU MANTA

INDISCREŢII ○ INDISCREŢII ○ INDISCREŢII

Sala Waterloo...

...a reunit recent multe dintre capetele încoronate ale Europei. După ce britanicii au adus omagiul lor, la o jumătate de secol de la încoronare, regina Elisabeth II a invitat la un dineu regii şi reginele continentului. Observatorii au remarcat faptul că niciodată, de-a lungul istoriei, astfel de întâlniri nu au fost atât de frecvente ca astăzi. La dineu au participat reginele Silvia (a Suediei), Margreth (a Danemarcei), Beatrix (Ţările de Jos), Sofia (a Spaniei), alături de suverani, ducese, duci.

Căsătorie

Fostul copil-teribil al cinematografiei s-a... cuminţit. După ce a avut 5000 de femei, s-a însurat cu cea de a 5001-a.

Charlie Sheen şi Denise Richards s-au căsătorit recent. Ceremonia a fost celebrată la Los Angeles, printre invitaţi numărându-se producătorul Gary David Goldberg, Brooke Shields, Steven Spielberg.

Paradisul de la Pantelleria

Gerard Depardieu şi Carole Bouquet au descoperit în Sicilia un nou paradis. Al iubirii, dar şi al lui... Bachus. La Pantelleria, o insulită din largul Siciliei, cuplul de actori a cumpărat un domeniu de 5 hectare ideal pentru cultivarea viţei de vie. Imaginea vi-i prezintă în timpul evaluării viitoarelor recolte...

Pentru părinţi

Insomniile copiilor

Foarte mulţi copii suferă de tulburări de somn la care părinţii nu găsesc soluţii. Specialiştii spun că soluţia este simplă şi constă în respectarea ritmului biologic.

Factorii incriminaţi sunt *dificultăţi de adormire, treziri nocturne* şi *insomnii propriuzise.* Din ce în ce mai mulţi copii, reflectă statistici europene, nu numai că nu mai dorm neîntorşi 12 ore, dar prezintă serioase tulburări de somn. Surprinzător, copiii nu dorm suficient şi aceasta începând cu vârste foarte mici, de la doar 3 ani. În funcţie de vârsta copilului, acuzaţi sunt *modul de viaţă, presiunea şcolară, ritmul şcolar* care nu ţine seama de ritmul biologic al elevilor, *orele petrecute în faţa televizorului sau calculatorului, timpul încărcat „cu altele" al părinţilor.* Lipsa de somn suficient poate avea consecinţe asupra sănătăţii şi rezultatelor şcolare. Şi ambianţa familială are rolul său deloc neglijabil.

În şcoala primară copilul trebuie să doarmă 9-10 ore pe noapte. La această vârstă tulburarea cea mai frecventă o reprezintă dificultatea de a adormi, semn de nelinişte, de angoasă. În aceste cazuri nu se apelează la somnifere şi nici nu există reţete-miracol. Copilul trebuie tratat cu blândeţe şi ascultat despre micile lui necazuri. Lectura unei poveşti sau un pahar cu lapte şi miere reprezintă cele mai eficiente „somnifere". De asemenea, respectând bioritmul copilului, seara evitaţi solicitarea excesivă prin sport, cină copioasă, jocuri pe calculator sau vizionări prelungite la televizor.

Pediatrii ţin să accentueze că utilizarea siropurilor hipnotice trebuie să fie o soluţie excepţională. Altfel riscaţi să faceţi din copilul dv. un insomniac pe viaţă.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Gastronomice

Continuând seria „reţetelor rapide" sugerate de doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus:

PRAZ LA CUPTOR

1 kg praz, 100 ml lapte, 50 g unt, 3 linguri făină, 50 g brânză, 1 lingură pesmet.

Prazul se curăţă şi se pune la fiert partea albă, tăiată de un cm grosime. Separat se face un sos alb, din unt şi făină, stins cu lapte. După ce a fiert prazul se scurge şi se lasă să fiarbă în sosul pregătit, la foc mic. Compoziţia se aşază într-o formă unsă şi presărată cu pesmet, care se dă la cuptor. De asemenea se pun bucăţele de unt şi se presară pesmet şi brânză rasă.

CASTRAVEŢI CU SMÂNTÂNĂ

1/2 kg castraveţi acri, 2 linguri ulei, 2 linguriţe făină, 200 ml lapte, 50 g smântână, sare. Facultativ: unt, nucşoară.

Castraveţii se curăţă şi se taie în lung pentru ca să li se scoată miezul cu seminţe. Se pun în apă clocotită cu sare până se înmoaie puţin apoi se pun în apă rece, după care se scurg şi se usucă. Se înăbuşă cu unt – dacă se poate – puţină sare şi câteva bucăţele de nucşoară; se adaugă făina şi o ceaşcă de lapte. După ce au fiert acoperit circa 10-12 minute se toarnă smântână deasupra şi se servesc.

IAHNIE DE DOVLECEI

1 kg dovlecei, 100 ml ulei, 1/4 kg ceapă, 1/2 kg roşii, 2 linguriţe făină, 1 legătură verdeaţă, sare, piper.

Se aleg trei dovlecei mari, se curăţă, se sărează şi se taie în bucăţi după care se lasă să se scurgă circa 15 minute. Se face un sos din 4 cepe şi 4-5 roşii tăiate şi înăbuşite în ulei, făină, sare şi piper. Dovleceii se prăjesc în ulei şi apoi se pun să fiarbă împreună cu sosul circa 20 minute. La sfârşit se daugă verdeaţa. Se serveşte mai ales rece.

SPECIALITATEA CASEI

1/2 kg „capac" de porc, 150 g caşcaval, 200 g roşii, 150 ml ulei, 50 g făină, 2 ouă, sare.

Garnitura: *orez sau cartofi.*

„Capacul", cea mai fragedă bucată din pulpă, se taie în 4 bucăţi care se bat cu ciocanul de şniţele şi se sărează. Ouăle se sparg şi se bat bine. Bucăţile de şniţele se dau prin făină, prin ou bătut şi apoi se împănează cu caşcaval ras. Se prăjesc în grăsime până se rumenesc pe o parte apoi se întorc pe partea cealaltă.

ŞNIŢEL RUSESC

1/2 kg carne macră, 50 ml ulei, 1 lingură de făină, 1/2 kg roşii, 2 linguriţe zahăr, usturoi, cimbru sau foaie de dafin, sare.

Carnea spălată se taie în felii relativ groase, care se bat până când se subţiază foarte mult, se crestează pe margini. Bucăţile acestea se sărează, se ung cu ulei, se dau prin făină şi se prăjesc în grăsime multă. Şniţelele gata prăjite se aşază unul peste altul într-o cratiţă. Se prepară un sos de roşii obişnuit, cu un fir de cimbru ori 2-3 căţei de usturoi. Cu 1/2 oră înainte de a fi servite şniţelele, se toarnă peste ele sosul şi se dau la cuptor. Cele mai potrivite sunt garniturile de legume.

Dosarele frumuseţii

TONUS la valori maxime

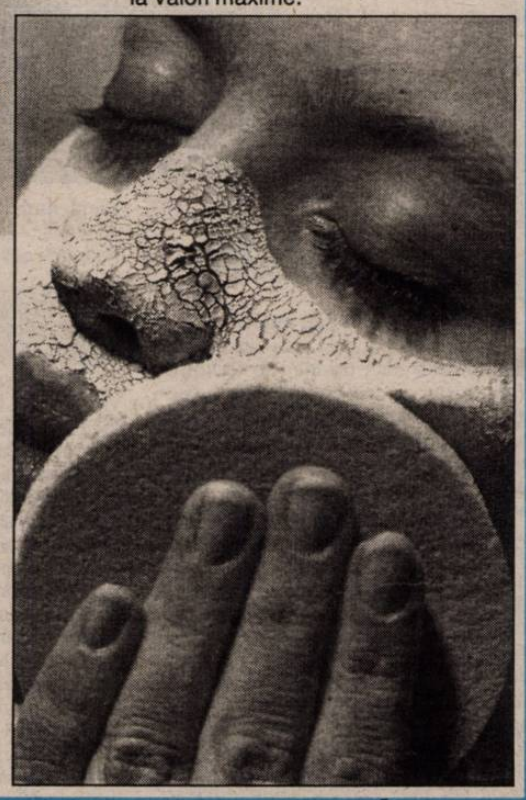

În zilele toride ale verii, faţa transpirată şi decolteul pot fi înviorate cu uşurinţă. Condiţia este să puneţi la congelator, în recipiente pentru cuburi, un amestec format dintr-un litru de apă minerală şi sucul a două lămâi. Apoi, la nevoie, luaţi din cuburile de gheaţă formate şi „plimbaţi-le" uşor pe faţă şi pe decolteu. Efectul va fi instantaneu. Vă veţi simţi revigorată iar pielea va deveni proaspătă, frumos colorată.

Este recomandabil ca vara să înlocuiţi fondul de ten cu o cremă tonifiantă, mai uşoară, care conţine factori hidratanţi, atât de necesari şi substanţe care colorează delicat pielea.

Nu ignoraţi faptul că în zilele caniculare şi cel mai rezistent ruj se poate „topi" de căldură pe buze. Soluţia? După ce aplicaţi rujul, cu un beţişor cosmetic „conturaţi" buzele. În felul acesta veţi îndepărta excesul de grăsime şi transpiraţie care se adună în jurul buzelor determinând întinderea rujului.

Vara se folosesc farduri şi rujuri în tonuri calde: portocaliu, crem, piersică. Tenul va fi mai luminos şi va părea mai tânăr.

Acum când soarele vă „biciuieşte" obrazul, aplicaţi mai des măşti hidratante, în funcţie de tipul de ten. Astfel, pentru tenurile grase se poate aplica o mască astringentă, din albuş de ou şi câteva picături de lămâie. După 5-10 minute spălaţi obrazul cu apă minerală. Tenul nu va mai străluci din cauza grăsimii, ci va fi proaspăt, catifelat.

Dacă sunteţi la mare, profitaţi şi plimbaţi-vă pe plajă, pe nisip cât mai mult posibil. Nisipul acţionează ca un peeling, masând picioarele şi îndepărtând epiderma aspră. Cu nisip umed, fin, puteţi masa şi pulpele, stimulând astfel circulaţia sangvină.

Mai ales vara, în zona decolteului se aplică, cel puţin de două ori pe săptămână, o cremă hidratantă. De asemenea, măştile cu fructe sau suc de castraveţi, ca şi cele cu gălbenuş de ou trebuie să aibă în vedere nu numai obrazul, ci şi zona decolteului.

Când este foarte cald, este bine să beţi zilnic cel puţin 3 litri de lichide: apă minerală, sucuri naturale de fructe, ceaiuri din plante.

O bună circulaţie sangvină îşi pune amprenta chiar şi pe aspectul pielii. De aceea, după fiecare baie sau duş, fricţionaţi cu un prosop umed întregul corp. După un asemenea tratament, pielea, bine irigată, viguroasă, va fi mătăsoasă, catifelată, iar tonusul dv. va fi la valori maxime.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 28
Valabil până pe data de: 18 IULIE 2002

Nume _____

Prenume _____

Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Remedii naturale

PROBLEME ALE SEZONULUI CALD

ACNEE

Profitaţi de *sezonul roşiilor de grădină*, eficiente în tratarea acneei ce apare ca urmare a transpiraţiei, prafului şi căldurii. Aplicaţi felii de roşii proaspete pe coşuri şi lăsaţi-le să acţioneze jumătate de oră, după care spălaţi bine zona respectivă cu apă rece. Pentru a ajuta şi mai mult acţiunea roşiilor împotriva acneei e de preferat ca a doua zi să se aplice pe faţă măcriş strivit care se lasă să acţioneze tot jumătate de oră. Tratamentul se face mai multe săptămâni la rând, timp în care e bine să includeţi în meniul zilnic 1-2 gulii crude.

O altă metodă constă în aplicarea zilnică pe faţă de *comprese cu suc de varză proaspătă*. Pentru cura internă concomitentă se recomandă salata de varză crudă sau câte un pahar de suc de varză pe zi.

PICIOARE UMFLATE

Căldura şi consumul mare de lichide îşi spun cuvântul vara asupra picioarelor care adesea nu mai încap nici măcar în sandale darmite în pantofi. Un remediu pentru calmarea picioarelor umflate şi alungarea senzaţiei de oboseală şi disconfort constă în *băile cu sare*. Într-un lighean cu apă caldă se toarnă *un pumn de sare grunjoasă*, în care se scufundă picioarele 15-20 de minute. După ce pielea se şterge cu un prosop, picioarele se ung cu *o felie de lămâie*. Disconfortul dispare total.

PLEOAPE IRITATE

Pleoapele iritate din cauza soarelui excesiv sau a apei din piscine, ştranduri, lacuri etc. pot reveni la normal dacă aplicaţi *cataplasme cu cartofi cruzi*, raşi, în care se pot adăuga *câteva picături de ulei de măsline*.

AŞCHII SUB PIELE

Aşchiile din degetele de la mâini sau din talpă vor deveni mai vizibile şi, deci, mai uşor de extras, dacă locul respectiv este tamponat cu *iod*. Ţeapa de sub piele se colorează intens.

BĂTĂTURI

Dacă dimineaţa şi seara aplicaţi pe bătătură *o feliuţă de usturoi* fixată cu leucoplast, în câteva zile pielea se exfoliază şi punctul dureros dispare.

NEGI

Profitaţi de oferta de *rostopască* pe care natura ne-o face în timpul verii. *Tamponarea negilor* de două ori pe zi cu sevă proaspătă de rostopască produce uscarea acestora şi desprinderea de piele. Sucul proaspăt de păpădie sau oţetul tare au acelaşi efect.

PISTRUI

Se atenuează mult, uneori chiar dispar, dacă îi frecaţi cu *suc de ceapă* sau cu *oţet* în care s-au lăsat la macerat *cepe sparte*. *Sucul de lămâie* în care se adaugă *puţină sare de bucătărie* este de asemenea un remediu demn de luat în seamă.

Misterele unei treimi din viaţă

Unde greşesc INSOMNIACII?

Când trebuie să dormim? Specialiştii în problemele somnului spun că atunci când senzaţia de oboseală dă semne de alarmă ***e mai bine ca, în loc să biciuim organismul la orele serii cu tot felul de stimulente care alungă somnul (cafea, ceai concentrat, coca-cola, alte energizante), să întrerupem activitatea şi să ne oferim un somn reconfortant,*** *după care ne vom simţi „ca noi”.*

„Amintiţi-vă de copilărie – insistă oamenii de ştiinţă –, când ora de culcare era fixă, ca parte a „ritualului” cotidian, de formare a deprinderilor. Indiferent de obligaţii, când vine ora de somn, culcaţi-vă, chiar dacă vi se pare că din cauza gândurilor nu veţi putea dormi. Jucaţi cu onestitate acest joc şi veţi constata că, precum copiii care n-ar da joaca pentru somn, veţi adormi totuşi. *Repetat seară de seară, an de an, acest gest devine reflex*. În timp, o bizară voce interioară vă va dicta ora somnului. Totul este să o ascultaţi, nu să vă opuneţi ei cu obstinaţie, perturbând astfel mecanismul.”

O voce interioară dictează somnul

Specialiştii consideră că există cel puţin două grupe de persoane care „nu închid un ochi toată noaptea”. Unele care de fapt îşi oferă prea multe ore de somn din 24 de ore (repartizate în timpul nopţii dar şi peste zi) şi care ajung să nu mai aibă un somn nocturn normal, iar altele care cu adevărat nu reuşesc să doarmă din cauza multor motive (dureri fizice sau/şi psihice, griji, angoase etc.).

Ambele categorii resimt consecinţele perturbării somnului printr-o permanentă stare de somnolenţă. Cum se explică? În timpul unui somn de calitate, în medie de şapte ore în cursul nopţii, musculatura şi sitemul nervos se relaxează. În cazul insomniacilor, acest lucru nu se întâmplă, ba mai mult, apare o dizarmonie marcantă între unii muşchi care se contractă şi alţii care se moleşesc. De exemplu, muşchii care ţin pleoapele deschise se contractă (motiv pentru care în starea de somnolenţă ochii nu pot fi ţinuţi larg deschişi) în timp ce musculatura mâinilor, a gâtului, a spatelui şi a picioarelor devine flască (obiectele scapă din mâini, mersul e târâgânat, capul tinde să stea aplecat înainte, umerii se înclină în jos etc.). Fluxul sangvin care irigă suprafaţa şi extremităţile corpului are şi el de suferit. Insomniacii par mereu că au faţa umflată. Aceasta se explică prin carenţa de oxigen a organismului, resimţită prin senzaţia acută a lipsei de aer în cazul oboselii. Organele interne, prost irigate şi oxigenate au şi ele de suferit. Paradoxul constă în faptul că starea de somnolenţă precede în mod normal somnul, în nici un caz nu-l urmează. De aceea, *cu puţin efort de voinţă, tocmai această somnolenţă nefirească poate fi un început pentru restabilirea ordinii firesti a somnului.*

- Începând din anul 2001, ziua de 21 martie a fost dedicată „Zilei internaţionale de combatere a insomniei”, prilej de informare a populaţiei asupra importanţei somnului şi a pericolului pe care îl implică neglijarea lui.
- În medie, o treime din viaţa unui om este destinată somnului.
- Insomnia afectează orice om, cel puţin o dată în viaţă.
- Aproximativ un sfert din somnul nocturn este însoţit de vise.
- Fiecare dintre noi visăm în fiecare noapte, chiar şi cei care nu-şi mai amintesc visele.
- Femeile sunt de 1,3 ori mai expuse să sufere de insomnie decât bărbaţii.
- În Statele Unite, în fiecare noapte, cel puţin 10 milioane de persoane iau somnifere pentru a putea dormi.
- Nopţile nedormite afectează sistemul nervos, putând duce în timp la apariţia unor tulburări nervoase grave.
- După o noapte fără somn, coeficientul de inteligenţă din ziua următoare scade semnificativ.
- Majoritatea accidentelor rutiere care au loc dimineaţa sunt cauzate de neatenţia indusă de lipsa unui somn odihnitor.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

MARIAN COSAŞU din Brăila. *Constipaţia poate fi o consecinţă a vârstei avansate, când digestia şi tranzitul intestinal încep să sufere de „uzura” în timp. Pentru combaterea constipaţiei, va trebui să urmaţi un tratament cu laxative care să nu vă afecteze starea generală de sănătate. De*

CONSTIPAŢIE

exemplu, un tratament pe care fitoterapeuţii îl recomandă constă în: Herbolax (laxativ uşor, pe bază de plante medicinale), 2-3 comprimate înainte de masa de seară, timp de o săptămână. În săptămâna următoare, câte o lingură de seminţe de in întregi, lăsate la înmuiat într-o jumătate de cană cu apă timp de 4 ore; se consumă întreaga cantitate seara, înainte de culcare, zilnic. În a treia săptămână – câte o lingură de ulei de măsline sau ulei de ricin, tot seara. Alimentaţia în general e bine să conţină fibre vegetale şi pâine graham.

SECRETUL NITROGLICERINEI

Efectul favorabil al nitroglicerinei asupra anginei pectorale sau insuficienţei cardiace este cunoscut de mai bine de 130 de ani, mai puţin însă şi secretul acestei acţiuni benefice a medicamentului. De curând însă, cercetătorii americani au anunţat că sunt foarte aproape de descifrarea în totalitate a mecanismului de acţiune a acestei substanţe utilizate iniţial de Alfred Nobel la... fabricarea dinamitei.

Ceea ce se ştia era că angina pectorală se manifestă în general printr-o durere violentă la nivelul toracelui, ca urmare a faptului că muşchiul cardiac nu primeşte suficient sânge sau oxigen pentru a funcţiona corect. Cauza acestei dereglări constă de obicei în îngroşarea arterelor. O priză de nitroglicerină în momentul declanşării crizei este recomandarea nr.1 în asemenea situaţii: substanţa are capacitatea de a dilata vasele muşchiului cardiac, facilitând circulaţia fluxului de sânge şi, implicit, aportul de oxigen la nivelul inimii, ceea ce mai atenuează şi durerea. Cum reuşeşte nitroglicerina să dilate vasele de sânge? Cu ajutorul unui derivat al moleculelor sale, e vorba de oxidul nitric. Şi asta se ştia, nu însă şi ce determină declanşarea acestei reacţii chimice. Cercetătorii americani de la Universitatea Duke (Carolina de Nord) au găsit în sfârşit explicaţia: ei au descoperit o enzimă care descompune nitroglicerina pe parcursul unui lanţ de reacţii chimice care se produc în mitocondrii - adică în interiorul celulelor inimii, care au rolul unor uzine ce produc energie.

„Descoperirea este deosebit de importantă. Pe de-o parte pentru că oferă posibilitatea înţelegerii fenomenului prin care unii pacienţi reacţionează bine un timp la nitroglicerină dar, la un moment dat, substanţa nu mai are nici un efect asupra lor; pe de altă parte deoarece se vor putea concepe noi medicamente vasodilatatoare care să nu mai creeze bolnavilor această obişnuinţă, periculoasă prin lipsa de reacţie a organismului” – susţine dr. Luis Ignarro, laureat al premiului Nobel pentru medicină în 1998, ca urmare a rezultatelor obţinute în descrierea mecanismului de acţiune a oxidului nitric asupra sistemului cardiovascular.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Îmbolnăviţii fără vină!

– Continuăm astăzi răspunsul la scrisoarea corespondentei noastre Raluca din Galaţi cu informaţii suplimentare privind transmiterea acestei boli cu o incidenţă încă extrem de alarmantă, herpesul genital, ***vorbind şi despre modul de comportare în cazurile de îmbolnăvire. Vom prezenta de asemenea şi indicaţii privind tratamentul herpesului genital şi medicaţia. Nu trebuie să uităm că avem de-a face cu o boală cu transmitere sexuală care, aşa cum spuneam, numai în Statele Unite, afectează peste 30 de milioane de adulţi. O „circumstanţă agravantă” o constituie de asemenea faptul că printre cei ce pot suferi – cât de nedrept! – sunt copiii care urmează să vină pe lume!***

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Într-adevăr, transmiterea *virusului herpetic* (tipul 2) la nou-născutul expus la infecţia genitală a mamei, în timpul sarcinei, poate determina uneori o boală diseminată cu mortalitate de peste 60%. Manifestările bolii apar mai frecvent în caz de primoinfecţie maternă decât de herpes recurent. Ele sunt mai comune la prematuri, în caz de ruptură prematură a membranelor, folosirea de electrozi pe scalp, leziuni importante cervico – vaginale, titrul slab al anticorpilor materni.

Conduita în faţa unei primoinfecţii herpetice genitale survenite în timpul sarcinii este în funcţie de data apariţiei acesteia. Indicaţiile cezarienei au diminuat progresiv în favoarea naşterii pe cale joasă, asociindu-se măsuri particulare de prevenire a transmiterii virusului la nou născut (dezinfecţia filierei genitale, evitarea intervenţiilor instrumentale), prelevări virologice, tratamentul profilactic cu Acyclovir al nou-născutului, baie cu soluţie iodată, colir oftalmic antiviral, supraveghere în maternitate, etc.

Cezariana este indicată în caz de herpes primar apărut între săptămâna a 34-a şi termen. În caz de episod de herpes genital recurent în momentul naşterii, cezariana poate fi indicată, deşi riscul infecţiei neonatale este redus. Pentru prevenirea infecţiei postpartum trebuie de evitat contactul nou-născutului cu persoane care prezintă un herpes oro – labial.

În ceea ce priveşte tratamentul, obiectivele sunt scurtarea puseului de herpes şi prevenirea recurenţelor. Vom prezenta deci atât medicamentele disponibile, cât şi câteva comentarii privind tratamentul. Vom începe cu Acyclovir, analog sintetic de guanosină, încorporat în *ADN*-ul viral, şi care împiedică multiplicarea virusului. Este tratamentul general (per os, intravenos) de ales în caz de herpes sever sau potenţial sever. Dar, cum vom vedea, mai există şi altele.

MIHAELA DOROBANŢU

Accidentul vascular cerebral, un „accident” evitabil

- *Accidentul vascular cerebral este a treia cauză a mortalităţii din lume.*
- *În ţările industrializate, 10% dintre cauzele de deces revin accidentelor vasculare cerebrale.*
- *20-25% dintre victimele accidentelor vasculare cerebrale mor în prima lună de după atac.*
- *Între un sfert şi o jumătate din numărul supravieţuitorilor rămân cu diferite grade de handicap, cazurile grave ducând la dependenţa totală de alte persoane, pentru a le asigura îngrijirea.*
- *Principalul factor de risc în declanşarea unui atac cerebral este hipertensiunea arterială netratată sau tratată necorespunzător.*
- *Doar unu din cinci accidente vasculare cerebrale se datorează hemoragiei cerebrale, în timp ce patru din cinci atacuri au drept cauză principală hipertensiunea arterială care declanşează un infarct cerebral.*
- *Scăderea valorilor presiunii sangvine crescute şi menţinerea acestora cât mai aproape de reperele normale diminuează cu până la 40% riscurile de atac cerebral, chiar şi în cazurile în care pacientul a fost deja victima unui prim accident vascular cerebral.*

Nr. 28 (2331

MITOLOGIE

SECRETUL LABIRINTULUI CRETAN

Cu prilejul împlinirii a cinzeci şi cinci de ani de funcţionare a Şcolii franceze de studii elene de la Atena, în expoziţia deschisă în capitala Greciei a fost prezentată o operă de artă cu totul deosebită. Este vorba de un „Triton", un vas de bronz având gravate pe pereţii exteriori diverse personaje ale mitologiei cretane. Această piesă rarisimă a fost realizată de artizanii trăitori în Insula Creta în mileniul II î.Ch. şi ea imită perfect cochilia moluştei gasteropode omonime, cu lungimea de treizeci de centimetri. Însă capodopera antică are, după opinia specialiştilor francezi, un tâlc deosebit. Se pare că însăşi ideea de labirint le-a fost sugerată învăţăto-

rilor cretani de forma acestei vietăţi marine. Căci, în realitate, labirinturile la care face apel mitologia erau grote adânci şi întortocheate, servind drept ascunzători pentru ritualuri sacerdotale iniţiatice. Etimonul termenului de labirint, pus în evidenţă, printre alţii, şi de Mircea Eliade, este acela al cuvântului asiatic „labra-laura", care înseamnă grotă. Spirala perfectă a tritonului şi incinta lui întunecoasă greu accesibilă ochiului concordă cu concepţia arhitecturală a faimoaselor labirinturi cretane.

IN CULISELE CAPODOPERELOR

A fost asasinat Gauguin?

Pictorul francez Paul Gauguin (1848-1903) şi-a petrecut ultimii doi ani din viaţă la capătul lumii, în Polinezia Franceză, pe Insulele Tahiti şi Marchize. Maestrul preocupat de impresionism, apoi de simbolism şi sintetism, influenţat fiind şi de fovişti, şi-a luat adio de la civilizaţia occidentală după un incident extrem de neplăcut petrecut la Arles (Franţa), în 1888, când Vincent van Gogh, vechiul şi bolnavul său amic, a încercat să-l ucidă cu un brici, în timpul unei crize... Copleşit de probleme familiale şi materiale, Gauguin credea că-şi va găsi liniştea necesară creaţiei în decorul paradisiac al fâşiilor de pământ izolate în Oceanul Pacific. Dar s-a-nşelat.

Trăind printre tinere băştinaşe în coliba sa („Casa plăcerii"), Gauguin abia îşi câştigă existenţa trimiţând în patrie tablouri, pentru preţuri modice. Nudurile polineziencelor care îi ţineau companie (printre care şi Pahura, de 14 ani) reprezintă acum o temă predilectă,

dar meditaţiile asupra inutilităţii existenţei sale şi a morţii (capodopera „De unde venim? Ce suntem? Încotro ne îndreptăm?") trădează o nefericire cronicizată. În aceste circumstanţe, Gauguin încearcă să părăsească religia creştină, adaptându-se spiritualităţii locuitorilor din Tahiti. Pe de altă parte, atitudinea justiţiară a maestrului faţă de unele „matrapazlâcuri" ale oficialităţilor din Insulele Marchize îi atrage la rându-i duşmânii feroce.

În 1903, după o altercaţie cu un brigadier, Gauguin este atras într-un proces nedrept şi condamnat la închisoare şi amendă. La scurt timp, el este găsit mort. Oficial, decesul s-a datorat unui infarct, pe fondul unui anevrism pronunţat. Însă nu puţine voci au susţinut, câteva decenii după dispariţia pictorului, că de fapt fusese otrăvit. Autorităţile şi misionarii deveniseră ţinta predilectă a atacurilor sale; luând apărarea indigenilor în numeroase împrejurări, Gauguin se transformase într-un paria, înţeles doar de câţiva apropiaţi. Medicul Victor Segalen, cel care-l îngrijea, i-a examinat cadavrul şi a declarat fără dubii că nu intervenise nici o mână criminală. „Autoexilatul" era deja foarte grav bolnav; zile întregi zăcea la pat într-o stare de semiconştienţă. Dar iese fum fără foc?

Oricare ar fi fost adevărul, la 57 de ani se stingea departe de Franţa natală unul din cei mai importanţi pictori ai epocii, după o viaţă al cărei tumult l-a întrecut şi pe cel al inadaptabilului van Gogh.

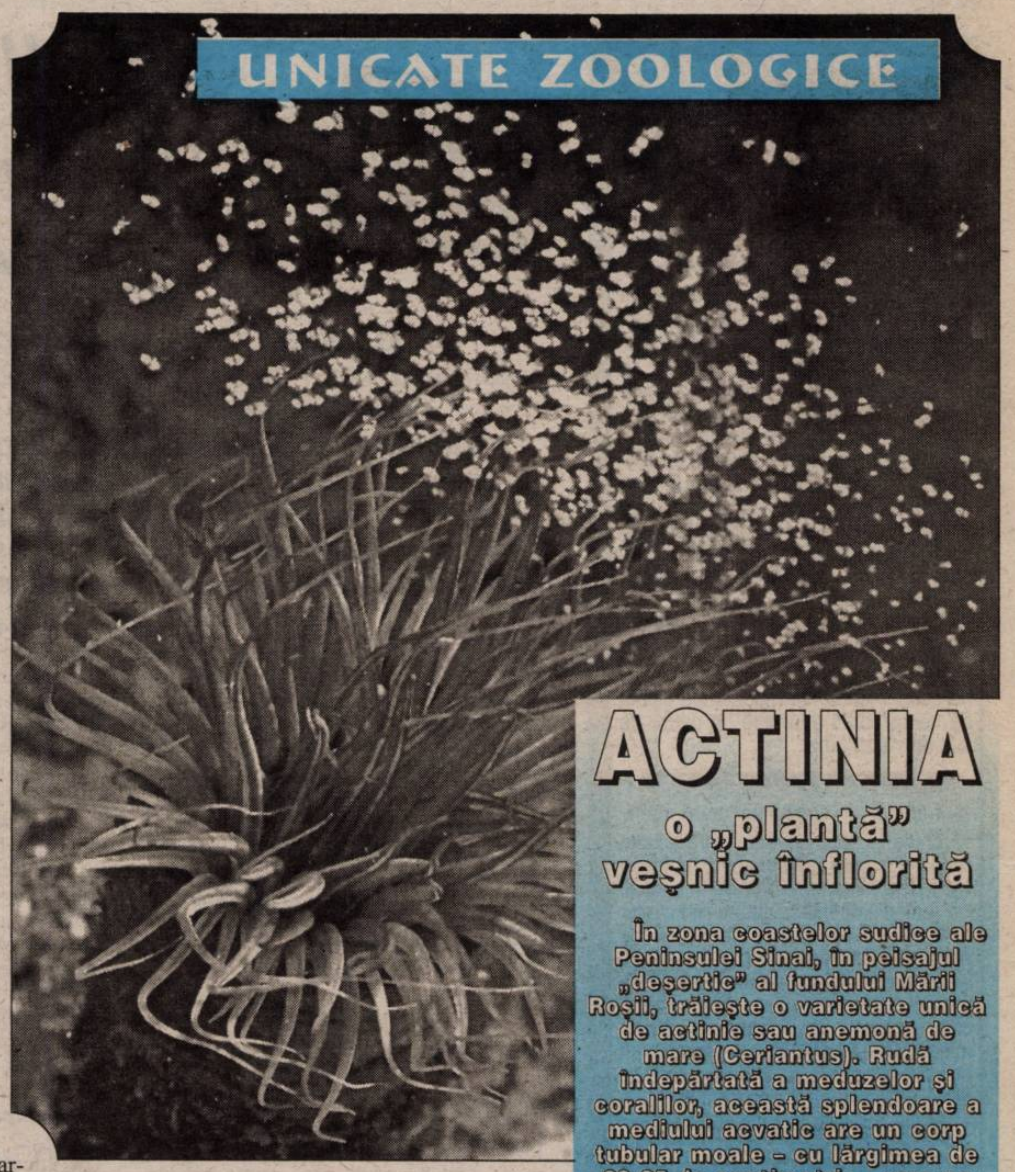

UNICATE ZOOLOGICE

ACTINIA

o „plantă" veşnic înflorită

În zona coastelor sudice ale Peninsulei Sinai, în peisajul „deşertic" al fundului Mării Roşii, trăieşte o varietate unică de actinie sau anemonă de mare (Ceriantus). Rudă îndepărtată a meduzelor şi coralilor, această splendoare a mediului acvatic are un corp tubular moale – cu lărgimea de 20-25 de centimetri –, care se fixează de roci prin intermediul unei ventuze. În jurul gurii are un număr extrem de mare de tentacule în lungime de 25-35 de cm, ascuţite la capăt. Aspectul de plantă veşnic înflorită este ademenitor pentru victime (mici nevertebrate şi peşti), care, atunci când se apropie de anemonă, sunt „biciuite" şi dirijate spre interiorul cavităţii bucale. Numele de actinie provine de la termenul grecesc care înseamnă rază. Bizara vietate trăieşte izolată de suratele sale datorită faptului că hrana este foarte rară în această regiune a Mării Roşii, la extremităţile sudice ale Golfului de Suez şi Golfului Aqaba.

ANTROPOLOGIE

Cea mai mare

COLECŢIE DE MUMII INCAŞE

După doi ani de amenajări şi cercetări asidue, specialişti peruani şi americani au reuşit să salveze peste patru sute de mumii ale civilizaţiei incaşe focalizate în vestul Perului, în zona Puruchuco. Este cea mai mare acţiune de acest gen, al cărei scop a fost aducerea la lumină a unor noi mărturii despre conceptul pregătirii omului pentru revenirea la viaţă după moarte, concretizat mai ales în rândurile elitei societăţii incaşe.

Marea majoritate a mormintelor – vechi de 1000-1200 de ani – aparţin unor persoane de rang înalt şi copiilor acestora. Ţesăturile din lână de lama (un fel de poncho scurt pentru vară şi poncho lung pentru iarnă), obiectele de lut frumos finisate şi pictate, podoabele însoţitoare şi în special forma umană a unor „sarcofage" vorbesc de la sine despre concetrarea de conducători politici şi sacerdoţi de la Puruchuco. Cea mai înaltă poziţie socială se pare că a avut-o personajul botezat „Regele de bumbac". Trupul îmbălsămat şi împodobit al acestuia era îmbrăcat într-un fel de costum de bumbac brut, în greutate de aproape 150 de kilograme. Alături de acest faimos lider local se afla mumia unui copil al său, mort la vârsta de 4-5 ani. Acest aspect, coroborat cu prezenţa numeroaselor mumii de copii din zonă, reconfirmă una din tragediile poporului incaş; bolile, în special cele ale aparatului digestiv, decimau odraslele de 1-5 ani. Medicina acestei etnii amerindiene nu avea leac adecvat contra paraziţilor intestinali şi a altor agenţi patogeni letali. Una din enigmele cărora nu li s-a găsit răspuns până acum este înlocuirea craniilor cu modele de lut având peruci din păr de animale. Dar mitologia incaşă presupunea revenirea la viaţă graţie puterilor „zeilor albi" şi ale altor zeităţi locale. De ce nu a fost lăsat complet întreg trupul şi s-a apelat la un „truc" de acest fel? Care ar putea fi simbolul înlocuirii unor cranii? Au fost acestea îngropate în locuri tainice sau au fost incinerate? Poate că antropologii au descoperit o nouă tradiţie sau un nou mit aplicat de castele superioare. O altă ştire recentă privitoare la civilizaţia incaşă se referă la citadela Machu Picchu şi la modul ei de supravieţuire. Astfel, a fost găsit răspunsul care ne lămureşte care era sursa permanentă de apă a populaţiei care trăia în această aşezare situată la 4000 de metri altitudine. În uluitorul plan urbanistic de la Machu Picchu existau şi aducţiuni secrete de apă de izvor, pietruite şi ascunse de vegetaţie. Bazinele în care se credea că se colectează apa zăpezilor erau în realitate alimentate de canalele captatoare de surse naturale de apă dulce curgătoare. Aşa se explică faptul că o populaţie de peste 500 de oameni reuşeau să irige parcelele agricole (unde „triumfa" porumbul) aflate în terase special amenajate.

Mumia unui copil incaş de 4-5 ani

CIUDĂŢENII CU BEBELUŞI

GREUTĂŢI ŞI LUNGIMI RECORD

Nici naşterile şi nici evoluţiile copiilor nu sunt lipsite de excepţii de la normalitate. Iată câteva dintre acestea, consemnate în cronicile de specialitate.

La începutul anului, în judeţul Gorj a venit pe lume un băieţel cântărind 6 kilograme, record pentru maternităţile din România. Pentru a ne face o idee despre recordurile mondiale în această privinţă, vom aminti pe scurt care sunt cei mai durdulii bebeluşi înregistraţi în lumea întreagă.

În Italia, doamna Carmelina Fedele din Aversa a născut, în septembrie 1955, un băieţel de 10,125 kilograme. Canadianca Anna Bates a născut, la 19 ianuarie 1879, un bebeluş de 10,68 kilograme, cu lungimea de 76, 2 centimetri, însă acesta a murit în aceeaşi zi. Tot în ianuarie, pe data de 9, argentinianca Florentina Ortega din Buenos Aires a născut un băieţel de 11,25 kilograme, care nu a supravieţuit nici o oră.

Şi cei mai uşori

La „categoria uşoară", analele naşterilor din lume au înregistrat-o pe scoţianca Marion Taggart, care a născut (în 1938), cu şase săptămâni mai devreme, o fetiţă de numai... 280 de grame, cu lungimea de 30 de centimetri! Hrănită din oră în oră (prin intermediul rezervorului unui stilou) cu lapte, brady, glucoză, micuţa fiinţă a ajuns să cântărească după trei săptămâni de viaţă 0,81 kilograme; când a împlinit un an, greutatea fetiţei ajunsese la 6,24 kilograme. La vârsta de 21 de ani, tânăra atinsese 48 de kilograme. Un caz şi mai spectaculos îl reprezintă naşterea prematură, în urma unui accident rutier, a doamnei Womack din St.Louis, SUA; copilul venit pe lume a avut doar 224 de grame şi totuşi a supravieţuit.

Bizarerii ale creşterilor în lungime şi greutate ale copiilor nu lipsesc din rapoartele medicale din lume. Astfel, numai într-un an, băieţelul scoţian James Weir a crescut 54 de centimetri (lungime înregistrată la 13 luni de la naştere, când a şi murit). La rândul ei, canadianca de 9 ani Therese Parentean din Quebec a murit la 9 ani, pe când cântărea... 153 de kilograme. La zece ani, americanul Robert Earl Hughes ajunsese la 170 de kilograme, însă cazul său nu a fost urmărit mai departe.

Pagină realizată de PAUL IOAN

O cursă hipică în plină piață

PALIO di Siena

Există un loc în Europa, mai exact în Italia, la Siena, unde de mai bine de 700 de ani, o tradițională cursă de cai se desfășoară chiar în mijlocul orașului. Italienii o numesc „Palio di Siena" – „Cursa de la Siena" într-o traducere aproximativă – și ea se desfășoară în acest splendid oraș toscan chiar în „Piazza del Campo" construită în anul 1287. De două ori pe an, cu ocazia cursei din iulie și august, în piață este adus nisip și se amenajează o pistă lungă de 339 metri. Pe acest traseu (vezi foto), aleargă de fiecare dată 10 cai aparținând celor 10 *contrade* (cartiere) ale Sienei (din 17 câte are orașul) selecționate pentru *Palio*. Jocheii sunt îmbrăcați în cazace colorate simbolizând culorile cartierului. *Palio* este un pretext pentru un spectacol de 3 ore în care spectatorii ascultă prezentarea echipelor, urmată de o paradă a steagurilor aparținând cartierelor, steaguri uriașe pe care sunt pictate emblemele seculare. Cele zece *contrade* selecționate pentru cursa din acest an se numesc: LUPA (lupoaica), AQUILA (vulturul), BRUCO (omida), CHIOCCIOLA (melcul), ISTRICE (porcul spinos), OCA (gâsca), ONDA (valul), PANTERA (pantera), TORRE (turnul), și VALDIMONTONE (berbecul). Urmează citirea ordinii în care caii se vor alinia la start. Apoi, aproape o oră, călărețiii (care nu au nici șa, nici scări), mânuind doar frâul, încearcă să alinieze caii în fața frânghiei de start, în ordinea stabilită. Când totul e în regulă, frânghia cade și se dă startul. Cât despre cursă, ea durează cam 75 de secunde, timp în care lupta pentru victorie, plină de tensiune și de-a dreptul dramatică, se dă pe parcursul a trei ture. În final câștigă acel călăreț care se dovedește mai iscusit sau calul mai iute de picior, dacă jocheul a căzut pe traseu. La cursa din acest an, desfășurată pe 2 iulie, în mijlocul Pieței din Siena au fost peste 60.000 de spectatori care au aplaudat victoria „la mustață" a echipei „Istrice", care a avut în cursă calul Ugo Sancez călărit de jocheul Luca Minisini. Victoria de săptămâna trecută a fost cea de-a 40-a victorie a cartierului „Porcul Spinos", cel mai vechi cartier din Siena, datând din perioada etruscă. Aici și-a avut sediul Ordinul Militar al Cavalerilor de Malta, aici se află Castelul familiei Medici și chiar Papa Alexandru al II-lea (Bandinelli Paparoni) s-a născut în cartierul „Istrice".

Piazza del Campo. În formă de scoică, piața a fost construită în 1237 la inițiativa „celor 9 oameni buni" care conduceau Siena.

Uneori, doar după câteva starturi greșite cursa poate începe. Caii și călărețiii sunt la o tensiune maximă.

Cartierele au câte doi participanți la parada steagurilor care durează trei ore. Ei își arată măiestria mânuind cu dexteritate drapelele cu însemnele cartierelor, aruncându-le în aer la unison și reușind să le prindă din zbor într-o manieră spectaculoasă.

Curba San Martino, cea mai periculoasă din piață. Aici Palio se câștigă sau se pierde.

TORRE

AQUILA

CHIOCCIOLA

BRUCO

ISTRICE

VALDIMONTONE

LUPA

PANTERA

ONDA

OCA

Interiorul caselor tradiționale bucovinene

Până acum câteva decenii, pe neasemuitele meleaguri ale Bucovinei se puteau vedea multe case țărănești tradiționale. Astăzi, asemenea interioare pot fi văzute tot mai rar, însă ele păstrează toate elementele caracteristice vremurilor de altădată. Cel mai adesea le întâlnim în muzeele cu specific țărănesc.

Construite în întregime din bârne, cele foarte vechi din bârne rotunde, cele din veacul trecut din bârne cioplite pe patru părți, cu acoperișuri din șindrilă în patru ape, cu streșini foarte late, locuințele țărănești bucovinene erau alcătuite, de regulă, din două încăperi – tindă și casă – aceasta din urmă servind ca încăpere de locuit. În urmă cu două secole existau însă și numeroase case formate din câte două încăperi cu o tindă la mijloc, una din încăperi fiind destinată oaspeților. În tindă se păstrau diverse unelte folosite în gospodărie, precum și o parte din cele utilizate de femei în industria casnică textilă. Tot în tindă se mai țineau și așa-numitele „buduroaie" – trunchiuri de copac cu circumferința foarte largă și cu înălțimea de aproximativ doi metri, scobite în interior, utilizate pentru păstrarea cerealelor. La unele case vechi, partea de tindă din spatele casei era despărțită cu un perete și servea drept cămară. Amenajarea interiorului încăperii de locuit se făcea respectându-se o structură de veche tradiție: în stânga intrării era amplasat cuptorul cu vatra liberă, în lungul peretelui din spatele casei se punea patul, suspendat cu ajutorul unui lemn la grindă, iar în lungul celorlalți doi pereți, care se uneau în colțul opus cuptorului cu vatră, erau așezate două lavițe de lemn; în apropierea acestui colț se afla masa, iar după ușă dulapul de vase. Deasupra patului era fixată „culmea" (un lemn rotund, fixat la o distanță de circa 25 cm de grindă), pe care se așezau într-o anumită rânduială haine, pieptare, cojoace. Pe capătul uneia dintre lavițe se afla lada de zestre, pe care se rânduiau țesăturile de casă. Pereții odăii erau acoperiți până la marginea de jos a ferestrelor cu *păretare* și *làicere*, țesute de mâinile femeilor. Deasupra lavițelor se înșirau icoane pictate pe lemn.

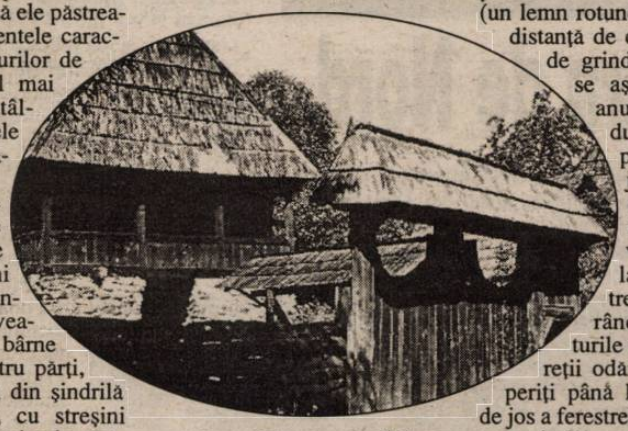

În interiorul tradițional al caselor bucovinene, cuptorul cu vatra liberă avea dimensiuni mari și ocupa aproape o pătrime din întreaga suprafață a încăperii de locuit.

IOANA PROCA-FLORIA

Știați că...

◆ *...espadonul era o sabie, foarte grea, cu două tăișuri care trebuia mânuită cu ambele mâini? A fost arma preferată a mercenarilor elvețieni din scolele XV-XVI.*

◆ *...în mitologia germano-scandinavă exista o zeiță a adevărului? Aceasta se numea Sunja.*

◆ *...prin carillon se înțelege un instrument muzical din secolul al XV-lea, de origine flamandă? Este format din clopoței și, uneori, instalat în turnuri, este acționat printr-o claviatură.*

◆ *...limba flamandă este o limbă germanică vorbită în jumătatea nordică a Belgiei și în unele regiuni din nordul Franței? Este una din cele două limbi oficiale ale Belgiei.*

◆ *...fusta scurtă, cadrilată, purtată de bărbați în regiunile muntoase ale Scoției se numește kilt? Aceasta face parte și din uniformele de paradă ale unor regimente de scoțieni.* (I.S.)

Viitorul aparține spațiului

DEMETER

satelitul care anunță... cutremurele!

Anul acesta, specialiștii din CNES (Centre National d'Études Spatiales) și-au propus lansarea cu o rachetă ARIANE A microsatelitului DEMETER (Detection of Electromagnetic Emission Transmitted from Earthquake Regions), destinat studierii perturbațiilor ionosferice provocate de fenomene geofizice naturale cum sunt cutremurele și erupțiile vulcanice. Relațiile care există între apariția unor perturbații electrice și magnetice și cutremure sunt cunoscute de mult, acestea din urmă fiind însoțite de fenomene de scânteiere, lumini ce apar pe cer sau pe vârfurile munților, devieri ciudate ale acului busolelor. Aceste observații au fost fie neglijate, fie privite cu suspiciune, în special deoarece nu puteau fi măsurate fizic.

În ultimii zece ani au fost efectuate în acest domeniu mai multe studii, care au relansat interesul oamenilor de știință pentru efectele electromagnetice care apăreau concomitent sau chiar înainte de cutremure sau erupții vulcanice. Astfel, s-a constatat că astfel de fenomene pot deveni deosebit de interesante, mai ales deoarece adesea ele pot avea loc cu câteva ore anterior seismului sau unei erupții, fiind un fel de precursori de termen scurt. Specialiștii au avansat mai multe ipoteze pentru a stabili cauza acestor fenomene: apariția de unde de compresiune în rocile din vecinătatea epicentrului cutremurului, sau descărcări electrice provocate de redistribuirea de încărcări în sol (efecte piezoelectrice sau electrocinetice).

Deoarece DEMETER va studia caracteristicile undelor electromagnetice emise de aceste fenomene geofizice naturale, el va fi dotat cu: senzori electrici și magnetici în gama de frecvențe 0-3 MHz, spectrometru de ioni, analizor de particule încărcate electric și o sondă Langmuir, pentru măsurarea densității de electroni.

Observațiile care vor fi făcute de satelitul DEMETER au, față de măsurătorile făcute la sol, avantajul de a acoperi majoritatea regiunilor seismice de pe globul terestru, precum și cel al unei achiziții rapide de date, în special datorită existenței la bord a unui procesor cu o memorie de 8 Gigabiți!

Pentru informații suplimentare: http://www.cnes. fr./

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

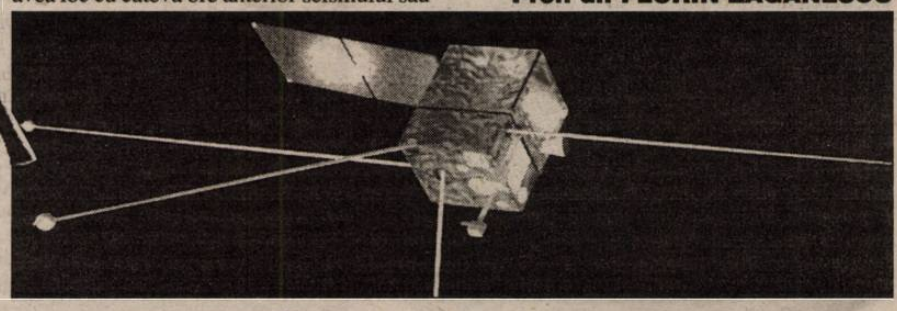

HIMBAŞ tărâmul oamenilor roşii

Nu ne vom referi la celebrii (odinioară!) indieni nord-americani, supranumiţi „pieile roşii" datorită culorii neobişnuite a pielii lor; „civilizatorii" albi veniţi de pe bătrânul continent i-au decimat mai întâi cu armele, apoi cu mijloacele „democratice" ale societăţii moderne. Pe teritoriul Africii, undeva, în nordul Namibi-ei, supravieţuieşte totuşi o comunitate stranie, care nu a ajuns să depăşească stadiul primitivismului.

Membrii tribului *himbas* trăiesc aproape goi, pe pământurile sacre ale strămoşilor, unde-şi cresc animalele, într-un mod de existenţă seminomadă. Departe de facilităţile civilizaţiei contemporane, ei îşi clădesc bordeiele din lutul roşu, omniprezent aici. De altfel, în acest pământ, s-ar putea spune că simbolismul se îngemănează cu pragmatismul. Femeile himbas prepară o pastă din pământ şi grăsime, cu care îşi ung întreg corpul, funcţia decorativă (căci fiinţele astfel „cosmetizate" ajung să semene cu nişte bizare statui mişcătoare) fiind perfect motivată de cea practică: respectivul preparat protejează foarte bine pielea împotriva efectelor nocive ale razelor solare, atât de puternice în această regiune a globului.

În ciudata şi fascinanta lume de dincolo de lumi, a reuşit să pătrundă o tânără franţuzoaică, Solenn Bardet, care a şi fost adoptată de băştinaşi, devenind pentru o vreme o veritabilă himba. De citească viitorul. Un viitor deloc optimist, în ceea ce-i priveşte. Pentru că – iată, previziunile s-au adeverit – încă o dată, lumea modernă, ajunsă la a nu-şi încăpea în... propria existenţă, i-a trecut pe himbas pe lista condamnaţilor la nimicire. În numele civilizaţiei secolului 21, pe

la „sălbaticii" cu trupuri roşii, a învăţat ea să preţuiască natura mai mult decât pe propria fiinţă, a înţeles că apa poate constitui o bogăţie în faţa căreia tot aurul pământului îşi pierde valoarea, a deprins muncile paşnice şi deloc monotone ale crescătorilor de animale şi a savurat miracolul focurilor de seară, aprinse parcă de o forţă din afara timpului. În micul sat himba, Solenn a avut prilejul să urmărească şi ritualul tranşării unui bou, în măruntaiele căruia bătrânii tribului ştiu să pământurile acestora nu vor mai paşte vitele, iar oamenii roşii nu-şi vor mai aprinde focurile sacre, ei trebuind să cedeze locul pentru şosele asfaltate, obiective industriale, hoteluri. Destinul lor seamănă aşadar izbitor cu cel al amintiţilor ameridieni. Un destin care acuză, arătând cum omenirea îşi ucide fără drept de apel valorile ancestrale, numai pentru a se lega cât mai strâns de efemerele elemente ale lumii materiale.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Lumile de dincolo de lume

VIZIONARUL ŞI GENIUL

La sfârşitul anului 1995, soţii Flem-Ath reuşeau să obţină accesul la corespondenţa Einstein-Hapgood şi să citească 10 scrisori adresate, de către marele fizician, lui Charles Hapgood. Cine era, de fapt, acesta din urmă? Numele său a atras atenţia publicului la mijlocul anilor '50, când a lansat o idee geologică radicală: teoria deplasărilor crustale ale Pământului.

Dorind să-şi verifice unele idei, Hapgood îi scrie celui mai celebru om de ştiinţă al momentului, Albert Einstein, şi îi expune gândurile sale. Einstein nu doar că îi răspunde, dar în a doua sa scrisoare (24 noiembrie 1952), îi spune că ideea deplasărilor crustale nu trebuie respinsă *a priori* doar „pentru că nu se potriveşte cu ceea ce se ştie privind trecutul Pământului", dar că el consideră că este nevoie de „date geologice şi paleontologice indubitabile". Hapgood se pune la treabă şi după şase luni (3 mai 1953) îi trimite un nou manuscris, de 38 de pagini, conţinând evidenţa solicitată. Concluzia lui Hapgood: Antarctica Mică (partea cea mai apropiată de America de Sud) nu se afla sub gheaţă în vremea în care America de Nord se afla! *„Argumentele sunt foarte impresionante şi am credinţa că ipoteza dumneavoastră este corectă. Este greu să ne îndoim că deplasări semnificative ale crustei terestre au avut loc în mod repetat şi pe intervale scurte de timp."* Acestea sunt cuvintele lui Einstein către Hapgood, din data de 8 mai 1953, la doar cinci zile după ce primise manuscrisul! Au loc alte schimburi de scrisori. Convins inclusiv de evidenţa paleontologică privind mamuţii îngheţaţi din Siberia arctică, Einstein decide să-i scrie prefaţa la cartea pe care urma să o publice, intitulată *„Crusta mişcătoare a Pământului: o cheie pentru unele probleme fundamentale ale ştiinţei Pământului"*. Iată astfel cuvintele cu care se deschide Introducerea lui Einstein: *„Primesc frecvent scrisori de la oameni care doresc să mă consulte privind ideile lor nepublicate. Evident că foarte rar aceste idei au şi o valabilitate ştiinţifică. Totuşi, prima comunicare primită de la domnul Hapgood m-a electrizat. Ideea sa este atât de originală, de o mare simplitate şi... de mare importanţă pentru istoria suprafeţei pământului... Cred că această idee mai curând uimitoare, fascinantă chiar, merită cea mai serioasă atenţie din partea oricui este interesat în teoria evoluţiei pământului."* În ianuarie 1954, Einstein îl recomandase cu toată puterea pe Hapgood pentru o bursă din partea Departamentului de Geologie şi Mineralogie al Universităţii din Massachusetts. Cei doi s-au întâlnit până la urmă, în ianuarie 1955, iar ultima scrisoare a lui Einstein poartă data de 9 martie 1955. Din păcate, o lună mai târziu, la 18 aprilie, marele fizician avea să se stingă din viaţă.

MIHAELA DOROBANŢU

De ce roşul este culoarea revoluţiei?

Ca şi o serie de multe alte simboluri ale secolului XX, şi acesta îşi are originea în dramaticele evenimente care au marcat anul 1789 în Franţa şi au deschis un drum nou evoluţiei istoriei întregii societăţi de pe Terra. Încă şi mai interesant, culoarea roşie ca simbol al revoluţiei a avut la început o conotaţie... opusă!

Totul a început cu votarea, de către Adunarea Naţională a Franţei, în 1789, a legii marţiale în cazul tulburărilor populare. Drept semn de avertisment, Garda Naţională a înălţat imediat un steag roşu. Pe baza acestei legi, Marchizul De La Fayette deschide la Paris focul asupra mulţimii şi face astfel zeci de victime.

După câteva zile, o mare mulţime de parizieni se îndreaptă spre Palatul Regal (Ludovic al XVI-lea se afla încă pe tron!) purtând şi ea tot un steag roşu pe care era însă scris următorul text: „legea marţială a poporului împotriva legii marţiale a regelui". Semnificaţia era evidentă: poporul considera că cel „revoltat", şi astfel în afara legii, era... Guvernul însuşi, asupritor al poporului. Poporul, la rândul său, drept „unic deţinător al puterii", considera că avea dreptul, pentru a se apăra, de a-şi proclama propria sa lege. Şi drapelul roşu rămâne de atunci simbolul unei mişcări revoluţionare. (M.D.)

Amprente ale spiritualităţii

Biserica din Baica

Una dintre cele mai frumoase biserici de lemn din judeţul Sălaj, înfruntând însă o soartă potrivnică, fiind acoperită de uitare, este vechiul locaş din comuna Baica. Având hramul „Sfinţii arhangheli Mihail şi Gavril" ea a fost redescoperită în1965 cu prilejul unei ample acţiuni de inventariere a momentelor istorice. Bisericuţa se afla într-o livadă neîngrădită a satului, părăsită din anii 1958-1959, când se ridicase biserica de zid. Supusă imediat unei atente restaurări a fost salvată de inevitabila distrugere şi introdusă pe noua listă a monumentelor istorice.

Satul Baica, atestat documentar încă de la 1396, a avut după cât se pare o biserică şi mai veche, înlocuită însă, în 1645, de cea de care ne ocupăm, aşa cum o dovedeşte o inscripţie în piatra dăltuită a pristolului. De asemenea se pare că locaşul respectiv a fost strămutat dintr-o altă parte a satului deoarece pe ancadramentul intrării se pot citi – deşi şterse de vreme – cuvintele: „Meşterul Onuţu, Simonu meşterul au o făcut, o au mutat". Biserica, de mici dimensiuni, este construită după un plan dreptunghiular cu absida decroşată, cu cinci laturi. În interior a existat un perete despărţitor între pronaos şi naos în care, probabil la sfârşitul secolului al XIX-lea au fost tăiate deschideri dreptunghiulare, iar peretele dintre naos şi altar conservă o veche tradiţie prezentând numai două uşi. Intrarea se face pe latura de sud, o intrare frumos încadrată de sculpturi reprezentând chenare geometrice cu rozete în colţurile de sus, înconjurate de frânghie. Tot pe latura de sud se află o veche fereastră, un luminator de dimensiuni minuscule. Clopotniţa nu este înaltă, acest lucru fiind specific zonei. Aşezată deasupra pronaosului, având foişor şi fleşă, oferă locaşului un aspect de o eleganţă sobră. Interiorul a fost pictat probabil în secolul al XVIII-lea, lucrarea putând fi atribuită lui Pop din Romănaşi. Ploile pătrunse aici au degradat pictura în cea mai mare parte, dar fragmentele rămase uimesc încă prin coloritul viu şi puterea de expresie a unor chipuri. După cât se pare exteriorul a fost de asemenea pictat, dovedindu-se prin aceasta o perioadă de înflorire a picturii româneşti în Transilvania.

Inventarul locaşului a fost risipit, dar la biserica de zid există o Evanghelie tipărită la Mitropolia din Bucureşti în 1775 şi cumpărată pentru Baica în 1793. După cum atestau şi însemnările de pe o altă Evanghelie, aflată un timp în casa parohială a unei biserici din vecinătate este posibil ca un oarecare dascăl Botaş Toader să fi desfăşurat pe lângă biserică învăţământ în limba română. În felul acesta micul monument religios capătă noi valori şi semnificaţii apropiate şi dragi sufletului nostru.

IRINA STOICA

Lumini şi umbre în Bucureştii de odinioară

Gara Târgoviştei zisă şi Gara de Nord

– Fiecare mare oraş are printre simbolurile sale o gară. Pentru Bucureşti aceasta este celebra Gară de Nord, a cărei istorie vă invit, Domnule Adrian Majuru, să o amintiţi pentru cititorii noştri.

– Partea de nord-vest a Bucureştilor a început să fie populată începând din sec. XVIII când este amintită mahalaua Sfinţii Voevozi, dezvoltată în jurul bisericii omonime. La marginea sa de nord este construită Gara Târgoviştei, numită astăzi Gara de Nord, dată în exploatare la 27 noiembrie 1870, cu prilejul deschiderii provizorii a căii ferate Bucureşti-Ploieşti. Ea a fost ridicată între anii 1868-1870. După planurile aprobate de Consiliul Tehnic al Ministerului Lucrărilor Publice, condus de Dumitru Ghica. În apropiere se aflau Atelierele de Reparat Locomotive şi Vagoane, pe terenul unde ase află astăzi Parcul şi Palatul CFR, care a fost ridicat după 1931. Salonul Oficial a fost amenajat în 1896 pentru vizitele pe care urmau să le facă Împăratul Frantz Josef I al Austriei şi Regele Serbiei, Alexandru Obrenovici. În faţa Gării se afla o grădină cu o alee centrală de pătrundere în Piaţa Gării, denumită pe atunci „curtea călătorilor". Astăzi, acest spaţiu este ocupat de parcări şi staţiile autobuzelor şi tramvaielor.

Între 1870-1871 a fost construită o hală acoperită, susţinută de stâlpi şi forme metalice, paralelă cu clădirea pentru călători. Gara Târgoviştei a fost modernizată începând din 1889 iar între 1906-1907 a fost extinsă. La acea dată existau în total şapte linii, cărora li se vor adăuga încă trei în 1920.

În 1888, Gara Târgoviştei va fi rebotezată, numindu-se Staţia Bucureşti Nord. Între 1913-1914 au fost construite staţia tehnică de formare a trenurilor de călători Bucureşti-Griviţa şi depoul de locomotive Bucureşti-Călători, după planurile inginerului Alexandru Perieţeanu. Către 1914-1915 s-a amenajat şi Triajul Bucureşti-Chitila. Între 1930-1932, Gara de Nord cunoaşte o nouă perioadă de transformări, arhitectul V.G. Ştefănescu reuşind să-i dea un aspect unitar şi modern. Pentru rezolvarea circulaţiei pietonale şi a tramvaielor din zonă, Primăria Capitalei a iniţiat în 1941 sistematizarea Pieţei Gării de Nord. În jur s-au dezvoltat primele cartiere muncitoreşti – Griviţa, Regie-Gramont şi ulterior Giuleşti – absorbind lucrătorii de la CFR, funcţionari şi apoi o variată populaţie de flotanţi.

M. DOROBANŢU

Cele două feţe ale norocului

Pe şoseua care leagă Liverpool de localitatea Deep Mills, Raquel aştepta din ce în ce mai nervoasă autobuzul. La un moment dat, pe drum apare o limuzină şi ,instinctiv, fata de 24 de ani face cu mâna. Şoferul e la început ezitant, o depăşeşte, apoi revine şi o ia la bord. Bătrânelul de la volan părea trecut de vremea aventurilor galante, dar fiecare vârstă are surprizele ei.

Morocănos, Smith Raider conduce fără să dea nici o atenţie apetisantei pasagere, iar ploaia transformă călătoria într-un calvar. La un moment dat, maşina derapează şi se şifonează de un copac. Smith e rănit şi zace buimac la volan; Raquel îşi revine repede şi iese afară speriată. Aşa, ca din întâmplare, deschide portbagajul şi observă o geantă sănătoasă; deschizând-o, constată că moşulică dosise acolo mai multe cutii fine pline cu bujiterii... Grea încercare pentru o femeie tânără! În cele din urmă, se scutură de ispită şi-şi zice că mai bine să predea infractorul poliţiei decât să intre-n belele. Îl împinge pe Smith, încă leşinat, în dreapta şi porneşte limuzina.

Pe drum, Rachel se gândeşte să-şi asigure o recompensă, cine ştie dacă oamenii legii se vor gândi şi la sufletul ei. Aşa că, înainte de a ajunge la prima secţie, pune deoparte un colier asortat cu o pereche de cercei din platină bătut cu marcasite. Consolată, ajunge la poliţie şi, mândră peste poate, relatează toată povestea cu aerul unei învingătoare. Bătrânelul e încă năuc şi pe moment nu poate declara nimic. Raquel pleacă mai departe, simţindu-se în al nouălea cer sau chiar mai sus.

Dar, ajunsă doar de câteva ore la Liverpool, tânăra se pomeneşte cu poliţaii la uşă. Nu sunt deloc politicoşi, ba chiar dimpotrivă. Au mandat de percheziţie şi de arestare. Raquel explodează: „Aţi înnebunit! Eu vă predau borfaşul şi tot pe mine mă încălţaţi?" Şi abia atunci, sărmana află faţa ascunsă a norocului. Smith era chiar proprietarul unui magazin de bijuterii din Deep Mills şi-şi transporta o parte din comori la Liverpool, unde avea o altă prăvălie. Moşulică se prinsese în cele din urmă de manevra picantei autostopiste şi dorea să-şi recupereze marfa şterpelită... Când cei doi au fost puşi faţă-n faţă, lui Smith i s-a muiat sufletul şi a renunţat la plângere. Ochii azurii şi modul de a privi ale pofticioasei de giuvaiericale îi aduceau aminte de nevastă-sa, plecată de câţiva ani acolo de unde nu s-a-ntors nimeni. *(P.I.)*

ULTIMA VACANŢĂ

Un fotograf amator surprinde pe cer fragmente incendiate după coliziunea celor două avioane

Locuitorii unui sat de lângă Ueberlingen s-au trezit pur şi simplu, în plină noapte, cu bucăţi de avion căzute din cer, chiar la 10 m de casele lor. Alte bucăţi au căzut în lac, resturile celor două avioane împrăştiindu-se pe o suprafaţă cu diametrul de 30 km. Cauzele accidentului nu se cunosc încă, dar apar date noi. Este sigur, fapt recunoscut de oficialităţi, că sistemul de alarmă al controlorilor de zbor elveţieni, Skyguide, nu funcţiona în acea zi, el fiind în lucrări de întreţinere, ceea ce poate explica posibilitatea coliziunii în aer. Apoi se pare că pilotul avionului Tupolev a avut o problemă, fiind avertizat doar cu 42 secunde înainte de coliziune. În fine, a treia ipoteză este legată de sistemul TCAS (Traffic Collision Avoiding System/ Sistem de Evitare a Coliziunii în Zbor), care în caz de apropiere periculoasă între două avioane, trebuie să intre în funcţiune. Partea proastă este că amândouă avioanele au coborât plafonul. Hazardul şi-a spus din nou cuvântul: dacă unul din avioane rămânea pe poziţie tragedia nu s-ar fi produs. Un lanţ de erori tehnice şi umane care au condus la o tragedie aviatică în care şi-au pierdut viaţa 71 de oameni.

Urmare din pag. 1

Un adolescent rătăcit prin canalele Ottawei

Un tânăr de 15 ani a fost spitalizat după ce s-a „bălăcit" timp de cinci ore prin canalele cu apă reziduală din subsolul capitalei canadiene (Ottawa). Autorităţile au avut surpriza să-l găsească în viaţă, în timp ce era dus de curentul apei. Prietenii tânărului care „bănuiau" unde se afla acesta, i-au anunţat familia care a cerut sprijinul poliţiei. În cel mai scurt timp dotate de ajutor echipate cu ambarcaţiuni pneumatice şi lanterne au pătruns în canalele fetide în căutarea victimei. Bucuria acestora a fost uriaşă în momentul în care au auzit ţipetele disperate ale băiatului. După ce a fost scos din canal a fost supus unor operaţiuni de decontaminare şi apoi transportat la spital. În urma anchetei s-a ajuns la concluzia că tânărul s-a aruncat în canal provocat de câţiva membri ai anturajului său. „Eroul" a reuşit să scape cu viaţă datorită faptului că nivelul apei din canalul cu un diametru de 2,74 m era scăzut. (D.M.)

O viaţă mai bună alături de pisici?

S-ar zice că viaţa americancei Audrey Weed din Miami (Florida) a stat mereu sub influenţa lumii animalelor. Până la pensionare, ea fusese poliţist(ă), având o activitate destul de eficientă în domeniul sus-amintit (şi omul e un animal, nu-i aşa?), ce a culminat cu lupta împotriva unui aligator evadat din cuşcă, pe care l-a învins. Câştigându-şi stima şi respectul cunoscuţilor, onorabila doamnă părea că-şi va trăi frumos vârsta senectuţii, dar n-a fost să fie aşa. Într-o bună zi, ea s-a trezit la uşă cu un echipaj de foşti colegi mai tineri, care i-au prezentat un mandat de percheziţie. Motivul? Vecinii doamnei Audrey acuzau un insuportabil miros de cadavru ce s-ar fi răspândit dinspre casa ei. Şi au aflat cauza: cele 67 de pisici trecute în lumea celor drepţi, care fuseseră aşezate întru odihnă veşnică, nu la loc cu verdeaţă, ci în frigiderul locatarei, frumos „împachetate" în pungi de plastic! Jur-împrejur, supravieţuiau alte 24 de feline şi un câine, ocrotite într-un stil foarte original de bătrânica devenită membru activ al unui grup pentru protecţia animalelor. Înţelegem deci că intenţiile femeii ar fi fost bune, doar că ele cam intrau în conflict cu... modul de viaţă al vecinilor! (A.N.P.)

Bătaie cu o armă mai puţin obişnuită

Doi pescari din Madeira Beach, un mic orăşel din Florida, au fost arestaţi după ce, beţi fiind, se încăieraseră plini de ură.

Cearta a pornit încă de la cârciumă şi a continuat pe strada care ducea spre casa unuia dintre ei. Acesta, ştiindu-se aproape de casă şi nemaiputând suporta injuriile tovarăşului de drum, l-a lovit cu o sticlă de bere în cap şi a fugit. Butelia plină n-a reuşit să-l rănească pe cel vizat, care a pătruns în casa „prietenului" administrându-i o lovitură în burtă cu un os de la un peşte mare. Osul l-a rănit grav pe cel care se credea la adăpost şi, cu pântecul şiroind de sânge, a ieşit în stradă strigând după ajutor. Intervenţia poliţiei a fost promptă şi eficace iar oamenii legii au declarat că au văzut adesea bătăi şi răni, dar niciodată o „luptă" cu o asemenea armă. (I.S.)

CHIULANGIU EMINENT

Les Horton, un băiat din regiunea Kansas City, este din perspectiva profesorilor săi, dar până la urmă şi a medicilor, „un caz". Timp de cinci ani, el a urmat cursurile gimnaziale, aparent fără să se omoare prea mult cu învăţătura, de vreme ce stătea cel mult trei ore pe zi la şcoală şi destul de des întârzia la program. Şi totuşi, el a terminat Universitatea Truman, încununat cu nu mai puţin de opt diplome (în ştiinţe, administrarea afacerilor, economie, psihologie, rusă, franceză).

Profesorii lui au declarat că nu au mai întâlnit un elev ca el: „Horton nu dormea decât cel mult trei ore pe noapte şi încă o oră doar înaintea examenelor, mai tot restul timpului dedicându-l studiului. Cu toate acestea, nu arăta niciodată obosit, dimpotrivă era uimitor prin energia şi capacitatea de concentrare de care dădea întotdeauna dovadă. Psihic, era totdeauna foarte echilibrat şi sociabil. Dar la examene îi uimea pe toţi. Va avea cu siguranţă un viitor strălucit". (A.P.)

O lume nebună

După 32 de ani de la momentul evadării din închisoare, Margo Freshwater, 54 de ani, s-a reîntors la penitenciarul din Tennessee, unde femeia trebuia să ispăşească o condamnare de 27 de ani. În răstimpul petrecut ilegal în libertate, evadata s-a căsătorit, a născut şi a crescut trei copii, trăind ca o femeie normală în Columbus (Ohio), sub numele Tonya McCartor, deşi fusese condamnată în 1966 la 99 de ani de închisoare, pentru vina de a fi ucis cu sânge rece un angajat al magazinului Memphis. După 18 luni de detenţie, deţinuta Freshwater (numele ei real) a reuşit să evadeze printr-o spărtură a zidurilor închisorii. Pe parcursul anchetei şi procesului, apoi în timpul petrecut în închisoare, femeia a pretins că este nevinovată. Dar, după 32 de ani, mustrările de conştiinţă nu i-au mai dat pace, aşa că într-un târziu şi-a recunoscut vina, asumându-şi pedeapsa. Aparent respectabila doamnă McCartor din Columbus va beneficia în cel mai fericit caz de eliberare condiţionată abia în 2029. Va avea atunci vârsta de 81 de ani. (A.P.)

„TREPTE SPRE CER"

pentru corul inimilor tinere

...Ziarele şi analizele psihosociologice îi denumesc pe bătrâni „seniori". Pentru mulţi ei sunt doar nişte fiinţe care se pregătesc pentru... o lungă „noapte bună" şi cărora le acordăm, în trecere, respectul şi consideraţia pe care le datorăm părului alb şi umerilor încovoiaţi de timp, de vremuri, de amintiri.

Bob Cilman are însă doar 45 de ani, nu este încă bătrân şi, mai mult, a ales să se implice într-un program de asigurare a meselor zilnice pentru un grup de *seniori* din oraşul său, Northampton, Massachussets. Într-o zi însă, Cilman a realizat că *seniorii* săi aveau nevoie de mult mai mult decât hrana. Ce anume însă? Prima idee a fost de a face din ei... un cor. Reacţia a fost imediată şi entuziastă, aşa că nu mai rămânea decât de ales repertoriul. Bob Cilman a propus vechile *hit*-uri ale unor formaţii celebre, cum ar fi Rolling Stones sau Led Zeppelin şi aşa s-a născut... „Corul inimilor tinere"!

Ca de atâtea ori, începutul a fost dificil şi aproape descurajant: un concert într-o biserică, doar cu cântece „standard", aşa cum era de aşteptat de la o asemenea formaţie şi deci plictisitoare. Dar Bob Cilman i-a făcut să nu se descurajeze şi să continue să se pregătească împreună. Puţin câte puţin, au devenit o prezenţă locală cunoscută şi apreciată. Adevărata „decolare" a avut însă în momentul în care un prieten al lui Bob i-a înscris la un festival al tuturor artelor, desfăşurat în Olanda, la Rotterdam, sub titlul de „Tinereţea Veşnică".

Cei 25 de seniori cântând „Ruby Tuesday" a celebrilor Rolling Stones sau „Stairway To Heaven" din repertoriul Led Zeppelin şi chiar câteva piese de muzica pop a anilor '80, au făcut senzaţie. În aşa fel încât opt luni mai târziu reveneau pe bătrânul continent cu un adevărat turneu de concerte, cântând... cu casa închisă!

Şi cum succesul are totdeauna un preţ, Bob Cilman a ajuns să se plângă de cât de obosiţi sunt toţi. Dar ce frumoasă oboseală! *(M.D.)*

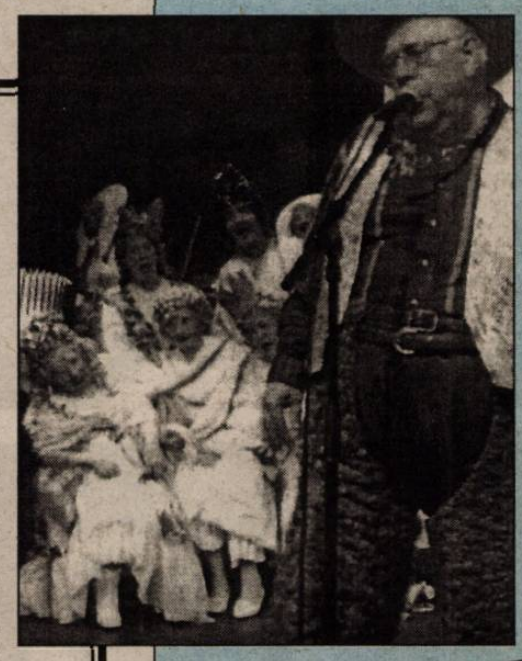

Săptămâna 12 - 18 IULIE

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 12.20 TVR Craiova 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Drepturile omului 16.00 Convieţuiri 17.00 Film: „Puterea exploziei" (M. Britanie, 1979). Cu: Sophia Loren, James Coburn 18.50 Serial: „Baywatch Hawaii" 20.00 Jurnal 20.50 Ploaia de stele 23.05 Ora G... în vacanţă 0.05 Marele Jazz.

SÂMBĂTĂ 7.00 Vară pentru voi 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.20 Auto Club 11.05 Serial: „Necazuri de puştoaică" 11.55 Festivalul naţional Marin Chisăr, Craiova, 2002 12.50 Debut 50 Plus 14.00 Film: „Piraţii din Penzance" (SUA, 1983). Cu: Angela Lansbury 16.00 Serial: „Băiatul care aduce soare" 18.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.35 Film: „Tăcerea pieilor" (coprod., 1994). Cu: Billy Zane 22.05 O vară... cu cântec 0.00 Film: „Ameninţarea " (M. Britanie, 1971). Cu: Dustin Hoffman.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 9.20 Desene animate 10.20 Viaţa satului 11.50 Tezaur folcloric 14.00 Spectacolul lumii 14.30 Film: „A douăsprezecea noapte" (coprod., 1996) 16.50 Circul: fascinaţie şi magie 18.30 Bravo, bravissimo! 20.00 Jurnal 20.35 Film: „Rondul de noapte" (SUA, 1995). Cu: Pierce Brosnan 22.20 O vară... cu cântec.

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 13.00 Teleenciclopedia (r) 14.30 Pro Patria 16.00 Konika 17.30 Interes general 18.30 Istorie polemică 19.05 Serial: „Baywatch Hawaii" 20.00 Jurnal 20.50 Serial: „A doua şansă" 21.50 Cu ochii'n 4 23.05 Film: „Adio, iubitule!" (SUA, 1999). Cu: Patricia Arquette.

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.20 Film: „Schimanski: De ce suferă Schimanski" (Germania, 1999) 12.00 TVR Timişoara 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Puncte cardinale 16.00 Box 19.05 Serial: „Baywatch Hawaii" 20.00 Jurnal 20.50 Serial: „A doua şansă" 23.20 Serial: „Teama" 0.10 Teatrul Naţional TV prezintă: „Titanic Vals" de Tudor Muşatescu.

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 12.20 TVR Cluj 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Box 19.05 Serial: „Baywatch Hawaii" 20.00 Jurnal 20.50 Serial: „A doua şansă" 23.05 Film: „Uită ziua de mâine" (SUA, 1998) 3.00 Film: „George B." (SUA, 1998).

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 12.20 TVR Iaşi 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.05 Eveniment 16.00 Box 19.05 Serial: „Baywatch Hawaii" 20.00 Jurnal 20.50 Serial: „ A doua şansă" 23.20 Profesioniştii 0.20 Film: „Vânătoarea" (SUA, 1998).

SOPHIA LOREN
ROMÂNIA 1, vineri, 17.00

acasă

VINERI 7.15–12.45 Reluări 13.45 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 6.45 Serial: „Aventurile lui Papyrus" (ep.1) 9.30 Serial: „Îngeraşul" 13.45 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Din viaţă 16.00 Serial: „Amor de cătel" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.50 Serial: „Iubire fără de păcat" 22.30 Serial: „Nord şi Sud" 23.20 Serial: „Jacke şi Grăsanul".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Aventurile lui Papyrus" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 15.00 Serial: Muzica de Acasă 16.00 Petrecerea 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.50 Serial: „Iubire fără păcat" 22.30 Serial: „Eco Moda".

LUNI 7.15–12.45 Reluări 13.45 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Serial: „Dreptul la viaţă" (ultimul ep.) 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 7.15–12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Serial: „Terra nostra" (ep.1) 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 7.15–12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Serial: „Terra nostra" 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 7.15–12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" (ultimul ep.) 15.30 Serial: „Terra nostra" 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

PRO TV duminică, 17.30
CLAUDIA CARDINALE

PRIMA sâmbătă, 22.00
BRUCE WILLIS

ROMÂNIA 1, sâmbătă, 14.00
ANGELA LANSBURY

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile PRO TV 10.15 Serial: „Spitalul de urgenţă" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Un tată în plus" (SUA, 1997). Cu: Robin Williams, Billy Crystal 21.30 Teo şi vedete cu sacul 22.30 Film: „Freejack" (SUA, 1992) 1.00 Film: „Tropicul Cancerului" (SUA, 1970) 3.15 Muzica: Motown live – legenda.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 9.35 Serial: „Lupul din campus" 10.00 Serial: „Un alt fel de bebeluş" 11.00 Preview Raliu Kenya 11.30 Serial: „O altfel de lume" 13.00 Serial: „Katie Joplin" 14.00 Sub semnul întrebării 16.00 Serial: „Buffy, spaima vampirilor" 17.30 Film: „Dispărută fără urmă" (SUA, 1999) 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Picasso, artist şi demon" (SUA, 1996). Cu: Anthony Hopkins 22.00 Hotel California 23.00 Serial: „Ally McBeal" 0.00 Serial: „Clanul Soprano" 1.00 Film: „Revolta în Pacific" (SUA, 1999) 3.15 Muzica: Motown live – legenda.

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 10.00 Serial: „Lupul din campus" 10.30 Serial: „Un altfel de bebeluş" 11.00 Serial: „Prizonier în lumea femeilor" 11.30 Serial: „O altfel de lume" 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Jesse" 13.30 Film: „Regăsirea" (SUA, 1988) 15.30 Păcăleli la pachet 16.30 Misterele planetei albastre 17.30 Film: „Ghepardul" (Italia, 1963). Cu: Burt Lancaster, Claudia Cardinale, Alain Delon 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Al 13-lea războinic" (SUA, 1999). Cu: Antonio Banderas, Omar Sharif 21.30 Câştigi fără să ştii 22.00 O vară de râs 0.00 Serial: „Oz, închisoarea federală" 1.00 Film: „Numărătoarea inversă" (SUA, 1999).

LUNI 8.00 Ştirile ProTv 10.30 Serial: „Lumi diferite" (ep.1) 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „În urmbra suspiciunii" (SUA, 1994). Cu: Jack Scalia 22.50 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „Luptătorul Ninja" (SUA, 1985) 1.30 Secolul 20 – în spatele istoriei 2.30 Serial: „Totul despre sex".

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 10.30 Serial: „Lumi diferite" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „ Aventura interzisă" (SUA, 2000) 22.50 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „Păşunea snobilor" (SUA, 1980) 1.30 Secolul 20 – în spatele istoriei 2.30 Serial: „Totul despre sex".

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 10.30 Serial: „Lumi diferite" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Lupta cu secundele" (SUA, 2002) 22.50 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „Căminul pierdut" (SUA, 1988). Cu: Jodie Foster 1.30 Secolul 20 – în spatele istoriei 2.30 Serial: „Totul despre sex".

JOI 8.00 Ştirile ProTv 10.30 Serial: „Lumi diferite" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Coşmar în oraşul viselor" (SUA, 1999, partea I) 22.50 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „Viaţa ascunsă a lui Howard Stern" (SUA, 1997) 2.30 Secolul 20 – în spatele istoriei.

prima

VINERI 8.00 Zid 12.45 Tibanu' pescuieşte şi vânează 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Real Tv 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Predator II" (SUA, 1990). Cu: Adam Baldwin 22.00 Loto Zodiac.

SÂMBĂTĂ 9.00 Desene animate 10.00 Să fii sănătos! 11.00 Sport Magazin 14.00 Motor 15.00 Filmul şi televiziunea 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Poliţia în acţiune 20.00 Comedy Bar 22.00 Film: „Greu de ucis II" (SUA, 1990). Cu: Bruce Willis 0.30 Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 10.30 HIT 40 – top muzical 11.30 wwwprimatv 13.30 Film: „Sabia războinării" (partea a II-a) 16.00 Film: „Formidabilul" (SUA, 1991). Cu: Charlie Sheen 18.00 Focus 19.00 Între viaţă şi moarte 20.00 Cârcotaşii în Europa 21.00 Film: „Văduva neagră" (SUA, 1986) 23.00 Film: „Alien 3" (SUA, 1992). Cu: Sigourney Weaver.

LUNI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Cei mai buni dintre cei mai buni 2" (SUA, 1993). Cu: Eric Roberts 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

MARŢI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Misterele Bucureştilor" (România, 1983) 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

MIERCURI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Poliţistul din Beverly Hills II" (SUA, 1987). Cu: Eddie Murphy 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

JOI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Momentul adevărului" (SUA, 1994) 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

2 TVR

VINERI 8.00 Desene animate 9.00 Prietenii lui Piticot 9.45 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Wishbone: Antreprenorul canin" 13.45 Desene animate 15.05 Televiziunea, dragostea mea! 16.35 E dreptul tău! 17.05 Primul pas 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Mercury" 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 D'ale lu' Mitică 22.30 Film: „Pariu mortal" (SUA, 1992) 0.05 Remix.

SÂMBĂTĂ 8.10 Arta apărării 8.45 Film: „Fărâmiţă şi Piperuş" (SUA, 1995) 10.15 Serial: „Flipper şi Lopaka" 10.45 Lumea lui Chiţ-Chiţ 11.30 Serial: „Acvila" (ep.1) 12.00 Arca lui Noe 14.05 Planeta singuratică 15.05 Bărbaţi, la cratiţă! 16.45 Serial: „Andromeda" 17.25 Serial: „Viaţa la 15 ani" 18.00 Serial: „Iubiri celebre ale secolului XX" 18.35 Serial: „Primul val" 19.25 Serial: „Familia mea" 20.00 Film: „Miss Italia" (Italia, 2001, partea I) 21.25 Serial: „Bine dragă!" 22.00 Serial: „Doamna Bovary" 22.50 Despre viaţă şi sex 23.40 Concert Vall Hallen III.

DUMINICĂ 8.35 Tradiţii 9.10 Ferma 10.15 Serial: „Flipper şi Lopaka" 10.45 Prietenii lui Piticot 11.30 Serial: „Acvila" 12.00 Serial: „Cătei meseriaşi" 13.45 Aleea cu ghimpi 14.00 Documentar 16.45 Serial: Serial: „Andromeda" 17.30 Serial: „Viaţa la 15 ani" 18.35 Serial: „Primul val" 19.25 Serial: „Familia mea" 20.00 Film: „Obsesii" (SUA, 1983) 21.40 Serial: „Bine, dragă!" 22.10 Film: „Teo" (Italia).

LUNI 8.00 Cafeaua de dimineaţă 9.45 Documentar (r) 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.15 Serial: „Wishbone: La operă" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 17.00 Tonomatul DP2 18.00 Călătorind prin ţară 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Mercury" 20.00 Palete 20.30 Doc.: „Sculpturi" 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Teatru: „Ciocârlia" de Jean Anouilh.

MARŢI 8.00 Desene animate 9.45 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Wishbone: La operă" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.20 Călătorind prin ţară 17.00 Tonomatul DP2 18.00 Răscruci 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Mercury" 20.50 Feţe 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Film: „Buzduganul cu trei peceţi" (partea a II-a) 23.00 Cauza şi defectul.

MIERCURI 8.00 Desene animate 9.00 Prietenii lui Piticot 9.45 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Wishbone: Dansând cu câinii" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.20 Destine 17.00 Tonomatul DP2 18.00 Un popas pe săptămână 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Mercury" 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.25 Circ – Budapesta (2000) 22.00 Film: „Nimfa Plebeea" (Italia, 1996) 23.45 Vară extremă 0.45 Serial: „Tată, am încurcat-o".

JOI 8.00 Desene animate 9.00 Lumea lui Chiţ-Chiţ 9.45 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 „Wishbone: În grabă spre os" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.20 Afaceri la cheie 17.00 Tonomatul DP2 18.00 Expediţii în necunoscut 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Insula visurilor împlinite" (ep.1) 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.25 Timpul trecut 22.15 Film: „Călăuza sufletelor" (SUA, 1999) 23.45 Vară extremă 0.45 Serial: „Tată, am încurcat-o".

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa în epoca de piatră 12.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Paparazzi 22.00 Film: „Gangsteri" (SUA, 1997) 0.30 Film: „Prieteni ca ei" (SUA, 1998).

SÂMBĂTĂ 9.30 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.30 Medicul de gardă 12.30 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 13.30 Serial: „Realităţile vieţii" 14.30 Serial: „Stargate: SG1" 15.30 Serial: „Cu capu-n nori" 16.00 Serial: „Sheena" 17.00 Trăieşte-ţi vara cu HI-Q 19.00 Observator 20.00 Film: „Forţe de elită 2" (SUA, 1999) 22.00 Film: „Pasiune ascunsă" (SUA, 1996) 1.30 Film: „Generalul Yen" (SUA, 1933).

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Îngerii păzitori" 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Tick, cavalerul dreptăţii" 11.30 Serial: „Misiune imposibilă" 12.30 Serial: „Roswell" 13.30 Serial: „Stargate: SG1" 14.30 Ora de vară 15.30 Serial: „Vedete cu fiţe" 16.00 Serial: „V.I.P." 17.00 Film: „Toate pânzele sus – Misterele mării" (România, 1976) 19.00 Observator 20.00 Film: „Dune" (partea a II-a) 21.00 Competiţia Fresh 22.00 Film: „Clubul vrăjitoarelor" (SUA, 1996).

LUNI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa în epoca de piatră 10.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Operaţiunea Delta Force V" (SUA, 1999) 23.00 Film: „Roxanne" (SUA, 1987). Cu: Steve Martin.

MARŢI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa în epoca de piatră 12.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 23.00 Film: „Şantajul" (SUA, 1993). Cu: Larry Hagman.

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa în epoca de piatră 12.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Pasiune obsesivă" (SUA, 2001, partea I) 21.00 Festivalul de muzică populară – Mamaia 2002 0.30 Film: „Supravieţuitorul" (coprod., 1998).

JOI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa în epoca de piatră 12.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Pasiune obsesivă" (partea a II-a) 21.00 Festivalul de muzică populară – Mamaia 2002 0.30 Film: „B.D. în alertă" (România, 1970).

LARRY HAGMAN
ANTENA 1, marţi, 23.00

tele 7 abc

VINERI 7.50 Videoclipuri 11.00 Tentaţii (r) 15.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Rămânerea" (România) 22.05 Concert.

SÂMBĂTĂ 7.50 Videoclipuri 11.00 Serial: „Atelierul lui Newton" 12.30 Cântece populare 13.30 Melodii, melodii 16.00 Club abc 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Între iubire şi credinţă" (SUA, 1999) 23.30 Sinteza zilei.

DUMINICĂ 7.50 Videoclipuri 11.00 Film: „Amintiri din copilărie" (România, 1965) 13.30 Serial: „Hollywood" 16.00 Cântece populare 17.00 Serial: „Istoria creştinismului" 18.30 Telejurnal 20.30 Film: „Tată de duminică" (România, 1975) 22.05 Loto – Pariu Trio 22.20 Film: „Pasiune fatală" (SUA, 1995).

LUNI 7.50 Videoclipuri 14.30 Serial: „Hollywood" (r) 15.00 Film (r) 17.00 Reportaj 7 abc (r) 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Ochi de urs" (România) 23.45 Videoclipuri.

MARŢI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 17.00 As show (r) 18.30 Telejurnal 19.30 Concert simfonic 20.30 Film: „Iluzia" (SUA, 1996) 23.40 Sinteza zilei.

MIERCURI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Pentru că se iubesc" 23.30 Sinteza zilei.

JOI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Concert simfonic 20.30 Film: „Trădarea" (SUA, 1995) 22.10 Loto – Joker – Pariu Trio 22.25 Jazz.

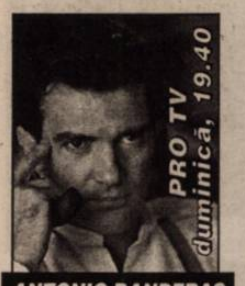

PRO TV duminică, 19.40
ANTONIO BANDERAS

PRO TV miercuri, 23.30
JODIE FOSTER

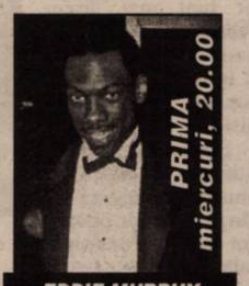

PRIMA miercuri, 20.00
EDDIE MURPHY

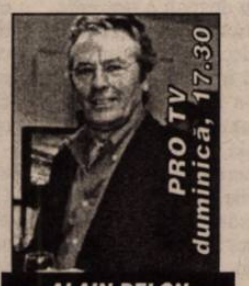

PRO TV duminică, 17.30
ALAIN DELON

Evocări

ROMY SCHNEIDER

actriţa care a murit de două ori

Pe cât de multe au fost rolurile pe care le-a interpretat pe parcursul puţinilor săi ani de existenţă, pe atât de plină de evenimente i-a fost şi biografia. Romy Schneider, pe numele ei real Rosemarie Magdalena Albach, s-a născut pe 23 septembrie 1938 la Viena, într-o familie de actori, Magda şi Wolf Albach fiindu-i părinţi. În 1944, intra la şcoala primară din Berchtesgaden; era o biată fetiţă traumatizată de recentul divorţ al părinţilor. În 1953, pe când era elevă la Şcoala de Arte Frumoase din Cologne, s-a întâmplat ca producătorul Kurt Ulrich să caute o adolescentă potrivită să joace rolul fetei... Magdei Schneider în filmul „Când liliacul alb înfloreşte din nou". Magda a propus-o chiar pe fiica ei, Romy, care, chemată să dea probe, a dovedit o sensibilitate şi un talent deosebit. Aşa că a fost cooptată în film, acesta fiind debutul său cinematografic. Un an mai târziu, regizorul Ernast Marischka era cel care îi făcea tinerei propunerea de a juca într-un film „Sissi". Acesta avea să fie primul succes comercial înregistrat de actriţa începătoare şi, totodată, începutul unei serii de şase poveşti având-o ca eroină pe Sissi. Şansă şi neşansă pentru Romy deoarece personajul interpretat a fost apoi mult timp asociat cu propria ei identitate. Romy era Sissi, nimic mai mult. Abia în 1957 Kirk Douglas o remarcă la Festivalul de la Cannes iar Paramount îi oferă un contract pe trei ani. Din păcate, familia se opune ideii ca „fata" să plece în America. Revoltată, Romy acceptă un rol în „Fete în uniformă", film care abordează viaţa de viespar dintr-un pension de fete; pe fondul propriu de nemulţumire, intră perfect în atmosfera filmului, oferind o nouă faţă a disponibilităţilor sale interpretative.

1958 – un an de referinţă...

...Pierre Gaspard-Huit îi propune rolul Christinei din filmul cu acelaşi nume, parteneri urmând să-i fie Jean-Claude Brialy şi... un anume Alain Delon. Oportunitatea unui rol principal? Nu mai intra în discuţie refuzul. În plus, viaţa îi pregătea o surpriză: o pasiune devorantă pentru un tânăr actor de o frumuseţe tulburătoare, nimeni altul decât Alain Delon. Nimeni şi nimic n-o mai pot opri să se mute cu el la Paris şi să se logodească pe 22 martie 1959, sub ochii indiscreţi ai unei armate de ziarişti din întreaga lume. Cordonul ombilical care o ţinuse până atunci legată de familie se destramă de parcă n-ar fi existat niciodată. Romy porneşte în aventura vieţii, pe cont propriu. La braţul iubitului ei, învaţă să fie femeie şi, totodată, să renunţe la rolurile, adesea stupide, de fată ideală, care i se tot sugeraseră până acum. Frumuseţea ei se metamorfozează brusc, căpătând un aer somptuos, dublat de o feminitate misterioasă şi vulnerabilă. În Franţa, destinul ei artistic intră pe mâini de maeştri cu renume internaţional – fie ei italieni, francezi, polonezi, englezi, americani...

Nume local devenit universal

Luchino Visconti este regizorul care dă direcţia reperelor majore ale viitoarei cariere a actriţei: spectacolul tragic şi dramele burgheze cotidiene. Visconti – supranumit „contele roşu" datorită descendenţei lui nobiliare dar şi a simpatiei faţă de mişcarea comunistă – o învaţă cum să împace adevărul vieţii cu ficţiunea spectacolului, îi cultivă gustul pentru nostalgia trecutului, îi arată că decăderea şi descompunerea au nu numai o faţetă respingătoare ci şi o frumuseţe fascinantă, o face să accepte că moartea poate îmbrăca o multitudine de forme şi culori care îi atenuează nuanţa terifiantă... Romy este o elevă sârguincioasă şi absoarbe ca un burete acest mod de a privi viaţa şi moartea; pe ecran e perfectă, dar când propria-i existenţă o pune la încercare, oferindu-i momente de trădare, de cădere, de pierdere a persoanelor dragi... mintea şi inima nu mai vor să reacţioneze ca la carte, lăsându-se cuprinsă de lungi perioade de depresie insuportabilă. Despărţirea de Alain Delon după cinci ani de iubire pasională, despărţirea dramatică de fiul ei care îşi pierde viaţa într-un accident stupid, momentele de derută din viaţa personală îşi pun amprenta asupra echilibrului emoţional al actriţei. In cartea intitulată „Dubla moarte a lui Romy Schneider", care descrie biografia vedetei, autorul Berbard Pascuito consideră că, într-un fel, prima moarte a actriţei s-a produs după dispariţia fiului ei. Durerea i-a sfârâmat iremediabil sufletul iar refugiul în alcool şi droguri i-a marcat şi mai mult psihicul răvăşit.

Urlet de fiară rănită

Daniel Biasini, cel de-al doilea soţ al actriţei, a scris la rândul lui o carte intitulată „Ma Romy" (Romy a mea) în care povesteşte ultimii nouă ani din viaţa celei pentru care el a fost şofer, secretar, amant, soţ şi tatăl fetei lor Sarah. Aşa se face că i-a fost alături şi în cel mai tragic moment al vieţii ei, cel în care fiul ei din prima căsătorie, David, a murit. Era în 5 iulie 1981 când băiatul în vârstă de 14 ani s-a căţărat pe gardul proprietăţii lor, a alunecat şi a fost străpuns de vârful ascuţit ca o suliţă al unei vergele care i-a secţionat o arteră. Medicii de la spitalul din Saint-Germain-en-Laye n-au reuşit să-i salveze viaţa.

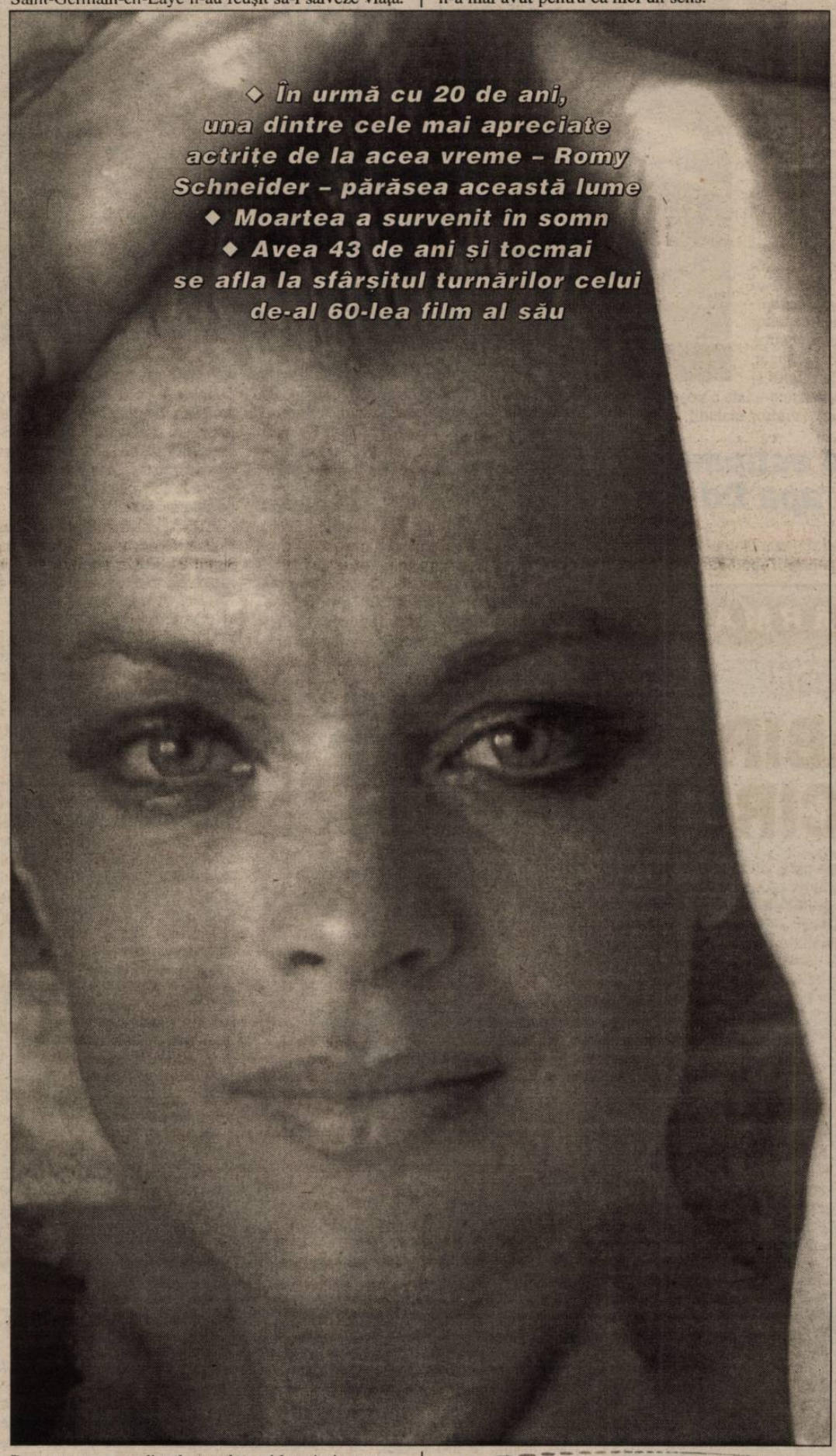

◇ În urmă cu 20 de ani, una dintre cele mai apreciate actriţe de la acea vreme – Romy Schneider – părăsea această lume
◆ Moartea a survenit în somn
◆ Avea 43 de ani şi tocmai se afla la sfârşitul turnărilor celui de-al 60-lea film al său

Romy aştepta verdictul pe culoar şi la primirea cruntei veşti a scos „cel mai teribil urlet pe care l-am auzit vreodată în viaţa mea, îşi aminteşte Daniel Biasini. Dispariţia acestui copil atât de iubit m-a paralizat şi pe mine de durere. Nu ştiam că aceea avea să fie şi ultima zi în care Romy îmi era soţie. Trei luni mai târziu eram deja divorţaţi, iar peste alte zece luni, viaţa ei se sfârşea, deşi, fără nici o îndoială, chiar din seara acelei zile fierbinţi de iulie în care medicii au anunţat-o că n-au reuşit să-i salveze fiul, ea a încetat să mai trăiască". Toţi biografii actriţei, inclusiv Daniel Biasini, au insistat asupra faptului că fericirea cea mai mare a lui Romy i-a fost adusă de... rolul de mamă. Iar sufletul ei a fost David, băiatul cu bucle blonde din căsătoria cu Harry Meyen. Zilele în care nu avea obligaţii profesionale i le dedica în totalitate. Mâncau împreună, îi citea basme clasice, îi povestea istorioare inventate de ea, îi depăna chiar amintiri din propria ei copilărie, îl adormea în braţe... De fapt, trăia prin el şi când copilul a dispărut, existenţa n-a mai avut pentru ea nici un sens.

Filme minore cu regizori mari

Multora dintre actorii de azi ar putea să li să pară incredibil ca o întreagă carieră cinematografică să fie clădită pe filme semnate numai de regizori celebri. Romy Schneider a avut însă această şansă. Aşa se face că în filmografia sa sunt înscrise multe roluri realizate sub conducerea unor nume de referinţă regizorală ale celei de-a şaptea arte: Luchino Visconti – „Munca"- episodul 2 din „Boccaccio '70" (1962), „Ludwig" (1973), ; Orson Welles – „Procesul" (1962); Terence Young – „Eddie Chapman, agent secret" (1966); Andrzej Zulawski – „Important e să iubeşti" (1975, Premiul César); Claude Chabrol – „Inocenţi cu mâini murdare" (1975); Costa Gavras – „Clar de femeie" (1979); Bertrand Tavernier – „Moartea în direct" (1979); Claude Miller – „Arest preventiv" (1981) etc. Fără nici o îndoială însă, Romy Schnaider a fost actriţa preferată a regizorului Claude Sautet, cineastul care adesea şi-a asumat riscul de a cădea în melodramă abordând cu generozitate şi căldură subiecte care descriu „întâmplările vieţii" şi care mizează pe densitatea psihologică a personajelor: „Întâmplările vieţii" (1969); „Fata şi comisarul" (1971); „César şi Rosalie" (1972); „Mado" (1976); „O poveste simplă" (1978, Premiul César).

O femeie obişnuită şi nu prea

- A fost căsătorită de două ori. Cu Harry Meyen s-a căsătorit în 1966, încercând să se vindece şi într-un fel să se răzbune pe cel care o părăsise dar care avea să rămână iubirea vieţii ei, Alain Delon. L-a născut pe David şi a divorţat după şapte ani. În 1975 s-a căsătorit cu Daniel Biasini, de care s-a despărţit în 1981. Împreună au avut-o pe Sarah, care seamănă leit cu mama sa.
- A avut numeroase legături sentimentale pasagere, în general actori (Jean-Louis Trintignat, Bruno Ganz – o figură de marcă a teatrului germanofon, Jacques Dutronc).
- La sfârşitul anului 1973 şi-a cumpărat în Paris, pe strada Bonaparte, o proprietate de 300 de metri pătraţi, unde a locuit până la sfârşitul vieţii.
- Avea un cerc restrâns şi închis de prieteni, cel mai apropiat de sufletul ei fiind Jean-Claude Brialy, vorbitor de limbă germană. Acesta a fost una dintre ultimele persoane care s-au aflat în apropierea actriţei înainte de a muri.
- Nu-i plăcea să risipească banii, dar când avea chef să-şi manifeste generozitatea nu mai avea limite.
- În ciuda educaţiei germane severe primite, şi-a lăsat viaţa condusă de hazard, acesta fiind cel mai drag principiu al ei.
- Deşi îi plăcea să dispună de confortul unei mic burgheze, a dus o viaţă de hippie, fără nici o regulă şi barieră: mânca atunci când îi era foame, bea când îi era sete, dormea când era obosită, sfidând orice fel de convenţie, tradiţie, protocol.
- În ciuda impresiei pe care o lăsa, nu avea „tone" de haine. Şi le alegea însă după criterii care dovedeau mult rafinament. A fost mult timp îndrăgostită de creaţiile Chanel. O scurtă perioadă a trădat însă această casă lăsându-se sedusă de Courrèges.
- După vârsta de 30 de ani, când frumuseţea ei s-a copt pe deplin, şi-a schimbat maniera de a se privi pe sine însăşi: „Nu mai trebuie să caut eleganţa în haine, spunea ea, e momentul ca hainele să-mi sublinize eleganţa mea naturală". În cel de-al patrulea deceniu al vieţii sale a optat pentru creaţii Yves Saint Laurent. Pentru întâlnirile oficiale, casa YSL îi punea gratuit la dispoziţie rochii extrem de preţioase. Un gest de pură prietenie din partea creatorului de modă.
- Părerea ei despre celebritate: „Star? Acest cuvânt mă face să râd..., l-am exclus din vocabularul meu..."
- Atitudinea ei faţă de istorie, ca fiică a naţiunii germane – autoare a holocaustului: „Trebuie să-mi asum partea mea de responsabilitate, dar în nici un caz nu m-am măritat cu Harry dintr-un sentiment de culpabilitate, cum se spune" (Harry Meyen era evreu).
- Reacţia faţă de părerea celor din jur: „Judecata altora nu mă interesează".
- Berbard Pascuito, unul dintre biografii actriţei, explica notorietatea ei astfel: „Romy Schneider semăna în aparenţă cu oricare altă femeie, nefiind nici foarte departe, nici foarte aproape de personajele pe care le-a întruchipat pe ecran. E vorba de femei pentru care... important este să iubească; suferă din iubire şi îi fac pe alţii să sufere din iubire, sunt amante frustrate sau soţii trădate..."
- Ultimul film în care a jucat este „Trecătoarea din Sans-Souci", de Jacques Rouffio (1981).
- A murit în somn, pe 29 mai 1982. Unele surse consideră că a fost vorba de un atac cardiac, altele de o sinucidere cu o supradoză de somnifere.
- Un sondaj realizat în urmă cu un an în Franţa o declară „actriţa secolului", cu 42% dintre răspunsurile participanţilor, înaintea lui Catherine Deneuve (27%), Marilyn Monroe (26%), Michele Morgan (25%), Brigitte Bardot şi Liz Taylor (10%).

Pagină realizată de AURORA POPESCU

Cititorii ne cer amănunte despre „apa vie"

APA care învinge cancerul!

Nu este o noutate pentru nimeni, din nefericire, imaginea matinală a puştilor care trag din ţigară cu sete şi cu gravitate, înainte de prima oră de curs. Ei, bine, între urmările cele mai grave pe care le poate avea această deprindere nocivă, pe primul loc putem aşeza „candidatura" sigură la îmbolnăvire de *cancer!* Se ştie că această cumplită maladie este considerată, în principiu nevindecabilă. Există totuşi suficiente cazuri nu doar de ameliorare, ci şi de vindecare, fie prin folosirea unor aşa-zise leacuri speciale pe bază de plante (şi nu numai), fie prin aplicarea unor tehnici complementare, eventual în paralel cu tratamentul clasic. Iată că, nu de mult timp, un nou remediu s-a alăturat celor folosite împotriva diverselor forme de cancer – apa Dd (cu conţinut scăzut de deuteriu), un „luptător" redutabil, nepretenţios şi pe care România are marea şansă de a-l produce; dar aici intervin şi alte aspecte ale problemei, care nu mai ţin de sănătatea fizică...

Cauzele evoluţiei ascendente a bolii

După publicarea în „Magazin" a articolului „Apa vie – secretul longevităţii" (nr. 33/16 august 2001), numeroşi cititori ne-au solicitat amănunte în plus despre acest produs de mare utilitate pentru sănătatea organismului uman, însă oficial considerat... element rezidual şi aruncat, pur şi simplu. Informaţiile de atunci, furnizate de ing. Silviu Dragomirescu, le completăm cu date extrem de importante, obţinute de la cabinetul Lucmed, care şi deţine apa Dd, acest nebănuit de eficace remediu împotriva cancerului.

Să fie oare un paradox faptul că, în ţările cele mai dezvoltate de pe glob, cancerul se află printre cele mai frecvente cauze ale mortalităţii (în SUA, se situează pe locul al doilea, după infarctul miocardic)? Explicaţia fenomenului are darul să ne dea fiori: distrugerea globală a naturii prin poluarea aerului, a apei şi a solului are drept efect înmulţirea erorilor genetice în celule la transmiterea programului genetic şi astfel favorizarea creşterii numărului de celule canceroase. Dacă adăugăm o serie de vicii, ca factori favorizanţi pentru boală – fumatul, consumul de alcool, de cafea, de alimente cu adaosuri chimice etc. – avem un tablou sinistru şi din păcate real, al perspectivelor apărării sănătăţii şi speranţei de viaţă, la nivel general. Există totuşi o condiţie pentru ca prognozele pesimiste să nu se adevereasca: folosirea rezultatelor pozitive obţinute în lupta contra bolilor de către cercetători, oameni de ştiinţă, dar şi inventatori sau terapeuţi specializaţi în aplicarea unor tehnici complementare. Un efort conjugat, renunţarea la orgolii şi la interese meschine – iată o posibilă cale spre eliminarea multor maladii.

Cum acţionează apa Dd

Deuteriul (D) este izotopul stabil al hidrogenului, nucleul atomului său având în plus un neutron cu aceeaşi masă ca protonul, ceea ce-l face de două ori mai greu. În natură, concentraţia de D scade dinspre Ecuator spre cei doi poli, ca şi o dată cu creşterea altitudinii. Cât despre corpul uman, cercetări întreprinse în ultimele decenii au arătat că reducerea cantităţii de D este percepută de celule

iar urmarea constă în modificarea proceselor fiziologice din organism. Experimental, s-a ajuns la concluzia că D este factor de mutaţii genetice, favorizând aşadar dezvoltarea tumorilor. În concluzie, reducerea concentraţiei de D prin consumarea apei Dd stopează parţial, într-o primă fază, înmulţirea celulelor tumorale, ulterior ducând la dispariţia lor totală, prin aşa-numita moarte celulară programată.

O altă categorie de cercetări asupra consumatorilor de medicamente au indicat că, în cazul folosirii regulate a antiinflamatoarelor nesteroidice, anumite tumori apar mai rar (pulmonare, de colon etc.), datorită inhibării genelor COX-2. Acelaşi efect s-a constatat şi în cazul reducerii D din corp, funcţionarea respectivelor gene, favorizatoare ale cancerului, fiind inhibată. La fel se întâmplă şi în cazul „markerilor tumorali", proteine din sînge care, la apariţia şi înmulţirea lor, dovedesc indirect instalarea unor tumori şi care au scăzut considerabil, după consumarea de apă Dd. Aşadar, reducerea D induce stres în toate celulele, însă cele sănătoase se acomodează rapid cu noua concentraţie, pe când celulele tumorale pot fi distruse prin „şocuri" repetate, întrucât ele fie nu se adaptează, fie se adaptează mult mai lent la concentraţia mai mică de D.

Rezultate ce dau mari speranţe

Trebuie să precizăm că studiile clinice pe pacienţi umani, privitoare la utilizarea apei Dd împotriva diverselor tumori canceroase, încă sunt în curs de desfăşurare, întrucât fiecare nou amănunt este de natură să aducă un plus de ajutor, un plus de speranţă. Important rămâne faptul că rezultatele obţinute sunt pozitive, ideea generală confirmând ipotezele: apa Dd, cu conţinut de D redus, posedă reale capacităţi de eliminare a celulelor canceroase, în locul cărora se pot dezvolta celule sănătoase. Foarte mare accent se pune şi pe rolul profilactic al curelor cu apă Dd, începând de la persoanele sănătoase, cu o viaţă echilibrată şi neexpuse factorilor de risc, şi până la locuitorii din marile oraşe cu aer poluat, supuşi stresului şi hrănirii dezordonate, consumatori de ţigări, alcool, droguri etc.

Dacă privim realitatea nemăsluită a evoluţiei cancerului, trebuie să recunoaştem că boala se află mereu cu câţiva paşi înaintea oricăror metode de combatere folosite în oncologie. Optimismul celor ce testează şi utilizează apa Dd în asemenea cazuri – indiferent de stadiul bolii – se traduce şi prin speranţa reducerii cu 20-30% a mortalităţii prin boli tumorale, în circa doi-trei ani; un procent extraordinar! Piedici există încă foarte multe, din păcate, unele venind din scepticismul, orgoliul absurd şi ignoranţa cu care privesc problema chiar unii factori de răspundere. Aici, revenim la semnalarea aberaţiei din România: ne aflăm printre foarte puţinii producători mondiali de apă grea, proces în urma căreia rezultă apa uşoară, aruncată până nu demult, ca reziduu. Relativ recent, s-au găsit investitori străini care au intuit valoarea de excepţie a acestui produs şi au acţionat în consecinţă. Totuşi, să remarcăm că există şi la noi câţiva oameni, inclusiv medici, interesaţi de utilizarea apei Dd în bolile tumorale. Aşadar, să sperăm!...

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

Piramida din Dâmboviţa

Piramidele nu i-au atras – datorită proprietăţilor lor cu totul aparte – numai pe egiptenii antici ori pe precolumbieni, ci continuă să stea în atenţia cercetătorilor şi chiar a nespecialiştilor datorită efectelor lor încă nu total cunoscute. Unul dintre cei ce studiază cu pasiune efectul de piramidă este cititorul nostru, dr. ing. Nicolae Georgescu, care a construit (la scară redusă, evident) o piramidă cu muchiile de 4 metri, învelită în polietilenă, în localitatea Adânca din judeţul Dâmboviţa. Este un gen de construcţie de testare, intenţia realizatorului ei fiind de a ridica şi o locuinţă, potenţială casă de vacanţă, de formă piramidală. Deşi ne aflăm în faţa unei iniţiative individuale, proiectul – în cazul materializării sale – poate duce la concluzii interesante şi la idei profitabile în domeniu, ca şi, probabil, pentru sănătatea umană.

CONSERVA CU SARMALE

Fiţi atenţi ce mâncaţi!

CURA DE SLĂBIRE – O NENOROCIRE

În comparaţie cu acum o sută de ani, când toate alimentele erau naturale, alimentele de azi sunt pline de chimicale. Organismul nostru este intoxicat zilnic, este dat peste cap. Ne-am obişnuit cu otrava ca regele Mithridates. Asta explică, însă, şi marele procent de obezi în SUA, obezitate care a atins şi în România cote alarmante. Să fie clar: ne îngrăşăm pentru că mâncăm prost şi fără cap! Iar cura de slăbire este o altă intoxicare.

Se spune că aşa cum mâncăm, aşa suntem!

Când vorbesc despre o cură de slăbire, orice femeie sau bărbat care vrea să scape de nişte kilograme în plus (sau foarte în plus!) se gândeşte la reducerea caloriilor. Din acel moment, atacul asupra propriului organism prinde viaţă. Pentru sănătate, cura de slăbire este o nenorocire. Şi asta, pentru că nici o reţetă „miraculoasă" nu ne învaţă cum să o facem raţional. Organismul, ca să rămână sănătos, nu are nevoie doar de calorii, ci şi de minerale, şi de vitamine. De aceea, e bine de ştiut că atunci când se face o cură de slăbire, caloriile sunt *ultimele* la care trebuie să ne gândim. Dar nici organismul nu se lasă mai prejos. Fiind o bijuterie de mecanism, perfect şi complex, atunci când este atacat, cu o cură de slăbire, răspunde prompt prin intermediul subconştientului. Oricine ştie că după câteva săptămâni de cură, după ce am dat jos câteva kilograme, cedăm nervos şi într-o lună-două, punem totul la loc. Nimeni nu ştie că această „renunţare la cură" este dictată de subconştient! El contorizează pe parcursul săptămânilor de chin toate pierderile suferite de organism şi el dă semnalul de alarmă atunci când s-a ajuns în punctul de avarie. Renunţarea la cură înseamnă, practic, reintrarea organismului în normalitate, reumplerea sacului cu mineralele şi substanţele de care a fost văduvit. Atenţie: cura clasică de slăbire nu poate să vă învingă creierul! Pentru asta e nevoie de câteva „trucuri". Pe care o să vi le spun mai încolo.

Scrieţi-mi cum încercaţi să slăbiţi!

Îmi puteţi scrie pe adresa redacţiei ce vârstă aveţi, ce sex, ce cantitate de efort faceţi zilnic (mic, mediu, mare) şi lista (inclusiv cantităţile) alimentelor pe care le mâncaţi zilnic în cadrul curei de slăbire (dar nu numai). Iar eu voi publica săptămâna următoare o diagrama detaliată care va cuprinde analiza dietei dumneavoastră: numărul de calorii, dar şi în ce limite vă situaţi la capitolul substanţelor ABSOLUT NECESARE organismului pentru un trai sănătos ÎN TIMP (şi nu doar pentru moment!). Cura de slăbire se poate face. Însă cu foarte mare precauţie! O să vedeţi, în numerele viitoare, în ce constă aceasta.

REŢINEŢI: MÂNCAREA NE ŢINE ÎN VIAŢĂ, dar NU E O MINGE CU CARE SĂ NE JUCĂM!

Dr. FATMAN

Curierul de joi

I. CETEA, Bucureşti. Mulţumim pentru atenţionarea asupra unui element prea puţin cunoscut, privitor la E-urile despre care presa a scris destul de mult în ultimele luni. Într-adevăr, nu numai în alimente parţial naturale apar aceste adaosuri de sinteză chimică, ci şi în unele medicamente. Colorantul Orange S (E 110), semnalat pe prospectul unui medicament adresat afecţiunilor pancreasului, are un rol secundar asupra organismului supus unui asemenea tratament. Pentru că trebuie totuşi să facem o apreciere foarte lucidă, nepunând semnul de egalitate între alimente şi medicamente. Acestea din urmă sunt ele însele periculoase pentru persoanele care le consumă – cum se spune – „cu pumnul", cu şi mai ales fără avizul medicului, motiv pentru care prospectele însoţitoare nu conţin doar indicaţii terapeutice, ci şi contraindicaţii, precauţii, atenţionări speciale, reacţii adverse ori supradozaj. Pericolul real vine de la produsele alimentare (unele, contrafăcute) ce includ şi E-uri, deoarece nimeni nu-i interzice consumatorului să se hrănească aşa cum consideră de cuviinţă, fie şi abuzând de alimente mai puţin naturale. Prin urmare, e corectă observaţia cititorului nostru, dar aş accentua din nou: atenţie la consumul de medicamente, (şi) fără prescripţie medicală!

Stelian NICOLAE, Căminul de bătrâni Dobriţa-Runcu, jud. Gorj. Este regretabil faptul că nu aveţi condiţiile corespunzătoare aplicării unui tratament destul de facil, mai îndreptăţit să renunţaţi fiind, credem, din cauza stării precare a sănătăţii (netransportabil, diverse afecţiuni). Am transmis rugămintea de returnare a unei părţi din suma plătită, la cabinetul terapeutului Stelian Fulga şi ni s-a confirmat că problema a fost deja rezolvată.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

De vorbă cu avocatul casei

Domnului MIRCEA TEODORESCU din Bucureşti

Din scrisoarea adresată redacţiei am reţinut că sunteţi proprietarul unui teren, pe care doriţi să-l vindeţi.

Problema dv. este legată însă de titlul de proprietate cu care urmează să dovediţi că sunteţi proprietar.

Datorită faptului că înscrisul nu a respectat condiţiile de formă cerute de lege, contractul de vânzare-cumpărare încheiat este nul.

UZUCAPIUNEA

Aşa cum am observat din actele trimise de dv., contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat printr-un înscris sub semnătură privată, ori atât în prezent cât şi la momentul încheierii contractului în discuţie, pentru vânzarea-cumpărarea terenurilor, legea prevede obligativitata încheierii acestora în formă autentică.

Ceea ce puteţi face dv., este să invocaţi uzucapiunea, ca mod de dobândire a proprietăţii.

Astfel, va trebui mai întâi să dezbateţi succesiunea părinţilor dv. şi să obţineţi certificatele de moştenitor.

În acest fel vă veţi dovedi calitatea de succesor al acestora, calitate ce vă va fi necesară pentru a putea introduce la instanţă o acţiune în constatarea dreptului dv. de proprietate ca urmare a faptului că aţi uzucapat terenul printr-o posesie de mai bine de 30 de ani.

În dovedirea celor precizate va trebui să arătaţi că aţi posedat terenul continuu timp de mai bine de 30 de ani, că v-aţi comportat ca un adevărat proprietar şi că posesia dv. nu a fost întreruptă sau tulburată.

Astfel, va trebui să susţineţi cele relatate şi nouă, şi anume că după un an de zile de la încheierea contractului în forma înscrisului sub semnătură privată dv. aţi construit o casă pe acel teren şi în acelaşi an în baza Declaraţiei Individuale de Impunere s-a deschis rol fiscal, pe numele tatălui dv., pentru imobilul compus din teren şi construcţie.

Din acel an şi până în prezent taxele şi impozitele au fost achitate de părinţii dv.

De asemenea, după 15 ani de la încheierea contractului, vânzătorul terenului a dat o declaraţie prin care recunoştea că părinţii dv. sunt proprietarii acelui teren, înscris ce vă poate fi de folos în instanţă.

De asemenea va trebui să aflaţi dacă vânzătorul mai este în viaţă pentru că vă veţi judeca în contradictoriu cu acesta. În cazul în care acesta a decedat va trebui să chemaţi în judecată moştenitorii acestuia.

De asemenea, în cazul în care vă va fi necesar, veţi putea dovedi faptul posesiei şi cu martori care să cunoască faptul că părinţii dv. au exercitat, asupra terenului, o posesie continuă, neîntreruptă, netulburată, publică şi sub nume de proprietar.

Av. BIANCA ALECU
Cabinete asociate de avocaţi MIHĂILĂ & OANCEA

Verificaţi-vă cunoştinţele

LEBĂDA

Menţionăm că cele mai multe dintre întrebările de la această rubrică au fost formulate de prietena revistei şi a rubricii,* Elena Ispas *din Piatra Neamţ.

1. Din ce ordin de păsări face parte lebăda?
2. Care este principala stea din constelaţia „Lebăda"?
3. Cine este autorul fermecătorului basm pentru copii „Lebedele"?
4. Ce cavaler înzestrat cu cele mai frumoase însuşiri morale, erou al poemelor medievale germane, apare şi dispare într-o luntre trasă de o lebădă?
5. Cine a realizat, între 1510-1515, tabloul „Leda şi lebăda"?
6. Cui aparţine poemul simfonic „Lebăda din Tuonela"?
7. Cine a regizat, în 1942, filmul „Lebăda neagră"?

Poşta cititorilor *Pentru întrebările din numărul 25 cu tema „La iarbă verde" am primit răspunsuri corecte de la următorii cititori:*

■ *7 răspunsuri corecte: prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei şi Mihai Waspusch – Bucureşti.*

■ *6 răspunsuri corecte: Dan Victor Munteanu – Galaţi.*

■ *5 răspunsuri corecte: Elena Ispas – Piatra Neamţ şi Florentina Gorea – Topliţa.*

Mihai Waspusch – Bucureşti. Vom încerca să luăm în consideraţie propunerile dumneavoastră privitoare la un concurs, asta, bineînţeles, ceva mai târziu. Apreciem rigoarea de care daţi dovadă şi vă mulţumim pentru aprecieri. (I. Stoica)

Viaţa în Postolache – Remember –

Institutul Român pentru Drepturile Omului a editat o „Cartă socială europeană revizuită" pe înţelesul fiecărui român. Unicitatea acestei *Carte* constă în faptul că fiecare drept sau principiu enunţat este ilustrat de doi mari caricaturişti români. Amândoi ne sunt prieteni. Unul *este* Mihai Pânzaru-PIM, celălalt *a fost* Sorin Postolache. În memoria lui vom publica în săptămânile ce vin, desenele care i-au aparţinut în această lucrare.

1. Orice persoană trebuie să aibă posibilitatea de a-şi câştiga existenţa printr-o muncă liber întreprinsă.

ŞAH

(HECTOR-BARBERO, 1989)

PROBLEMA DE AZI:
Negrul mută şi câştigă

DEZLEGARE:
1... Db1 2. Rf2 Tg2
3. Rg2 Tg8 4. Rh3
(Rf2 Dg1X) 5. Dg6 şi
6 Dh5 mat.

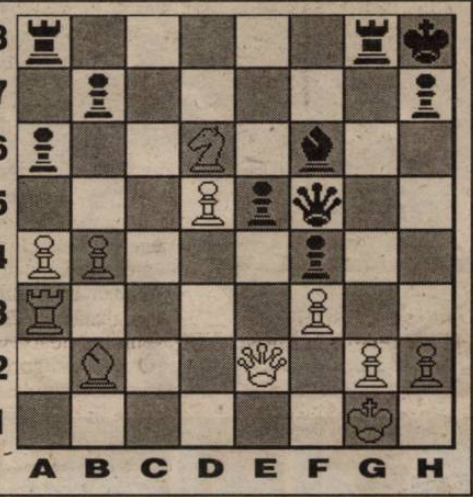

© GHEORGHE POPESCU –
maestru F.I.D.E.

SPORT FLASH

S-A PORNIT BUCLA

Partea proastă în ediţia din acest an a Turului Franţei la ciclism este că nimeni nu vede un înlocuitor pentru Lance Armstrong, ciclistul american care a câştigat de trei ori la rând Bucla şi se pregăteşte să o facă în acest an pentru a patra oară. Atât de puternic este Armstrong încât nu i-au trebuit sâmbătă, când s-a dat startul oficial în Turul Franţei cu un Prolog în Luxemburg, decât 7 km pentru a deveni purtătorul tricoului galben de şef al Buclei. Partea frumoasă a fost că, în modestia lui, Armstrong a aranjat cu organizatorii să nu poarte tricoul galben încă din startul Prologului, cum se cuvenea datorită faptului că este câştigătorul din ediţia trecută, ci la fel ca toţi colegii lui din echipa US Postal, tricoul albastru. „Ca să port tricoul galben trebuie mai întâi să-l câştig", a spus Armstrong. Şi americanul l-a câştigat după numai 9 minute de pedalat, depăşindu-l pe eroul local Roland Jalabert cu 2 secunde. Un tricou pe care avea să-l piardă după prima etapă – 192,5 km, de duminică, etapă luxemburgheză câştigată de un ciclist elveţian mai puţin cunoscut, Rubens Bertoglati – , dar pe care speră să-l recâştige, poate definitiv, în etapa a patra. Aşa că dacă tot s-a vorbit despre urmaşul ciclistului american, se pare că, deocamdată, singurul urmaş al lui Lance Armstrong este... tot Lance Armstrong.

Armstrong atacând Prologul şi apoi îmbrăcând tricoul galben

AFACERI DE FAMILIE

Serena Wiliams a câştigat ediţia din acest an a Turneului de Grand Slem de la Wimbledon, învingând-o în finală pe sora ei, Venus, detronând-o şi de pe primul loc în clasamentul feminin. Probabil că asta a fost strategia stabilită în familie, de vreme ce Serena nu câştigase niciodată la Wimbledon. Surorile Wiliams domină tenisul feminin şi deocamdată nu există vreo figură care să le ameninţe poziţia. Kurnikova este, deocamdată, doar frumoasă.

GEORGE CUŞNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Narcisele nu trebuie amestecate cu alte flori când se pun în glastră. Tulpinile lor conţin o substanţă care are capacitatea de a ofili imediat celelalte flori. E de preferat fie să le aşezaţi separat în vază, fie să le ţineţi singure, timp de 24 de ore în apă rece, după care devin inofensive şi le puteţi folosi şi în diferite combinaţii... inspirate.

Un vas cu un buchet de *mentă* sau de *cimbru*, pus pe pervazul ferestrei, alungă muştele care nu suportă mirosul specific acestor plante.

Un cubuleţ de *drojdie de bere* pus în apa de udat florile din ghivece este un îngrăşământ excelent care le ajută să crească repede şi viguroase.

Plantele de apartament nu se simt bine lângă televizor sau aparatul de radio. În timp, frunzele încep să se usuce sau, şi mai rău, fără semne prealabile planta moare.

Muşcata creaţă este spaima moliilor care nu suportă parfumul acestui soi de plantă, aşa că nu e rău ca atunci când moliile îşi fac simţită prezenţa să le întâmpinăm cu un colocatar nou: ghiveciul cu „nesuferita" plantă.

Apa rămasă de la *cartofii fierţi* este foarte hrănitoare pentru plante. Turnată în ghivecele cu flori după ce se răceşte ţine loc de îngrăşământ.

Un ghiveci cu *busuioc verde* în bucătărie este un bun paznic împotriva gândacilor şi a altor insecte care nu suportă mirosul lui. De asemenea, o lădiţă cu *pătrunjel* pusă la fereastra bucătăriei este un obstacol imbatabil în calea furnicilor. *(A. Popescu)*

Să aflăm de la alţii

„ÎNCHIPUIRI"

Integramă de GHEORGHE POPESCU

ORDONATE / CASĂ DE FILME	D	SUNT CEVA DE GROAZĂ / CARACTERE SPECIFICE	T	FIU / URIAŞUL LAC SĂRAT	F	ÎN OGOR! / PAT RĂSTURNAT!		ROADE TIMPURII / GĂICI!	T	A MÂNA PORCII LA JIR / ANEXĂ MOTO
	C	N	Ţ	A	T	O	G	R	A	F
SALINĂ / JOACĂ TEATRU	S	A	R	A	T	A	PREFIX LA MAŞINĂ / A SE BATE PĂMÂNTUL	A	J	T	O
	A	C	T	O	R	PETE! / A SE RUŞINA	P	T	FELINAR / DESCHIS LA BANCĂ	T	A	R
NĂVALĂ ÎN ATAC / A STAŢIONA	I	U	R	E	S		LA NOI, LA DOMICILIU / FIUL DEŞERTULUI	A	C	A	S	A
	O	P	R	I	CROIALĂ, MODEL / UŞĂ MARE	F	A	S	O	N	A FACE ORDINE	
LEI ÎN PLIC! / 24 DE ORE	L	I	SOŢIA LUI PARPANGHEL / TĂRIE	P	I	R	A	N	D	A	OM CU CARTE
	Z	I	FASOLE JAPONEZĂ / FĂCUT PILAF	S	O	I	A	OCOL DE VITE / CURSĂ AUTO LA ŢARĂ	T	A	R	C
ÎNSEMNARE... ÎN CATALOG / POTECI	N	O	T	A	BERE! / POFTIM, LA PIAŢĂ!	B	R	BRUNET / SUVERAN RUS	L	A	I
	C	A	R	A	R	I	GRIJULIU / NARCIS BARBU	A	T	E	N	T
ISPITITOARE / SĂRUTARE... DULCE	T	E	N	T	A	N	T	A	JUNI DIN JIMBOLIA!	J	I
	E	Z		A	PEREHE DE FEMEI	B	A	R	B	A	T

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „ÎNCHIPUIRI". *Orizontal:* N - A - O - B - R - D - CEASORNICARI - PROSTI - IDEE - SOCRI - LF - INS - LATIN - ODAIE - VINA - OFTAT - L - TE - STRAMOS - DI - STEA - BACI - CATA - CS - ROL - POLITA - ACEIA - STRIVIŢA - CR - CIOBI - BESTII.

Pamplona a deschis porțile

OAMENI CONTRA TAURI

Pamplona este cel mai renumit oraș din lume datorită Festivalului San Fermin, care debutează în fiecare an cu tradiționala cursă a taurilor prin oraș. Timp de 8 zile, în fiecare dimineață, la Pamplona, capitala Navarrei, oamenii se înfruntă cu tauri cântărind între 515 și 640 kg. Duminică dimineață, 7 iulie, în prima zi a *Feriei*, bărbați îmbrăcați complet în alb și cu o eșarfă roșie la gât au înfruntat taurii, pe un traseu de 825 metri, în drumul lor spre arena principală din Pamplona. Asta după ce s-a băut mult vin spumos (*cava*) sau doar un amestec mai ieftin de coca-cola cu vin (*kalimotxo*). Au fost șase răniți, dintre care trei străini, dar distracția a fost uriașă. Să amintim că un mare amator al coridelor din Pamplona a fost și scriitorul Ernest Hemingway care, deși n-a fost un *aficionado* (expert în luptele cu tauri), descrie această lume nebună din timpul Festivalului San Fermin în primul său roman, *The Sun Also Rises* („Și Soarele răsare"), din 1926.

HITLER CONTRA EURO

Britanicii duc în continuare o campanie foarte agresivă împotriva banilor botezați Euro. Mai mult, o campanie publicitară anti-Euro îl are ca vedetă pe Adolf Hitler. Într-o reclamă ce va fi difuzată timp de trei luni (a început pe 3 iulie) în sălile de cinema din Marea Britanie, actorul Rik Mayall, deghizat în Hitler, apare salutând ca dictatorul german și rostind „Ein Volk! Ein Reich! Ein Euro!" (Un Popor! Un Imperiu! Un Euro!) ca parodie a celebrelor cuvinte „Ein Volk! Ein Reich! Ein Fuhrer!". Printre vedetele care participă la această campanie se numără cântăreți celebri, actori, oameni de afaceri, politicieni britanici. „Nu suntem anti-europeni, suntem doar împotriva monedei Euro" a spus star-ul rock Sir Bob Geldof. Cu toate acestea, purtătorul de cuvânt al Comisiei Europene a calificat reclama drept „prost gust", iar alți politicieni și unele grupuri sociale au găsit campania „penibilă".

700.000 dolari pentru ultimul FERRARI

Săptămâna trecută, la Maranello, fief-ul Ferrari, președintele celebrei mărci auto italiene, Luca di Montezemolo, a prezentat presei noul bolid al scuderiei: Ferrari ZX. Botezat ENZO (în onoarea fondatorului mărcii, Enzo Ferrari) modelul cu insigna căluțului cabrat nu va fi construit decât în 349 de exemplare numerotate, care vor fi puse în vânzare începând din luna noiembrie. ENZO, desenat de proiectantul Pinafarina este propulsat de un motor cu 12 cilindri plasați în spate și are caroseria construită din fibră de carbon. „Va avea o viteză nemaiîntâlnită", a mai spus Montezemolo, adăugând că „mașina" va putea fi văzută în cursă la viitorul Mondial de automobilism de la Paris. Pentru cei ce strâng un ban în ideea s-o cumpere, a fost comunicat și prețul estimativ: 700.000 euro.

TELEFONUL din măsea

Ideea nu a venit unui gigant în telecomunicații, ci unor studenți cu imaginație de la Colegiul Regal de Artă din Londra. Ei au descoperit că cel mai bun loc în care ar putea fi plasat un telefon mobil nu este în buzunar, ci implantat direct în măsea, eventual cea de minte. Mini-molar telefonul ar funcționa extrem de ingenios: microprocesorul telefonului ar fi implantat în măsea iar convorbirea s-ar putea realiza datorită capacității de a vibra a oaselor maxilarului. Vibrațiile ajung la ureche și astfel convorbirea este gata! Sunt două probleme deocamdată: nu s-a realizat un microprocesor telefonic atât de mic încât să încapă într-o măsea (dar, cu siguranță, asta nu e un impediment pentru anii ce vin) și a doua ar fi că studenții ar trișa pe rupte la examene dacă un prieten le-ar dicta subiectul direct la... măsea. Există și o veste bună: telefonul din molar nu ne va deranja cu muzica tâmpită a soneriei.

În numărul viitor: ■ Asteroidul care amenință ■ Senzationala lectie de viată a furnicilor ■ Virusul care ucide

HOROSCOP

15 – 21 IULIE

BERBEC (21.03-20.04): Deși, conform cu pozițiile astrelor din constelația dv., n-ar trebui să aveți nici o surpriză în această perioadă, partenerul de viață sau un prieten apropiat vă pregătește o bucurie de suflet.

TAUR (21.04-21.05): Curba financiară stagnează la un nivel acceptabil, însă curba psihicului prezintă oscilații periculoase. S-ar putea să primiți o veste mai puțin plăcută din mediul familial sau din cel profesional.

GEMENI (22.05-21.06): Dacă în primele zile ale intervalului vă domină pesimismul, joi sau vineri primiți o sumă importantă de bani, fapt care vă readuce optimismul în suflet. În weekend este posibilă o întâlnire de afaceri.

RAC (22.06-22.07): Nimic deosebit în constelația dv., poate doar poziția interesantă pe care o are Marte față de Soare. Dinamismul și inițiativele profitabile nu vă vor lipsi, însă rezultatele se vor lăsa așteptate.

LEU (23.07-22.08): O surpriză neplăcută vă așteaptă luni sau marți, când curba financiară are un minim. Din fericire, spre sfârșitul săptămânii ea se redresează. Relațiile din mediul profesional sunt ușor tensionate.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Miercuri sau joi vă veți afla în fața unei provocări – de natură sentimentală sau profesională. Însă, sub influența benefică a lui Jupiter, veți ieși cu fruntea sus din orice confruntare.

BALANȚĂ (22.09-22.10): Din motive profesionale, se pare că în această săptămână căutați cu orice preț singurătatea. Poate că o scurtă perioadă de vacanță va reuși să cicatrizeze toate rănile. Despre bani, nimic nou. Deocamdată.

SCORPION (23.10-21.11): Sub influența mai puțin fericită a lui Mercur, situația financiară tinde să se degradeze. Un ghinion de această natură vă pândește marți sau miercuri. Viața sentimentală decurge excelent.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Vă implicați în prea multe treburi mărunte și surmenajul nervos bate la ușă. Încercați să vă menajați mai mult și să nu uitați că există și viață personală sau concediul binemeritat.

CAPRICORN (21.12-19.01): Două vești contradictorii vă așteaptă în această săptămână. Cea favorabilă provine din sfera sentimentală, iar cea mai puțin favorabilă este de natură financiară.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Ispita unei aventuri parfumate nu vă dă pace, în ciuda faptului că aveți de făcut față unor spinoase probleme profesionale. Dar, de multe ori Vărsătorii au știut să îmbine utilul cu plăcutul.

PEȘTI (19.02-20.03): Câteva nelămuriri se vor spulbera în acest interval. În mediul profesional, pot apărea disensiuni trecătoare, iar în viața intimă nu se petrece nimic spectaculos. O veste bună primiți în weekend.

Personalitățile săptămânii: *Vasile Alecsandri, Simion Bărnuțiu, Dimitrie Anghel, August Treboniu Laurian, Ilie Năstase;* A.J. Cronin, Alexandre Dumas-tatăl, Camille Corot, Harmensz van Rijn Rembrandt, Ginger Rogers, Barbara Stanwick.

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, județul _____.

ABONAȚI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Prețul abonamentului contractat direct la redacție, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a prețului revistei.
- Cheltuielile poștale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacție.
- Tombola fidelității, organizată la sfârșitul anului și rezervată doar cititorilor abonați direct la redacție, vă oferă șansa de a câștiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveți decât să trimiteți printr-un mandat poștal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi prețurile în talonul alăturat) și puteți beneficia de toate avantajele enunțate. În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimițând, pe adresa redacției (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe șase luni).

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN" !
Doritorii se pot adresa redacției la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Județeană
MUREȘ

SERIE NOUĂ - 582 • ANUL XLV • 18 IULIE 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 29 (2332)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Oamenii care se uită la stele nu se tem de întuneric.*
(Carl Sagan)

■ *Dragostea nu rezistă mult când o pui să alerge. Dar la braţ te însoţeşte până la bătrâneţe.*
(Emile-Auguste Chartier)

■ *Puternici cu adevărat sunt doar oamenii care au putere şi nu se grăbesc s-o folosească.*
(Robert Frost)

„Bombă nucleară" în lumea antropologilor

A FOST DESCOPERIT TOUMAÏ, OMUL ÎN VÂRSTĂ DE 7 MILIOANE DE ANI!

Revista „Nature" a aruncat bomba: în Ciad, o echipă internaţională de antropologi a descoperit ceea ce ei au anunţat a fi cel mai vechi strămoş al omului. I-au dat un nume, „Toumaï", după numele unui fost camarad de arme al preşedintelui Republicii Ciad (**toumaï** înseamnă „speranţa vieţii" şi este dat copiilor care se nasc înainte de sezonul secetos) şi i-au stabilit vârsta: 6-7 milioane de ani. Se pare că este cea mai importantă fosilă de om descoperită până acum şi reprezintă o adevărată „bombă nucleară" în lumea ştiinţifică, după cum a numit-o un profesor de la Harvard. Aceasta deoarece, până acum, cea mai veche fosilă de om descoperită avea o vârstă în jur de cinci milioane de ani. Dar imediat după anunţarea ştirii au apărut şi părerile contradictorii. Dacă cercetătorul francez Michel Brunet, părintele descoperirii craniului numit de el *Sahelanthropus tchadensis*, e convins că acesta aparţine, „fără nici o urmă de îndoială", unui om, alţi cercetători sunt mai puţin convinşi. Yves Coppens, nimeni altul decât cel care a descoperit hominidul botezat „Lucy" în 1974, a declarat în „Le Figaro" că acest craniu „nu are un statut sigur". Titularul catedrei de paleontologie de la Colege de France vorbeşte chiar de o formă ambiguă a craniului: „Din faţă aduce a om, văzut din spate aduce a maimuţă". Brigitte Senut, care a descoperit în anul 2000 un hominid de 6 milioane de ani botezat „Orrorin", afirmă în cotidianul belgian „Le Soir" că „nu e vorba de un om, ci de o maimuţă de talie mare", strămoşul unei gorile. De altfel, aceasta este şi controversa care a explodat în lumea ştiinţifică: cercetătorii nu pot fi siguri că proaspăt botezatul „Toumaï" aparţine unui strămoş al omului sau unui strămoş al maimuţei. *(Vom reveni cu amănunte)*

Leagănul omenirii s-a mutat în centrul Africii

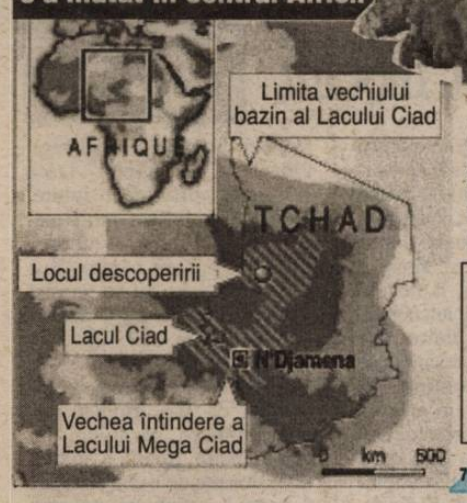

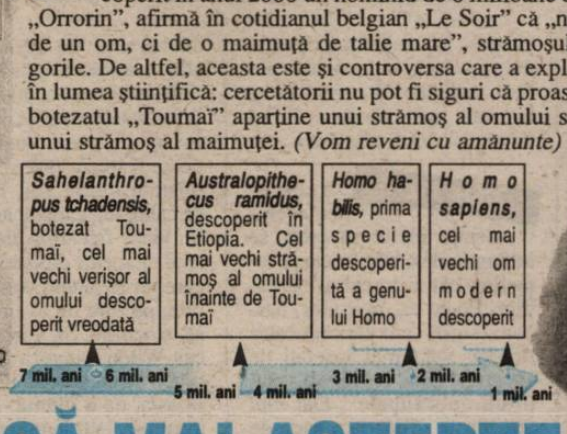

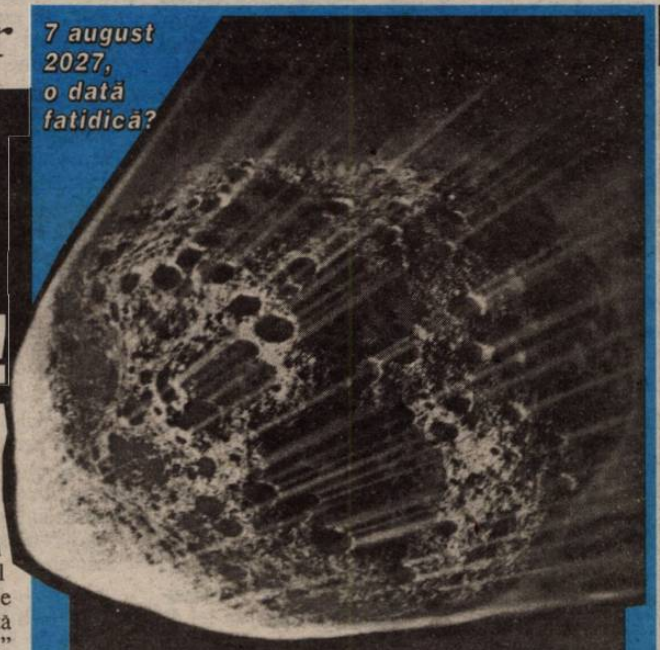

ASTEROIDUL CARE AMENINŢĂ

SIDA POATE SĂ MAI AŞTEPTE

La Barcelona s-au încheiat dezbaterile din cadrul celei de-a XIV-a Conferinţe Internaţionale privind SIDA. A reieşit ceea ce ştia toată lumea, şi anume că situaţia în lume nu este deloc roz. Dacă în ţările dezvoltate SIDA este oarecum ţinută sub control, ea devastează ţările sărace din lumea a treia, din Africa şi Europa de est. Oricum, săracii au fost liniştiţi, declarându-se că aplicarea mai târzie a unui tratament anti-SIDA nu este riscantă (!). În acelaşi timp s-a anunţat că un vaccin ar putea fi pe piaţă cam peste 5 ani (asta s-a spus şi acum 10 ani!). Vaccinul va fi însă tot la îndemâna celor bogaţi. Pentru atacarea eficientă a maladiei ar fi nevoie de 10 miliarde de dolari anual, dar SUA nu poate oferi mai mult de 500 milioane. În ultimul an au murit 3.000.000 de bolnavi şi alţi 5.000.000 de oameni s-au îmbolnăvit între timp. Pentru bolnavii din ţările sărace, SIDA poate să mai aştepte!

(Amănunte în pag. 7)

Femina club

● Dosarele frumuseţii
● Indiscreţii

Un sport pe plajele de la Neptun: înotul pe planşetă.

TV
Pro TV ■ România 1
■ TVR 2 ■ Acasă
■ Antena 1 ■ Prima
TV ■ Tele 7 abc

Câteva măsuri pentru prevenirea toxiinfecţiilor alimentare

FAPT DIVERS

122 de ani şi cu memoria atât de bună

O albaneză pe nume Hava Rexha a trăit în ţara sa natală traversând trei secole: vremurile în care această ţară făcea parte din Imperiul Otoman, monarhia albaneză, ocuparea ţării de către Italia şi dictatura stalinistă. Luna viitoare, Hava va împlini 122 de ani, după ce şi-a trăit toată viaţa în Şuşice, o localitate situată la 60 de kilometri sud de capitala Tirana. Vederea i-a dispărut în urmă cu şase luni, însă are o memorie foarte bună. De pildă, nici acum, după 108 ani, nu uită că a fost căsătorită cu forţa, în 1894, la vârsta de 14 ani, cu un bărbat care a declarat că are 30 de ani dar în realitate „avea vreo 60".

Obstacole la Corbeanca

În perioada 12-14 iulie 2002, manejul Corbeanca a găzduit cel mai important eveniment ecvestru din România: etapa „Cupei Samsung pe naţiuni" – proba pe echipe – şi cea a „Cupei Mondiale de sărituri peste obstacole" – proba individuală. La concurs au participat echipe din Ungaria, Italia, Germania, Bulgaria, Polonia, Turcia şi România.

Doctorul-Moarte

Fostul medic de familie Harold Shipman, condamnat la închisoare pe viaţă pentru uciderea a 15 pacienţi, a omorât de fapt vreo 300 de persoane. Ancheta în cazul asasinatelor comise de cel mai mare criminal în serie din istoria Marii Britanii menţiona iniţial 800 de decese considerate suspecte. Potrivit concluziilor investigaţiei, doctorul Shipman şi-ar fi ucis 300 de pacienţi în 30 de ani de carieră. Doctorul-Moarte îşi ucidea pacienţii la domiciliul acestora, injectându-le doze de morfină. Shipman a negat întotdeauna acuzaţiile, iar mobilul crimelor sale rămâne învăluit în mister.

Oţel suedez la Bucureşti

Toată lumea, când aude de „oţelul suedez", îşi scoate pălăria. Sintagma este echivalentul superlativului. Suedezii şi produsul lor cel mai tare din lume a ajuns şi în România. O fabrică în stare să producă 1.000.000 mp de ţigle metalice şi 1.000 km de tubulatură de ventilaţie, toate fabricate din oţel suedez, a fost deschisă în Bucureşti la sfârşitul anului trecut, de către concernul Lindab, unul dintre cei mai mari producători mondiali în acest domeniu. În aproape opt luni de funcţionare, fabrica Lindab România a devenit deja lider pe piaţa românească. Printre beneficiarii firmei Lindab în materie de profile de oţel se numără Dacia-Renault, Romtelecom, Alcatel, Nestle Joe, Volvo şi Bergerat Monoyeur.

Biblioteca Judeţeană

divanul galben

Crăişorul, sărbătorit

Autorităţile judeţului Cluj, parlamentari şi sute de moţi din Munţii Apuseni au participat la sărbătoarea anuală dedicată lui Avram Iancu, care s-a desfăşurat şi în acest an pe platoul de la Mărişel-Fântânele. După slujba de Te Deum şi discursurile oficialităţilor, la Crucea Iancului a avut loc un spectacol folcloric. În fiecare an, în duminica cea mai apropiată de ziua de 6 iulie, în comuna Mărişel, la monumentul „Crucea Iancului", este sărbătorit „Crăişorul", care a luptat alături de moţi în 1849, în acea zonă.

Patul lui Procust intră în Europa

Tinerii regizori basarabeni Viorica Mesina şi Sergiu Prodan au adaptat pentru marele ecran romanul lui Camil Petrescu, *Patul lui Procust*, care a reuşit să intre în Europa, fiind prezentat la mai multe festivaluri internaţionale de film. După premiera europeană de la „Berlinală", în februarie, Ladima şi ceilalţi eroi ai lui Camil Petrescu au fost solicitaţi şi la festivalurile de film de la Moscova, Troia, Albena şi, în lunile viitoare, va fi prezent şi în alte mari oraşe din lume, la Montreal, Barcelona, Haifa, Durban şi Calcutta.

Patul lui Procust a poposit recent la Karlovy Vary, cu ocazia prestigioasei secţiuni a Festivalului ceh intitulată „La Est de Vest". Spectatorii cehi şi-au putut face cât de cât o impresie asupra adaptărilor cinematografice după mari romane ale literaturii române, cu atât mai mult cu cât la Praga se găseşte şi un voluminos dicţionar al scriitorilor români, apărut anul trecut, sub egida unui colectiv de universitari din Praga. Culmea este că, în timp ce acest film poate fi văzut în Europa, bucureştenilor le rămâne inaccesibil. Se pare că organizatorii Festivalului „Transylvania" au preferat să ocolească realizarea cineaştilor de peste Prut. Şi asta, cu toate că în film au înscris creaţii impresionante Gheorghe Dinică, Maia Morgenstern, Tania Popa şi multe alte vedete ale filmului românesc. Probabil că, până la urmă, tot de un „Pat al lui Procust" e vorba...

Cea mai înaltă turlă din lemn

Săpânţa va fi cunoscută, o dată în plus, şi pentru altceva decât cimitirul vesel conceput de Ioan Stan Patras. La câţiva kilometri de această frumoasă localitate maramureşeană, undeva aproape de graniţa cu Ucraina, pe malul românesc al râului Tisa, în localitatea Peri, se va construi o mănăstire din lemn a cărei turlă va măsura 75 m înălţime. Această mănăstire se va ridica exact pe locul unde, până în secolul al XIV-lea a existat una dintre cele mai vechi mănăstiri româneşti; cel puţin aşa dovedesc înscrisurile. Mănăstirea Săpânţa-Peri a avut rang de stavropighie, supusă Constantinopolului, având în subordinea ei şi alte mănăstiri, care ajungeau până aproape de Alba Iulia. Ea a fost, timp de 341 de ani, sediul Episcopiei Ortodoxe a Maramureşului. Grigore Luţai, preotul paroh al comunei Săpânţa şi ctitorul mănăstirii din Peri, spune că datorită turlei de 75 m, mănăstirea va fi cea mai înaltă construcţie de lemn din Europa.

GEORGE CUŞNARENCU

Labirint sentimental

Dialog astrologic

ANCA MARCELA P., Alba Iulia: „... Am 20 de ani, sunt studentă la filologie, română-franceză (...) Prietenul meu e mai mic decât mine cu un an – anul naşterii fiind 1983 –, e în zodia Gemeni. Relaţia noastră a început acum cinci luni şi nu ne-am certat niciodată. Este genul de persoană pe care o admir pentru că vrea să ajungă departe, să facă ceva în viaţă. Acum câteva zile mi-a spus că este prima relaţie în care se implică sentimental (...) Vă rog să-mi scrieţi părerea dv. în legătură cu compatibilitatea dintre zodiile Vărsător-Gemeni – eu fiind Vărsător. Vă mulţumesc!"

– Dragă Anca Marcela, din lunga ta scrisoare am selectat doar acest fragment, celorlalte opinii ale tale, prezentate ca răspunsuri la ancheta rubricii, le voi acorda un spaţiu anume, când voi comenta rezultatele globale ale acelui sondaj. În primul rând, trebuie să-ţi precizez că nu este vorba de părerile mele astrologice, ci despre datele pe care le deţin de la diverşi cunoscători ai acestor probleme, care şi-au publicat conceptele în reviste şi cărţi de prestigiu. Căci dacă ar fi să-ţi mărturisesc pe şleau părerea mea, atunci ai lăsa baltă astrologia şi ţi-ai vedea liniştită de relaţiile sentimentale fireşti, neparazitate de nici un fel de imixtiuni... Şi totuşi, am să-ţi răspund şi astrologic: compatibilitatea afectivă dintre Vărsător şi Gemeni nu figurează nici la „excelentă", nici la „dezastruoasă", indiferent cine este partenerul dominant. Clasificările astrale nu pot acoperi toate situaţiile, precum vezi. Dar despre femeia-Vărsător se spune că este una dintre cele mai adaptabile în cuplu, din toate punctele de vedere. Pentru pitorescul răspunsului meu, îţi menţionez şi părerea tradiţională chinezească: Vărsătorii (Tigrii) şi Gemenii (Caii) se află într-unul dintre triunghiurile armoniei desăvârşite ale cercului zodiacal... Îţi mulţumesc pentru epistolă şi te rog să revii după un timp, dacă vrei să-mi spui cum evoluează relaţia ta sentimentală.

– Dragă Gabriela, în privinţa relaţiilor sentimentale dintre Gemeni şi Capricorn, nu există nici un fel de indiciu clar, deci ar trebui să fie o relaţie normală, fără nici un fel de excese. Faptul că vă certaţi deseori poate fi şi o reacţie pozitivă împotriva monotoniei, o reacţie de înviorare a legăturii voastre spirituale (depinde însă ce înţelegi prin „ceartă", poate că ai vrut să spui tachinare sau hărţuială prin ironii nevinovate). Din punct de vedere al semnelor fundamentale, Gemenii (Aer) nu prea se armonizează cu Capricornii (Pământ), dar viaţa nu ţine cont de metafore.

GABRIELA NEACŞU, Piteşti: „.....Am citit multe cărţi de astrologie şi am verificat acest lucru pe mai multe persoane pe care le cunosc. Am reuşit chiar să ghicesc zodia în care s-a născut şi prietenul meu, deşi acesta a refuzat mult timp să-mi spună data naşterii (...) Vreau să spun că eu cred în caracterizările pe care le-am găsit cu privire la fiecare zodie, incluziv la a mea – eu sunt Gemeni (...) Vă rog să-mi spuneţi ce părere aveţi despre faptul că eu şi prietenul meu (Capricorn), deşi ne certăm foarte des, suntem nedespărţiţi de mai mult de un an..."

Luminiţei D. (Bucureşti), lui Mirel Naum (Iaşi), Doinei Fetescu (Braşov) şi altor cititori le dăm unele amănunte privitoare la aspectele astrologice ale zilelor de naştere. Etichetele astrale ale acestora sunt: LUNI – nestatornicie; MARŢI – pasiuni secrete; MIERCURI – plin de fantezie; JOI – oportunist (în sens pozitiv şi negativ); VINERI – persoană agreabilă, plină de surprize; SÂMBĂTĂ – meditativ; DUMINICĂ – spirit de aventură. Din punct de vedere al compatibilităţilor între sexe, funcţionează regula compensaţiei între temperamente şi caractere; astfel, două persoane nestatornice sau dacă sunt ambele meditative nu pot face casă bună împreună. Cele mai reuşite perechi sunt LUNI- MIERCURI, VINERI – SÂMBĂTĂ, MARŢI – JOI; cei născuţi duminica pot avea legături bune cu oricare alt nativ, pentru că în culisele dorului de aventură se ascunde o înţelepciune de tip special, şi anume acela al asumării conştiente a riscurilor. Se spune despre Soare (dominantul duminicii) că patronează una dintre cele mai bune zodii pentru bărbaţi, şi anume Leul. La femei, ziua cea mai favorabilă (sentimental) este Luni, iar zodia patronată de ea este Rac. Cu alte cuvinte, perechea Leu-Rac (a „luminariilor" astrale) este cea care tinde spre idealitate. Acest mod de a privi legăturile dintre sexe îl contrazice pe acela care are drept criteriu afinitatea dintre Venus (Vineri, Balanţa şi Taur) şi Marte (Marţi, Berbec). Dar astrologia nu se sinchiseşte de astfel de „fleacuri", nu-i aşa?

RADU IANIERI

Femeia, sănătate curată!

S-a constatat că, în cele mai multe cazuri, întâlnirea unui bărbat cu o femeie produce în organismul acestuia schimbări fiziologice şi psihice. Mai ales cu câteva ore înainte de întâlnire, în corpul bărbatului se produce o subtilă tensiune musculară care îi dă vigoare şi supleţe. Pungile de sub ochi se micşorează, ochii îi devin mai expresivi, întreaga sa înfăţişare ia un aspect mai tineresc. Bărbatul devine brusc mai optimist şi toate depresiile sale dispar ca prin farmec. Chiar şi unele boli rămân doar o amintire.

Sărutaţi-vă, fraţilor!

Un alt studiu, realizat de englezi atestă faptul că un sărut pasional consumă în jur de 6,4 calorii, echivalentul unei runde de înot de 5 minute. Acelaşi sărut pasional pune în funcţiune 34 de muşchi faciali şi stimulează

sistemul nervos central prin intermediul unor curenţi de mică intensitate. Efectele sunt uluitoare: un tonus de milioane, senzaţia de prospeţime, tinereţe, fericire şi dorinţa de a muta munţii din loc. *(D.M.)*

Povestea veche a unui bărbat recent înşelat

„În urmă cu câţiva ani, un prieten, la un pahar de vin, se lăuda că e capabil să seducă orice femeie. Mi s-a părut o provocare gratuită, o glumă de adolescent. L-am întrebat dacă printre victimele sale s-au aflat şi femei căsătorite şi mi-a răspuns: «Mai ales căsătorite.» Ei, asta era prea de tot. Nu credeam că o femeie căsătorită îşi putea înşela soţul, cu una cu două. Trebuia să fie ceva la mijloc, o căsătorie convenţională, o familie destrămată, probleme sexuale... ...Eram căsătorit de doi ani şi niciodată nu mi-am pus problema că soţia mea m-ar putea înşela. Sau, viceversa. Eram foarte ataşaţi unul de celălalt şi pentru amândoi căsătoria era un lucru cât se poate de serios. Până ce moartea ne va despărţi... Într-o seară, mi-a spus că vrea să discutăm. Pe un ton puţin grav, nefiresc. Mi-a spus: «Ce-ai face dacă ai afla că te-am înşelat?» N-am avut nici o reacţie. Letiţia a repetat întrebarea. Lipsa mea de reacţie a făcut-o să renunţe. A doua zi însă a redeschis discuţia. Am aflat că a avut o relaţie. Că s-a întâmplat cu luni în urmă. O singură dată. A fost o nebunie. A rezistat multă vreme până când... Mi-a spus că în acele clipe nu şi-a pus probleme de conştiinţă. Că i s-a părut firesc. În firea lucrurilor. Şi că nu s-a simţit vinovată. Dar că regretă ce s-a întâmplat. Am încercat s-o fac să reconstituie povestea, să înţeleg. Nu mi-a oferit lămuriri. S-a întâmplat, regretă, nu se va mai întâmpla niciodată, n-a încetat nici o clipă să mă iubească şi nu m-ar da pe nici un bărbat din lume. A simţit însă nevoia să-mi mărturisească păcatul ei. Nu ştiu dacă am încercat un sentiment de gelozie. Dezolare, da. Dezamăgire, da. Şi un fel de lehamite. De atunci n-am putut să mă mai ating de ea şi nu ştiu dacă am s-o mai pot face vreodată. Singurul lucru la care mă gândesc e să divorţez". *(D.S. Ploieşti)*

Răspuns Asemenea evenimente, înclin să cred, se întâmplă des, atât în cazul femeilor, cât şi în cel al bărbaţilor. Poate că, mai ales, bărbaţii (soţii) sunt cei care calcă strâmb. Sunt mai însetaţi de aventuri, mai pasionali, mai lipsiţi de scrupule... Dar nici femeile nu se dau la o parte de la o aventură amoroasă. Bărbaţilor le este însă peste putinţă să accepte ideea că şi femeia lor ar putea avea o aventură. Unii bărbaţi înşelaţi îşi bat nevestele, alţii se revoltă printr-o autoritate excesivă, alţii divorţează... Pentru unii adulterul e un fleac, pentru alţii, o dramă. Depinde de educaţia, temperamentul fiecăruia, de calitatea relaţiilor conjugale. În opinia mea, acest impas poate fi trecut fără să altereze relaţiile dintre voi. E nevoie de calm, îngăduinţă, înţelegere. În viaţa fiecăruia dintre noi apar momente de slăbiciune, pe care nu le putem controla. Ispite, pe care nu avem puterea să le ocolim. Şi, vorba lui Oscar Wilde, singura cale de a scăpa de ele este să li te supui. Ia asta, ca o glumă. Ei, bine, aventura extraconjugală face parte din aceste ispite. Firească că acest lucru n-ar trebui să se întâmple, dar iată, dacă s-a întâmplat e bine să nu-l transformi într-o dramă. Faptul că Letiţia s-a apropiat fizic de un bărbat

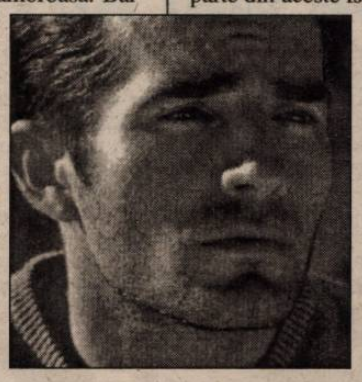

poate fi imputat şi unei regii iscusite a... „destinului". Dacă ar fi fost vorba de o iubire, lucrurile ar fi fost mult mai complicate. Dar, iată, a fost o rătăcire, pe care o regretă şi care, cred asta, nu se va mai repeta. Putea să nu-ţi dezvăluie păcatul ei, să-l cultive în continuare fără să ştii. Din moment ce ţi-a mărturisit, înseamnă că şi-a asumat responsabilitatea păcatului. Pe de altă parte, Letiţia e animată de dorinţa de a continua, de a consolida iubirea voastră. Cred că va trebui să renunţi la replică, mai mult sau mai puţin dură, să încerci să uiţi şi s-o ajuţi să se apropie din nou de tine. Timpul dar mai ales şansa pe care trebuie să o acorzi iubirii voastre vor risipi şi rezervele tale fizice, afective. Sunt convins că viitorul, cel de mâine, va proba sentimentele şi fidelitatea de care aveţi nevoie pentru a salva această căsnicie. Succes!

Rubrică realizată de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

7 august 2027, o dată fatidică?

ASTEROIDUL care ameninţă

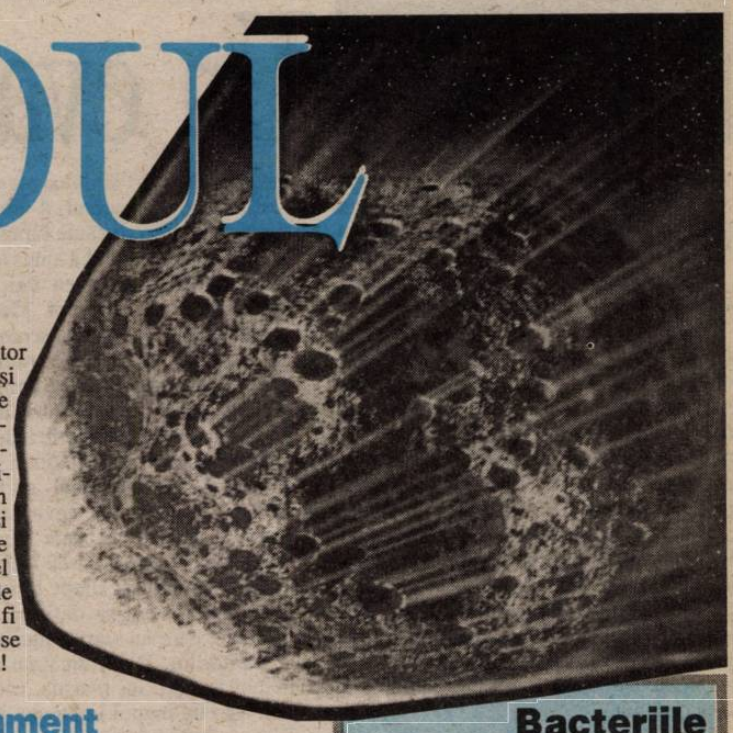

Relativ recent, s-a repus pe tapet ideea de coşmar a asteroidului care se ciocneşte de Pământ, distrugând viaţa de pe planetă. Numeroşi spectatori vor fi răsuflat uşuraţi la sfârşitul filmului, gândindu-se că – slavă Domnului! – n-a fost decât o ficţiune cinematografică. Totuşi, realitatea se prezintă ceva mai îngrijorătoare decât credem, mai ales că Terra a trecut la doi paşi de un asemenea cataclism,chiar în anul de graţie 2002!

Îngrijorare şi indiferenţă

În ziua de 23 aprilie 2001, un meteorit cu diametrul de 5 metri a căzut în Pacific, nu foarte departe de coastele Mexicului. Explozia sa la o altitudine mare în atmosferă a degajat o energie echivalentă cu jumătate din cea a bombei de la Hiroshima. Dacă ar fi măsurat 50 m, explozia ar fi fost de o mie de ori mai violentă, dar petrecută departe de suprafaţa Terrei n-ar fi reprezentat un pericol. Totuşi, la 500 m diametru, puterea exploziei ar fi fost de un milion de ori mai mare, iar mareea gigantică declanşată ar fi provocat sute de mii de victime pe coastele americane şi asiatice. Iar la dimensiunea de 5000 m, deja toată viaţa de pe planetă ar fi fost ameninţată...

Nu avansăm cu alte asemenea scenarii apocaliptice, dar trebuie precizat că Pământul a înregistrat, de-a lungul erelor, coliziuni cu corpuri cereşti de diametre până la 200 kilometri! Teritoriile cel mai frecvent „vizitate" au fost cele ale Americii de Nord (în special Canada de astăzi) şi ale Africii, la polul opus situându-se Asia şi America de Sud. Acestea sunt constatări pe teren, la nivelul suprafeţei solului, dar se consideră că straturile geologice profunde poartă urmele a mult mai numeroase astfel de întâlniri cosmice nedorite. De altfel, lumea ştiinţifică se arată foarte sensibilă la problema ciocnirii – în trecut, dar şi într-un viitor neprecizat – dintre Terra şi un asteroid sau o cometă de mari dimensiuni. Din nefericire, faţă de argumentele raţionale, politicienii nu iau deloc în serios această ipoteză, deşi ea nu mai priveşte o anume naţiune ori un grup, fie el privilegiat sau nu. Motivele nu sunt precizate, însă pot fi intuite, toate reducându-se la o singură noţiune: banii!

CINCI SCENARII PENTRU O VIITOARE ÎNTÂLNIRE

ÎMPINGĂTORUL: *O rachetă împinge asteroidul, astfel încât să-i modifice orbita. Problema principală o constituie ataşarea rachetei de asteroid.*

PÂNZA SOLARĂ: *Pânze cu anvergură de 1000 kilometri (!), propulsate în spaţiu de energia solară tractează asteroidul departe de Terra.*

BILIARDUL COSMIC: *O rachetă propulsează un mic asteroid, în direcţia bolidului ameninţător, deviindu-l de la traseul iniţial.*

LASERUL: *Un laser de înaltă energie (peste un miliard de jouli) fărâmă, puţin câte puţin, asteroidul.*

„BOBÂRNACUL": *O rachetă trimite o încărcătură nucleară în apropierea asteroidului, energia exploziei modificând traiectoria acestuia, fără să-l distrugă.*

Bombardament continuu

E bine de ştiut că planeta noastră suportă o „canonadă" continuă, din Cosmos: anual, zeci de mii de tone de meteoriţi cad pe suprafaţa sa şi, în medie, o dată pe lună ne atinge un corp ceresc de talia celui reperat în largul coastelor mexicane, în timp ce probabilitatea întâlnirii cu unul comparabil cu cel ce se crede că ar fi determinat dispariţia dinozaurilor (acum 65 milioane de ani) este de 1 la 100 milioane de ani. Calculul se referă la medie, căci – afirmă specialiştii – impactul s-ar putea produce mâine, peste doi ani, peste un deceniu... Adică, nu se ştie când anume. Există în schimb o listă cu asteroizii „de şoc" (diametre variind între 300 şi 2000 metri) care se vor apropia de Pământ la distanţe periculoase – cel mult de patru ori distanţa până la Lună – în următoarea sută de ani: 07.VIII.2027, 26.X.2028, 14.II.2060, 23.IX.2060, 21.X.2069, 21.X.2086 şi 09.IV.2095. Lista este departe de a fi completă, câtă vreme pe 07 ianuarie 2002 un asteroid de circa 300 m diametru a trecut pe lângă noi la numai de două ori distanţa Pământ-Lună, iar astronomii de la NASA l-au reperat abia pe 26 decembrie 2001 (!).

Legile haosului ne guvernează

Din fericire, numitul 2001 YB5 ne-a... salutat, continuându-şi raidul cosmic. Nu ne mai punem problema „ce s-ar fi întâmplat, dacă"! Americanii au estimat totuşi numărul de victime potenţiale la impactul cu un asteroid, comparându-l cu alte riscuri de moarte nenaturală. Dacă pe primul loc se află accidentele rutiere – 1 la 100, urmate de crime – 1 la 300 şi incendii – 1 la 800, asteroidul vine pe locul 7, împreună cu catastrofele aviatice – 1 la 20000. Altfel spus, riscul există la o cotă destul de ridicată, chiar; dar el a existat întotdeauna, numai că astăzi conştientizăm acest lucru mult mai bine decât înainte.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Bacteriile care aprind becul

O echipă de cercetători americani din Massachusetts a descoperit o nebănuită sursă de energie electrică. Ei au pus într-un vas noroi sedimentar plin de bacterii, atât cât să acopere fundul recipientului, completând apoi volumul cu apă. Originalul amestec a furnizat astfel suficientă electricitate, cât să reuşească aprinderea unui bec. Bacteriile folosite se numesc Desulfuromonas acetoxidans, sunt anaerobe şi resping oxigenul. Aceleaşi bacterii s-au dovedit capabile să convertească şi compuşi toxici, cum este toluenul, în electricitate, realizându-se astfel, simultan, decontaminarea apei. Metodă eficientă, ieftină şi practic inepuizabilă, ca sursă de „materie primă".

Marte – survolată de robo-insecte

Închipuiţi-vă Planeta Roşie „asediată" de un adevărat roi de mici navete spaţiale, fiecare cântărind circa 75 grame! Această – deocamdată, imaginată – aventură interplanetară nu reprezintă un scenariu SF, ci va fi posibilă peste numai cinci ani, după aprecierile NASA. Proiectul are o argumentaţie cât se poate de pragmatică: slaba densitate atmosferică nu a permis până în prezent nici unei maşini zburătoare terestre să-şi păstreze stabilitatea deasupra lui Marte. Ideea copierii mecanismelor de funcţionare a ochilor şi a creierului insectelor aparţine unor cercetători australieni de la Centrul Universitar de Ştiinţe Vizuale Canberra. La fel ca în cazul gâzelor-model, prototipul electronic măsoară distribuţia ultravioletelor şi a luminii verzi, în scopul păstrării aceluiaşi nivel de zbor la joasă altitudine, în timp ce mai multe microordinatoare îi permit să evite coliziunile. Aşadar, în anul 2007, robo-insectele terestre vor porni la explorarea enigmaticii planete Marte.

Cât costă timpul?

Ideea destul de excentrică a britanicului Ian Walker, profesor universitar la Warwick, de a calcula preţul timpului nostru, a dat rezultate nesperate. Criteriile lui Ian Walker sunt multiple: ce salariu are subiectul, unde lucrează, cât timp îşi petrece acasă, zona în care locuieşte etc. Astfel, pentru un rezident din Londra care câştigă anual circa 36570 euro, o oră din viaţă valorează fix 9,42 euro (în jur de 300000 lei). Timpul pentru pregătirea cinei costă mai puţin decât cel pentru a mânca la restaurant, ceea ce, totuşi, nu duce localurile londoneze la faliment. În ce ne priveşte, la salariile autohtone, timpul s-ar vinde ieftin de tot, dar întrebarea este: cine are suficienţi bani să-l cumpere? Căci – vorba britanicilor (confirmată aşadar ştiinţific) – „time is money"! (A.N.P.)

Neaşteptatele aplicaţii ale marii ştiinţe

HOLOGRAMA

Imaginea care nu există!

O descoperire a fizicienilor de acum jumătate de secol – holograma – îşi găseşte, printre altele, o aplicaţie formidabilă într-un domeniu de cel mai acut şi practic interes: protecţia bancnotelor împotriva falsificatorilor.

Din filme, din cărţi, din viaţa de toate zilele chiar, se ştie ce calvar constituie inundarea pieţii cu bani falşi. Înainte de introducerea monedei Euro, doar în Italia se depistau zilnic 250 de bancnote false, în medie: peste 800 de milioane de dolari în ultimii 10 ani! O cifră care a scăzut dramatic o dată cu apariţia noilor bancnote – precizează revista „Quark". N-au avut timp falsificatorii să se adapteze? Nicidecum. „Vina" este a unei măsuri de securitate adoptate la scară internaţională şi care a fost posibilă datorită... fizicienilor! Mai precis, unei tehnici microscopice puse la punct de aceştia şi cunoscută în general sub numele de ***„holograma"***.

Ce este holograma?

Ideea holografiei i-a venit profesorului englez Denis Gabor, pe când se întreba cum să demonstreze că lumina reflectată de un obiect conţine toate informaţiile necesare pentru a... „re-crea" imaginea perfectă a obiectului. Da, veţi spune, dar la fel funcţionează în fond şi fotografia obişnuită. Adevărat, doar că prof. Gabor avea nevoie de ceva în plus: de o imagine cât mai „reală", o imagine tridimensională. Soluţia a fost găsită recurgându-se la noua (pe atunci!) sursă de radiaţii pusă la punct de sovietici şi americani, laserul. „Luminarea" cu două fascicule laser a unui obiect, dintre care unul considerat fascicul „de referinţă", permitea realizarea unei imagini a obiectului „fotografiat" care – atunci când la rândul ei era „privită" în aceeaşi lumină laser – dădea senzaţia clară a unui obiect în toată splendoarea sa tridimensională.

Profesorul Gabor a obţinut, în anul 1971, Premiul Nobel pentru descoperirea sa. Dar lumea industriei nu i-a acordat prea mare atenţie. Nu părea a fi „ceva" care să promită prea mari câştiguri şi cine ştie ce aplicaţii industriale. Şi apoi, mai era şi dificultatea impusă de folosirea exclusivă a luminii laser. Când însă au putut fi realizate primele holograme „în lumină obişnuită", părerile au început să se schimbe. Şi, probabil, ca de atâtea ori în istoria modernă a ştiinţei, un rol important l-a jucat literatura de anticipaţie care s-a şi grăbit să imagineze o lume în care contactul direct al oamenilor va fi înlocuit de contactul hologramelor acestora. Mult mai simplu şi mai sigur, nu? Poţi sparge o hologramă, fără ca „modelul" să păţească ceva. În fiecare ciob de sticlă se poate vede imaginea în întregime. Mari reviste încep să-şi introducă pe coperta lor câte o hologramă. Chiar şi casele de discuri.

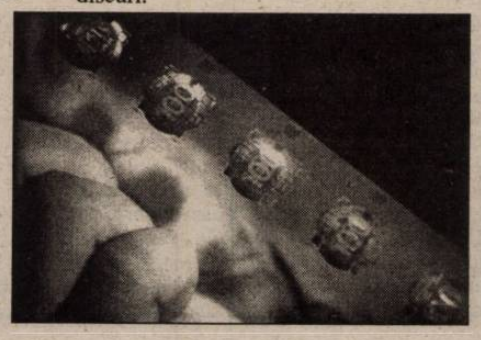

Bani siguri

Frumuseţea hologramelor reproduse pe diferite suporturi, spectacolul, de pildă, al „holofigurii" care împodobea holul cel mare al pavilionului Franţei la Expoziţia Universală de la Sevilla de acum 10 ani, i-au făcut pe specialişti să se gândească la reproducerea unei holograme pe unul dintre cele mai importante şi mai „scumpe" suporturi: banii.

S-a folosit astfel o bandă metalizată cu un strat de argint. Există, evident, şi tehnici mai sofisticate, cum ar fi cea numită „dot-matrix", dar ideea de bază este aceeaşi. „Poanta" este că în felul acesta se pot include pe bancnotă imagini ale unor obiecte care nu se pot „vedea" decât dacă ştii unde sunt! Şi dacă, la fel de evident, dispui de tehnica necesară pentru a le vizualiza. Un falsificator poate astfel să reproducă o bancnotă – el nu va putea reproduce însă şi obiectul sau obiectele care se află ascunse acolo! Pur şi simplu pentru că... nu le ştie. Ceea ce face ca o asemenea bancnotă să fie absolut nefalsificabilă. Sau... aproape.

MIHAELA DOROBANŢU

Răpiți de OZN-uri

Un evantai de cazuri bizare

Pentru a înțelege mai bine varietatea rapoartelor privind răpiri OZN, mai reproducem câteva din cazurile prezentate chiar de victimele lor, ascunse îndărătul unor pseudonime.

„Virginia", o brunetă spre patruzeci de ani, spunea că în copilărie s-a trezit o dată plângând, iar perna era plină de sânge. Mama ei i-a spus să nu-și atingă nasul. Crede că de vină a fost un implant. Fiind mai târziu răpită, a întâlnit pe „navă" un soi de soră geamănă a ei, poate o „clonă". Sub hipnoză și-a mai amintit că în cursul altei răpiri a văzut un copil hibrid care poate era chiar al ei. Tot acolo, „o femeie în pielea goală și cu ochii migdalați" i-a transmis că poluarea pe Pământ va duce la o catastrofă genetică și că *ei* nu doresc să ne invadeze, deoarece, dacă ar fi vrut, puteau s-o facă de mult.

Un alt vorbitor la conferință, numit **„Harry"**, povestea că în 1988 s-a trezit într-o dimineață cu urme stranii îndărătul urechii. Își amintea vag că fusese întins, complet gol și incapabil să se miște, pe o masă. O ființă înaltă îi examina organele genitale. Peste doi ani, într-o zi când se întorsese acasă, simțind nevoia să tragă un pui de somn, vecinii auziseră un bâzâit neobișnuit și au văzut „ceva inexplicabil" deasupra casei sale. În zilele următoare a început să-și amintească fragmente ale unei noi răpiri. Un aparat plasat deasupra penisului l-a obligat să ejaculeze. Aceeași ființă înaltă îl liniștea, spunându-i că nu va mai fi supus niciodată acestei operații.

„Robert" era șofer de taxi în New York. La un moment dat dispecerul l-a îndrumat către o adresă. Ajuns la casa respectivă, Robert a zărit cu groază prin geam siluetele unor ființe nepământene. Următorul lucru pe care și-l amintea era că, trei ore mai târziu, dispecerul îl întreba unde fusese, deoarece îl caută fără succes de o oră și jumătate. Când a ajuns acasă, soția lui a remarcat că avea trei semne pe spate, spre umărul drept. Medicul consultat ulterior spunea că semnele păreau cauzate de un soi de radiație. Sub hipnoză, Robert își va reaminti că două globuri luminoase i-au intrat în mașină – unul prin parbriz, altul prin lunetă. Taxi-ul a început să se rotească, totul s-a întunecat, după care s-a văzut, cu tot cu mașină, în interiorul a ceva imens. S-au apropiat niște ființe, care l-au luat, l-au așezat pe un scaun și i-au încins o pânză în jurul pieptului; drept urmare, pe un ecran au început să defileze curbe unduitoare, care au stârnit interesul aprins al răpitorilor. După un timp a fost dus înapoi în taxi, iar mașina, rotindu-se, a fost așezată înapoi în stradă. Una dintre ființe a îndreptat un deget către el, iar Robert a simțit o durere ascuțită în umărul drept...

O altă vorbitoare – **„Ann"** – a spus că, în urmă cu zece ani, a „visat" că un omuleț cenușiu a invitat-o într-un mic vehicul, având forma unui ou. Ann și-a amintit și de un alt „vis", aparent legat de primul. Se vedea pe malul unei mări neobișnuite, cu o plajă îngustă. Ea urca o pantă cu o iarbă de un verde fluorescent, către un turn de veghe, în care se aflau mai mulți oameni. Era atât de obosită, încât și-a zis că trebuie să înceapă să facă exerciții fizice.

După opt ani, în februarie 1990, ea, împreună cu alte persoane, au văzut un OZN triunghiular, în jurul căruia se roteau alte obiecte mai mici. Impresia că a mai fost într-un astfel de vehicul era atât de puternică, încât Ann s-a adresat unui terapeut. În cursul tratamentului, a cunoscut o altă victimă care se plângea și ea că a fost răpită. La prima întâlnire, acesta a întrebat-o „Vă amintiți planeta aceea, cu plaja îngustă, cu apa ciudată, cu iarba de un verde fluorescent? Spuneți-mi, ați început să faceți acele exerciții fizice?

DAN D. FARCAȘ

SFIDĂRILE PARAPSIHOLOGIEI

După atâtea mii de ani de când omul se analizează pe sine însuși, am ajuns să credem că știm cam tot ce se poate ști despre noi. Au apărut însă o seamă de fenomene, de comportări, care nu s-au „potrivit" în tiparele obișnuite.

Multiplele universuri ale ființei umane

Newtonian sau einsteinian?

Momentul în care marele fizician Albert Einstein a oferit lumii Teoria Relativității (de fapt cele două teorii, cea specială și cea generală) a marcat în același timp un moment de înțelegere a faptului că noi trăim efectiv la intersecția dintre două universuri, dintre două lumi. Una dintre ele este cea „obișnuită", cea în care totul se întâmplă după legile pe care le-am învățat la școală, o lume pe care chiar dacă nu am înțeles-o în totalitatea ei, știm cum trebuie să procedăm mai departe pentru a o înțelege. Cealaltă lume însă este mult mai specială. Pentru că aici fenomenele se desfășoară la viteze extrem de mari, apropiate de viteza luminii. Iar lucrurile se petrec aici cu totul altfel.

Timpul dilatat

Realitatea universului nostru complex derivă din aceste două universuri incluse, paralele și concomitente, pe care le avem implementate în însăși structura noastră. El pare să explice fenomenologia și legile care guvernează atât dezvoltările psihologice, cât și cele parapsihologice. Gândiți-vă la așa-numitul „paradox al gemenilor" – perceperea diferită a scurgerii timpului de către doi gemeni, unul care rămâne pe Terra și celălalt aflat într-o navă care se deplasează cu o viteză apropiată de viteza luminii. Pentru noi, aici pe Pământ, acesta încetează a mai fi un paradox. Pe măsură ce îmbătrânim, timpul pare a se scurge din ce în ce mai repede. Pe de altă parte, știm că la viteze relativiste are loc o dilatare a timpului. Or, știm prea bine, din păcate, că o dată cu vârsta procesele fiziologice și metabolice încetinesc, ca și cum ele, întregul nostru organism, ar intra într-un timp dilatat. Asistăm astfel la o tendință de egalizare treptată și deci de apropiere a vitezelor de vehiculare a informațiilor. Ca o consecință, apare și modificarea percepției relative de scurgere a timpului, din ce în ce mai repede...

Ferestre în Univers

Astfel, dacă fenomenele universului psihologic, supunându-se legilor newtoniene, coexistă cu fenomenele parapsihologice, structurate în același organism la nivelul universului cuantic-relativist și răspunzând legilor acestuia din urmă, ne putem explica de ce același organism este capabil, în funcție de o situație dată, să sesizeze atât continuum-ul spațio-temporalității newtoniene, cât și „distorsiuni" de tip cuantic-relativist, cum ar fi fenomenele pre-și retro-cognitive, psihokinezia, clarviziunea, telepatia etc.

EUGEN CELAN

Dosarul gândurilor comunicante

Un medium tulbură mințile la München

Experiențele Profesorului Julius Ochorowicz, având-o drept subiect pe frumoasa Stanislawa Tomczyk, oricât de spectaculoase, au generat reacții diverse. Și totuși, de la aceste experiențe s-au păstrat rapoarte întocmite conform tuturor normelor unui referat științific și semnate de persoane cu un indiscutabil statut profesional. Ei, bine, dacă aceste lucruri se întâmplau în Polonia, în Germania vecină un alt medium cu puteri (sau, cel puțin, cu performanțe) ieșite din comun, reușea să „tulbure mințile", mai ales că implica și el o seamă de nume mari ale momentului. Care, în cel mai mare secret și sub scutul protector al străzilor întunecate ale Münchenului, se duceau la baronul Dr. Albert de Schrenk-Notzing pentru a asista la o serie de uluitoare ședințe de spiritism.

Baronul era medic specialist în boli nervoase și patologii sexuale. Încă de la începutul carierei sale, el s-a interesat de științele oculte, la care a ajuns prin intermediul hipnotismului pe care îl practica. Scrie chiar și o carte, „Fenomene de materializare", al cărei prim volum produce o adevărată hilaritate în Germania. Străinătatea îi rezervă însă o primire cu totul diferită! Cartea este tradusă în engleză și Societatea de Cercetări Psihice o invită la Londra pe doamna Marthe Béraud, unul din subiecții săi principali. O serie de reputați oameni de știință germani se... furișează în laboratorul său, unde asistă la experiențe. Și scepticismul lor primește o puternică lovitură. Nu vor mai fi niciodată aceiași. Somitățile științei care continuă să rămână de cealaltă parte a barierei încep să se numere pe degete.

Și, peste toate, cum se întâmplă de atâtea ori în istoria cercetărilor de avangardă, una dintre cele mai respectate și admirate personalități ale Münchenului acelor vremuri este atrasă de aceste fenomene în care nu credea neapărat, dar față de care păstra o... îndoială binevoitoare. Astfel că hotărăște să se ducă la experiențele din laboratorul doctorului Albert Schrenk-Notzing. Unde face o mare descoperire. Un medium. Willi Schneider. În curând avea să pună pe hârtie o convingătoare relatare, ponderată, dar plină de umor și de curaj în descrierea experiențelor. Celebrul scriitor era nimeni altul decât Thomas Mann și vom avea prilejul să răsfoim câteva dintre paginile scrise de el despre acest subiect...

MIHAELA DOROBANȚU

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NOTA REDACȚIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!

Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

M/29

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___

sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____

cod _____, județul _____.

Dominarea viitorului

Mâna este CHIPUL OMULUI ASTRAL

Chiar de la naștere, palma omului este străbătută de linii și este „asezonată" cu diverse semne. De ce? Cel mai tranșant răspuns, care de fapt nu rezolvă mare lucru, ba dimpotrivă, le complică, a fost dat de Papus (Gérard Encausse) în secolul XIX: „Mâna este chipul omului astral". Savantul francez, inițiator al chirosofiei (filosofia mâinii), ducea la apogeul interpretărilor ezoterice o metodă de divinație fără vârstă, numită chiromanție, care-l pasionase cândva și pe Aristotel.

Ghicirea viitorului în palmă are regulile ei stricte, îmbogățite de-a lungul veacurilor (în special în perioada evului mediu târziu și a Renașterii) cu detalii și criterii „științifice", de cele mai multe ori caraghioase pentru omul modern. În textul de față nu ne interesează aceste „legi" chiromantice, ci aspectele de-a dreptul anecdotice ale unei divinații mult mai complicate decât pare la prima vedere. Astfel, numai în prima jumătate a secolului XX s-au desfășurat în Europa treisprezece congrese de chiromanție (numită elitist „chirologie"). Ce s-ar fi putut dezbate la acele simandicoase reuniuni? Câteva dintre ideile avansate (de către oameni cu pregătire superioară, în special medici) ne pun „serios" pe gânduri: 1. Palma minte dacă nu ne abținem de la mâncare 24 de ore înainte de „citire"; 2. Bărbatul trebuie să prezinte mâna dreaptă, iar femeia pe cea stângă; 3. De foarte multe ori, degetul mare este suficient pentru a spune totul despre o persoană; 4. Noaptea trebuie analizată mâna femeilor, ziua cea a bărbaților; 5. Adevăratul chiromant este cel care sesizează culoarea fluidului divin care se prelinge din vârful degetelor... Ne lăsăm păgubași și nu mai comentăm aceste precizări. Dar pentru a sublinia importanța deosebită pe care și-n epoca modernă o are această formă de divinație, amintim că la Buenos Aires funcționa în anii '30 un Muzeu al chirografiei și un Institut superior de chirologie, ambele înființate de Eugenio Soriani. Pentru a înțelege profunzimea concepțiilor lui Soriani, ne mărginim să-i citâm una din teze: „Cele trei falange ale degetelor sunt simbolurile celor trei lumi: divină, abstractă și materială". Așa o fi, cine știe?

PAUL IOAN

Senzaţionala lecţie de viaţă a furnicilor

În zbuciumul jocului permanentizat cu moartea, există un fenomen extraordinar, venit tot din universul viului, care ne readuce în atenţie modelul „Lumii mici" al matematicienilor americani Strogatz şi Watts.

Perfecta organizare socială a acestor insecte este de mult cunoscută. Specializarea, disciplina şi întrajutorarea lor reprezintă un ideal greu aplicabil omenirii. Dar ceea ce au descoperit entomologii europeni de-a lungul coastelor Mediteranei este o noutate de-a dreptul uluitoare: din Italia şi până în Spania (ajungând şi pe ţărmul atlantic al Portugaliei) s-a dezvoltat o supercolonie de furnici (varietatea numită „argentiniană"), pe o distanţă de aproximativ 6 mii de kilometri! Este vorba despre *cea mai mare cooperare biologică de pe planeta noastră, vieţuind în cuiburile respective (peste 30 de „nuclee" principale) mai multe miliarde de indivizi!*

Spectaculoasa evoluţie a acestei megasocietăţi de furnici a debutat în anii '20 (secolul XX), iar dezvoltarea astronomică a numărului membrilor săi îi contrariază pe cercetători: în ţara lor de baştină, Argentina, indivizii din varii familii sunt extrem de agresivi, fiind o varietate belicoasă prin definiţie. Dar în spaţiul european există o suprinzătoare cooperare la scară largă, motiv pentru care s-a ajuns la incredibilele dimensiuni ale răspândirii lor. Hrana îndestulătoare şi lipsa unui număr suficient de prădători care să le stopeze expasiunea explică gabaritul coloniilor „frăţeşti".

Ar putea oamenii să imite atitudinea acestor uriaşe multi-societăţi de furnici? La finele secolului trecut, matematicienii Strogatz şi Watts au dezvoltat un model socio-matematic al unei ipotetici împrieteniri a tuturor locuitorilor Terrei. Astfel, pornind de la un experiment făcut de specialişti ai Universităţii Harvard în 1970, se poate imagina următorul fenomen: o persoană trimite o sută de cărţi poştale unor prieteni sau cunoscuţi. Acesta ar fi primul pas. Apoi, fiecare dintre cei o sută de cunoscuţi trimit câte o sută de cărţi poştale altor o sută de cunoscuţi diferiţi. Mergându-se cu aceşti paşi de corespondenţă, *se ajunge după şase etape la 10 miliarde de cunoscuţi diferiţi, adică mai mult decât populaţia actuală (6,12 miliarde) a Pământului.* Este utopic acest model de împrietenire globală? Înşişi Strogatz şi Watts au evidenţiat dificultăţile insurmontabile ale teoriei lor. Oamenii sunt despărţiţi (sau „alienaţi", cum ar spune Herbert Marcuse) de interese economice, geografice, lingvistice, confesionale etc. Este aproape imposibil ca fiecare dintre noi să aibă o sută de cunoscuţi diferiţi, iar fiecare dintre aceştia să aibă la rândul lor alţi o sută de cunoscuţi ş.a.m.d. Viaţa ne desparte, ne izolează şi, după cum vedem la nivel planetar, ne războim între noi fără încetare. În consecinţă, modelul „Lumii mici" rămâne o ipoteză pe care doar viitorimea ar putea-o transforma în certitudine.

Şi totuşi, în anumite domenii există mari şanse ca, parţial, ideea să poată fi pusă în aplicare. Este vorba de lumea cinematografiei mondiale, unde, de la Hollywood şi până în India, lucrează actualmente peste 30 de mii de actori, regizori, scenarişti etc., care se pot cunoaşte lesne între ei. La fel şi în lumea teatrului, a diverselor comunităţi ştiinţifice, a ziariştilor etc. La dimensiuni mai mici se află puzderia de persoane care invadează stadioanele de fotbal; aici pot face cunoştinţă zeci de persoane care se văd o singură dată... Putem deveni şase miliarde de prieteni? Întrebarea rămâne retorică, cel puţin atât timp cât armele reprezintă o anexă indispensabilă a umanităţii.

PAUL IOAN

Vara e frumoasă, dar...

Cum ne apărăm de Natură?

Pe timpul verii există un risc crescut de „invazie", de cele mai multe ori întâmplătoare, a omului în spaţiul vital al unor animale, peşti, insecte etc. Consecinţa imediată este reacţia violentă a acestora, care se simt ameninţate de neaşteptata prezenţă umană. Un studiu efectuat de cercetătorii din Milano a scos în evidenţă un lucru extrem de interesant: pericolul cel mare nu îl reprezintă neapărat atacul animalului respectiv, ci prima reacţie a omului, „primul ajutor", de foarte multe ori una greşită. Iată de ce vă vom prezenta în continuare, conform datelor şi soluţiilor revistei *Focus*, câteva greşeli frecvente pe care le comitem şi măsurile care ni se recomandă.

Aţi luat o căpuşă

Ce trebuie făcut: Ameţiţi-o cu o vată cu alcool şi apoi înlăturaţi-o; asiguraţi-vă că nu rămân reziduuri, care ar deveni vehicul de transmitere a infecţiei. Continuaţi dezinfectarea şi prezentaţi-vă la medic. Ce nu trebuie făcut: Nu încercaţi să o aruncaţi fără să-i aplicaţi tamponul cu alcool, altminteri pot rămâne părţi din aparatul ei bucal, care provoacă infecţii. Nu trebuie subevaluată înţepătura, care poate provoca encefalită şi alte boli.

V-a pişcat un ţânţar?

Ce trebuie făcut: spălare cu apă; aplicare de gheaţă sau cremă cu antihistaminice. Ce nu trebuie făcut: nu vă scărpinaţi, nu practicaţi incizii pentru a nu se înrăutăţi situaţia.

V-a înţepat o viespe

Ce trebuie făcut: dacă acul a rămas, să fie scos, asigurându-vă că nu mai rămâne nimic din el; aplicaţi gheaţă şi, în caz de urticarie, antihistaminice; dacă înţepătura este în cavitatea bucală, se administrează cortizon endovenos, antihistaminice şi la nevoie adrenalină. Ce nu trebuie făcut: afundarea acului sau înlăturarea lui parţială.

V-a muşcat o viperă

Ce trebuie făcut: imobilizarea membrului, ca şi cum ar fi fost fracturat; transportare la spital. Ce nu trebuie făcut: a nu se tăia, a nu se suge sângele, a se aplica o pungă de gheaţă, administrare de ser în jurul muşcăturii, intramuscular, neapărat la spital; poate apărea o reacţie anafilactică.

V-aţi atins de o meduză

Ce trebuie făcut: a se rămâne în apă cât mai mult timp, încercând înlăturarea cu mâna: apar veziculele care conţin substanţele urticante. De aplicat gheaţă, cortizon, analgezice contra durerii. Ce nu trebuie făcut: a nu ieşi din mare; a se spăla cu apă dulce, ceea ce duce la spargerea veziculelor; se aplică amoniac; poate provoca arsuri.

MIHAELA DOROBANŢU

O planetă albastră tot mai puţin verde

Rapoartele prezentate la cel de-al X-lea Congres forestier mondial, Eurofor, atestă faptul că distrugerea pădurilor vechi (cu o vârstă de aproximativ 100 de ani) şi mai ales a celor tropicale, se datorează, într-o proporţie de 86%, agriculturii şi creşterii animalelor şi doar într-un procent de 6% exploatării forestiere. La aceasta se mai adaugă incendiile şi industrializarea. O serie de organizaţii neguvernamentale, printre care şi Greenpeace, susţin că aceste rapoarte sunt false şi că adevărul se găseşte undeva la mijloc.

În fiecare an, nu mai puţin de 10 milioane hectare de pădure sunt tăiate în fiecare două secunde, adică echivalentul unui teren de fotbal la fiecare două secunde, cea mai afectată fiind pădurea amazoniană. În acest ritm, vechile păduri, cele care au fost mai puţin afectate de exploatarea industrială şi care adăpostesc specii ancestrale, vor dispărea în următorii 50 de ani. Măsurile de protecţie luate până acum, în special ca urmare a protestelor organismelor internaţionale eologiste sunt, în general, anihilate din raţiuni economice.

America de Nord şi America Centrală

După Rusia, Canada deţine cea mai mare zonă de păduri vechi. Acestea asigură cea mai mare parte din cererea mondială de produse din lemn, în special cele de papetărie. Resursele forestiere, deosebit de importante, nu par a fi, deocamdată, ameninţate cu dispariţia. Situaţia e mai gravă în SUA, care au pierdut în ultimii 30 de ani 12 milioane hectare de pini. În Mexic, pădurile vechi, mai ales cele din Sierra Madre, sunt ameninţate de comerţul intensiv cu lemn brut şi de construcţia drumurilor. În Costa Rica şi Honduras, au loc despăduriri masive cauzate de creşterea animalelor.

America de Sud

Brazilia, Columbia, Venezuela, Peru şi Bolivia se numără printre campionii mondiali ai biodiversităţii. Dar şi ai despăduririlor. Din pădurile vechi care ocupau altădată aproape 10 milioane de km², au mai rămas doar 4,4, milioane km². Cele mai importante sunt cele de ananas şi papaia. Brazilia se confruntă cu despăduriri masive datorate în special creşterii intensive a bovinelor, această ţară devenind ce-a de-a treia mare exportatoare mondială de carne. Din 1970, exporturile braziliene de lemn au fost interzise.

Europa şi Rusia

Cea mai mare parte din pădurile vechi europene au dispărut. Printre ţările care mai deţin rezerve forestiere importante se numără Suedia, Finlanda, România. Rusia deţine cele mai mari suprafeţe de păduri vechi, întinse pe 3 milioane şi jumătate de km² (adică 26 la sută din totalul mondial), situate în cea mai mare parte în Siberia. 85% din aceste păduri sunt ameninţate de exploatările intensive, destinate în special industriei hârtiei.

Africa

Cea mai mare parte din pădurile vechi a dispărut, excepţie făcând cele din Congo şi Gabon. Din totalul de 6,8 milioane km² de păduri, au mai rămas doar 0,5 milioane de km².

Oceania

80% din pădurile vechi au dispărut. Începând cu secolul al XVIII-lea, Australia a pierdut 3/4 din efectivul său forestier. Papua Noua Guinee, una dintre cele mai importante ţări exportatoare de lemn brut, mai deţine doar 40% din pădurile vechi.

Asia

Un continent care a pierdut 72% din pădurile vechi. Restul e ameninţat cu dispariţia în proporţie de 60%. În Indonezia se taie anual 47 milioane cubi de lemn iar în Malaezia, 36 milioane metri cubi. Se estimează că producţia de lemn brut din Asia va creşte cu 80 de milioane cubi până în 2010, ca urmare a creşterii exportului în China şi Japonia.

DORIN MĂRAN

Anatomia secundei

CULTURA ŞI ŞCOALA

Pentru a avea asigurată perenitatea culturii, eu cred că trebuie să-l „construim" pe intelectual încă de pe băncile şcolii. Or, numai instrucţia nu este de ajuns în lumea de astăzi, deci, doar şcoala, cu a ei tablă neagră şi profesorul cu creta într-o mână şi manualul în alta. Conceptul de şcoala de lângă şcoală trebuie impus, pentru a impresiona tânărul cu informaţie şi tehnologii educaţionale şi a-i deschide astfel orizonturile de care are nevoie cultura.

Voi face în continuare patru propuneri de complementarizare a şcolii – toate, necesitând – o pot demonstra – cheltuială mică şi toate fiind uşor şi rapid de implementat în lumea şcolii româneşti.

Prima: transformarea bibliotecii şcolare în inimă a şcolii, acordându-i-se rangul de centru de afaceri al instituţiei; dotată (cel puţin) cu un PC legat la Internet – deci permiţând informarea largă şi comunicarea imediată – biblioteca înlesneşte profesorilor şi elevilor cel puţin o acţiune economică, aceea de a deschide, în interior, o mini-librărie care să furnizeze, contra cost, cărţi, reviste, kit-uri de electronică şi modelism, programe de calculator, echipament sportiv simplu şi produse de papetărie – toate achiziţionate la preţ de fabrică; prima acţiune: abonarea şcolii la un mănunchi de reviste (de la „Licurici" la „Gazeta matematică", „Ştiinţă şi Tehnică", „Magazin" (ştiinţific), „Tehnium", „Modelism", „Literatorul", „România literară") şi cumpărarea de cărţi pentru şcoală, în valoare de cel puţin 100 dolari anual; în acest fel copilul sărac ar avea acces la informaţie, editurile ar scoate tiraje rentabile iar părinţii ar plăti pentru fiecare copil – un calcul simplu ne-o arată – echivalentul a 0,87 dolari pe an, adică vreo 30000 lei, adică preţul unui pachet de ţigări; evident, biblioteca, deci centrul de afaceri al şcolii va fi dotat cu un receptor TV şi un video-casetofon, cu un receptor de radio şi un casetofon audio.

A doua propunere: cablarea şcolilor, pentru ca tele-lecţiile să se poată „vărsa", ca discipline opţionale, pe cele 2-3-4 receptoare instalate în câteva clase, cel puţin în zilele de sâmbătă, duminică, după orele de program, în celelalte zile ale săptămânii şi în timpul vacanţelor; oferite şcolii, unui centru de tele-şcoală al localităţii sau difuzate prin *TVR Cultural* sau *TVR2* (deci prin satelit), tele-lecţiile de muzică, geografie, democraţie, economie de piaţă, globalizare pot mări serios potenţialul de informare, educaţie, chiar formare, al procesului de învăţare în România.

În sfârşit, să deschidem, în timpul vacanţelor, pentru copiii săraci, centre de vacanţă, în gimnazii şi licee care oferă terenuri de sport, 1-2 PC-uri cu Internet, un receptor TV cu video-casetofon şi cercuri şi cluburi conduse de profesori inimoşi; acţiunea ar trebui să fie o combinaţie între MEC şi MTS, oferind o nouă dimensiune timpului liber.

Acestea sunt doar câteva dintre propunerile care, puse în practică, pot adăuga noi valenţe şcolii, acoperind dimensiunea socială a străvechii instituţii. Sunt idei practice, uşor şi ieftin de aplicat, la care este nevoie doar de bunăvoinţa dascălului şi a comunităţii. Odată aplicate însă, şcoala românească va primi mulţumirile şi aplauzele celui mai puternic partid pe care îl are România, Partidul Părinţilor.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

Cu predilecţie în anotimpul cald, dar şi în restul anului, pot să apară adevărate epidemii (sau cazuri izolate) de toxiinfecţii alimentare. Aceste îmbolnăviri sunt cauzate de consumul alimentelor contaminate cu microbi ca şi cu toxinele acestora. Drept agenţi etiologici se înscriu aici: streptococii, stafilococii, Salmonella etc., ca şi bacterii formatoare de spori ce pot fi aerobi sau anaerobi. Oricum, sursa de infecţie este

CAPCANELE VERII

bolnavul ce poate elimina germeni prin scaun, urină, secreţii de tot felul, ca şi prin leziuni cutanate. Mai mult, germenii care produc îmbolnăvirea pot proveni şi de la animale, câini şi pisici, păsări, care elimină germeni prin fecale, urină, lapte. La fel de incriminate sunt şi produsele de carne ce provin de la animale bolnave sau ouăle de raţă.

Aşadar, îmbolnăvirea se face prin consumarea alimentelor ce provin de la animale bolnave, prin alimente contaminate în timpul manipulării sau pregătirii lor, ori care au fost contaminate de rozătoare, muşte etc.

Trebuie ştiut mai ales că transmiterea se face prin alimente care nu au nevoie de prelucrare termică ori care au fost contaminate după această operaţie. Incubaţia microbului este de până la 48 de ore, depinde de agentul etiologic, ca şi de gradul de contaminare a alimentului. Pentru început, bolnavul are forme uşoare de tulburări digestive sau alteori grave, cu evoluţie rapidă, ce pot duce la moarte, dacă nu se intervine rapid. Dacă pentru început, toxiinfecţia alimentară începe brusc, zgomotos, cu greţuri, stări de vomă, scaune diareice, stări de ameţeală şi febră mare, vindecarea poate surveni în 3-4 zile (în cazuri uşoare) dar şi abia în 2-3 săptămâni, când formele sunt severe şi complicate. Din scaunul bolnavului, din produsele de vomă, urină, sânge, precum şi din alimentul bănuit ca fiind incriminat, se fac analize. Izolarea germenului din produsele patologice, alimente şi inoculările pe animale dau, în toate cazurile, diagnosticul foarte precis.

O dată cu repausul la pat, medicul îi prescrie bolnavului regim alimentar hidric, antivomitive, calmante, antiseptice intestinale. Numai formele foarte grave permit prescrierea de antibiotice. Rehidratarea organismului este asigurată în spital prin perfuziile cu glucoză. Ca elemente profilactice se recomandă: dezinfecţia produselor patologice de la bolnav, controlul periodic al personalului care lucrează în sectorul alimentar ori în colectivităţile de copii, spitalicesti etc. Este obligatoriu să se evite contaminarea alimentelor de către muşte şi rozătoare, precum şi distrugerea imediată a alimentelor contaminate. Respectarea măsurilor de higienă sunt deci, în toate situaţiile, salvatoare.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

Absenţă compensată de iubire

Martina Hingis a lipsit de la Roland-Garros, singurul turneu Grand Slem pe care nu l-a câştigat niciodată. Chiar şi de la Wimbledon este absentă. La 21 de ani, ex-numărul 1 mondial, operată în urmă cu două luni de dublă ruptură de ligamente, Martina se întreabă despre viitorul carierei sale. Până va lua o decizie, iubirea o aruncă în braţele spaniolului Sergio Garcia, fiecare căutându-şi consolarea.

Şi prinţii sunt iubiţi...

În timp ce Camilla a rămas în umbra prinţului Charles ani mulţi, înainte de a fi recunoscută oficial de către Regină, fiica sa, Laura, 24 de ani, nu se sperie de scandaluri. Prietenă cu prinţii Harry şi William, tânăra femeie i-a iniţiat, pe când erau adolescenţi, în privinţa drogurilor. Dar istoria e veche. Acum se gândeşte dacă nu s-ar putea juca de-a coroana, cu unul dintre prinţi. Este sigur că mama sa i-a cântat des refrenul potrivit căruia... „într-o zi, prinţul meu va veni"...

Încă seducătoare

Ceea ce se poate spune fără rezerve despre Daryl Hannah este că ştie foarte bine să intre în pielea personajelor interpretate. Aşa stau lucrurile şi cu noul său film („Dancing at the Blue Iguana"), care rulează în Franţa de câteva zile, în care, interpretând rolul unei stripteuse, le oferă spectatorilor prilejul de a-i admira nuditatea. „Am oroare de a juca goală – mărturiseşte Daryl Hannah. Dar, la vârsta mea nu voi mai avea astfel de roluri prea mult timp. În ultimul film, am făcut-o «contre coeur»".

La 40 de ani, ex-logodnica lui John Kennedy Jr., adorabila Daryl, se apropie de apusul seducţiei sale. De această dată o ajută să îşi pună farmecul în valoare o rochie John Galliano.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Tandreţe paternă

Chiar dacă Boris Becker, celebrul tenisman, a avut unele legături complicate cu reprezentantele sexului frumos, el rămâne cel mai tandru tată pentru fiul său, Noah Gabriel (8 ani), născut în timpul căsătoriei cu Barbara Feltus. Chiar şi după divorţ, Boris pleacă urechea la orice doleanţă şi îşi oferă serviciile. La rândul său, Noah i-a oferit cea mai frumoasă victorie murmurându-i: „Papa, tu eşti un as!".

Gastronomice

Doamna Matilda Schuster Teodoriu, din Cluj-Napoca, ne invită... să ne bucurăm de bunătăţile sezonului.

MÂNCĂRURI DE DOVLECEI

Dovleceii buni sunt cei tineri, proaspeţi, cu coajă verde; conţin vitaminele A şi B. Dovleceii conservaţi, care se găsesc în comerţ, înlocuiesc cu succes dovleceii proaspeţi în timpul iernii.

Dovlecei umpluţi cu carne

6-7 dovlecei mici sau 3-4 mijlocii tăiaţi în două-trei bucăţi, 350 g carne tocată (de vită sau de porc), 1 legătură mărar, 1 legătură pătrunjel verde, 1 ceapă, câteva codiţe de ceapă verde, 2-3 linguri orez puţin fiert, 8-10 roşii mici, ulei, 2 ouă, sare, piper, 1/2 pahar cu smântână, 1/2 linguriţă de boia dulce.

Se dă carnea prin maşină de două ori şi se amestecă cu ouăle bătute. Ceapa se călească puţin, codiţele se taie mărunt, se pun crude. Se taie mărunt verdeaţa, se fierbe orezul; se amestecă bine toată compoziţia, se pune sare şi piper după gust. Se curăţă dovleceii de coajă, se taie pe mijloc apoi, se taie la un capăt un capac; se scobeşte miezul dovlecelului cu o linguriţă. Se umple dovlecelul cu compoziţia de mai sus. Dovleceii astfel umpluţi se aşază într-o cratiţă, unul lângă altul, cu compoziţia în sus. Peste compoziţie se pune o felie de roşie sau 1/2 roşie mică. Se toarnă apă până la jumătatea dovleceilor şi se adaugă 2 linguri cu ulei şi 1/2 linguriţă de boia dulce. Se fierb la foc mic. Când apa a scăzut, se adaugă sos de roşii, pătrunjel verde, sare după gust şi se mai dau să fiabă. După ce au fiert se toarnă trei-patru linguri cu smântână în care s-au amestecat 2-3 linguriţe de făină. Se mai lasă să dea două-trei clocote, la cuptorul încins. Se serveşte în farfurie, cu smântână şi pătrunjel verde.

Dovlecei umpluţi cu urdă

3-4 dovlecei mijlocii verzi, proaspeţi, 3-4 linguri urdă, 2 ouă, 1 ceapă, codiţe de ceapă, verdeaţă (mărar şi pătrunjel) unt sau ulei, 1/2 pahar cu smântână.

Se curăţă dovleceii de coajă, se taie în lung în formă de bărcuţă, se scobesc de miez. Se amestecă compoziţia – ouăle bătute, urdă, verdeaţa tocată, ceapa tăiată mărunt, 1-2 linguri cu unt sau ulei. Se amestecă totul foarte bine cu sare şi piper şi se umplu bărcuţele. Se aşază în cratiţă. Se presară verdeaţă. Se toarnă peste ei un sos alb din smântână şi 2 linguriţe de făină. Se dau la cuptor. Când sunt gata, se servesc calzi sau reci.

Mâncărică de dovlecei

5 dovlecei mici, 1 ceapă, 2 ardei graşi, pătrunjel verde, 3 roşii, 1/2 pahar suc de roşii, 3 căţei de usturoi, cimbru. Se pot adăuga aripi de pui, pulpe de pui sau felii de carne de viţel.

Se rad sau se curăţă de coajă dovleceii mici. Se taie sferturi, se pun cu ulei, cu ceapa tocată la foc mic, se adaugă şi carnea dacă o avem. Când încep a se rumeni, se adaugă ardeii graşi tăiaţi feliuţe, verdeaţa tăiată mărunt, roşiile curăţate de seminţe şi de pieliţă, tăiate cubuleţe mici, sucul de roşii şi se lasă să fiarbă la cuptor. Când este gata, se serveşte rece sau cald.

În formă maximă

Dosarele frumuseţii

Dacă sunteţi în vacanţă, nu uitaţi că plaja mării sau iarba din poienita de la munte, unde aţi poposit, pot fi şi un excelent teren de sport. Profitaţi pentru a dobândi o formă maximă. Iată câteva exerciţii de gimnastică adecvate.

◆ Întinsă pe spate, cu genunchii flexaţi şi picioarele bine fixate pe sol, întindeţi braţele vertical ţinând fie sacul dv., fie o minge. Îndoiţi coatele, apoi întindeţi din nou mâinile, pentru ca obiectul să fie la înălţimea braţelor. Expiraţi profund. Cât staţi întinsă, faceţi patru serii de câte 10 exerciţii. Ajută la tonifierea sânilor şi a muşchilor braţelor.

◆ Întinsă pe partea dreaptă, cu capul sprijinit în palmă, întindeţi piciorul stâng, apoi faceţi mici mişcări de ridicat şi coborât.

Întoarceţi-vă pe cealaltă parte şi repetaţi, exersând cu piciorul drept. O serie de 12 exerciţii, repetate în fiecare zi de vacanţă, vă vor subţia pulpele la dimensiuni de vis. Merită să încercaţi.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 29
Valabil până pe data de: 25 IULIE 2002

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Remedii naturale

PĂTRUNJELUL, aliat de nădejde

COMBATE ORICE DURERE. Se fierbe o legătură de pătrunjel într-o jumătate de litru de lapte dulce şi preparatul se bea călduţ.

◆ ***MASTITA.*** Neplăcerile provocate de mastită pot fi atenuate prin aplicarea pe sâni de frunze strivite de pătrunjel proaspăt. De preferat este ca acestea să se lase să acţioneze un timp mai îndelungat, ideal peste noapte.

◆ ***LEUCOREE.*** Secreţiile vaginale pot fi înlăturate prin spălături vaginale cu ceai de seminţe de pătrunjel (100 g seminţe la 1 litru de apă).

◆ **MENSTRE NEREGULATE.** Deşi pot avea cauze diferite, care în mod normal trebuie depistate de medic, reglarea ciclului normal al menstrelor se poate încerca printr-o cură de ceai de pătrunjel. Se prepară sub formă de decoct din 50 g de seminţe sau rădăcină de pătrunjel fierte 5 minute într-un litru de apă. Se beau două cești pe zi.

◆ ***OXIURI.*** Un remediu care merită atenţie este ceaiul care se prepară dintr-o mână de pătrunjel proaspăt şi una de frunze de ţelină, care se fierb în jumătate de litru de apă timp de 5 minute. Se bea toată soluţia obţinută dimineaţa, pe stomacul gol.

◆ ***HIPERTENSIUNE.*** Pătrunjelul verde nu trebuie să lipsească de la masa nici unui hipertensiv. Tocat mărunt şi stropit cu puţină zeamă de lămâie şi câteva picături de untedelemn, poate însoţi orice fel de mâncare.

Războiul de 20 de ani contra SIDA

VIRUSUL CARE UCIDE

Scurt istoric

În 1979, în Statele Unite (California şi New York) au fost descrise pentru prima dată simptomele unei boli necunoscute; pacienţii erau în general tineri, provenind din grupuri de homosexuali, aspect care a contat mult în felul cum a fost percepută boala de către opinia publică. Apoi, aceleaşi simptome au fost identificate şi la heterosexuali, în special la consumatorii de droguri injectabile, dar şi la hemofili şi politransfuzaţi. Cazuri similare au fost înregistrate în Haiti şi Africa ecuatorială.

În 1981, boala a căpătat un nume AIDS (în engleză) sau SIDA (în franceză). În 1984, comunitatea ştiinţifică internaţională, dar şi populaţia din întreaga lume, avea să afle că a fost descoperit un virus necunoscut până atunci, responsabil de apariţia bolii.

Cum se manifestă infecţia?

Într-o perioadă de timp care diferă de la caz la caz, se constată prin analize specifice o diminuare progresivă a sistemului imunitar. Tocmai de aceea persoanelor infectate, depistate seropozitive (cu virusi în stare latentă), li se recomandă efectuarea periodică de analize care urmăresc chiar numărul limfocitelor. Cum explică specialiştii moartea limfocitelor CD4? Prin declanşarea unei activităţi de sinucidere celulară, activată şi comandată de infecţia cu HIV. La fel cum arborii îşi pierd treptat frunzele toamna, organismul intră într-un proces de autodistrucţie celulară, funcţiile normale ale celulelor fiind dereglate de acţiunea virusului. Încărcătura virală creşte progresiv în sânge şi la nivelul ganglionilor limfatici.

Cum se face depistarea?

Metodele cel mai des utilizate sunt indirecte, adică se constată dacă în sânge există anticorpi produşi de organism împotriva intrusului viral. Dacă nu sunt detectaţi anticorpi, persoana este diagnosticată ca seronegativă. Singura excepţie o fac sugarii născuţi de o mamă seropozitivă. Cel puţin pe parcursul primului an de viaţă, ei sunt încă purtători ai anticorpilor mamei, chiar dacă nu sunt contaminaţi cu virusul. Testul este clarificator abia către cea de-a 14-a lună de viaţă a copilului.

Cum se transmite virusul HIV?

În viaţa socială cotidiană obişnuită nu există nici un risc de contaminare cu virusul HIV. În familia în care unul dintre membrii săi e contaminat, nu există pericol decât pentru partenerul lui sexual. Dacă virusul poate fi prezent în lacrimi sau în salivă (care conţine un inhibitor al virusului), cantitatea este atât de slabă, încât nu prezintă nici un risc. Pielea este şi ea „impermeabilă" faţă de virus. Înţepătura de ţânţar, suspectată la un moment dat ca fiind capabilă să transmită infecţia, este o spaimă care s-a dovedit falsă.

Calea de infectare este cea directă. Relaţia sexuală cu un partener seropozitiv comportă riscuri, chiar dacă mucoasele organelor sexuale nu sunt afectate de leziuni (răni, fisuri, traumatisme, infecţii ignorate etc.). Penetrarea anală multiplică riscul contaminării de trei ori. Totodată, statisticile au dovedit că relaţiile buco-genitale comportă un risc infim în comparaţie cu penetrarea anală, în timp ce sărutul nu a fost niciodată incriminat, în nici un caz de contaminare.

Contagiozitatea unei persoane purtătoare a virusului HIV este variabilă în timp, deoarece cantitatea de virus prezentă în secreţiile sexuale diferă în funcţie de starea, latentă sau nu, a virusilor. Aşa se explică de ce un seropozitiv poate contamina într-un timp scurt mai multe persoane, după cum, dimpotrivă, există numeroase cupluri în care unul dintre parteneri, deşi este seropozitiv, nu-l infectează pe celălalt timp de luni sau ani, în ciuda faptului că nu recurge la măsuri de protejare (prezervativ).

Transfuzia de sânge sau transplantul de organe provenite de la donatori seropozitivi reprezintă o altă posibilitate de contaminare, deşi, cel puţin teoretic, acest risc ar trebui să fie exclus dacă regulile de prevenire a incidentelor de acest fel s-ar respecta întocmai în instituţiile medicale.

Riscul contaminării prin înţepătura cu ac de seringă contaminat cu sânge proaspăt infectat (când se fac tratamente injectabile) este apreciat la 0,3%. În schimb, practica folosirii aceleiaşi seringi de către consumatorii de droguri este o formă curentă de extindere a epidemiei.

Pericolul contaminării în urma unor înţepături accidentale în locuri publice e aproape nul, virusul având o perioadă de viaţă foarte scurtă în aer liber.

Riscul contaminării sugarului în timpul alăptatului de către o mamă seropozitivă, aflată într-o fază avansată a infecţiei este major, motiv pentru care se recomandă alimentarea artificială a copilului.

SITUAŢIA SE PREZINTĂ ASTFEL:

- ***Oameni nou infectaţi cu HIV în 1999:*** **Total 5.4 milioane**
- ***Bolnavi de SIDA:*** **Total 34,3 milioane**
- ***Persoane moarte de SIDA în 1999:*** **Total: 2,8 milioane**
- ***Totalul celor morţi de SIDA, de la debutul epidemiei:*** **18,8 milioane**
- **Totalul orfanilor SIDA (copii care şi-au pierdut mama sau ambii părinţi bolnavi de SIDA pe când nu împliniseră 15 ani) de la debutul epidemiei: 13,2 milioane.**

T-20 medicamentul pentru bogaţi

T-20 este noul medicament împotriva maladiei SIDA şi el se va putea găsi pe piaţa farmaceutică din Europa şi America de Nord în lunile următoare, au informat responsabili din cadrul laboratoarelor Trimeris (SUA) şi Roche (Elvetia). Acest T-20 este primul medicament care împiedică virusul HIV, ce provoacă maladia SIDA, să pătrundă în celulele organismului uman. Noutatea constă în faptul că toate celelalte medicamente aflate în prezent pe piaţă acţionează împotriva virusului, când acesta este deja prezent în celulele sistemului imunitar. Medicamentul T-20 (Enfuvirtid, potrivit denumirii internaţionale) pare să fie un adevărat „miracol", el fiind testat, în două serii, pe un număr de peste 1.000 de pacienţi, prima dată în America de Nord şi Brazilia şi apoi în Europa şi în Australia. Singura problemă este preţul foarte mare care îl va face de neutilizat pentru bolnavii săraci.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Daria T. din judeţul Timiş. *Excesul de sete care duce la consumul a peste 10 litri de apă în 24 de ore este semnalul de alarmă pentru apariţia unui diabet (aşa-numitul diabet insipid). Problema cea mai mare nu este că după un consum atât de mare de lichide nevoia de a urina des „este stânjenitoare". Important este că dereglarea se datorează unei carenţe de hormon antidiuretic, secretat*

DIABET

de glanda hipofiză. În mod normal, glanda hipofiză secretă un hormon antidiuretic ce reglează diureza. Or, cu cât cantitatea de hormon produsă de organism este mai mică, cu atât tulburările de diureză sunt mai accentuate şi boala în sine mai gravă. Singurul tratament corect este tratamentul hormonal, în nici un caz plante sau alte metode de-a dreptul empirice (cum sunt cele „despre care aţi auzit"). Diagnosticul poate fi pus de specialiştii în endocrinologie de la clinica din Timişoara.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

ATENŢIE! Pe căldură, recongelarea alimentelor este contraindicată!

Direcţia de Sănătate Publică a Municipiului Bucureşti recomandă cetăţenilor câteva măsuri în vederea prevenirii toxiinfecţiilor alimentare:

- spălarea mâinilor cu apă şi săpun, înainte de prepararea alimentelor, înainte de fiecare masă şi după folosirea toaletei;
- spălarea şi dezinfectarea suprafeţelor şi ustensilelor din bucătărie;
- spălarea cu atenţie a recipientelor în care se realizează prepararea alimentelor;
- spălarea sub jet de apă a fructelor şi legumelor;
- folosirea apei potabile doar din surse sigure pentru prepararea alimentelor şi consumul uman;
- fierberea apei este obligatorie în cazul în care există îndoieli asupra calităţii surselor de apă potabilă care sunt folosite pentru consumul uman şi prepararea alimentelor;
- fierberea laptelui în cazul în care nu este pasteurizat;
- evitarea preparării alimentelor de către persoane care prezintă leziuni sau infecţii la nivelul mâinilor sau de către persoane care prezintă tulburări digestive;
- prepararea alimentelor la temperatură corespunzătoare;
- protejarea alimentelor de contactul cu muşte şi rozătoare;

Câteva măsuri pentru a preveni toxiinfecţiile alimentare

- după preparare, alimentele nu trebuie lăsate la temperatura camerei mai mult de două ore, iar alimentele ce urmează a fi consumate, la mai mult de două-trei ore de la preparare, vor fi păstrate la temperaturi sub cinci grade Celsius (refrigerare);
- recongelarea alimentelor este contraindicată;
- depozitarea alimentelor uşor perisabile în spaţii frigorifice, evitând contactul între alimentele preparate şi cele nepreparate;
- verificarea termenelor de garanţie a alimentelor şi neconsumarea acestora în cazul în care termenul este expirat;
- alimentele pentru sugari vor fi consumate imediat după preparare, fără a fi reîncălzite sau păstrate la frigider;
- consumul ouălor se face după spălarea cu apă şi săpun. Ouăle de raţă trebuie consumate după o fierbere de 20 de minute şi nu se folosesc în alimentaţia copiilor şi bătrânilor.

Principalele simptome ale toxiinfecţiei alimentare sunt: febră, dureri de cap, vărsături, scaune diareice, dureri abdominale. Medicii recomandă ca în cazul apariţiei acestor semne populaţia să se adreseze medicului.

Nr. 29 (233

Paleoantropologia acestui început de secol reprezintă actualmente terenul unora dintre cele mai acerbe controverse privind originea omului. Cele mai recente descoperiri au schimbat radical concepţiile esenţiale, unanim recunoscute până la mijlocul anilor '90.

Pe urmele strămoşilor noştri

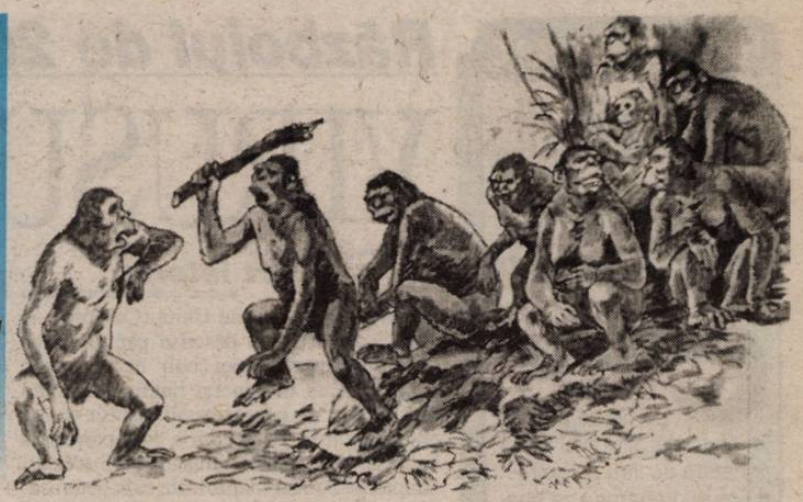

Australopithecii nu sunt înaintaşii omului!

Câte leagăne ale omenirii au existat?

Cea mai nouă ipoteză care încearcă să răspundă la această întrebare este promovată de paleontologul francez Jean Vallard, care susţine că şi uriaşa regiune amazoniană a Americii de Sud ar fi putut fi un leagăn al omenirii. Dacă zonele vestice şi de sud ale Africii reprezintă în mod cert un loc esenţial în evoluţia omului, iar zonele Oceaniei şi Australiei sunt şi ele suspectate de aceleaşi evenimente, Amazonia, cu milioanele de hectare de teritorii neexplorate sau insuficient explorate, nu este deloc exclusă din această categorie. Prof. Vallard arată că „anual se mai descoperă un templu, un altar sau mumii sexamilenare, rămăşiţele unor triburi care nu ştiau să şlefuiască piatra... Asta demonstrează că Amazonia este încă o mare pată albă în preistoria omenirii".

Ceea ce nu ia în considerare „ipoteza Vallard" este *fenomenul migraţiei*. Dacă înaintaşii lui Homo sapiens din Africa au 3,5-4 milioane de ani (Ma), cei din Oceania şi Australia au numai 2,5 Ma. În consecinţă, intervine în mod legitim plauzibila ipoteză a migraţiei, care răstoarnă teza mai multor leagăne ale omului preistoric. În cazul continentului sud-american, se poate spune acelaşi lucru: o dată intrată în linie dreaptă, de ce n-ar fi fost posibilă o migraţie spre continentul de dincolo de Atlantic? Numai că, deocamdată, nefiind găsite urme fosile ale vreunui humanoid în acele regiuni cotropite de o vegetaţie luxuriantă, „ipoteza Vallard" nu se acoperă cu nici o certitudine.

O nouă clasificare

Descoperirea în Kenia a craniului unui humanoid botezat Keniantropus platyops („omul cu faţă plată") a declanşat o aprigă bătălie privind clasificarea humanoidelor. Clasicul criteriu, acela al asemănărilor morfologice între specii – introdus de Linné şi datând din 1758 – este detronat de principiile geneticii. Iată cum!

Până în prezent, sub umbrela *humanoidelor* erau plasate *hominidele* (genurile Homo şi Australopithecul), *pongidele* (maimuţele mari: gorilele şi cimpanzeii – zona africană – şi orangutanii – zona asiatică) şi *hylobatidele* (maimuţele mici asiatice, printre care şi gibonii). Însă descifrarea genomului a demonstrat că există, dincolo de morfologie, o asemănare genetică uluitoare între cimpanzei şi genul Homo (aproape 90-95 la sută din totalul genelor) şi, de asemenea, o mare deosebire între cimpanzei şi gorile pe de o parte, şi orangutani, pe de altă parte. În consecinţă, termenul de hominid devine prea restrictiv şi inexact, căci Homo şi cimpanzeii trebuie consideraţi ca făcând parte din aceeaşi subramură a humanoidelor (separată de orangutani), şi anume aceea a hominizilor. Această denumire (şi implicit modificare a arborelui genetic) este prea nouă pentru a fi unanim acceptată. Dar chiar preopinenţii noii denumiri recunosc (în larga dezbatere găzduită recent de „Washington Post") că viitorul este al principiilor genetice şi nu al celor morfologice.

„Maimuţa din Sud"

Aceasta este concluzia celei mai noi teorii privind etapa trecerii de la viaţa arborică la cea terestră şi la strămoşul nostru care a reuşit primul această performanţă istorică. Astfel, în paralel cu disputa privind terminologia (succint prezentată mai sus), cercetătoarea franceză Yvette Deloison avansează o ipoteză parţial confirmată de descoperirea „maimuţei din sud". Este vorba de cel mai complet schelet de Australopithec, găsit în Africa de Sud, care a trăit acum 3,3 Ma. În mod clasic, acest personaj – codificat „StW573" – ar fi trebuit să aibă o morfologie care să ateste faptul că este un înaintaş în linie directă al genului Homo. Numai că anumite conformaţii ale picioarelor şi mai ales ale încheieturilor, călcâiului şi degetelor arată că acest Australopithec, rudă cu Lucy, era preponderent biped! De asemenea, unele detalii ale craniului (în primul rând axa de simetrie a acestuia) pun în evidenţă deosebiri importante faţă de cele ale viitorului Homo sapiens. Concluzia? AUSTRALOPITHECII, în pofida tuturor teoriilor de până acum, NU SUNT ÎNAINTAŞII OMULUI!

Uimindu-şi colegii de breaslă, prof. Yvette Deloison susţine (cu mari şanse de a se impune în cele din urmă) un cu totul alt scenariu al evoluţiei spre genul Homo, în care mersul biped nu mai este criteriul esenţial. Acest nou tablou arată astfel: acum aproximativ 30 de Ma exista un primat patruped din categoria căruia s-au desprins două ramuri, cea a maimuţelor mici arboricole şi cea a primatelor bipede. Acum 15 Ma, din aceste primate bipede au evoluat marile maimuţe bipede, dar şi arboricole, Australopithecii şi subramura denumită *Prehomo*. Acesta este punctul nodal care explică de ce şi Autralopithecii şi Homo, contemporani acum 3,5-2,5 Ma, erau bipezi. Evoluţia lor a fost una paralelă şi nu au o legătură directă, ci una indirectă, având un înaintaş comun. Deşi este din ce în ce mai mult acceptată, „ipoteza Deloison" produce un „cataclism" al arborelui genealogic, întrucât genul Homo rămâne astfel fără „părinţi". Acestora, situaţi între 15 şi aproximativ 5 Ma, nu li s-a descoperit deocamdată nici o urmă fosilă. Este o „pată albă" a preistoriei, care-şi aşteaptă dovezile concrete. Cine a fost acel Prehomo datorită căruia, în sudul Africii, s-a putut produce atât de spectaculoasa evoluţie către Homo sapiens?

Omul de Neanderthal

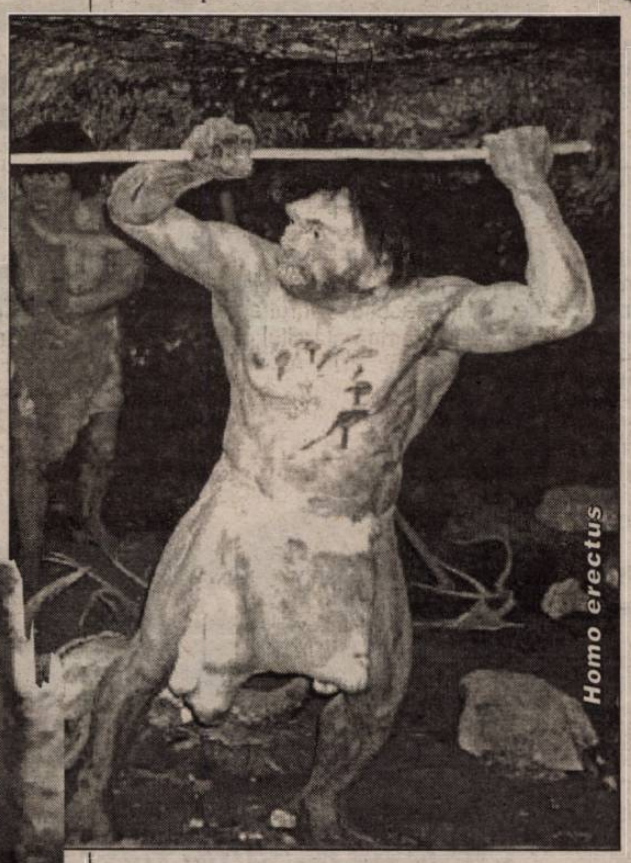

Homo erectus

Comparaţie între craniul unui Australopithec şi al unui Homo erectus

Când s-au rostit primele sunete articulate?

Cimpanzeii, deşi au un cod genetic foarte apropiat de cel al omului, nu pot să vorbească. Această realitate confirmă clasificările de mai sus, dar nu răspunde la întrebarea din subtitlu. Îndelungatele controverse privind această problemă şi-au găsit un criteriu foarte convingător, pe lângă cel al volumului creierului, şi anume dimensiunea *canalului hipoglos*, cel care permite ramificarea terminaţiunilor nervoase ale limbii. Antropologul american Richard Kay a reuşit să-şi demonstreze ipoteza, comparând canalul hipoglos al cimpanzeilor şi gorilelor cu cel al Australopithecilor şi al lui Homo habilis. Cu cât această formaţiune anatomică este mai dezvoltată, cu atât şansele de a emite sunete articulate sunt mai mari. La maimuţele enumerate, hipoglosul este de două ori mai mic decât la Australopitheci. Cel mai apropiat de Homo sapiens, din acest punct de vedere, este Omul de Neanderthal. În consecinţă, începuturile vorbirii datează de acum 400-200 de mii de ani. Abia atunci controlul motric al limbii se putea face suficient de bine, astfel încât gesturile să poată fi însoţite de pseudocuvinte şi ulterior de cuvinte bine definite... Mult mai precaută în ceea ce priveşte apariţia limbajului articulat, cercetătoarea americană Nancy McFee apreciază că acesta nu este mai vechi de 40 de mii de ani, în pofida faptului că volumul creierului lui Homo erectus era de două ori mai mare decât cel al primatelor. Specializarea anumitor zone cerebrale, datorită creşterii complexităţii activităţilor curente, a fost cel puţin la fel de importantă ca şi lărgirea canalului hipoglos.

Laba piciorului Keniantropului, strămoş al genului Homo habilis

Primele comunicări cu „zeii"

Un vast capitol al începuturilor spirituale este dedicat celor mai rudimentare forme de comunicare cu entităţi superioare omului primitiv, care, evident, îi trezeau o atenţie deosebită. Dintre cele mai elocvente repere, am ales spre prezentare numai trei: aşa-zisul cult al ursului, exocanibalismul şi incendierile „făcătorilor de ploaie".

Grota Chauvet (Franţa) este renumită prin picturile rupestre în care predominant este ursul. Dacă în alte „expoziţii preistorice" există o mare varietate de reprezentări faunistice, se pare că Omul de Cro-Magnon, trăitor acum 40-30 de mii de ani pe teritoriul european, avea în acea zonă o teamă şi un respect deosebite faţă de acel mamifer. Faptul că trupul ursului nu este niciodată întreg poate însemna, spun specialiştii, că fiinţa acestuia poate pune în pericol întreaga comunitate şi nu numai un grup de vânători. Era, foarte probabil, cel mai terorizant animal de pradă, de care omul primitiv era înspăimântat şi după ce reuşea să-l ucidă... La rândul său, exocanibalismul (canibalism exercitat doar asupra străinilor de trib) reprezintă cea mai nouă ipoteză privind comunicarea cu „zeităţile" ocrotitoare în conflictele intertribale. Scheletele fără cap ale Oamenilor de Neanderthal, găsite pe teritoriul Germaniei sau Spaniei, indică faptul că devorarea creierului duşmanului era un ritual şi nu o necesitate alimentară. Urmaşii duşmanilor nu mai puteau fi astfel protejaţi de nici o „divinitate" – concepţie similară celei a „tăietorilor de capete" amazonieni din epoca modernă.

În intervalul cuprins între 800 şi 400 de mii de ani, Homo erectus şi apoi Homo sapiens – trăitori în regiunea tropicală a Africii – deveniseră, se pare, obsedaţi de fulgerele care aprindeau zonele împădurite şi care însoţeau ploile diluviene. Descoperirea unor grămezi imense de crengi amestecate cu fire lungi de păr de mamut a condus la concluzia conform căreia masive incendieri erau declanşate (în perioada amintită) pentru a îndupleca „zeităţile" dătătăoare de ploaie să le vină în ajutor... Fenomenul, descris în „American Journal of Science" sub titlul „Primul făcător de ploaie".

Am fost cândva fiinţe acvatice?

Îndrăzneaţa ipoteză acvatică lansată în anii '60 de către biologul englez Sir Alistair Hardy (şi ridiculizată la vremea respectivă) revine în actualitate. Acum 4-1,8 Ma, perioadele de glaciaţiune alternând cu încălziri ale climei au generat coborâri şi respectiv ridicări ale nivelului oceanului planetar. Sir Hardy susţinea că acei humanoizi care au fost obligaţi să ducă o viaţă acvatică sau semiacvatică, în teritorii cuprinse parţial sau total de ape, au evoluat mai repede, datorită stresul existenţial. Controlul respiraţiei şi al emiterii sunetului, reducerea drastică a părului de pe corp, grăsimea subcutanată etc. ar reprezenta dovezi în favoarea unor astfel de perioade în evoluţia spre Homo sapiens. Exemplul unor mamifere precum balenele, leii de mare, castorii (apărute pe uscat şi adaptate apoi mediului acvatic) poate fi extins şi asupra noastră. De altfel, creşterea explozivă a volumului creierului uman poate fi pusă şi pe seama unor dificultăţi de adaptare de această natură.

Pagină realizată de PAUL IOAN

Corida, paso-doble cu tauri

Moartea vine după-amiază

Banderilleros, cei care înfig ţepuşele de oţel

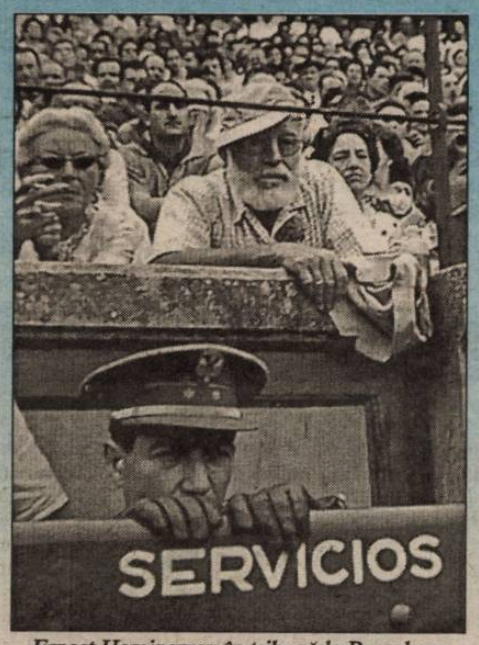

Ernest Hemingway în tribună la Pamplona

Corida este un spectacol unic născut într-o Spanie aridă şi înfierbântată, dintr-un amestec subtil de patimă locală şi rafinament arab invadator. Este ceva nedefinit şi irezistibil. Artă, sport, cruzime. Dans în ritm tradiţional de *paso-doble*, precizie, moarte. Mereu după-amiaza. Cine urmăreşte un spectacol de corida, nu poate să nu facă o comparaţie cu spectacolul vieţii. Taurul intrând impetuos şi feroce în arenă este aidoma unui tânăr nărăvaş, gata să se ia la trântă cu viaţa. Cu fiecare lovitură primită – e mai întâi lancea picadorului, apoi sunt *banderillas* (ţepuşe cu vârf de oţel) –, puterea taurului se scurge în pământ, asemenea tânărului devenit adult circumspect, rănit încetîncet de încercările (nu neapărat sângeroase) ale vieţii. Tot mai greoi, tot mai istovit, taurul este învins psihic şi fizic de mişcările halucinante (*verónicas*) şi de dansul iscusit şi înşelător(*trincherazo*) al *matadorului* îmbrăcat în haine de mătase cu broderii de aur *(traje de luces/costum de lumini*). Fiecare atac al taurului în direcţia omului care îl provoacă agitând *muleta* (capa roşie), sub care stă ascunsă sabia (*estoque*), este un pas spre moarte (taurul atacă mereu ţinta mişcătoare şi nu culoarea roşie cum se crede, vederea lui fiind în tonuri de gri). Şi apoi, actul final (dorit deopotrivă de tribune şi de taur): execuţia. Taurul aşteaptă, epuizat şi învins, lovitura. Moartea înseamnă sfârşitul chinurilor. Este împăcarea bătrânului cu lumea de la care nu mai pretinde decât o primă noapte liniştită. Spada îi va intra jumătate de metru până în inimă. Dacă lovitura finală nu reuşeşte, din pricina neîndemânării de moment a matadorului, acesta are posibilitatea să-i aplice, cu o altă spadă, lovitura de graţie. Între coarne. Sfârşitul e fulgerător. Acesta este spectacolul care îi îngrozeşte pe cei

Lovitura finală sau „momentul adevărului"

Spectacol oferit de celebrul matador El Cordobés

neobişnuiţi cu cruzimea şi încântă milioane de oameni. Unul dintre marii amatori de corida a fost şi Ernest Hemingway, autorul celebrului roman *The Sun Also Rises / Şi Soarele Răsare,* (1926), mare iubitor de lupte cu tauri, dar şi de vânătoare. Hemingway a văzut prima coridă la Pamplona în 1923, unde şi-a adus şi soţia, considerând că spectacolul coridei va avea o influenţă benefică asupra copilului încă nenăscut. Atmosfera irezistibilă de aici se va regăsi în roman. Ori de câte ori s-a reîntors în Pamplona, în anii '20, Hemingway a locuit numai la pensiunea Aguillar, şi asta pentru că acolo locuiau şi toreadorii. Aici a fost concepută „Moartea vine după-amiază", un „manifest" publicat în 1932, devenit apoi Biblia coridei. Deşi n-a înfruntat taurii pe străzile din Pamplona, de San Fermin, *Papa* (cum îi spuneau apropiaţii) a participat de câteva ori la coride organizate pentru amatori. Fotografia alăturată, una foarte rară, ni-l arată pe celebrul scriitor american în tribunele stadionului din Pamplona urmărind spectacolul. Până la urmă, corida nu este o luptă între matador şi taur, ci mereu o luptă interioară a omului.

GEORGE CUŞNARENCU

Taurul moare mereu după-amiaza

Palatul Luxembourg

în umbra grădinilor

Mândrindu-se cu palate şi bulevarde, cu poduri şi catedrale, cu statui şi fântâni, parizienii probează din vremuri istorice şi o mare slăbiciune pentru grădini, manifestând un adevărat cult al aranjamentelor florale şi al arhitecturii parcurilor. Au devenit astfel vestite grădinile de la Versailles, Grădinile Tuilleries şi nu numai. Numele oraşului este în zilele noastre strâns legat de Grădinile Palatului Luxembourg, grădini aflate în apropierea Cartierului Latin, animate zilnic de tineri, dar având şi alei solitare, pe care şi-au plimbat paşii personalităţi ilustre.

Palatul a fost construit în timpul Mariei de Medicis, căreia, după moartea lui Henric al IV-lea, i s-a părut imposibil să mai locuiască la Luvru, considerându-l lipsit cu totul de căldura de care simţea că are nevoie. Ea prefera un spaţiu mai mic, o locuinţă care să-i amintească într-un fel de Florenţa natală. În 1612 achiziţionează aşezământul ducelui François de Luxembourg şi un teren alăturat. În 1615 regina, mamă a lui Ludovic al XIII-lea, îl însărcinează pe arhitectul Salomon de Brosse să-i construiască un palat cât se poate de asemănător cu Palatul Pitti, sau cu altă construcţie florentină.

Arhitectul a înălţat o construcţie elegantă, cu o grădină mărginită de două alei.

Până la revoluţia din 1789, palatul a găzduit familia regală, apoi a slujit ca închisoare de stat. Aici a fost instalat, la 4 noiembrie 1795, primul Directorat, devenind apoi sediul Senatului în timpul domniei lui Napoleon.

În zilele noastre, Palatul a căpătat multiple întrebuinţări, slujind, printre altele, şi ca pavilion de expoziţie. Frumuseţea sa rămâne însă mult în urma grădinilor aranjate la începutul secolului al XIX-lea de Jean-François Chalgrin (1739-1811). El plasează în mijloc bazinul octogonal, îmbinând pe aleile sinuoase de pe margini stilul grădinilor franţuzeşti cu cel al grădinilor englezeşti. Aici întâlneşti nu doar întinderi mari de gazon impecabil, ci şi boschete grupate, ocrotind statui, şi fântâni, şi terenuri rezervate unor jocuri sportive. Pot fi admirate statuile reginelor Franţei şi ale altor femei celebre, iar la capătul unui canal din partea de est a Palatului se află Fântâna Medicis, atribuită lui Salomon de Brosse. În nişa centrală este plasată o sculptură celebră, realizată de Ottin în 1863 şi reprezentându-l pe ciclopul Polyphem în momentul în care o surprinde pe Galateea în braţele păstorului Acis. Printre operele de artă ale grădinii poate fi amintit, de asemenea, basorelieful lui Valois „Leda şi lebăda". Toată această abundenţă de frumos contribuie din plin la popularitatea grădinilor, în care oamenii se refugiază pentru a scăpa de traficul şi de zgomotul marelui oraş.

IRINA STOICA

◆ *...mihalţul este o specie de peşte răpitor care trăieşte în râurile din nordul şi centrul Europei, în Canada şi, mai rar, în bălţi? În ţara noastră se pescuieşte în cantităţi mici.*

◆ *...pitacul era o monedă austriacă de argint din secolul al XVIII-lea? A circulat şi în ţările române.*

◆ *...capodopera scriitorului american Herman Melville (1819-1891) este romanul „Moby Dick"? Odiseea căpitanului Ahab, pornit să vâneze o balenă albă, devine simbolul luptei dintre om şi natură.*

Ştiaţi că...

◆ *...Mara este un afluent din stânga Izei? Izvorăşte de sub vârful Pleşea Mare din Munţii Gutâi.*

◆ *...un melc poate parcurge într-o oră 5,40 m? Această „performanţă" o poate atinge numai dacă nu face nici un popas.*

◆ *...la Polul Sud vântul suflă tot timpul? Cea mai mică viteză pe care o poate atinge este de 16 km/h iar cea mai mare de 320 km/h.*

◆ *...chimistul german Fritz Haber (1868-1934) a inventat prima metodă industrială de preparare a amoniacului pe cale sintetică? A primit Premiul Nobel pentru chimie în 1919.* (I.S.)

Viitorul aparţine spaţiului

33 DE ANI

de la aselenizare!

La 20 iulie a.c., orele 21 şi 56 minute, se vor împlini 33 de ani de la primii paşi făcuţi pe neprietenosul sol selenar de către astronautul american Neil Armstrong; cu ocazia acestui istoric eveniment, Armstrong a rostit cuvintele: „Un pas mic pentru om, dar un salt uriaş pentru umanitate!...", cuvinte care au făcut înconjurul lumii, consfiinţind cel mai important eveniment petrecut în mileniul al doilea. La zece minute după coborârea lui Armstrong din Modulul lunar „Vulturul", a venit rândul colonelului astronaut Edwin Aldrin să păşească pe Lună...

Programul „Omul pe Lună", demarat în 1961 printr-o cuvântare istorică a fostului preşedinte al SUA, John F. Kennedy, a însemnat o încununare prestigioasă a capabilităţilor umane şi a forţei ştiinţei; Programul APOLLO a reprezentat în acelaşi timp un strălucit rezultat al achiziţiei de informaţii obţinute de programele spaţiale cu om la bordul navelor cosmice: Vostok, Mercury, Gemini, Voshod, Soiuz etc.

Uriaşul efort financiar şi ştiinţific reprezentat de Programul APOLLO a adus numeroase foloase umanităţii, prin zecile de mii de tehnologii, invenţii şi descoperiri pe care acest program le-a creat, ele fiind apoi implementate în aproape toate domeniile vieţii şi economiei. O altă urmare a Programului APOLLO a reprezentat-o demararea cooperării internaţionale pentru cercetarea şi exploatarea paşnică a spaţiului; după un început timid constituit de programul SOIUZ-APOLLO (1975), un pas deosebit în acest domeniu este reprezentat de construirea Staţiei Spaţiale Internaţionale ALPHA, la bordul căreia au lucrat împreună astronauţi şi cosmonauţi din SUA, Federaţia Rusă, Franţa etc. şi care, deja, a găzduit doi turişti, care şi-au plătit biletul de vizitare a staţiei!... Practic, la construirea şi dotarea Staţiei ALPHA participă specialişti din SUA, Rusia, Franţa şi alte ţări europene, Japonia, Canada etc. Un alt program, care va polariza eforturile tuturor naţiunilor lumii este „Omul pe Marte" – o provocare la adresa nivelului ştiinţific şi tehnologic de la începutul Mileniului III.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Himera din New Jersey

În ianuarie 1909, mii de oameni din Camden, Woodbury, Burlington, Gloucester şi alte 26 oraşele din statul american New Jersey, toate situate în apropierea graniţei cu statul Pennsylvania, au semnalat un monstru de trei metri înălţime, având o formă vag humanoidă, cu aripi pieloase şi un cap ca de liliac. Această făptură zbura pe deasupra clădirilor, poposind pe acoperişuri şi chiar a încercat de câteva ori să răpească femei sau fetiţe.

Poreclit „Diavolul din New Jersey", monstrul a deţinut recordul de apariţii în editorialele a zeci de ziare, printre care *„Gloucester Tribune", „Philadelphia Herald", „New Times", „Clarion"*, pentru mai bine de trei luni. S-au organizat grupuri de vânători, razii ale poliţiei, au sosit în zonă naturalişti şi chiar două companii de cavalerie, însă nimeni n-a putut să prindă enigmatica creatură, pentru care fusese oferit un premiu de 100000 dolari. De la fermele izolate dispăreau oi şi păsări, iar oamenii erau terorizaţi; şi totul a culminat cu răpirea unei fetiţe de 14 ani de pe un drum ce ducea spre Woodbury. Poliţia i-a găsit doar geanta cu cărţi de şcoală şi o ghetuţă; în iarbă nu se vedeau urme de luptă, iar corpul tinerei Mary Weathers nu avea să mai fie găsit niciodată.

După acest incident (mai 1909), monstrul înaripat a contenit atacurile şi chiar apariţiile. Părerea generală a oamenilor de ştiinţă americani a fost că era vorba de o confuzie cu un vultur de o mărime neobişnuită, care răpea animalele de casă, până ce, într-un târziu a căzut răpus de vreo momeală otrăvită. Cât despre Mary Weathers, s-a presupus că fusese victima unor vagabonzi care au ucis-o ori au luat-o cu ei.

Iată însă că, la 12 iunie 1936, trei vânători şi, ulterior, la 28 iunie, un grup de excursionişti au întâlnit, într-o regiune deluroasă şi împădurită, situată la 38 km de oraşelul Camden, o făptură stranie pe care au descris-o astfel: „o femeie cu trupul gol, cu picioarele, braţele şi pântecul acoperite cu păr des, care nu se întindea însă pe piept şi pe spinare, şi având nişte membrane pieloase, aparent prinse de flancurile corpului, de la coate până la genunchi (...) Pletele încâlcite erau foarte lungi, iar gura părea neobişnuit de mare, ca şi ochii negri, numai pupilă" *(„Boston Herald"*, iulie 1936).

Martorii au văzut femeia cu aripi

Văzându-i pe oameni, femeia a luat-o la fugă cu o agilitate incredibilă, reuşind să dispară printre desişuri. Câţiva reporteri şi nişte poliţişti zeloşi au anchetat cazul, descoperind zeci de martori care locuiau în casele şi fermele din zonă şi pretindeau că o văzuseră pe „femeia cu aripi de liliac" furând păsări din curţi, ba chiar, când era ameninţată, cărându-se în copaci şi planând cu stângăcie de la un trunchi la altul. Desigur, aceste relatări n-au fost luate în serios iar lumea ştiinţifică nici măcar nu le-a băgat în seamă. Însă, doi ani mai târziu, nişte copii care se jucau pe o câmpie de lângă Camden au descoperit un cadavru fără cap, mutilat şi aproape carbonizat. Medicii legişti au constatat că fusese al unei femei de circa 20 de ani. Organele interne şi anatomia generală păreau umane, dar se remarcau elemente deosebit de curioase: pe oasele braţelor şi ale picioarelor se găseau nişte apofize osoase situate la distanţe regulate, de la care porneau un sistem de ligamente şi tendoane puternice, inexistente la om. Întrucât focul arsese 90% din ţesuturile exterioare se putea vedea numai că picioarele fuseseră acoperite cu o blană deasă. Stomacul şi intestinele difereau în dimensiuni de cele umane, iar degetele mâinilor aveau gheare asemănătoare cu cele de pasăre.

Nimeni nu ştia cum ajunsese acea făptură acolo şi cine o ucisese. Însă în octombrie 1938, la o razie de rutină, poliţia căilor ferate a arestat trei vagabonzi care călătoreau clandestin, în vagoane de marfă. În timpul interogatoriului, unul dintre ei le-a mărturisit poliţiştilor, pe lângă o sumedenie de furturi, tâlhării şi chiar o tentativă de omor, că, în luna martie, în timp ce se adăposteau de ploaie într-un şopron părăsit, cei trei s-au pomenit înaintea unei făpturi ciudate, care a căzut printr-o gaură a acoperişului.

Era o „femeie sălbatică, păroasă şi cu aripi lungi, de piele neagră". Văzându-i, a scos nişte ţipete nearticulate şi a vrut să fugă. Dar vagabonzii se dezmeticiseră destul ca să remarce că este goală. Şi că, oricât de stranie, părea femeie... A urmat o luptă furioasă, în care străina i-a zgâriat şi i-a muşcat până ce au reuşit, cu greu, s-o lege; apoi, stârniţi, au siluit-o, fără să le pese de urletele răguşite şi de zvârcolirile ei. Timp de trei zile, până s-a potolit furtuna de primăvară, cei trei au făcut tot ce au vrut cu făptura din puterea lor. După care i-au tăiat capul cu un topor şi, ca să acopere urmele, i-au ars trupul, îngropându-l în câmpie. (Capul l-au aruncat într-un lac din apropiere, dar poliţia nu l-a putut găsi).

O încrucişare puţin posibilă

Cei trei au fost condamnaţi pentru omor deosebit de grav, sfârşindu-şi viaţa în închisoare. Însă autorităţile n-au identificat-o vreodată pe ciudata victimă. Să fi fost oare rezultatul încrucişării (aparent imposibilă genetic) între Mary Weathers şi monstrul cu aripi văzut în 1909?

Un amănunt semnificativ: în secolul al XIX-lea, antropologul francez Eugène Dubois a descoperit, într-o carieră din Jawa, o calotă craniană şi un femur de hominid. Femurul prezenta protuberanţe asemănătoare unor apofize, de mărimi egale şi situate la distanţe egale. Fosila, veche de un milion de ani, a suscitat dispute aprinse între antropologi, câţiva îndrăzneţi sugerând că apofizele serveau la fixarea (prin ligamente) a unor membrane cu rol nedeterminat. Savanţii conservatori au „stabilit" însă că era vorba de... fracturi repetate, în viziunea lor osul rupându-se şi sudându-se de 6 ori la rând, la distanţe identice!

DAN APOSTOL

Lumile de dincolo de lume

Atlantida sau Antarctica?

Ideea de bază a lui Charles Hapgood este în fond simplă: de-a lungul unor perioade de timp de aproximativ 41000 de ani, în interiorul Terrei se acumulează forţe imense, conducând la momente de rupere. Intervin factori cum ar fi acumularea masivă a gheţurilor la poli (care modifică greutatea crustei), înclinarea de trei grade a axei Terrei la fiecare 41000 de ani (alta decât cea care provoacă precesia echinocţiilor) şi variaţia de-a lungul câtorva mii de ani a apropierii Pământului de Soare.

În plus, toate plăcile tectonice trebuie privite ca o singură unitate care se deplasează relativ uniform faţă de interiorul Pământului.

Teoria oferă explicaţii elegante pentru o serie de fenomene, cum ar fi extincţia rapidă a mamuţilor în Siberia sau prezenţa universală a aceluiaşi tip de mituri cataclismice la popoarele primitive, precum şi multe anomalii geografice sau geologice, neexplicate de alte teorii. Ideea generală este că tocmai schimbarea de latitudine a unor porţiuni de uscat le-a determinat pe acestea să „intre" şi să „iasă" succesiv din diferite ere glaciare: aceeaşi modificare de poziţie care a transformat Antarctica într-o cutie de gheaţă şi a acoperit cu zăpadă Siberia, a şi topit o mare parte din America de Nord.

Cât de „bătrână" este însă calota glaciară antarctică? Geologii insistă că este vorba de mult mai mult decât cei 11600 de ani din scrierile lui Platon, ceea ce face imposibilă orice speculaţie privind relaţia Antarctica-Atlantida. Flem-Ath este de părere că probele pe care se bazează majoritatea datărilor sunt prelevate din aşa-numita Antarctica mare, aflată într-adevăr sub gheaţă chiar şi în timpul Atlantidei. Sugestia este că a avut loc o mişcare extrem de rapidă, de 30 de grade (aproximativ 3600 km). Înainte, peninsula Palmer, din aşa-numita Antarctică mică, partea cea mai apropiată de America de Sud, ar fi „proiectat" o zonă cât Europa occidentală dincolo de cercul polar antarctic, până în regiuni cu un climat cuasi-mediteranean. Între timp, Antarctica cea mare ar fi rămas sub gheaţă. O suprafaţă ca cea descrisă de Platon ar fi, susţine Flem-Ath, de dimensiunea Pennsylvaniei de astăzi, şi ar găzdui un oraş de dimensiunea Londrei. Ambele ar fi ţinte posibile pentru fotografii din satelit iar localizarea lor ar trebui să poată fi recunoscută sub gheaţa antarctică, cu cercurile lor concentrice şi alte mari construcţii geometrice.

MIHAELA DOROBANŢU

Lumini şi umbre în Bucureştii de odinioară

Cum s-a născut Capitala?

– Stimate domnule ADRIAN MAJURU, atât de obişnuiţi cu peisajul citadin de astăzi, aproape că nu ne mai gândim la vremea când prin aceste locuri nu se afla mai nimic. De fapt, cum s-a ajuns la formarea unui oraş pe Dâmboviţa?

– Vă propun astăzi o scurtă analiză arheologică, istorică şi etnografică. Să începem prin a vedea cum se prezentau lucrurile în partea centrală a oraşului de astăzi. Dâmboviţa era un râu cu multe meandre şi braţe, de-a lungul cărora se aflau ostroave şi zone inundabile. Un astfel de ostrov a existat în zona Pieţii Unirii de azi, iar braţul format se numea Dâmbovicioara. În apropiere erau gurile a doi afluenţi, Gârliţa la sud şi Bucureştioara la nord. Lunca bogată în păşuni era înconjurată de platouri înalte, împădurite. Aici au apărut primele aşezări săteşti, cercetate şi datate de arheologi în sec. X-XII. Ele se aflau în zona centrală a Bucureştiului de azi: Curtea Veche, pe locul bisericii Sărindar, Dealurile Mihai Vodă, Spirii, Filaret, Radu Vodă, apoi zonele Dobroteasa, Dudeşti-Cioplea, Udricani... Primul pas spre încropirea unei aşezări preurbane a fost un obicei tradiţional: *moşii de primăvară şi de toamnă*, sărbătoriţi cu un târg sezonier unde se vindeau variate produse.

Târgul se aduna pe Bucureştioara, în actualul perimetru al Spitalului Colţei şi zonele învecinate. El se desfăşura în jurul unui lac (format de Bucureştioara în spatele spitalului de astăzi), numit până în sec. XIX, „Lacul Şutului". Târgul s-a numit ulterior Târgul de Moşi, apoi Târgul Moşilor. Cu timpul, aici au început să vină negustori din regiunile învecinate şi din Balcani, de peste Dunăre. Varietatea şi bogăţia mărfurilor a determinat Domnia să ridice în apropiere un punct fortificat cu o garnizoană (sec. XIV). În cursul evului mediu, târgul avea să se deplaseze spre est, fiind organizat în afara oraşului, luând cu el totodată şi Oborul de vite. Numit şi Târgul Podului de Afară, el a rezistat în timp, o prezenţă contemporană fiind Piaţa Obor.

– Şi cum a apărut legenda ciobanului Bucur?

– Există o explicaţie de ordin etnografic. Bisericuţa lui Bucur se află pe Dealul Radu Vodă. Acest platou domina lunca joasă a Dâmboviţei şi este foarte probabil ca aici să fi fost locul unde erau adunate la iernat turmele de oi ale satelor din preajmă şi lăsate în grija unui cioban tocmit. Vom vedea în curând ce avea să se întâmple din sec. XIV încolo... *(M.D.)*

Biserica Bucur

Panteon creştin

Sfântul Proroc Ilie Tesviteanul

Prăznuit de biserica ortodoxă la 20 iulie, Sfântul Proroc Ilie a propovăduit, aşa cum ne spune şi preotul Nicolae Barbu în lucrările sale, în secolul al IX-lea î.Ch în Israel. S-a născut în Tesvi (Tesba Galaadului), fiind fiul lui Şovac, un preot al Ligii Vechi. În timpul împăratului Ahab (875-873 î.Ch.) şi a soţiei sale Izabela, fiica regelui Sidonului, a fost înălţat în Samaria un templu închinat zeului Baal, idolul la care se închinau canaaneii. Căderea în idolatrie a lui Ahab îl face pe Sfântul Ilie să se prezinte înaintea regelui ca un dreptcredincios într-un singur Dumnezeu. După ce îl mustră pe rege, adresează rugăciuni cerului şi Dumnezeu îl ascultă. După cum spune Scriptura, „cerul rămâne încuiat" vreme de trei ani şi şase luni, timp în care poporul suferă de foame şi de sete. Împăratul hotărăşte să-l omoare pe Ilie, dar acesta reuşeşte să scape de trimişii lui ascunzându-se mai întâi la Pârâul Cherit, unde este hrănit de corbi şi apoi în casa unei văduve în Sarepta Sidonului, unde înmulţeşte pâinea şi untdelemnul şi îl învie pe fiul gazdei sale.

Se duce apoi la Ahab, pe care îl îndeamnă să vină cu preoţii păgâni şi cu poporul pe muntele Carmel, unde numai jertfelnicul lui se aprinde, dovedindu-se prin aceasta că Dumnezeul său este cel adevărat, şi nu idolii Baal şi Astarte. Ilie se roagă copleşit de credinţă, pe pământ cade o ploaie bogată, spre mulţumirea oamenilor, iar prorocii mincinoşi sunt ucişi. Sfântul Ilie este însă urmărit în continuare de oamenii Izabelei şi pleacă la Baer-Şeba, unde este din nou ameninţat cu moartea. De aici se refugiază într-o peşteră din muntele Horeb iar apoi vine la Iordan, unde posteşte 40 de zile şi 40 de nopţi. Ahab vrea să devină stăpânul viei bogatului Nabot, împotriva căruia Izabela găsise doi martori mincinoşi, care spun că acesta l-a hulit pe Dumnezeu şi pe rege. Nabot este ucis cu pietre iar Sfântul Ilie îi mustră pe împărat şi pe soţia lui. Amândoi mor iar pe tronul ţării se urcă Ohozia, fiul lui Ahab. El a continuat să se închine la idoli şi, fiind bolnav, îşi trimite oamenii la preoţii lui Baal-Zebuh, idolul Ecronului, ca să se roage pentru însănătoşirea lui. Sfântul Ilie le iese în cale şi îi mustră, prorocind moartea împăratului.

Înainte de propriul său sfârşit, Sfântul îi oferă mantia sa lui Elisei, fiind apoi ridicat la ceruri într-un car de foc. În Noul Testament apare la Schimbarea la Faţă a Mântuitorului, pe muntele Tabor şi va apărea şi la sfârşitul lumii.

În tradiţia noastră populară, Sfântul Ilie, prăznuit în miezul vieţii pastorale, are numele legat de o serie de legende laice, unele preluate din mitologiile greacă şi geto-dacică. În cele mai multe, el aleargă pe cer în carul său, plesnind dracii cu biciul de foc, fiind patronul ploii, al tunetelor şi al trăsnetelor.

IRINA STOICA

Un triunghi „mai puțin conjugal”!

Cincisprezece ani de coșmar. Cincisprezece ani de nervi și de indignare și de revoltă mută. Deja mult peste puterile unei femei tinere și dornice să nu-și risipească anii cei mai frumoși ai căsniciei, dintr-un motiv stupid. Deși, parcă la început nu văzuse lucrurile atât de sumbru, cum deveniseră acum...

La început, Patricia Lanin era plină de optimismul și de generozitatea dublată de frumoasa inconștiență a lunii de miere. Nu văzuse nimic anormal în afecțiunea aproape agresivă cu care mama lui Eric, soțul ei, îi copleșea zilnic. La drept vorbind, câte femei proaspăt căsătorite n-ar dori să aibă în preajmă o persoană – fie ea și soacră! – gata oricând să dea o mână de ajutor în treburile casnice.

Și, ca să fim corecți, energica și săritoarea soacră a Patriciei își demonstra utilitatea pentru tânăra familie, cu o promptitudine ireproșabilă. Astfel se face că a impus ca pe un lucru absolut firesc instalarea sa sub același acoperiș cu Eric și soția lui, într-o cameră separată. „Separația” nu dura însă decât atâta timp cât dormea. În restul zilei, nu se dezlipea de cei doi tineri. Bucătăria devenise teritoriul supremației absolute a femeii, ea fiind cea care pregătea masa, întotdeauna. A urmat venirea pe lume a celor doi copii, a căror grijă principală și-a adjudecat-o din primele zile. Firește, sfaturile „avizate” veneau cu aceeași năucitoare frecvență cotidiană, din zori și până-n seară, la ora culcării. Care culcare – a ei, a mamei-soacre-bunică – nu survenea decât după ce auzul său rafinat o asigura că toți ceilalți au adormit.

Totuși, cum spuneam, atașamentul, mai degrabă freudian, al femeii față de tânăra familie, depășise pentru Patricia limita suportabilității, deși aceasta era conștientă că un reproș categoric nu-i putea aduce soacrei sale: ajutorul ei substanțial o scutea de multe bătăi de cap și unde mai pui că el venea și dezinteresat. Dar, după cincisprezece ani... Mulți vor spune că o asemenea problemă de cuplu e destul de banală și se rezolvă prin „ultima soluție” – divorțul. Și Patriciei i-a venit acest gând, dar dragostea ce i-o purta soțului și cei doi copii au oprit-o de la un pas pe care-l putea regreta toată viața. Șansa ei a venit din... cabinetul de psihanaliză, unde și-a mărturisit nemulțumirile neîmpărtășite nici măcar lui Eric. Apoi, la sugestia specialistului, a aplicat strategia de „cucerire” a mamei soacre. S-a arătat foarte grijulie față de sănătatea acesteia, mult prea încercată de efortul zilnic, i-a cumpărat un televizor, special pentru camera ei, iar seara i-a lăsat aproape întreaga responsabilitate față de copii, în timp ce ea și Eric au reușit să petreacă împreună mai mult timp. Astfel, a fost nevoie doar de câteva luni, pentru ca soții Lanin să trăiască un nou început al căsniciei lor. De aici, iată o morală simplă, însă – oare de ce? – pe care puțini suntem dispuși să o aplicăm în viața noastră: vorba și gândurile bune aduc împlinire, în vreme ce resentimentele și gândurile negative distrug. *(A.N.P.)*

Zborul infernal al lui Travolta

De câte ori nu am privit cu sufletul la gură scenele teribile în care un avion rămâne fără pilot și actorul principal din film, condus de turnul de control, reușește să pună până la urmă avionul pe pistă... Ei, bine, John Travolta a cunoscut acum câtăva vreme o experiență de acest gen. Adică, tocmai decolase de la Daytona Beach cu avionul său privat, împreună cu soția sa, Kelly Preston, cu fiul lor, Jett și doi prieteni, spre casa lor de weekend din Maine, când o baterie de rezervă a cedat. Au rămas dintr-o dată fără nici un instrument de control la vreo 50000 km de Washington. Nu aveau cum să știe unde se află. Zburau... orbi. Travolta nu și-a pierdut cumpătul. I-a cerut copilotului să reducă altitudinea. Apoi a lansat un S.O.S. către toate aeroporturile vecine. Singurul lucru care mai funcționa era busola. În avion se lăsase tăcerea. Kelly părea calmă, dar o auzea cum se roagă. Sub ei se întindea o pătură compactă de nori. Când a văzut prima spărtură, Travolta a plonjat prin ea și a răsuflat ușurat, recunoscând cursul râului Potomac. A pornit-o de-a lungul lui, spre Aeroportul Național. Acum, de văzut vedea, dar pericolul era de a se ciocni cu primul avion care avea să-i vină în apropiere, din cauza traficului formidabil din zona în care se aflau, cu trei mari aeroporturi: Național, Dulles și Baltimore-Washington. Autoritățile au luat imediat decizia de a opri toate zborurile. Dar, pentru ca lucrurile să se complice și mai mult, flapsurile au refuzat să se deschidă, așa că Travolta s-a trezit că nu are nici o modalitate de a reduce viteza în momentul apropierii de pista de aterizare spre care plonjau cu peste 300 km/oră. Singura lor șansă era... să le țină frânele și cauciucurile roților! La primul contact cu pista, au frânat amândoi cât de tare au putut. Frânele au ținut, dar cauciucurile au fost complet distruse. Groaza cea mai mare a fost să nu cumva să se producă vreo scânteie care să atingă rezervorul de benzină; nu ar fi mai avut nici o șansă. Au avut și acest noroc. Copilotul, un aviator cu mare experiență, a reușit să oprească aparatul la doar câțiva metri de sfârșitul pistei. Travolta a sărit primul din avion și s-a dus să-și liniștească familia. Kelly plângea. Printre lacrimi, i-a mulțumit și i-a spus: „Asta-i o poveste pe care s-o spunem și strănepoților tăi!” *(M.D.)*

ORAȘUL VÂNDUT
bucată cu bucată

Atunci când se aplică întocmai, legile economiei capitaliste nu iartă nimic. O demonstrează – din păcate, la modul nefericit, dacă privim lucrurile și cu ceva afectivitate umană (sic!) – un caz fără precedent întâlnit recent în Cehia: orașul Rokytnice nad Jizeron a fost scos la licitație, bucată cu bucată, cum se mai zice pe la noi, pentru acoperirea unei imense datorii, ce depășește de zece ori bugetul anual al localității.

Nenorocirea a venit, ca mai mereu, tocmai de la unele inițiative foarte păguboase gândite de aleșii urbei. În urmă cu un deceniu, aceștia au angajat împrumuturi de milioane de dolari, în ideea construirii unei stații de filtrare a apei și a celei mai mari pârtii de schi din Cehia. Ambele însă s-au dovedit nefuncționale și datoria orașului a crescut vertiginos, o dată cu trecerea timpului, astfel că primăria a ajuns să nu mai poată asigura nici măcar strângerea gunoiului sau finanțarea școlii. Urmarea – logică, potrivit legii – scoaterea succesivă la licitație a imobilelor și a unor spații publice, până când nevândute au rămas doar o școală, o grădiniță, stația de pompieri, cimitirul și – ultima pe listă, cu voia dumneavoastră! – clădirea primăriei. Noii stăpâni (la propriu!) ai orașului sunt și oameni de afaceri locali, dar și companii italo-cipriote și ruse. Practic, aceștia au posibilitatea să facă orice doresc și le permite legea, din năpăstuitul oraș, cei mai amenințați de bizara situație rămânând tot oamenii „de rând”, chiriași în imobilele licitate. Parcă sună oarecum cunoscută problema, pentru experiența noastră de nord-dunăreni, nu-i așa? Oricum, Cehia nu se află la cine știe ce mare depărtare de meleagurile românești... *(A.N.P.)*

20000 dihori
ILEGALI ÎN NEW YORK

Doleanțele excentricilor englezi și americani par să nu aibă limite. Dihorul este unul dintre animalele la modă în ultimul timp, însă oficialitățile din țările menționate (mai precis, primăriile diverselor orașe importante) nu vor să-l înregistreze ca „mamifer domestic de apartament”. Contraatacând această interdicție, mai mulți posesori de dihori pun în practică din când în când câte o demonstrație publică, pentru a pune în evidență blândețea simpaticului patruped. Astfel, mai mulți bărbați s-au întrecut în... purtarea micului mamifer în pantaloni, fără ca pe dedesubt să mai aibă ceva. Riscurile la care s-au supus au fost foarte mari, însă dihorii nu le-au lezat în nici un fel integritatea corporală. Cu toate acestea, autoritățile, inclusiv Curtea Supremă din SUA, nu vor să treacă în nici un chip cu vederea faptul că dihorii sunt potențiali purtători ale virusului turbării. De menționat că recordul ținerii în pantaloni este actualmente de cinci ore, iar numărul de dihori, găzduiți ilegal la New York, este de peste 20 de mii! *(P.I.)*

O lume nebună

◆ *Un bărbat în vârstă de 76 de ani și soția lui au devenit multimilionari în dolari, după ce un tribunal din Miami (Florida) le-a dat câștig de cauză într-un proces pe care aceștia l-au intentat producătorilor de țigarete. În urmă cu un an, lui John Luckacs i s-a depistat un cancer la limbă, așa că medicii s-au văzut nevoiți să-i amputeze o parte din acest organ. Pacientul suferea totodată de un cancer de vezică, speranța sa de viață fiind grav afectată. Bolnavul a apreciat că este victima producătorilor de țigări și, chiar dacă se lăsase de fumat de mai bine de trei decenii, a considerat că unica explicație a bolii canceroase de care suferea sunt țigările fumate în tinerețe. Procesul s-a încheiat în favoarea sa, responsabilitatea îmbolnăvirii fiind atribuită 50% societăți Ligget, 22,5% societății Brown și Williamson, 22,5% societății Philip Morris și 5% lui Lukacs însuși. Daunele asupra sănătății s-au convertit până la urmă în bani: 37,5 milioane de dolari, care au ajuns în contul bătrânului fost fumător.*

◆ *Lucrătorii unei societăți imobiliare din nordul Insulei Hokkaido (Japonia) au rămas muți de uimire când, încercând să transporte un congelator abandonat în apropierea firmei lor, au constatat că acesta conținea în interior trupul unui om, aflat în avansată stare de descompunere. Alertată, poliția a constatat că frigiderul aparținuse unei femei, Akemi Iinuma, în vârstă de 40 de ani. Mergând mai departe cu cercetările, reprezentanții poliției au aflat că soțul femeii dispăruse din 1997, când Akemi făcuse o sesizare privind incidentul. Deși ea s-a aflat printre suspecții vizați că ar avea de-a face cu dispariția bărbatului, cazul a rămas nerezolvat din lipsă de probe incriminatorii concrete. Bărbatul fusese... ascuns în congelator, îmbrăcat și pliat cu genunchii la piept.*

◆ *Timp de patru luni, un cofetar din Mexic a suportat ca în fiecare dimineață, la ora opt fix, să fie amenințat cu un cuțit de către un bărbat care nu cerea altceva decât... un tort de ciocolată. În loc de mulțumiri cel puțin, se alegea zilnic cu o ploaie de amenințări cu moartea, în cazul în care va anunța poliția. Dar, în cele din urmă, terorizat, și-a asumat orice risc: a cerut ajutorul poliției. Acțiunea acesteia nu a fost deloc complicată: a fost suficient să descindă în sediul cofetăriei cu câteva minute înainte de ora opt și să-l întâmpine pe iubitorul de dulciuri nu cu obișnuitul tort de ciocolată, ci cu o pereche de cătușe.* (A.P.)

DIVORȚ în stil homosexual

După ce, prin unele țări occidentale, interese... dosnice au impus legalizarea căsătoriilor între homosexuali, încep să iasă la iveală și dovezi că în această lume stranie nu totul se vede în roz, așa cum vor unii să dea de-nțeles. Și nu ne referim aici la atrocitățile comise sub stăpânirea geloziei homosexuale, soldate cu crime înfiorătoare, ci la un fapt divers în premieră, semnalat în nordul Germaniei: divorțul. Doi parteneri (nu le putem spune „soț” și „soție”, evident) din localitatea Oldenburg au ajuns la concluzia că dragostea lor nu-i un lucru chiar atât de mare, că vreme fiecare începuse să-și caute fericirea în brațele altui individ. Apoi, ca-n orice căsnicie (cei doi, în vârstă de 27 și respectiv 50 de ani, erau căsătoriți legal, de câteva luni), certurile s-au accentuat, s-au transformat în pâruieli adevărate și deznodământul l-au căutat, împreună, la tribunal. Instituție onorabilă, nu-i așa?, care le-a încuviințat divorțul cu acte-n regulă. Care va să zică, nimeni nu-i perfect... *(A.N.P.)*

9,6 MILIOANE de dolari pentru un... ou

Casa Christie și-a rotunjit de curând veniturile prin vânzarea unui ou. Este vorba de un obiect ornat cu 3000 de diamante, extrem de rar și valoaros, realizat de către Carl Faberge, bijutierul familiei țarului Nicolae al II-lea, cu ocazia sărbătoririi Paștelui. Obiectul a fost achiziționat prin telefon de către un necunoscut cu suma de 9,6 milioane de dolari. Oul a fost realizat dintr-un cristal de rocă transparent, în interiorul căruia a fost montată o mică gravură reprezentând cristale de gheață și un buchet de flori. În perioada 1885-1916, Faberge a creat 50 de ouă asemănătoare, majoritatea aflându-se la Kremlin iar restul, în posesia reginei Angliei. *(D.M.)*

Euforie sud-coreeană la CM

Un coreean de 16 ani a fost iertat de un tribunal din Chonju, după ce a fost prins furând un calculator portabil dintr-o mașină. Judecătorul, cuprins și el de entuziasmul național provocat de succesele echipei de fotbal a Coreei, a considerat că hoțul este mai util pe stadion, la susținerea compatrioților ce luptă în teren, decât în închisoare. Totodată, având în vedere vârsta și împrejurările infracțiunii, magistratul a mai afirmat că educația adolescentului ar fi pusă în pericol dacă ar suferi o condamnare... Probail că în urma acestei decizii a tribunalului, fotbaliștii coreeni și-au câștigat unul din cei mai aprigi susținători. *(P.I.)*

Un hot mai util pe stadion

GOL ÎN JEEP

Chiar dacă despre America se spune că este țara tuturor posibilităților, ținuta lui Adam adoptată la volanul unui jeep nu e permisă, fiind considerată un atentat la pudoare. Dar, un tânăr nu a vrut să țină seama de această regulă și, într-un acces de teribilism, și-a propus să traverseze în trombă centrul comercial din San Diego (California), gol pușcă. Poliția l-a observat imediat și a pornit în urmărirea lui. Acesta, văzând amploarea isprăvii sale, a apăsat la maximum pe pedala de accelerație, sperând să scape... neșifonat. A avut însă ghinion: mașina s-a răsturnat chiar în momentul în care un polițist pe motocicletă l-a ajuns din urmă și încerca să-l depășească. (A.P.)

Săptămâna 19 - 25 IULIE

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 12.20 TVR Craiova 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Drepturile omului 15.00 Box 18.55 Serial: „Baywatch Hawaii" 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „A doua şansă" 22.00 Cine T.V.D. 23.15 Ora G... în vacanţă 0.15 Marele Jazz.

SÂMBĂTĂ 7.00 Vară pentru voi 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 9.20 Desene animate 10.20 Auto Club 11.05 Repere sacre 11.55 Festivalul naţional Marin Chisăr, Craiova, 2002 12.50 Debut 50 Plus 14.00 Formula 1 16.00 Serial: „Băiatul care aduce soare" 18.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.40 Film: „Negociatorul" (SUA, 1998). Cu: Samuel L. Jackson, Kevin Spacey 23.10 O vară... cu cântec 0.00 Film: „Povestea unei servitoare " (coprod., 1990).

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 8.30 Desene animate 9.00 Box 12.00 Tezaur folcloric 14.00 Spectacolul lumii 15.00 Formula 1 17.00 Film: „Inimi păcătoase" (SUA, 1999, partea I) 18.30 Bravo, bravissimo! 20.00 Jurnal 20.40 Film: „Îngerul păzitor" (SUA, 1998). Cu: Nicolas Cage, Meg Ryan 22.40 O vară... cu cântec.

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 13.00 Teleenciclopedia (r) 14.30 Pro Patria 16.00 Konika 17.30 Interes general 18.30 Istorie polemică 19.05 Serial: „Baywatch Hawaii" 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „A doua şansă" 22.00 Euroatlantica 23.15 Film: „Evadarea" (SUA, 1999). Cu: Kate Winslet, Harvey Keitel.

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.20 Film: „Peţitorul" (coprod., 1997) 12.05 TVR Timişoara 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Puncte cardinale 16.00 Kronika 17.00 Film: „Tristan şi Isolda" (coprod., 1998, partea I) 19.05 Serial: „Baywatch Hawaii" 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „A doua şansă" 23.30 Serial: „Teama" 0.20 Teatrul Naţional TV prezintă: „Dl. de Pourceaugnac" de Molière 2.55 Film: „Născut pentru a fi liber" (SUA, 1984).

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 12.10 TVR Cluj 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Simon Bolivar, eliberatorul 16.00 Panorama 17.00 Film: „Tristan şi Isolda" (ultima parte) 19.05 Serial: „Baywatch Hawaii" 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „A doua şansă" 23.05 Film: „Mulholland Falls" (SUA, 1996). Cu: Nick Nolte, Melanie Griffith 2.45 Film: „Gemenii" (M. Britanie, 1997).

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 12.10 TVR Iaşi 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.15 Eveniment 16.30 Panorama 17.00 Film: „Când mămica nu-i acasă..." (SUA, 1983). Cu: Michael Keaton 19.05 Serial: „Baywatch Hawaii" 20.00 Jurnal 22.00 Serial: „A doua şansă" 23.30 Profesioniştii 0.30 Film: „Proiectul «Pandora»" (SUA, 1998).

MELANIE GRIFFITH
ROMÂNIA 1, miercuri, 21.00

acasă

VINERI 7.15–12.45 Reluări 13.40 Serial: „Femei înşelate" (ep.1) 15.30 Serial: „Terra nostra" 16.30 Serial: „Maria Belen" (ultimul ep.) 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" (ultimul ep.) 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 6.45 Serial: „Aventurile lui Papyrus" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Din viaţă 16.00 Serial: „Taina din adâncuri" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.50 Serial: „Iubire fără păcat" 22.30 Serial: „Nord şi Sud" 23.20 Serial: „Jacke şi Grăsanul".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Aventurile lui Papyrus" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 15.00 Serial: Muzica de Acasă 16.00 Petrecerea 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.50 Serial: „Iubire fără păcat" 22.30 Serial: „Eco Moda".

LUNI 7.15–12.45 Reluări 13.40 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Profu'" (ep.1) 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 7.15–12.45 Reluări 13.40 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Profu'" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 7.15–12.45 Reluări 13.40 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Profu'" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 7.15–12.45 Reluări 13.40 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Profu'" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

SANDRA BULLOCK
PRIMA, vineri, 20.00

SAMUEL L. JACKSON
ROMÂNIA 1, sâmbătă, 20.40

ANA PAOLA ARÓSIO
ACASĂ, luni-vineri, 16.30

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile PRO TV 10.30 Serial: „Lumi diferite" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Triunghiul fantomelor" (SUA, 2001). Cu: Luke Perry 21.30 Teo şi vedete cu sacul 22.30 Film: „Furia monstrului" (SUA, 1988) 0.45 Film: „Tinereţe veşnică" (SUA, 1995) 2.30 Muzica: Motown live – legenda.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 9.35 Serial: „Lupul din campus" 10.00 Serial: „Un altfel de bebeluş" 11.00 Raliu Kenya 12.00 Provest 13.00 Serial: „Vărul din străinătate" (ep.1) 13.30 Serial: „Părinţi la Hollywood" (ep.1) 14.00 Sub semnul întrebării 16.30 Bucătăria lui Radu 17.00 Film: „Operaţiunea de salvare" (SUA, 1998). Cu: Linda Hamilton 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Soluţii extreme" (SUA, 1996). Cu: Hugh Grant, Gene Hackman, Sarah Jessica Parker 22.00 Hotel California 23.00 Serial: „Ally McBeal" 0.00 Serial: „Clanul Soprano" 1.00 Film: „Îngheţ timpuriu" (SUA, 1985) 3.00 Muzica: Motown live – legenda 3.30 Film: „Povestea unei mame" (SUA, 1987).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 10.00 Serial: „Lupul din campus" 10.30 Serial: „Un alt fel de bebeluş" 11.00 Serial: „Prizonier în lumea femeilor" 11.30 Serial: „O altfel de lume" 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Jesse" 13.30 Film: „Viaţă pentru muzică" (SUA, 1996). Cu: Richard Dreyfuss 16.15 Serial: „Misterele planetei albastre" 17.15 Film: „Ghepardul II" (Italia, 1963). Cu: Burt Lancaster 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Incognito" (SUA, 1997) 21.30 Câştigi fără să ştii 22.00 O vară de râs 0.00 Serial: „Oz, închisoarea federală" 1.00 Film: „Shirley Valentine" (coprod., 1989).

LUNI 8.00 Ştirile ProTv 10.30 Serial: „Lumi diferite" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Dragoste periculoasă" (SUA, 1996). Cu: Tori Spelling 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „În slujba dreptăţii" (SUA, 1985) 1.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.30 Serial: „Totul despre sex".

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 10.30 Serial: „Lumi diferite" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Minte diabolică" (M. Britanie, 2000) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „Clubul de golf" (SUA, 1988). Cu: Chevy Chase 1.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.30 Serial: „Totul despre sex".

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 10.30 Serial: „Lumi diferite" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Cursa contra cronometru" (SUA, 2000) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „Scandalul" (SUA, 1989) 1.45 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.30 Serial: „Totul despre sex".

JOI 8.00 Ştirile ProTv 10.30 Serial: „Lumi diferite" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Coşmar în oraşul viselor" (partea a II-a) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „Noptea confesiunilor" (SUA, 1995) 2.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei".

prima

VINERI 8.00 Zid 12.45 Tibanu' pescuieşte şi vânează 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Real Tv 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Speed 2: Croazieră infernală" (SUA, 1997). Cu: Sandra Bullock, Willem Dafoe 22.00 Loto Zodiac.

SÂMBĂTĂ 9.00 Desene animate 10.00 Să fii sănătos! 11.00 Sport Magazin 14.00 Motor 15.00 Filmul şi televiziunea 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Poliţia în acţiune 20.00 Comedy Bar 22.00 Film: „Kickboxer" (SUA, 1989). Cu: Jean-Claude Van Damme 0.30 Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 10.30 HIT 40 – top muzical 11.30 wwwprima-tv 13.30 Film: „Orizont de gheaţă" (SUA, 1993) 16.00 Film: „Formidabilul II" (SUA, 1993) 18.00 Focus 19.00 Între viaţă şi moarte 20.00 Cârcotaşii în Europa 21.00 Film: „Clanul sicilienilor" (SUA, 1969). Cu: Jean Gabin, Lino Ventura 23.00 Film: „Alien: Renaşterea" (SUA, 1997). Cu: Sigourney Weaver, Winona Ryder.

LUNI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Cursa finală" (SUA, 1990) 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

MARŢI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Masca de argint" (România) 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

MIERCURI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Poliţistul din Beverly Hills 3" (SUA, 1994) 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

JOI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Inimi de piatră" (SUA, 1997) 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

2 TVR

VINERI 8.00 Desene animate 9.00 Prietenii lui Piticot 9.45 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Wishbone" 13.45 Desene animate 15.05 Televiziunea, dragostea mea! 16.35 E dreptul tău! 17.05 Primul pas 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Insula visurilor împlinite" 20.00 Documentar 21.00 D'ale lu' Mitică 22.05 Film: „Ringul morţii" (SUA, 1993) 0.45 Serial: „Tată, am încurcat-o!".

SÂMBĂTĂ 8.10 Arta apărării 8.45 Film: „Căluţul sălbatic" (Canada, 1983) 10.15 Serial: „Flipper şi Lopaka" 10.45 Lumea lui Chit-Chit 11.30 Serial: „Acvila" 12.00 Arca lui Noe 14.05 Planeta singuratică 15.05 Bărbaţi, la cratiţă! 16.45 Serial: „Andromeda" 17.25 Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" 18.00 Serial: „Iubiri celebre ale secolului XX" 18.35 Serial: „Primul val" 19.25 Serial: „Familia mea" 20.00 Film: „Miss Italia" (partea a II-a) 21.30 Serial: „Bine dragă!" 22.05 Serial: „Doamna Bovary" 23.00 Despre viaţă şi sex 23.45 Vară extremă.

DUMINICĂ 8.35 Tradiţii 9.10 Ferma 10.15 Serial: „Flipper şi Lopaka" 10.45 Prietenii lui Piticot 11.30 Serial: „Acvila" 12.00 Serial: „Căţei meseriaşi" 13.45 Aleea cu ghimpi 14.00 Documentar 16.45 Serial: Serial: „Andromeda" 17.25 Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" 18.35 Serial: „Primul val" 19.25 Serial: „Familia mea" 20.00 Film: „O femeie fericită" (SUA, 1983) 21.40 Serial: „Bine, dragă!" 22.15 Film: „Jocuri interzise" (SUA, 1995).

LUNI 8.00 Cafeaua de dimineaţă 9.45 Documentar (r) 12.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Wishbone" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 17.00 Tonomatul DP2 18.00 Călătorind prin ţară 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Insula visurilor împlinite" 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.25 Teatru: „Macbeth" de William Shakespeare.

MARŢI 8.00 Desene animate 9.45 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Wishbone" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.20 Călătorind prin ţară 17.00 Tonomatul DP2 18.00 Răscruci 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Insula visurilor împlinite" 20.05 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Film: „Tudor" (România, 1963, partea I) 23.00 Cauza şi defectul.

MIERCURI 8.00 Desene animate 9.00 Prietenii lui Piticot 9.45 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Wishbone" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.20 Călătorind prin ţară 17.00 Tonomatul DP2 18.00 Răscruci 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Insula visurilor împlinite" 20.05 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.25 Circafrica - 2001 22.15 Film: „Pomul speranţei" (Italia, 1998) 23.45 Vară extremă 0.45 Serial: „Tată, am încurcat-o".

JOI 8.00 Desene animate 9.00 Lumea lui Chiţ-Chiţ 9.45 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 „Wishbone" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.20 Afaceri la cheie 17.00 Tonomatul DP2 18.00 Expediţii în necunoscut 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Insula visurilor împlinite" 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.25 Timpul trecut 22.15 Film: „Se descurcă fetele" (SUA, 1988) 23.50 Vară extremă 0.45 Serial: „Tată, am încurcat-o".

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa în epoca de piatră 12.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Pasiune obsesivă" (partea a III-a) 22.00 Festivalul „Dor de la izvor" – Mamaia 2002 0.00 Film: „Dublă obsesie" (SUA, 1994).

SÂMBĂTĂ 8.00 Film: „De-ai şti să găteşti" (SUA, 1930) 9.30 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.30 Medicul de gardă 12.30 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 13.30 Serial: „Realităţile vieţii" 14.30 Serial: „Stargate: SG1" 15.30 Serial: „Cu capu-n nori" 16.00 Poveşti de alinat copiii 17.00 Trăieşte-ţi vara cu HI-Q 19.00 Observator 20.00 Film: „Pasiune obsesivă" (ultima parte) 21.00 Festivalul „Dor de la izvor" – Mamaia 2002 0.00 Film: „Mărul discordiei" (SUA, 1995).

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Îngerii păzitori" 10.00 Desene animate 10.40 Serial: „Tick, cavalerul dreptăţii" 11.00 Serial: „Misiune imposibilă" 12.00 Serial: „Bette!" 12.30 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 13.30 Serial: „Stargate: SG1" 14.30 Ora de vară 15.30 Serial: „Vedete cu fiţe" 16.00 Serial: „V.I.P." 17.00 Film: „Toate pânzele sus – Întâlnire în Atlantic" (România, 1976) 19.00 Observator 20.00 Film: „Dune" (partea a III-a) 21.00 Competiţia Fresh 23.00 Film: „Toţi pentru unul" (SUA, 1979). Cu: Chuck Norris.

LUNI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa în epoca de piatră 10.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Oraşul groazei" (SUA, 1999) 23.00 Film: „Vânătorii de fantome" (SUA, 1984). Cu: Bill Murray, Sigourney Weaver.

MARŢI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa în epoca de piatră 12.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 23.00 Film: „Dispariţie misterioasă" (SUA, 1993). Cu: Robert Patrick.

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa în epoca de piatră 12.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Uite cine vorbeşte!" (SUA, 1989). Cu: John Travolta 23.00 Film: „Cavalerii dreptăţii" (coprod., 1992). Cu: Peter O'Toole.

JOI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa în epoca de piatră 12.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „B.D. în alertă" (România, 1971) 22.30 Film: „Experţii" (SUA, 1989). Cu: John Travolta.

CHUCK NORRIS
ANTENA 1, duminică, 23.00

tele 7 abc

VINERI 7.50 Videoclipuri 11.00 Tentaţii (r) 15.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Să mori rănit din dragoste de viaţă" (România).

SÂMBĂTĂ 7.50 Videoclipuri 11.00 Serial: „Atelierul lui Newton" 12.30 Cântece populare 13.30 Melodii, melodii 16.00 Club abc 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Labirintul sufletului" (SUA, 1995).

DUMINICĂ 7.50 Videoclipuri 11.00 Film: „Rămăşagul" (România) 13.30 Serial: „Hollywood" 16.00 Cântece populare 17.00 Biserica primară 18.30 Telejurnal 20.30 Film: „Un echipaj pentru Singapore" (România, 1981) 22.05 Loto – Pariu Trio 22.20 Film: „Violatoarele" (SUA, 1996).

LUNI 7.50 Videoclipuri 14.30 Serial: „Hollywood" (r) 15.00 Film (r) 17.00 Reportaj 7 abc (r) 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Meandre" (România, 1966).

MARŢI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 17.05 As show (r) 18.30 Telejurnal 19.30 Concert simfonic 20.30 Film: „Un psihiatru cu probleme" (SUA, 1998).

MIERCURI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Castelul condamnaţilor" (România, 1970).

JOI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Concert 20.30 Film: „Jaful" (SUA, 1997) 22.20 Loto – Joker – Pariu Trio 22.35 Jazz.

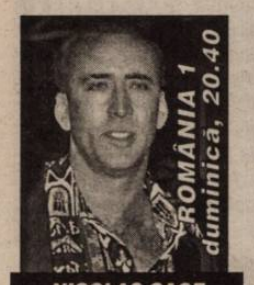

NICOLAS CAGE
ROMÂNIA 1, duminică, 20.40

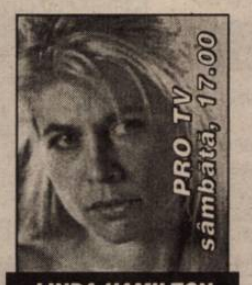

LINDA HAMILTON
PRO TV, sâmbătă, 17.00

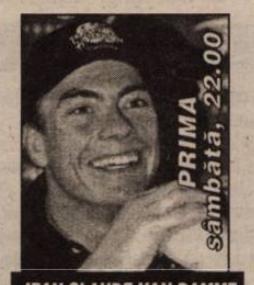

JEAN-CLAUDE VAN DAMME
PRIMA, sâmbătă, 22.00

SIGOURNEY WEAVER
ANTENA 1, luni, 23.00

Nicole Kidman privește lumea de sus

◆ Are 1,80 m înălțime ◆ Pe 20 iunie a împlinit 35 de ani ◆ La 3 ani urma o școală de balet, la 8 își descoperea pasiunea pentru arta dramatică iar la 17 câștiga titlul de „Actriță a anului" din Australia. ◆ Lucrează în prezent la filmul „Cold Mountain" – o poveste de dragoste derulată pe fondul războiului de secesiune ◆ Câteva secvențe din film au fost realizate în România, prilej cu care actrița s-a plimbat cu autocarul care a aparținut odinioară lui Ceaușescu

Născută în... Paradis

Puțini sunt actorii de la Hollywood care se pot lăuda cu un loc de naștere care seamănă cu Paradisul și cu o copilărie ca-n basme. Nicole Mary Kidman (numele complet al actriței) nu se numără însă printre celebritățile care își fac un titlu de glorie din originea modestă, descendența din familii destrămate sau lipsa de instrucție, tocmai pentru a scoate mai mult în evidență saltul uimitor înregistrat pe scara socială. Nicole Kidman s-a născut într-un oraș exotic, Honolulu, pe o insulă exotică, Hawaii, la care visează orice muritor de rând. Familia sa era una dintre cele mai respectabile din Australia: bunicul, Sydney Kidman, fusese învestit cu titlul de Sir și era unul dintre cei mai mari proprietari de terenuri și crescători de animale. Tatăl, Anthony Kidman, absolvent al Universității din Hawaii, era licențiat în psihologie și biochimie, autor de cărți științifice, de a căror editare se ocupa mama actriței, Janelle Kidman, de profesie asistentă medicală și educatoare. Când Nicole a împlinit trei ani, familia s-a mutat în Washington D.C.

Educație feministă

Cu vederi inetelectuale de mare deschidere, părinții le-au dat celor două fete ale lor (Nicole mai are o soră, Antonia) o educație feministă, după modelul american. La 3 ani, mica australiancă prin origine urma cursuri de dans, iar la 8 ani știa deja că vrea să urmeze o școală de artă dramatică. Fetița creștea ca din apă, la 13 ani avea 1,75 m și tot atunci urca pentru prima oară pe scenă, nu în Statele Unite, ci în țara natală, la câteva teatre de primă mână din Melbourne, apoi din Sydney, la teatrul pentru tineret. În 1983, își făcea debutul și în cinema, în filme australiene („Bush Christmas", „BMX Bandits", „Five Mile Creek") pentru ca la 17 ani să fie declarată „Actrița anului". În aceeași perioadă, mamei sale i s-a diagnosticat un cancer, așa că prioritatea nr. 1 a tinerei a fost să-și îngrijească mama. S-a hotărât să întrerupă cursurile, dar, când și-a pierdut mama, gândul i-a plecat automat către perspectiva care i se deschisese în lumea filmului și a abandonat pentru totdeauna școala. A urmat doar șase luni de pregătire actoricească. Primul ei rol serios – personajul Megan Goddard – a fost într-un serial TV – „Vietnam" – care a transformat-o într-un adevărat star australian.

Australianca pe tărâm american

1988 a fost anul ei norocos: Nicole Kidman înregistra un succes de proporții ca actriță de teatru, în spectacolul „Steel Magnolias" din Sydney Seymour Center, iar un regizor de marcă american, Philip Noyce, îi propunea rolul lui Rae Ingram din thrillerul „Dead Calm" („Calm absolut"). Este totodată anul când îl cunoaște pe Tom Cruise, în mare vogă după „Top Gun" al lui Tony Scott. La un festival al filmului ținut în Japonia, „micul Tom" îi propune să se prezinte la o audiție în Los Angeles, pentru rolul partenerei sale din filmul „Days of Thunder" („Zilele tunetului"), în regia aceluiași Tony Scott. Nicole obține astfel rolul tinerei doctorițe neurolog din Daytona Beach Hospital, iar în timpul turnărilor care au durat șase luni povestea de dragoste dintre cei doi protagoniști din film prinde viață și în realitate. Tom, deși căsătorit din 1987 cu actrița Mimi Rogers, se mută împreună cu Nicole si, la câteva luni după pronunțarea divorțului, pe 24 decembrie 1990, se căsătorește cu ea. Profitând de prietenia care s-a legat între el și Dustin Hoffman după „Rain Man", Tom îl roagă pe... „fratele lui mai mare" să-i dea frumoasei lui soții un rol în filmul pe care acesta urma să-l facă, „Billy Bathgate". Astfel, australianca mai pune o cărămidă americană la cariera sa artistică. La braț cu „noua descoperire a Hollywoodului", alias Tom Cruise, Nicole mai primește un rol în „Far and Away" („Departe, departe"), în 1992. Este primul film în care cei doi soți joacă împreună. Relațiile și simpatiile funcționează în continuare, Tom Cruise se ocupă în mod insistent de propulsarea soției sale în prima linie a ecranului și o recomandă pentru noi roluri. La filmografia actriței se mai adaugă un rol de nevastă însărcinată în „My Life", cu Michael Keaton.

Nicole, soția lui Cruise

În 1993, Nicole Kidman joacă primul rol negativ din cariera sa, în „Malice" („Obsesii fatale") de Harold Becker, străduindu-se să arate o altă față a disponibilităților ei interpretative. Și nu greșește, producătorii și regizorii americani încep să creadă în șansa ei reală de a deveni un star. În același an, cuplul adoptă primul lor copil, Isabella Jane. Tom Cruise se află pe val, presa nu mai conține cu laudele la adresa tinerei familii. Dar, se pare că Nicole își simte punctele slabe ale carierei sale, așa că se hotărăște să se înscrie la „Actors Studio", faimoasa școală de actorie din New York. În 1995, are marea șansă să i se încredințeze rolul doctoriței Chase Meridian, specialistă în psihologia criminală, din filmul lui Joel Schumacher, „Batman Forever", care o propulsează printre starurile cele mai strălucitoare de la Hollywood. Mai departe, drumul e netezit. Împreună cu regizorul Gus Van Sant, realizează „To Die For" („Cu orice preț") care îi aduce în 1996 premiul Golden Globe Award pentru cea mai bună actriță. În același an cuplul adoptă un al doilea copil, Connor, iar Nicole este pe loc de cinste, între cele mai frumoase 50 de femei din lume. Deja este cotată drept una dintre cele mai importante vedete de la Hollywood.

Drumul pavat cu glorie

Nicole intră în aria de interes a producătorilor, fără să mai fie nevoie de sprijinul celebrului ei soț. Împreună cu John Malkovich joacă în filmul lui Jane Campion – „The Portret of a Lady" („Portretul unei doamne"), apoi cu George Clooney în „The Peacemaker" („Pacificatorul"). În 1998, actrița revine la prima ei iubire, teatrul, apariția ei pe scenele londoneze în „The Blue Room" („Camera albastră") și în versiunea modernă semnată de David Hare a piesei lui Arthur Schnitzler – „Reigen", fiind aclamată nu numai de public, ci și de criticii cei mai severi. În timpul lungii ședere la Londra – mai bine de doi ani – cuplul Nicole Kidman-Tom Cruise lucrează la ceea ce avea să fie ultimul film din cariera cineastului englez Stanley Kubrick – „Eyws Wide Shut". Relația pe muchie de cuțit dintre cei doi protagoniști de pe ecran se răsfrânge și asupra vieții reale a perechii de actori.

Au fost cândva soți

La foarte puțin timp după lansarea filmului, familia, considerată una dintre cele mai solide din lumea actorilor de la Hollywood, anunță hotărârea comună de a se despărți. Povestea lor de dragoste începuse cu ani în urmă sub privirea indiscretă a camerelor de filmare și se sfârșea acum tot în timpul turnării unui film în care jucau împreună. Foarte reținuți în etalarea motivelor care au dus la despărțire, Nicole și Tom merg pe o variantă comună, declarând că relația dintre ei e foarte bună, numai că familia lor nu mai poate funcționa în mod normal, deoarece fiecare e foarte prins de obligațiile profesionale. Nimeni nu-i crede și orice încercare din partea presei de a face speculații riscă să se termine cu un proces pentru calomnie și imixtiune în viața privată. Nicole adoptă atitudinea femeii copleșite de eșecul căsniciei, paparazzii îi vânează orice pas, se lansează zvonul că ar fi căzut în brațele seducătorului „Gladiator" încununat cu Oscar, Russel Crowe, ba chiar că ar fi însărcinată, motiv pentru care lupta ei cu presa ia proporții dar, în cele din urmă, tam-tamul se mai calmează. Apare un alt subiect picant, numai bun de exploatat: Tom Cruise se afișează cu Penelope Cruz iar amatorii de can-canuri îi și văd căsătoriți. Totuși, nimic din toate acestea nu se întâplă conform scenariilor țesute de mass-media. În ce-o privea pe Nicole Kidman, cert era un singur lucru: că a turnat împreună cu Ewan Mc Gregor, sub îndrumarea artistică a regizorului Baz Luhrman, musicalul „Moulin Rouge", care a deschis Festivalul de la Cannes din 2001 și care a fost nominalizat la premiile Oscar din acest an. Ambiția ei nu s-a oprit la a-și demonstra talentul de actriță de teatru și film, a vrut să doveadească și faptul că știe să cânte. Împreună cu nonconformistul Robbie Williams interpretează melodia cântată cândva de Sinatra, „Somethin'Stupid", și realizează un clip cu nuanță erotică, tocmai bun pentru a da însă din nou apă la moară amatorilor de subiecte de scandal. O legătură sentimentală între cei doi? Unii au spus DA, pretinzând că au informații de primă mână care confirmă această legătură, alții au dezmințit, apărând din răsputeri reputația actriței. Un lucru e sigur: Nicole și-a apărat cu obstinație propria-i imagine: la decernarea premiilor Oscar a venit însoțită de sora ei, a evitat întodeauna să se afișeze cu vreun bărbat, a declarat continuu că deocamdată prioritățile ei sunt doar cei doi copii și cariera. Iar la sărbătorile importante din an, a acceptat ca familia să se reunească sub același acoperiș și să petreacă timpul împreună, ca pe vremea celor zece ani de căsniciei.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

FENG SHUI arta vieţii în armonie

Marele Maestru de Qigong *Adrian FLOREA*, specialist în medicina tradiţională chineză şi în arte marţiale, studiază medicina orientală de peste 20 de ani. Calităţile şi realizările sale cu totul excepţionale au fost recunoscute şi apreciate pe măsură chiar în China, ţara de origine a acestor tehnici terapeutice complementare, compatriotul nostru fiind unul dintre cei doar opt Mari Maeştri de Qigong ce fac parte din Federaţia Mondială; ceilalţi şapte sunt chinezi. Prin bunăvoinţa dlui Adrian Florea, vom prezenta o practică străveche, ajunsă şi la noi, care este, în acelaşi timp, mod de viaţă, terapie pentru trup, suflet şi spirit, respect faţă de natură: Feng Shui.

FENG SHUI se poate traduce literal prin „Vânt şi Apă" şi defineşte principiile şi modalităţile practice de armonizare a întregii activităţi umane cu mediul înconjurător, fiind strâns legat de astrologia chineză. Este foarte firesc şi logic, întrucât omul nu constituie o entitate izolată, ci el se află integrat în infinitul sistem al Universului, ale cărui legi guvernează şi funcţionarea organismului uman. Pentru armonizarea persoanei (persoanelor) cu mediul înconjurător, pentru sănătate şi afaceri, specialistul în Feng Shui porneşte de la data de naştere a subiectului, calculând mai întâi numărul personal Patzu, pe baza căruia stabileşte cele patru direcţii cardinale benefice şi cele patru direcţii malefice, specifice fiecărui individ. În continuare, se determină elementul fundamental căruia acesta îi aparţine (Lemnul, Focul, Pământul, Metalul, Apa), culoarea asociată şi animalul zodiacal – din cele 12 posibile, conform tradiţiei chineze.

De ce este importantă data naşterii, în Feng Shui? „În anumite momente din ciclurile universale se petrec anumite combinaţii de interacţiuni între aştri şi Pământ, precum şi între nou-născut şi rezultanta acestora – explică Marele Maestru Adrian Florea. Cum sistemul energetic uman se hrăneşte cu ***qi***, această «pâine a noastră de toate zilele» are o anumită calitate în ziua naşterii, influenţând evoluţia fizică, psihică şi intelectuală a individului. Considerând că Universul funcţionează după legi matematice precise, marii înţelepţi antici chinezi au atribuit numere unor stări energetice sau combinaţii. De aceea, în Feng Shui, anul naşterii va determina calcularea unuí număr de identificare, Patzu, unul din cele opt numere posibile sau una din cele opt direcţii cardinale posibile. Pe fiecare dintre aceste direcţii, liniile de câmp magnetic ale Terrei se manifestă diferit de celelalte, ca şi rezultanta acţiunii particulelor ce descriu efectul energetic-gravitaţional al componentelor geologice ale locurilor geografice – gravitorii – dar şi efectul reţelei de radiaţii Hartman (generate de masa de lavă fierbinte din centrul Pământului). Astfel, vom şti că anumite direcţii ne sunt benefice,

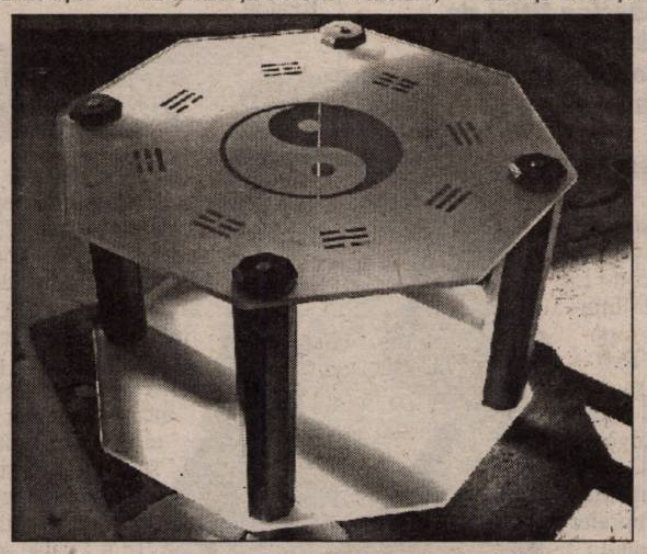

deoarece se armonizează perfect cu curgerea qi-ului pe meridiane, în vreme ce alte direcţii se intersectează în mod neprielnic cu acesta, provocând tulburări de comportament, de sănătate şi – în consecinţă – în luarea unor decizii importante în viaţă. Aşa se poate traduce rostul numărului Patzu şi al direcţiilor cardinale."

Importanţa culorii atribuite persoanei derivă din faptul că fiecare culoare reprezintă vibraţii cu anumite frecvenţe. Oarecum surprinzător pentru mentalitatea europeană, în Feng Shui se afirmă că, dacă individul ignoră culoarea ce i se potriveşte, riscă un „atac" din partea frecvenţei care l-ar domina sau l-ar distruge prin efectul de rezonanţă. Preferinţele cromatice neadecvate, predominanţa anumitor culori în viaţa cotidiană pot chiar să determine boli grave, tulburări psihice şi deci eşecuri în plan social, familial, afectiv, profesional.

Şi animalul zodiacal – simbolul uei tipologii umane – are importanţa sa în dobândirea şi păstrarea echilibrului general. Conform tradiţiei chineze, el sugerează anumite reacţii, atunci când subiectul se confruntă cu un altul ori cu el însuşi. Astfel, datele amintite intră într-o combinaţie complexă de animale zodiacale, determinându-se precis – de exemplu – efectele orientării unor elemente din construcţia unei clădiri, din amenajarea unei încăperi, ale orientării patului, a mesei de birou ş.a.m.d. Dacă meridianele energetice se află în conflict cu liniile de câmp create de diverse orientări, efectele negative vor apărea, mai devreme sau mai târziu. Iată doar câteva idei generale preluate din Feng Shui, această tradiţie veche de peste patru milenii, dar perfect valabilă în orice timp şi loc, despre care Marele Maestru Adrian Florea afirmă că este „o adevărată artă a terapiei trupului şi sufletului prin ambient".

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

CONSERVA CU SARMALE

Vreţi să slăbiţi? Mâncaţi! Dar bine!

CURA DE SLĂBIRE – O NENOROCIRE

Am primit primele scrisori şi încerc să le răspund. Domnule **Comincescu** (Argeş), ideea este să nu vă mai luaţi după tot felul de reţete „miraculoase" care propovăduiesc slăbiri spectaculoase, cum ar fi „20 de kile în 20 de zile!". Mai ales când vi se cer şi bani în avans pentru vreo carte-miracol. Lumea e plină de creduli şi tocmai pentru că aceştia există, unii se agită să-i identifice. Doamnă **Istrate** (Câmpina), ca să slăbiţi SĂNĂTOS, ca să nu vă distrugeţi echilibrul organismului, cu implicaţii directe asupra sănătăţii, renunţaţi la a NU mânca! Dimpotrivă, mâncaţi! Dar mâncaţi bine! Ştiţi că pentru a slăbi e întotdeauna nevoie de mai mulţi bani decât pentru a te îngrăşa. Dar merită efortul, dacă tot aţi „păcătuit"! **Eleonora** (Dorohoi) îmi scrie că a slăbit 5 kilograme în 5 zile bând câte **2 kilograme de cafea pe zi** („nu foarte tare"). Bravo! Pentru isprava asta, ar trebui să-ţi tragi două perechi de palme. E mai sănătos decât supliciul la care ţi-ai supus organismul. Reţine, Eleonora: Nici o prostie nu rămâne fără urmări în organism! Şi, ca să te conving, iată diagrama acestei diete iraţionale pe care ai ţinut-o cu stoicism.

◆ Date personale: 24 de ani, sex feminin, cantitate de efort zilnic: mediu

◆ Organismul are nevoie zilnic de o Cantitate de Energie Recomandată (CER). În cazul tău, CER are valoarea: 1728-2592 calorii/zi.

◆ Pe lângă CER, organismul mai are nevoie zilnic şi de o Raţie Alimentară Recomandată (RAR). În cazul tău, RAR trebuie să arate astfel:

CALCIU	800 mg
ACID FOLIC	400 g
FIER	18 mg
MAGNEZIU	300 mg
VITAMINA B3	14 mg
FOSFOR	800 mg
PROTEINE	44 gm
VITAMINA B2	1.3 mg
VITAMINA B1	1.1 mg
VITAMINA A	800 g RE
VITAMINA B12	3 g
VITAMINA B6	2 mg
VITAMINA C	60 mg
VITAMINA E	8 Mg a-TE
ZINC	15 mg

◆ Şi iată cât la sută din necesarul zilnic al organismului tău i-ai oferit tu în fiecare zi de cură (pe ultima coloană: % din RAR):

CALCIU	43.2 mg	5.4
COLESTEROL	0 mg	
CARBOHIDRATE	8.6 gm	
FIBRĂ ALIMENTARĂ	0 mg	
ENERGIE	43.2 calorii	
GRĂSIMI	0 gm	
POTASIU	1166.4 mg	
ACID FOLIC	2.2 g	0.6
FIER	1.1 mg	6.1
MAGNEZIIU	108 mg	36
VITAMINA B3	4.8 mg	34
FOSFOR	21.6 mg	2.7
PROTEINE	2.2 gm	5
VITAMINA B2	0 mg	0
VITAMINA B1	0 mg	0
VITAMINA A	0 g RE	0
VITAMINA B12	0 g	0
VITAMINA B6	0 mg	0
VITAMINA C	0 mg	0
VITAMINA E	0 Mg a-TE	0
ZINC	0.4mg	2.7

– OBSERVAŢII: La capitolul calorii ai reuşit o performanţă: doar 43 calorii conţin cei doi litri de cafea! Nu e de mirare că ai slăbit. Aproape jumătate din necesarul zilnic de magneziu şi B3. În rest, nimic! Nici vitamine, nici alte minerale, cum se vede din tabel. Pentru organism asta este ca si cum l-ai împuşca! Îţi dau doar un exemplu: Vitamina C ajută la vindecarea rănilor şi păstrează oasele şi dinţii puternici. Iar tu ai contribuit la sănătatea ta cu 0 (zero) vitamină C! În aceste condiţii, e limpede de ce subconştientul a declanşat semnalul de alarmă şi ţi-a comandat renunţarea la cură. De aia n-ai putut rezista decât 5 zile! Dacă n-o făcea el, ajungeai la spital. Reţine, subconştientul e cel mai bun paznic al nostru!

Dr. FATMAN

Fitoterapia împotriva colesterolului

Între terapiile complementare tolerate la nivel oficial în România (despre omologarea lor, încă nu poate fi vorba), fitoterapia pare cea mai apropiată de canoanele clasice.

Dr. Mihaela DRAGOSTIN este medic generalist şi, între numeroasele metode de tratament folosite, agreează foarte mult fitoterapia. Din acest inepuizabil domeniu, ne oferă acum câteva sugestii legate de efectele pozitive ale consumării uleiului de floarea-soarelui obţinut prin presare la rece.

Considerată de amerindieni plantă sacră, floarea-soarelui se cultivă pe suprafeţe (încă) întinse, şi la noi, şi se utilizează la obţinerea uleiului alimentar dublu rafinat. Uleiul obţinut prin presare la rece conţine circa 90% acizi graşi, 7-9% acizi graşi saturaţi, apoi vitamine, fosfatide, gliceride. Aproape toţi acizii graşi saturaţi au proveniență animală, se solidifică la temperatura ambiantă şi formează grăsimi tari. Acizii graşi nesaturaţi provin mai ales din vegetale, dar se găsesc şi în grăsimi de peşte. La temperatura mediului sunt lichizi (formează uleiuri) şi se metabolizează mult mai uşor în organism. Ei sunt cei mai sănătoşi, întrucât reduc producerea colesterolului în organism, în timp ce grăsimile constituie factorii nutritivi cel mai dificil de digerat, supraîncărcând funcţiile ficatului şi ale pancreasului. De aceea – de pildă – în cazul hepatitelor şi al pancreatitelor, se recomandă o dietă săracă în grăsimi. Acestea au un aport caloric ridicat în alimentaţie: un gram de grăsime produce 9 calorii în urma metabolizării, de peste două ori mai mult faţă de aceeaşi cantitate de hidraţi de carbon sau de proteine. Alimentaţia actuală, bazată pe carne şi derivatele ei, aduce un exces de grăsimi (până la 45% din caloriile totale) şi de acizi graşi saturaţi. Colesterolul, de proveniență animală, este produs de organismul uman preponderent în ficat, fiind indispensabil vieţii. Totuşi, depăşind o anumită limită, se depune pe pereţii arterelor, stând la originea arterosclerozei. Un colesterol ridicat sporeşte riscul infarctului miocardic, al trombozelor arteriale, al tulburărilor circulatorii periferice. Acest risc se diminuează prin folosirea uleiului din seminţe de floarea-soarelui presat la rece, bogat în acizi graşi polinesaturaţi. În paralel, dr. Mihaela Dragostin recomandă o dietă vegetariană bazată pe fructe, cereale, zarzavaturi şi legume celor cu afecţiuni hepato-biliare, pancreatice, celor cu hipercolesterolemie, hiperlipemie, obezitate, cardiacilor, hipertensivilor, celor cu tulburări circulatorii cerebrale şi periferice, dar acelaşi regim e bine de ţinut şi în scop profilactic.

Cura cu ulei de floarea-soarelui presat la rece presupune ca dimineaţa, cu o jumătate de oră înaintea micului dejun, să se ia câte o lingură de ulei pe stomacul gol, timp de una până la şase luni pe an. De asemenea, acest produs poate fi consumat în salate, ca şi în mâncarea gătită. Pentru aceasta din urmă, se recomandă prepararea fără ulei dublu rafinat iar la final să se adauge ulei neprelucrat termic. Dr. Dragostin precizează că uleiul de măsline rămâne cel mai stabil la temperaturi înalte, uleiurile din seminţe oxidându-se mult mai uşor la prelucrarea termică. În fine, pentru o mai bună stare a sănătăţii, recomandă să se consume cât mai puţine grăsimi şi, pe cât posibil, de origine vegetală, uleiul obţinut prin presare la rece oferind numeroase avantaje suplimentare faţă de cele rafinate, inclusiv din punct de vedere financiar.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

VARA

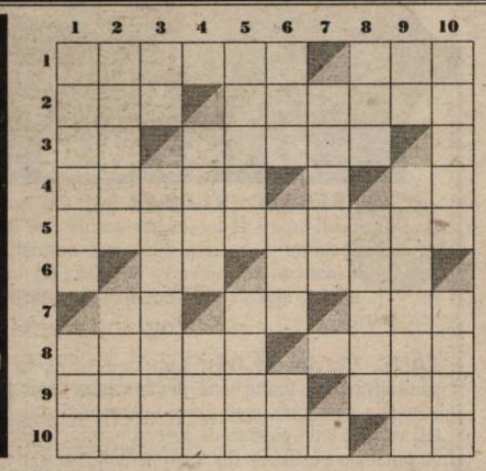

ORIZONTAL: 1) Scriitor român, autorul versurilor „Vară" şi „Ploaie de vară" (Zaharia) – Opinie exprimată. 2) Autorul volumului de povestiri „Arşiţa verii şi a sufletului meu" (Nicolae) – Dogoarea verii. 3) Vechiul nume al notei Do – Mache şi Lache eroii lui Caragiale, care se întâlnesc des pe timpul verii la... o bere. 4) Sfânt sărbătorit vara la 29 iunie – Alfa şi Omega! 5) „Bardul de la Mirceşti", autorul poeziilor „Secerişul" şi „Coşitul" (Vasile). 6) Sfârşit de vară! – Perioada când se coc fructele. 7) Noroi – Salutare – Exclamaţie de lămurire. 8) Animalul păcălit în poveste care, pentru a-şi uşura povara a intrat la scăldat (pl.) – Ieşit din ştrand. 9) Uscăciune provocată vara de lipsa ploilor – În actualitate. 10) Lucrare agricolă de sezon – Invitaţie.

VERTICAL: 1) Ocupaţia pe timpul verii a bunicului Lizucăi, din povestirea „Dumbrava minunată" de M. Sadoveanu – Localitate în Elveţia. 2) Prozator român, autorul nuvelei „Frumoasele zile de vară" (Sorin) – Pictor şi grafician român, creatorul compoziţiei „La iarbă verde" (Iosif). 3) Arma albinei – Energie naturală produsă de soare. 4) Ştefan Stănescu a publicat în volumul „...lui Noe" poeziile „Vară" şi „Sfârşitul de vară" – Cafea solubilă. 5) Renumit scriitor francez care în volumul „Eseu" a inclus şi capitolul „Vara" (Albert) – A se ascunde precum copilul Nică prins la furatul cireşelor în grădina mătuşii Măriuca. 6) A duşmăni – Mult dorită pe timpul arşiţei – Indică ordinea. 7) Cadrul teatral mutat vara în aer liber. 8) „Anii...", volum selectiv al poetului Ion Th. Ilea care include titlul „Amiază de vară" – „Apus de soare" în opera lui B. Ştefănescu Delavrancea. 9) Hoţ (fam.) – Autorul versurilor „Secetă mare" şi „La cosit" (Tudor). 10. Poetă contemporană, semnatara titlului „Iunie" (Cristina) – A sufla ca vântul de vară.

DICŢIONAR: ASP.

Gheorghe Câmpeanu
Focşani

SOLUŢIA CAREULUI *(Vara)*: STĂNCU - VOT - TIC - ARSITA - UT - AMICI - C - PETRU - E - AO - ALECSANDRI - R - RA - PARG - IM - PA - AHA - ASINI - UMED - SECETA - AZI - PRASILA - IA.

Verificaţi-vă cunoştinţele

CORBUL

1. Din ce familie de păsări face parte corbul?

2. Cum se numeau cei doi corbi din mitologia scandinavă care erau purtaţi pe umeri de zeul suprem, Odhinn?

3. Ce important personaj al epocii era reprezentat prin Corbul din „Istoria ieroglifică" a lui Dimitrie Cantemir (1673-1723)?

4. Ce poet, din prima jumătate a secolului al XIX-lea, este autorul cunoscutului poem „Corbul"?

5. În ce loc dintr-o mare capitală europeană corbii sunt îngrijiţi cu multă atenţie, pentru că există o veche legendă, conform căreia, ţara va dăinui atât timp cât există corbi în locul respectiv?

6. Cine a regizat, în 1963, filmul „Corbul"?

7. Pe ce râu se află comuna „Corbi" din judeţul Argeş?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Lebăda este o pasăre acvatică din ordinul anzeriformelor. 2) Principala stea din constelaţia „Lebăda" este Deneb. 3) Autorul minunatului basm „Lebedele" este prozatorul danez Hans Christian Andersen (1805-1875). 4) Eroul din poemele medievale germane care apare şi dispare într-o luntre trasă de o lebădă este Lohengrin. 5) Tabloul „Leda şi lebăda", realizat între 1510-1515, este opera lui Leonardo da Vinci (1452-1519). 6) Poemul simfonic „Lebăda din Tuonela" aparţine compozitorului finlandez Jan Sibelius (1865-1957). 7) Filmul „Lebăda neagră" a fost realizat, în 1942, de regizorul american Henry King (1888-1982).*

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Drumuri" n-am primit decât o singură scrisoare. Şapte răspunsuri corecte de la vechiul nostru prieten *Mihai Waspusch – Bucureşti.*

Sperăm că vor veni şi altele şi că întârzierea nu va fi prea mare.

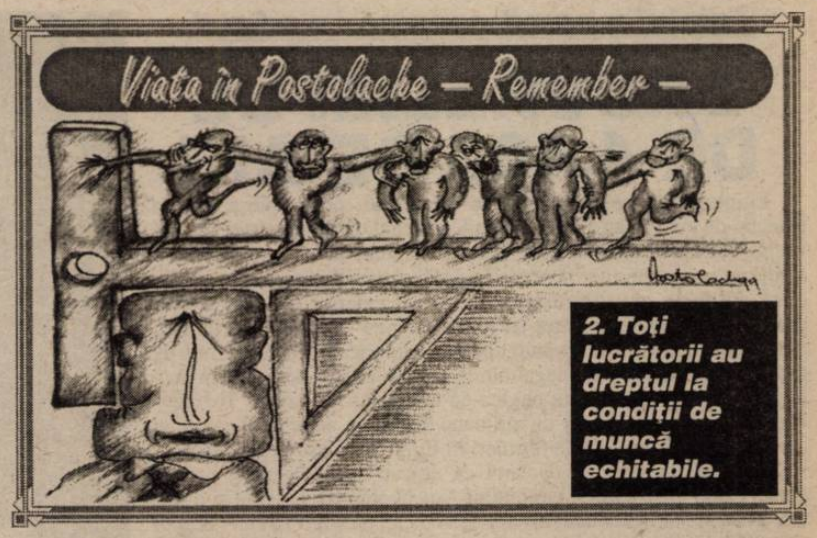

Angela Toma – Bucureşti. Sperăm că nu ne veţi uita acum, după încheierea concursului. Aşteptăm „răvaşele" dumneavoastră.

Toma-Dan Creţu – Bucureşti. După cum aţi observat, îngrijorările dumneavoastră au fost neîntemeiate. Aţi reuşit să obţineţi un loc fruntaş, chiar cu unele „absenţe".

Mulţumim tuturor cititorilor pentru cuvintele frumoase şi le dorim succes în continuare. *(I. Stoica)*

ŞAH

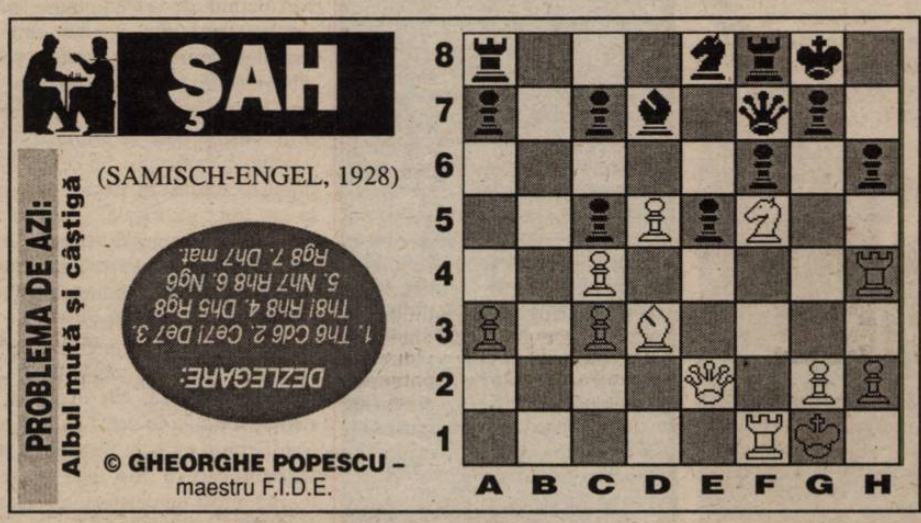

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

(SAMISCH-ENGEL, 1928)

DEZLEGARE:
1. Th6 Cd6 2. Ce7! De7 3. Th8! Rh8 4. Dh5 Rg8 5. Nh7 Rh8 6. Ng6 Rg8 7. Dh7 mat.

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

SPORT FLASH

LA PLOUAY NU S-A CÂNTAT MARSEILLEZA

Duminică, de ziua naţională a Franţei, Bucla ajunsese la etapa a 8-a, o dată cu sosirea de la Plouay. Sprintul final şi-a cunoscut câştigătorul pe ultimii metri şi în loc să triumfe doi ciclişti francezi, au triumfat trei ciclişti olandezi de la Radobank! Karsten KROON a trecut primul linia de sosire, urmat de coechipierii săi, Servais KNAVEN şi Erik DEKKER. Franck RENIER şi Sébastien HINAULT, fiul legendarului ciclist francez, au sosit pe locurile imediat următoare, ratând ocazia ca imnul Franţei să răsune de ziua aniversară şi la Plouay. Spaniolul Igor GONZALEZ GALDEANO şi-a păstrat tricoul galben şi după această etapă, dar, aşa cum singur mărturisea, nu pentru multă vreme: „S-ar putea să fie ultima mea zi de tricou galben, mâine (luni, n.n) după contratimpul individual s-ar putea să-l pierd, cine ştie".

CEA MAI LUNGĂ EVADARE

Să vedem ce s-a întâmplat în Buclă până la etapa de luni. În etapa a 3-a s-a înregistrat cea mai lungă evadare din istoria Turului Franţei. Franck Renier, cel care putea câştiga duminică, la Plouay, a evadat împreună cu Durand după 6 km de la startul etapei. Ei s-au distanţat la un moment dat la 11 minute de pluton şi se părea că nu vor mai putea fi prinşi vreodată. 160 de km a rezistat evadarea lor, aceasta este cea mai lungă evadare de care vorbeam, plutonul reuşind să-i ajungă cu 7 km înainte de finiş. Sprintul l-a adus câştigător pe australianul McEwan şi tricoul galben pentru germanul Zabel, care a cochetat cu victoria de trei ori fără să o poată obţine. Lumea se aştepta ca din a 4-a etapă, tricoul să-i revină lui Lance Armstrong.

9 PENTRU ONCE

Etapa a 4-a a măsurat 67,5 km şi a fost un contratimp pe echipe. Se părea că US Postal, echipa lui Armstrong, va câştiga, americanul urmând să primească tricoul galben. N-a fost aşa. Echipa care a câştigat contratimpul a fost ONCE, pe locul 2 clasându-se US Postal, pe 3 sosind CSC Tiscali. Cu această ocazie, echipa ONCE s-a plasat pe primele locuri ale clasamentului general provizoriu, Igor GONZALEZ GALDEANO îmbrăcând pentru prima oară tricoul galben.

LANCE, DEZAMĂGIT

Şi a venit etapa a 9-a de luni, contratimpul individual, etapă în care Lance Armstrong spera să îmbrace, în fine, tricoul galben. N-a fost nici de data aceasta aşa, dimpotrivă, în mod surprinzător, un columbian, Santiago Botero, fiind cel care s-a impus, fisurând fortăreaţa Armstrong. În final, americanul, care a sosit pe locul doi, nu şi-a ascuns dezamăgirea, cu atât mai mult cu cât el se află la a doua înfrângere în Bucla de anul acesta şi s-ar putea ca victoria de anul trecut să fie şi ultima. Cu toate acestea, optimiştii consideră că el e foarte bine plasat în clasamentul general provizoriu, la numai 26 secunde în urma lui Igor Gonzales Galdeano, care, surprinzând pe toată lumea, şi-a păstrat tricoul galben şi s-ar putea să fie noul câştigător al Buclei din acest an. Sau poate e prea devreme pentru presupuneri.

GEORGE CUŞNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Cu tulpini suculente de formă cilindrică, globuloasă, ovoidală, turtită etc., varietatea cactuşilor este uimitoare. Înălţimea lor poate ajunge de la câţiva centimetri până la 20-30 de metri. Frunzele sunt transformate în spini, iar tulpina dezvoltă muguri (areole) din care iau naştere ramificaţiile laterale, spinii şi florile. La multe specii-gigant, florile sunt şi ele uriaşe, intens colorate, dar din păcate de scurtă durată şi doar în puţine cazuri şi parfumate. Fructul conţine seminţe care, la unele specii, sunt comestibile.

Cactuşii au creştere lentă, perioada de înflorire limitându-se la primăvară şi vară pentru majoritatea speciilor iar înflorirea este dependentă de îngrijirile acordate fiecărui tip de cactus. Lumina intensă le este absolut necesară, aşa că trebuie aşezaţi cât mai aproape de ferestre, de preferat cu expunere sudică. De locuri însorite, dar răcoroase şi uscate, au nevoie şi iarna. În sezonul rece, le sunt suficiente temperaturi de 8-10 grade C ziua şi 4-6 grade C noaptea. Căldura puţină şi udările reduse le permit să treacă printr-o binefăcătoare perioadă de repaus, care poate dura 4-5 luni. Nerespectarea perioadei de repaus este cauza principală a neînfloririi. Excesul de umezeală la rădăcină este foarte dăunător, mai ales iarna, dacă se asociază cu temperatura scăzută. Reducerea udărilor începe din lunile noiembrie-decembrie când sunt suficiente 2-3 udări, în ianuarie sistându-se complet această operaţie, pentru a se relua în februarie, în cantităţi mici şi rare. Treptat, se măresc cantitatea de apă şi frecvenţa udărilor. În schimb, în perioada de vară, cactuşii se tratează ca oricare altă plantă. Ideală este folosirea apei de ploaie. *(A. Popescu)*

Cactuşii iubesc sudul

Alte sfaturi, în numărul viitor

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„EXTINDERI"

IRASCIBILĂ / MAŞINI ÎN CIRCULAŢIE		APĂRATE LA FOTBAL / FELIATĂ		ÎN CAMERĂ! / TRAI		ACTOR MUT / SĂ MERGEM		MIRAT / HORNARI... CU NOROC	RARE ÎN OPOZIŢIE / VAST, AMPLU
BULUMACI / STÂRNESC VÂNĂTUL				COPILUL DRAGOSTEI / FIR METALIC					
						INDICĂ O DIRECŢIE / IZVOR UMFLAT			
SCURT-CIRCUIT / FECIOR						FAZĂ DE COACERE / PRĂJITURI CU FRUCTE			BOB DIN LAN
		RUDE CU PALTINII / DIMENSIUNI							BĂTUTE DE LA MARGINEA TERENULUI
APROXIMATIV / MÂNĂ, MURGULE!			MATELOT / INSTRUMENTE CU CLAPE						
	A LUA SUB OCROTIRE / COST						TĂRA YANKEILOR / OM FĂRĂ PIC DE PĂR		
A STOPA / CĂSNICII				CERNEALĂ TIPOGRAFICĂ / JUNE!				MATALE / OMUL MOSCOVEI	
						COPAC... DE ŢUICĂ / BLUZIŢĂ			
CICATRICE, URME / POPOR					LAPTE GROS				
				BANII DE PE TALONUL BUNICILOR					

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „LABIRINT"

Orizontal: D - T - F - G - T - S - CINEMATOGRAF - SARATA - AUTO - ACTOR - PT - FAR - IURES - ACASA - OPRI - FASON - I - LI - PIRANDA - ZI - SOIA - TARC - NOTA - BR - LAI - CARARI - ATENT - TENTANTA - JI - BEZEA - BARBAT.

Egiptul a primit ceea ce i s-a furat

BASORELIEFUL DE 4.400 DE ANI

Egiptul a recuperat recent un basorelief, prima piesă dintr-o colecţie de antichităţi furate şi vândute ilegal de un negustor de artă veche din New York. Piesa făcea parte dintr-un mormânt care a aparţinut unui demnitar neidentificat din timpul faraonilor, vechi de circa 4400 de ani. Negustorul de artă Frederick Schultz a fost condamnat în iunie de către un judecător new-yorkez la 33 de luni de închisoare pentru că a vândut pe piaţa americană, în cunoştinţă de cauză, antichităţi scoase ilegal din Egipt. El a fost găsit vinovat de a fi primit de la un traficant englez de antichităţi, Jonathan Tokeley-Parry, pentru suma de 1,5 de milioane de dolari, antichităţi egiptene care au fost descoperite de fermieri în Egipt şi scoase ilegal din ţară. Autorităţile egiptene au declarat că doresc să recupereze, printre altele, capul unei statui a faraonului Amenhotep III, precum şi o statuie în bronz reprezentând divinitatea cu cap de şoim Horus (simbol al înţelepciunii) şi alte obiecte care se găsesc în prezent la New York, în Elveţia şi în Marea Britanie.

DINOZAURI ZBURĂTORI

O cantitate importantă de urme fosile aparţinând unor dinozauri necunoscuţi, probabil strămoşi ai păsărilor (dinozauri zburători) sau unor dinozauri bipezi de talie mică (vechi de peste 200 milioane de ani) a fost scoasă la lumină într-o zonă din nord-vestul Argentinei, în provincia La Rioja. Aceste amprente de labe au fost datate ca fiind vechi de 121 milioane de ani (cu o marjă de eroare de 7 milioane de ani), ceea ce înseamnă că sunt mult mai vechi decât strămoşul tuturor păsărilor, pasărea botezată Arheopterix, care are o vârstă de 55 milioane de ani! Urmele de labe sunt clare, au câte trei sau patru gheare bine imprimate în sol şi au o lungime de 18-46 milimetri. Descoperirea e importantă având în vedere că amprentele de dinozauri din era cretacică (între 130 şi 65 milioane de ani) sunt foarte rare. Faptul că alături de urme n-a fost descoperit nici un schelet de dinozaur îi face pe cercetători să considere că este vorba despre un grup necunoscut de dinozauri teropozi (bipezi) care prezentau caractere aviene.

Copia celui mai mare schelet complet de dinozaur din lume, măsurând 12 m înălţime şi 24 m lungime. Originalul se află la Berlin.

Exact ca-n bancul cu miliţianul

DIN PĂRINŢI ALBI, GEMENI NEGRI!

Publicaţia britanică „The Sun" a aruncat bomba: Doi tineri albi, care au urmat un tratament contra sterilităţii, s-au trezit părinţi ai unor gemeni de culoare! Explicaţia pare a fi una singură: existenţa unei erori de manipulare în timpul însămânţării artificiale a mamei. Cu alte cuvinte s-au încurcat pe undeva borcanele. Ovulul fecundat al altui cuplu a fost însămânţat în uterul „doamnei A". Oricum o procedură juridică a fost declanşată pentru a vedea ce a fost greşit în cazul însămânţării artificiale, provocând o dramă familială fără precedent în Marea Britanie, dar şi pentru a descoperi filiaţia biologică a gemenilor născuţi. Rămâne în picioare întrebarea din banc: Cum (bip)...?

Adiós,

SAN FERMIN

Duminică a luat sfârşit Festivalul San Fermin de la Pamplona, localitatea navareză din Spania cunoscută mai ales pentru cursa taurilor pe străzile oraşului. Ceea ce se ştie mai puţin este faptul că taurilor li se dă drumul prin oraş nu doar în prima zi a Festivalului, ci în fiecare din cele 8 zile cât durează acesta. În fiecare dimineaţă, la ora opt, ora locală, taurilor li s-a dat drumul din grajd pentru a urma o cursă nebunească pe străzile oraşului. Timp de 2,5-3,5 minute, cât durează cursa, totul se transformă într-o confruntare curajoasă a tinerilor pasionaţi de corida cu taurii zăpăciţi de mulţimea zgomotoasă. Cu excepţia unor răniţi uşor, nici în acest an la *Feria de San Fermin* nu s-au înregistrat morţi. Ultimul care a fost aici accidentat mortal a fost un cetăţean american, în anul 1995.

PLAYBOY

ENTERTAINMENT AUGUST 2002 • www.playboy.com

HARRISON FORD INTERVIEW

WOMEN OF ENRON UNCOVER THEIR HIDDEN ASSETS

THE END OF PRIVACY VIDEO PEEPERS

Cât de sexy este o escrocherie

Compania energetică americană „Enron" a intrat în bancrută frauduloasă acum câteva luni, ruinând financiar şi lăsând pe drumuri mii de salariaţi. În SUA încă se anchetează dedesubturile acestei tenebroase afaceri, dar revista „Playboy" a crezut că îi poate face pe cei înşelaţi de Enron să uite de banii dispăruţi în buzunarele altora, admirând dedesubturile unor foste salariate. E vorba de zece femei, alese din 300 de foste salariate, care au acceptat să pozeze goale sau doar pe jumătate îmbrăcate, în celebra revistă americană. Una dintre fete, fostă informaticiană, care apare şi pe coperta numărului din august al revistei, s-a declarat, în cadrul unei conferinţe de presă, foarte mulţumită: „Asocierea Enron cu Playboy nu mă deranjează. Toată lumea ştie că la Enron erau angajaţi doar cei mai buni dintre cei mai buni. Şi apoi, Enron m-a doborât, Playboy m-a ridicat". Nici una dintre „fetele de la Enron" n-a vrut să spună câţi bani a primit de la revistă şi nici dacă banii aceia nu proveneau din fostele lor economii pulverizate.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:
- Mumiile se reîntorc!
- În curând pe sosele eco-automobilul
- Robotii învată să vorbească
- Reiki - forta energetică universală

HOROSCOP

22 – 28 IULIE

BERBEC (21.03-20.04): Cel mai remarcabil aspect al acestei săptămânii este descreşterea curbei financiare până sub normal; de altfel, miercuri sau joi ea va înregistra un minim. Luaţi măsuri urgente pentru redresarea situaţiei, vacanţa bate la uşă!

TAUR (21.04-21.05): Luni sau marţi vă pândeşte o veste foarte bună, din domeniul financiar. Din nefericire, spre finele intervalului sunteţi victima unui ghinion de aceeaşi natură. Curba cu pricina are astfel de fluctuaţii periculoase, dar pe total veţi ieşi în câştig.

GEMENI (22.06-21.05): În vacanţă sau la serviciu, starea sănătăţii dv. trece printr-o încercare nu prea gravă, dar deloc de neglijat. Uranus nu are un aspect favorabil faţă de Soare şi ar trebui să fiţi foarte prudent în această perioadă plină de surprize mai puţin plăcute.

RAC (22.05-22.06): Curba profesională are o ascensiune importantă, iar Jupiter şi Soarele formează acum o pereche de aliaţi de nădejde. Cu alte cuvinte, vă puteţi aştepta la un eveniment fericit în carieră şi, implicit, la consecinţele lui materiale. În weekend aveţi o întâlnire de suflet.

LEU (23.06-22.08): Toate bune şi la locul lor în constelaţia dv. Nimic important nu se întâmplă, probabil astrele şi-au luat şi ele o scurtă vacanţă, la fel ca şi dv. Curba financiară stagnează în primele zile, apoi are tendinţa să scadă, dovadă că vă cam aventuraţi în cheltuieli neprevăzute.

FECIOARA (23.08-21.09): Se pare că trebuie să faceţi faţă unor solicitări suplimentare, atât în mediul profesional, cât şi-n cel familial. Nu vă pierdeţi cumpătul, cu răbdarea şi tactul specifice acestei zodii veţi ieşi basma curată din toate încercările dure care vă aşteaptă.

BALANŢA (22.09-22.10): Dacă sunteţi în concediu, vă pândeşte o capcană plină de senzualitate, şi, dacă vă complaceţi în mrejele ei, deznodământul va fi greu previzibil. Mici probleme financiare se pot ivi miercuri.

SCORPION (23.10-21.11): Deşi parcurgeţi o săptămână monotonă, se pare că unele accese temperamentale se vor ţine scai de dv., în împrejurări care n-ar necesita deloc astfel de ieşiri. Pe de altă parte, curba financiară se menţine la un nivel acceptabil, deocamdată.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Marţi sau miercuri veţi avea de luat o decizie importantă, de natură profesională sau sentimentală. Oricare ar fi situaţia, curba psihicului vă arată a fi stăpân pe împrejurările în care sunteţi protagonist, aşa că nu trebuie să vă faceţi griji.

CAPRICORN (21.12-19.01): Umorul şi buna dispoziţie nu vă vor lipsi în mai toate zilele, însă, din păcate, spre sfârşitul perioadei, o veste mai puţin favorabilă (din familie sau de la serviciu) vă va umbri zâmbetul. Din punct de vedere financiar, lucrurile stau aşa cum le ştiţi.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): În prima parte a săptămânii vă domină o stare de indiferenţă faţă de cei din jur, dar, începând de miercuri sau joi, lucrurile se precipită. Multe şi mărunte probleme se vor abate asupra dv. şi va trebui să le găsiţi cu promptitudine soluţii optime.

PEŞTI (19.02-20.03): Curba financiară este cea mai semeaţă acum, ea urcând de la o cotă modestă spre piscuri – joi sau vineri are un maxim. Pe de altă parte, o bucurie deosebită vă este adusă în weekend, când veţi reîntâlni o persoană foarte dragă şi scumpă la vedere.

Personalităţile săptămânii: *Anton Pann, Victor Babeş, Constantin Noica, Constantin Rosenthal, Nicolae Dobrin;* Jorge Luis Borges, J.W. Goethe, Alexandre Dumas-fiul, André Maurois, George Bernard Shaw, Leonard Bernstein, Ingrid Bergman, Jean-Michel Jarre.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.
- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 583 • ANUL XLV • 25 IULIE 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 30 (2333)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ȘTIINȚIFIC INDEPENDENT

■ *La Dumnezeu nu se intră decât pe ușa pe care scrie «dragoste».*
(Sfânta Tereza)

■ *Copilul nu este un vas în care să torni mâncare, ci este mai degrabă o candelă a cărei flacără n-ai voie s-o stingi.*
(Bisanne de Soleil)

■ *Săracul e singurul om care are nevoie de bani.*
(Alphonse Esquiros)

TURNUL BIONIC

1228 m spre cer

Nu știm cât va ajuta construirea ***Turnului Bionic****, la descongestionarea urbană a planetei (în 1900 existau 1.250 milioane locuitori, în 2.000 populația a ajuns la 6.000 milioane urmând ca în 2050 planeta să adăpostească 12.000 milioane). "Orașele verticale" – și Turnul Bionic va fi un astfel de oraș – vor permite dezvoltarea ecologică a localităților și recuperarea bio-ecologică a mediului. Iată și câteva date legate de acest mega-proiect conceput de arhitecții spanioli Prof. Dr.* ***Javier Pioz*** *&* *Prof. Dr.* ***Maria Rosa Cervera****.*
Înălțime maximă*: 1.228 metri, echivalentul a 300 etaje.* ***Capacitate maximă****: 100.000 locatari.* ***Suprafață totală****: 2.000.000 mp.* ***Formă****: eliptică variabilă (166x133 metri diametru maxim).* ***Comunicare****: 368 lifturi cu deplasare verticală și orizontală (viteză maximă: 15 m/sec.).* ***Oscilație la vârf****: 2,45 metri deplasare laterală.* (Amănunte în nr. viitor)

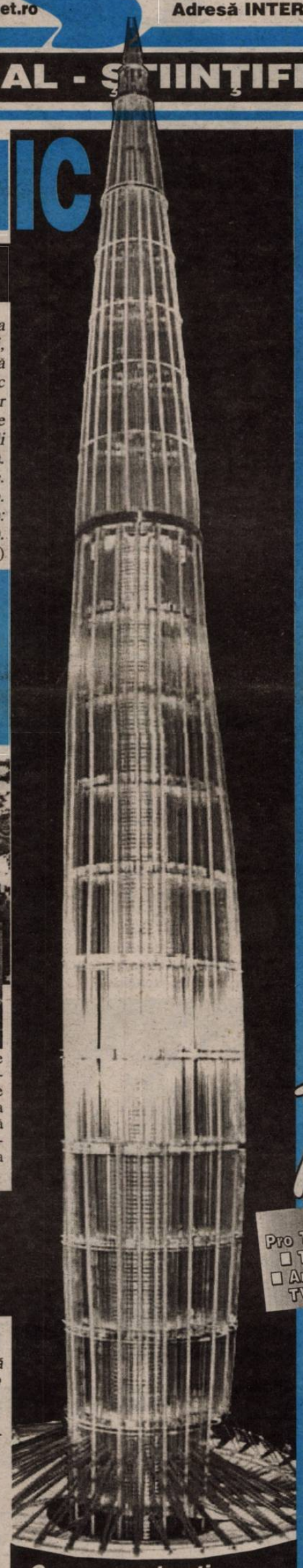

GHEȚARUL

transformat în lac

Planeta se încălzește rău de tot!

Gheţarul Belvedere aflat la 2500 m altitudine pe muntele Roșa (4634 m), în Alpii italieni, a început să se topească la sfârșitul lunii trecute din pricina căldurilor fără precedent în acea zonă. Topirea gheţarului a condus la formarea unui uriaș lac – pe o suprafață de 14 hectare, cu peste 3 milioane metri cubi de apă – care amenință să deverseze peste localitatea turistică italiană Macugnaga, o stațiune alpină cu 700 de locuitori aflată la 1300 m altitudine (foto). Autoritățile au intervenit deja, o echipă de salvare reușind să instaleze zece pompe cu ajutorul cărora apa din lac este transferată în bazinul Locce, aflat la o altitudine de 2209 m. Deși au fost evacuate doar 17 persoane și nu se consideră că stațiunea este într-un pericol iminent, o armată de peste 200 de tehnicieni monitorizează creșterea nivelului noului lac, gata în orice clipă să dea semnalul de evacuare a localității dacă topirea gheţarului va continua într-un mod periculos.

SUPERNOVA DIN CASIOPEEA

Hubble a văzut ce n-a văzut nimeni

Imaginea surprinsă de telescopul Hubble este tot ceea ce a mai rămas după explozia unei stele masive din constelația Casiopeea, petrecută acum 10.000 de ani. Imaginea acestui spectacol cosmic a ajuns pe Pământ prin 1600, după 8400 de ani, adică exact cât i-a trebuit luminii să ajungă până la noi. Diametrul Supernovei este de 13 ani-lumină, ceea ce înseamnă 10 trilioane de kilometri, iar steaua a avut înainte de explozie cam de 25 de ori diametrul Soarelui nostru.

O superconstrucție care, începând din anul 2003, ar putea deveni cea mai înaltă din lume

MUMIILE SE REÎNTORC

O familie urmărită de nepământeni

Femina club

- *Pentru părinți*
- *Dosarele frumuseții*
- *Indiscreții*

Pro TV ■ România 1 ■ TVR 2 ■ Acasă ■ Antena 1 ■ Prima TV ■ Tele 7 abc

Cindy Crawford adoră palmierii de pe litoralul românesc

FAPT DIVERS

Exemplul bun se ia

Văzând că „fetele de la Enron" au avut succes (vezi „Magazin" de săptămâna trecută), revista „Playboy" s-a gândit să realizeze numărul din septembrie cu fetele de la companiile „Worldcom" și „Arthur Andersen", distruse de fraude uriașe (De unde se vede că americanul preferă femeile goale în loc de a afla unde le-au dispărut banii investiți). Playboy face selecția noilor fete pe baza unor fotografii în costum de baie și a unei adeverințe din care să reiasă că au fost angajate ale celor două mega-companii dispărute.

Almodovar, aclamat și huiduit

Ultimul film al celebrului regizor spaniol Pedro Almodovar (vă amintiți mai vechiul „Todo sobre mi madre" / Totul despre mama mea) se numește „Habla con ella" (Vorbește cu ea) și a fost

primit cu aplauze și huiduieli. După ce a primit premiul special „Nastro D'Argento" în Italia, filmul s-a bucurat de o primire foarte bună și în Spania. O asociație de apărare a drepturilor taurilor, însă, a protestat vehement pentru că în film mor câțiva tauri și asta nu e frumos deloc. Filmul se concentrează pe povestea unui matador-femeie, rol interpretat de cântăreața spaniolă Rosaria Flores.

Ars de soare

Pe vremea cu călduri năucitoare, ștrandul este o salvare. Părinții unui sugar de opt luni au crezut că o modalitate de a-și bronza odrasla este de a-l ține la soare timp de 12 ore! Copilul a fost internat în stare foarte gravă la Spitalul județean Neamț, zbătându-se între viață și moarte la secția de tratament intensiv. Se pare că, chiar și dacă el va supraviețui, bebelușul tot va rămâne cu unele complicații la nivel cerebral.

Biblioteca Județeană

divanul galben

Un trio pentru începutul de secol

Foarte recent, Electrecord, casa de discuri care ţine piept avalanşei de gunoaie muzicale editate de mai bine de un deceniu, a pus la dispoziţie melomanilor un excepţional compact disc de muzică clasică, intitulat, ca pentru ochii occidentului, *Performers for the third millenium* (corect „millennium", adică „Interpreţi pentru mileniul trei"). Interpretele sunt trei tinere instrumentiste: **Irina-Maria Lupescu** (vioară), **Ioana Belioran** (pian) şi **Elena-Laura Miron** (oboi), care cântă împreună lucrări semnate de Chopin, Hindemith, Loeillet, Constantinescu, Liszt şi Enescu. Dacă între timp, violonista Irina Maria Lupescu se află la a doua apariţie discografică, debutul ei înregistrându-se anul trecut cu un recital de sonate, pe un cd editat tot de Electrecord, celelalte două instrumentiste se află acum la ora debutului, motiv pentru care cred că merită să fie cunoscute mai bine. Iată câteva scurte date personal ale trioului.

Violonista Irina Maria Lupescu, născută în 1979 la Bucureşti, a început studiul viorii la 5 ani. A terminat de curând Academia de Muzică din Ierusalim, la clasa maestrului Avy Abramovici şi este membră a Orchestrei de Cameră a Academiei de Muzică din Ierusalim, la partida viorii I. A câştigat o groază de premii naţionale şi internaţionale şi a concertat deja într-o mulţime de ţări: Danemarca, Franţa, Cehia, Germania, Spania, Elveţia, Grecia, Israel şi, bineînţeles, România.

Oboista Elena Laura Miron (născută 1979, la Bucureşti) a absolvit Liceul de Muzică „George Enescu", fiind acum studentă la Universitatea Naţională de Muzică. În anul 2000 a participat la cursurile de vară organizate de renumitul oboist şi profesor Hans Elhorst. Premii numeroase şi dese concerte în Bucureşti şi în ţară.

Pianista Ioana Delioran (născută în 1982, la Braşov) se apucă de studiu la 7 ani. Termină şi ea Liceul de Muzică „George Enescu" pentru ca azi să o găsim studentă la Universitatea Naţională de Muzică, fapt ce n-o împiedică să concerteze în ţară şi peste hotare, participând, ca

solistă, şi în programul unor orchestre filarmonice aflate sub bagheta dirijorilor Ovidiu Bălan, Valentin Doni sau Cristian Neagu. Trei fete care încântă urechea iubitorului de muzică şi care dau măsura talentului lor recunoscut de toată lumea, acum, chiar la începutul mileniului.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

RALUCA M.T., Bârlad: *„...Multe din aspectele astrologice prezentate la această rubrică sunt interesante, dar pe mine mă interesează mai ales ghicirea sexului viitorului meu copil. Desigur, metodele moderne de vizualizare a fetusului sunt cele mai sigure, însă cred că astrologia poate confirma sau infirma rezultatul examenului medical. Am citit într-o revistă străină că există mai multe moduri de calcul bazate pe zodiile în care s-au născut părinţii şi bunicii copilului ce urmează să vină pe lume. Însă probabilitatea ca acele calcule să fie precise era de 50 la sută (...) Vă întreb dacă au apărut de curând metode noi şi dacă datele zodiacale pot într-adevăr ajuta în această direcţie. Eu şi soţul meu suntem născuţi în Berbec, părinţii mei sunt Taur (tata) şi Fecioară (mama), la fel ca şi socrii mei. Aştept de la dumneavoastră un răspuns cât mai onest, nu unul care să ne dea simple iluzii".*

– Stimată doamnă ***Raluca M.T.,*** ideea că astrologic poate fi prevăzut sexul fetusului prin „analiza" zodiacală a înaintaşilor din două generaţii este relativ nouă şi a apărut datorită dezvoltării geneticii şi descoperirii cromozomilor care intervin în definirea sexelor, X şi Y. Dar de aici şi până la zodiile părinţilor şi bunicilor este cale lungă. Primul şi cel mai important obstacol în calea oricărei modalităţi de calcul este însăşi atribuirea unui sex anume fiecărei zodii. Astfel, Capricornul, Taurul, Fecioara, Racul şi Scorpionul sunt feminine, iar Berbecul, Gemenii, Leul, Săgetătorul şi Balanţa sunt masculine. Parcă pentru a încurca lucrurile, astrologia clasică acordă sexualitate dublă Peştilor şi Vărsătorilor (fiind guvernate de câte două planete). Dacă ar fi să „evaluăm" astfel sexul viitorului nou-născut, atunci am putea spune că va fi fată, întrucât domină zodiile feminine printre cei şase ascendenţi ai săi. Însă lucrurile nu pot fi atât de simple. În antichitate, Ptolemeu susţinea ideea că determinantă este zodia în care a fost conceput copilul şi că toate zodiile parcurse până la naştere influenţează destinul acestuia. Cu alte cuvinte, necunoscutele acestei ecuaţii sunt foarte multe, iar rezultatul are o valabilitate discutabilă şi profund neştiinţifică.

LIANA NICULAIE, Bucureşti: *„...Până acum doi ani, nu eram deloc atrasă de astrologie şi mai ales de aşa-zisele ei reţete ale fericirii în cuplu. Dar experienţele sentimentale neplăcute din ultimul timp m-au făcut curioasă şi aş dori să ştiu de ce o femeie-Scorpion poate avea atâtea necazuri de această natură într-o perioadă destul de scurtă. Cei doi bărbaţi pe care i-am cunoscut erau din Leu şi Vărsător. Vă întreb acest lucru pentru că acum nu prea mai doresc să mă implic în nici o relaţie, iar la 28 de ani nu cred că este normal. Desigur, nu voi lua cele spuse de dumneavoastră drept «literă de lege», aşa cum aţi precizat de atâtea ori, ci voi trata răspunsul cu un interes de simplă cititoare. Vă mulţumesc anticipat".*

– Dragă Liana, astrologii interbelici spuneau că femeia-Scorpion se deosebeşte de semenele sale din alte zodii prin dinamism în toate privinţele (dragoste, carieră, maternitate), fiind guvernată de Marte (după unii autori, şi de Pluto). Întrucât nu mi-ai spus prea multe despre cauzele nefericitelor tale experienţe sentimentale, îmi este greu să spun că te încadrezi în potretul zodiacal şi că eşti o fire pătimaşă şi răzbunătoare – aşa cum se arată despre genul tău zodiacal. În legăturile de cuplu, femeia-Scorpion nu suportă să fie dominată, nu se poate afla „sub papucul" nici unui bărbat, nici măcar al meticulosului şi orgoliosului Capricorn. Ambiţiile profesionale, şi nu numai, o determină să ia decizii fără a se sfătui cu nimeni; dacă hotărârile au fost eronate, va şti să nu se plângă nimănui... Din scurta ta scrisoare nu mi-am putut da seama cine ar fi putut fi vinovatul, dar îţi pot preciza următoarele. Femeia-Scorpion (dominatoare) are o compatibilitate afectivă maximă cu Racii şi Scorpionii, cea minimă manifestându-se în relaţiile cu Fecioara. În consecinţă, legăturile cu Berbecii şi Vărsătorii sunt de nivel mediu, nu excelează prin nici un aspect. Dar faptul că aceste caracteristici nu se potrivesc cu situaţiile tale nu trebuie să te mire.Dacă hazardul joacă un rol însemnat în viaţă, atunci implicit şi-n astrologie îşi va spune cuvântul.

DANA CERNEA, Piteşti: Nu ne putem pronunţa cu privire la „exactitatea" horoscoapelor care apar în diverse cotidiane şi reviste. Faptul că ele diferă atât de mult, uneori fiind chiar contradictorii, se poate datora programelor de calculator folosite de respectivii autori. Astăzi nimeni nu mai „compune" predicţii de această natură utilizând tabelele cu efemeride (poziţiile astrelor la un moment dat). În consecinţă, nu îţi pot recomanda o revistă sau alta, propria ta experienţă poate fi decisivă în acest sens.

RADU IANIERI

Dragoste şi astronomie

Un studiu efectuat de câţiva sexologi italieni a condus la concluzia că femeile sunt mai active din punct de vedere sexual când e Lună plină, şi că cele mai bune ore pentru a face dragoste în această perioadă sunt 10-11 dimineaţa, când nivelul testosteronului şi estrogenului este la apogeu.

De la feciorie la... disperare

Nu toţi timizii au şansa de a-şi începe viaţa sexuală în adolescenţă sau în jurul vârstei de 20 de ani. Unii sunt mai retraşi, mai inhibaţi, alţii mai puţin atractivi pentru fete iar alţii, pur şi simplu, sunt lipsiţi de noroc. Acest lucru îi afectează, uneori profund, şi unii dintre ei încearcă, la un moment dat, când norocul le surânde, să evite sau să amâne un posibil act sexual din teama de a nu-şi putea dovedi virilitatea. Le e teamă de reacţiile partenerei care ar putea să-i rănească. Uneori, un act sexual ratat datorat inhibiţiei sau alcoolului poate fi ridiculizat de parteneră. Urmările sunt în unele cazuri, dramatice, ducând la depresii sau chiar impotenţă. În schimb, fetele sunt mai degajate când e vorba de sex. Chiar şi atunci când o fac pentru prima oară. Ele au însă nevoie, pentru a debuta cu succes în viaţa sexuală, de ambient, de un cadru romantic, cu lumânări, muzică lentă şi nu în ultimul rând, de un partener tandru, răbdător şi dacă se poate, experimentat. Au fost semnalate nenumărate cazuri în care eşecul primului act sexual, datorat, de pildă, agresivităţii partenerului, a dus la frigiditate. *(D.M.)*

Numai pentru bărbaţi

Un studiu al unei echipe de psihologi din Dallas a ajuns la concluzia că pentru a reuşi în viaţă trebuie:

1) Să-ţi termini cu brio studiile. Să le continui în funcţie de cerinţele postului pe care-l ocupi.

2) Să încerci să fii cel mai bun în breaslă.

3) Să fii mereu informat în cât mai multe domenii.

4) Să-ţi faci prieteni printre avocaţi, oameni politici, de televiziune şi cât mai multe femei.

5) Să laşi ifosele deoparte şi, pentru început, să intri în spiritul colectivităţii.

6) Să studiezi cu atenţie fiecare persoană pe care o cunoşti pentru a-i afla punctele slabe şi să încerci, cu subtilitate, să profiţi de sfera sa de influenţă.

7) Să încerci să fii fermecător cu toată lumea, în special cu femeile.

8) Să nu cazi niciodată ispitei de a aspira la lucruri mărunte.

9) Să elimini televizorul din viaţa ta.

10) Să profiţi de fiecare clipă pentru a face încă un pas în teritoriile pe care vrei să le cucereşti.

11) Să nu-ţi dezvălui nici cea mai mică slăbiciune chiar dacă eşti printre prietenii cei mai apropiaţi.

12) Ca şef să nu faci decât rareori concesii, numai aşa vei fi respectat.

13) Când simţi că cineva din subordinea ta te urăşte de moarte, să zâmbeşti. Pasul următor ar fi o creştere nesemnificativă a salariului. Fii sigur că te va idolatriza.

14) Să încerci să-ţi faci popularitatea prin media vizuală.

15) Să intri în politică.

16) Să te căsătoreşti cu o femeie frumoasă şi influentă.

Femeile trăiesc cu adevărat după 50 de ani

Ultimul studiu realizat de specialişti britanici pe tema problemelor intime ale femeilor trecute de 50 de ani a demonstrat faptul că acestea îşi încep o nouă viaţă plină de satisfacţii. Studiul, intitulat „Jubileul Femeilor", menţionează faptul că 65% dintre femeile care au depăşit vârsta de 50 de ani au declarat că se simt mult mai fericite şi mai dornice de viaţă decât erau în tinereţe. După încheierea procesului de menopauză femeile îşi recapătă brusc pofta de viaţă, sunt mai sănătoase şi au o viaţă sexuală mai intensă decât înainte. Unele dintre femeile intervievate au afirmat că sunt mai fericite după 50 de ani pentru că se simt mai libere. Altele pentru că au o viaţă sexuală mai activă, altele, pentru că viaţa de familie s-a îmbunătăţit. Majoritatea au afirmat că şi-au împlinit toate aceste deziderate.

Rubrică realizată de **DORIN MĂRAN**

magazin

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.